

สารคดี

วันดีป ๓๓๖ ต.ค. - พ.ย. ๒๕๕๗
ISSN 0857-7585

มหาปวารณา

พ่อดร
สมณะโพธิรักษ์ ข
ชุมชนปฐมอโคก

ข
ล
อ
ง

งานบุญขวัญข้าว ที่ทุ่งนาแรกรัก-แรงฝัน ๑ พ.ย.๒๕๕๗
เมื่อเลิกงานแล้ว ตอนบ่ายพ่อครูไปเยี่ยมที่เนินพอกกิน และที่แดนอโคกด้วย

พิธีอุปสมบท

สมณะสุบุญ ปุญญคดี
ที่แพโบสถ์ ราชธานีอโศก ๑๗ พ.ย.'๕๗

พ่อครูไป เอื้อใจอุ้ม

ที่ ร.ร.ผู้นำ ๙-๑๐ พ.ย.'๕๗

สนทนา

“ตำนานการบุกเบิกโทรทัศน์ไทย”

ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๓ ธ.ค.'๕๗

ฉลอง ๓๒ ปี บังสวีสติ บุญญาวุธหมายเลข ๑

กินสู้อย่างชาว ชมร. ก้าวสู่อาหารโลก

(๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ครบรอบ ๓๒ ปี ของ ชมร.)

ชมร.สันตืออโคก

ช้อยหน้าสันตืออโคก

ชมร.เชียงใหม่

វិញ្ញាណចរន្ត “បុណ្យសម” ក៏ដូច
តាមរយៈ “បុណ្យ” យើង “ប្រាណ” ឧបាសម

សមណសិវៈ

สารบัญ

ปีที่ ๓๕(๓๘) ฉบับที่ ๑ เดือน ต.ค.-พ.ย.'๕๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

วัฒนธรรม“บุญนิยม”นั้น	๑
แดลง (งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๒ ฉลอง ๓๐ / ๘๐)	๓
งานมหาปวารณา'๕๗ ครั้งที่ ๓๒ ฉลอง ฯ	๔
สืบห่านาทักกับพ่อท่าน	๑๘
ศรีโคตรบูรณ ดินแดนสมบูรณของคนมีศีล	๒๖
งานบุญขวัญข้าว	๒๘
จดหมายจากญาติธรรม	๓๕
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (เปิดถนน)	๔๑
เรียงวลักวีธรรม	๖๐
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ปานัน ศรีบุญกุล)	๖๒
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอัมพาลีเถรี)	๖๕
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ต.ค.-พ.ย. ๒๕๕๗)	๗๑
สรุปรายงานการประชุมขององค์กรต่างๆของชาวอโศก	๘๙
ไต่ร่มอโศก (ประจำเดือน ต.ค.-พ.ย. ๒๕๕๗)	๙๕
น้ำจืดจริงหรือ ?	๑๐๐
เก็บเล็กผสมน้อย	๑๐๒
ขยะเอ๋ย	๑๐๓
ธรรมะประทับใจ	๑๐๕
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในแจ้จ้ง	๑๐๖
ไร่บุญนิยม ลังคมอันตราย	๑๐๘
กรรมตามสนอง (วิพากกรรมของคนโหด)	๑๐๙
หอมดอกพุทธา	๑๑๒
ฉลอง ๓๒ ปี มังสรวีรติ บุญญาวุธหมายเลข ๑	๑๑๓
โรงบุญมังสรวีรติ ๕ ธันวาคมหาราช'๕๗ เทิดพระเกียรติในหลวง	๑๑๕

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ช.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๕-๔๕๐๓
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

แกลบ

งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๒ (ฉลอง ๓๐ / ๘๐)

เลขมงคล ๓๐/๘๐ เป็นทั้งวาระครบรอบ ๓๐ ปีของปฐมโอศกชุมชนพุทธบริษัท ๔ และเป็นทั้งวาระครบรอบ ๘๐ ปีของพ่อครู เพื่อมากอบกู้ศาสนาที่แทบจะเรียกว่าสูญไปแล้วจาก “โลกุตระธรรม”

ปฐมโอศกนับว่าเป็นชุมชนเริ่มต้น เป็นปฐมบทของการหยั่งราก ลงลึกในวัฒนธรรม“บุญนิยม” มีจุดแข็งคือ ความ“ประณีต-ประหยัด” โดยเวลาไม่นานปฐมโอศกก็สามารถตั้งตัวได้ และสามารถช่วยเหลือชุมชนอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามโคลกที่พ่อครูเคยบอกไว้ว่า “จะสร้างบุญต้องประณีต - สร้างจารีตต้องประหยัด” โดยเฉพาะหมอฟากฟ้าหนึ่ง ซึ่งเป็นประธานชุมชนรุ่นแรกๆ ที่ทั้งลงทุนลงแรง และใช้ชีวิตเป็นแบบอย่างการทำงานอย่างขยันขันแข็ง แต่ตัวเองก็ค่อนข้างที่จะประณีตประหยัดอย่างที่ใครๆ ก็ต้องรำลึกถึง

และสิ่งที่พ่อครูพอใจมากๆ กับการเติบโตของปฐมโอศกเนื่องมาจาก ผู้รับใช้ฐานงานต่างๆ มุ่งมั่นที่จะพัฒนา“คน” มากกว่ามุ่งที่จะขยายงานเป็นหลัก แม้แต่จะมีคนงานมาอยู่ด้วย ก็มุ่งที่จะพัฒนาช่วยให้เขาลดละอบายมุข จะพัฒนาให้เขามีศีลธรรมกัน เมื่อไม่ได้มุ่งพัฒนาที่จะเอาผลผลิตหรือเอารายได้เป็นหลัก ก็ทำให้เขาบริหารงานได้อย่างมีความสุข เพราะเมื่อคนดีขึ้น อะไรๆ ก็ยอมดีขึ้นตามไปด้วย

๓๐ ปีของชุมชนปฐมบท คนของเราต้องซราภาพและพากันมรณภาพไปตามลำดับ ส่วนคนที่ยังอยู่ แม้จะอายุมากแล้ว แต่งานกลับมากขึ้น ดูเหมือนชีวิตที่ใกล้จะสิ้นสุดกับงานที่ดูจะไม่สุดสิ้นนั้น ไม่ล้มพินกัน **ปฐมโอศกน่าจะเป็นข้อคิดให้กับชุมชนอื่นๆของชาวโอศกว่า ถ้าไม่ได้เตรียมการสร้างคนเอาไว้ ทุกอย่างก็จะหมดไปสิ้นไปตามอายุขัยอันน้อยนิดของเรา!**

ตามฐานงานของชุมชนต่างๆ ล้วนต้องการแรงงานมาช่วยเพิ่มขึ้น แต่ก็มักจะมีเงื่อนไขกำกับไว้ด้วยว่า จะเอาแต่เด็กดีๆเท่านั้น อันนี้คือวิญญานของทุนนิยม ที่เลือกแต่จะได้ฝ่ายเดียว แต่ไม่เลือกจะลงทุน ไม่เลือกที่จะคิดบอกคิดสอนใคร แต่ถ้าถามว่า การอยู่กับเด็กที่ดีกับเด็กที่มีปัญหาอันไหน จะทำให้เราลดอัตตมานะ แล้วก็พัฒนาตัวเองได้ดีกว่ากัน?

เมื่อเด็กมีปัญหา แล้วเราก็มีปัญหากับเด็ก ปัญหาที่ย่อมเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน แต่ปัญหาจะลดทันที ถ้าเราลดอัตตาของเราลงได้ ผู้ที่ชอบใช้อำนาจมักแก้ไขปัญหาด้วยการคิดแก้ไขผู้อื่น แต่ปราชญ์ทั้งหลายมักแก้ไขปัญหาด้วยการคิดแก้ไขตนเอง **งานสร้างคนจักสำเร็จได้ก็เพราะ “คนจะสร้างคน ต้องลดอัตตาตัวตนลง” ให้ได้ก่อน** มิเช่นนั้นก็จะพากันแก่ตายอย่างหาใครมาทดแทนไม่ได้

งานมหาปวารณา'๕๗

ครั้งที่ ๓๒

ฉลอง ๘๐ ปีวิชิตชัย พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ๓๐ ปีปฐมอโศก

วันที่ ๖-๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ณ ชุมชนบุญนิยมปฐมอโศก จ.นครปฐม

ปานมหา
ปวารณา ครั้งที่ ๓๒
จัดขึ้นตามวาระปกติ
ระหว่างวันที่ ๖-๙
พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ณ ชุมชนปฐมอศอก
ภายหลังจากว่างเว้น
จัดงานมหาปวารณา
มา ๑ ปี เนื่องจาก
ชาวอศอกมีกิจกรรม
ชุมนุมทางการเมือง
ในปลายปี ๒๕๕๖

จนล่วงเลยถึงกลางปี ๒๕๕๗ เมื่อเหตุการณ์บ้านเมืองเข้าสู่ภาวะปกติ จึงได้จัดงานมหาปวารณา ซึ่งเป็นงานประเพณีสำคัญประจำปีของชาวอศอก **ที่หมู่สมณะทุกพุทธสถานจะได้มารวมตัวกันเพื่อปวารณาให้เพื่อนสหพรหมจรรย์ว่ากล่าวตักเตือนกันได้** อันเป็นความเจริญมั่นคงของพระพุทธศาสนา

ปีนี้เป็นปีที่มีความพิเศษ เพราะตรงกับปีที่**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์อายุครบรอบ ๘๐ ปี** และตรงกับปีที่ **๓๐ ของการก่อตั้งชุมชนบุญนิยมปฐมอศอก** ดังนั้นชาวอศอกจึงได้ถือโอกาสจัดงานฉลอง ๘๐ ปีวิชีวิตชัยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ๓๐ ปีปฐมอศอก ขึ้นในงานมหาปวารณาครั้งนี้ด้วย

จากผืนดินที่เคยเป็นท้องนาพ่อท่านได้นำพาชาวอศอกก่อตั้งพุทธสถานปฐมอศอก **สร้างชุมชนแห่งแรกของชาวอศอก คือ ชุมชนปฐมอศอก** ร่วมกันสร้างบ้านเรือนแบบไทยๆ เป็นศูนย์รวมของจิตวิญญาณของคนที่จะมาร่วมกันอยู่อย่างเรียบง่าย ถือศีล ละอบายมุข กินมังสวิรัต ร่วมกันสร้างชุมชนให้เป็นธรรมชาติ มีภูเขา น้ำตก หาดทราย รมรื่นไปด้วยต้นไม้ ๓๐ ปีผ่านมาชุมชนปฐมอศอกจึงเป็นหมู่บ้านที่มีธรรมชาติร่มรื่น เย็นสบาย

ก่อนจะถึงวันจัดงาน มีการปรับภูมิทัศน์หน้าชุมชนปฐมอศอกครั้งใหญ่ โดยมีการตั้งซุ้มประตูโขงที่มีพญาแร้งอยู่บนยอดซุ้มประตูโขง ส่วนฐานของประตูโขง มีคชสีห์และคชสิงห์ทองเหลืองสองตัวอยู่บนฐาน มีการรื้ออาคารที่เป็นศาลาเก่า ทำเป็นศาลาสำหรับให้คนมาพักผ่อน เรียกว่า **“ศาลาสมเด็จพระพุฒาจารย์”** อยู่หน้าอ่างลงหิน รวมทั้งมีการปรับภูมิทัศน์รอบๆศาลาหน้าอ่างลงหินเพื่อทำเป็นที่รองรับ**พระพุทธรูปสมเด็จพระพุฒาจารย์** ที่ทำจากหินทรายสูง ๓.๘๕ เมตร ปางวิชีวิตอวิชา

วันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ก่อนวันจัดงาน ได้มีการขนย้ายพระพุทธรูป **“สมเด็จพระพุฒาจารย์”** สูง ๓.๘๕ เมตร ซึ่งยังแกะสลักไม่สำเร็จเรียบร้อย ยังเป็นโครงร่างพอให้เห็นเค้าหน้าและรูปร่างเพื่อง่ายต่อการขนย้าย ไม่แตกหักเสียหาย โดยขนย้ายมาจากอ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา เพื่อมาประดิษฐานที่ชุมชนปฐมอศอก และจะได้ทำการแกะสลักให้เสร็จสมบูรณ์ต่อไป ในการขนย้าย ได้มีการขนหินทรายรูปทรงสามเหลี่ยมหนัก

หลายต้น ที่มีรูปทรงเหมาะจะนำมาใช้ประดับบริเวณอีกด้วย เมื่อหินก้อนนี้นำไปประดับอยู่หลัง สมเด็จพระปฐมบรมมหาชนก โดยมีการจัดวางที่พอดีอยู่บนต้นช้อย พ่อครูจึงให้ชื่อหินก้อนนี้ว่า “หินช้อยคำ” ในการขนย้ายสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกครั้งนี้ มีการขนย้ายพระพุทธรูปสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนกองค์เล็กที่แกะสลักจาก หินทรายสำเร็จสมบูรณ์แล้วอีก ๑ องค์มาด้วย ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่มีความงดงามมาก เพื่อนำไป ประดิษฐาน ณ **ชุมชนศาลือโคก**ต่อไป โดยจะได้มี**พิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ**ในงานพุทธรักษา ที่ศาลือโคก ในปี ๒๕๕๘

วันที่ ๓-๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

มีการจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ“การจัดการ เรียนรู้ห้องเรียน ในศตวรรษที่ ๒๑ และการเรียนการสอนแบบบูรณาการคุณค่าความเป็นมนุษย์” ขึ้นที่ห้องประชุมชาวบ้าน ชุมชนปทุมมอโคก งานนี้ได้เชิญคณะครูจากทุกโรงเรียนสัมมาสิกขาเข้าร่วมอบรม โดยผู้จัดได้เชิญ **ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา** มาเป็นวิทยากรจัดการอบรม ท้ายสุดได้นิมนต์พ่อครูไปให้โอวาทปิดการอบรมฯ

ในช่วงเช้าของวันที่ ๓-๔ พ.ย. ๕๗ มีการ**ตรวจสอบสภาพประจำปีให้กับนักบวช** ทั้งสมณะและสิกขมาตุ โดยมี **นพ.วัชระ ก้อนแก้ว** จากโรงพยาบาลโพธาราม จ.ราชบุรี, **นพ.เก่งกาจ งามขจรวิวัฒน์, พญ.วิจิตร งามขจรวิวัฒน์** จากโรงพยาบาลบางปะกอก ๙ อินเตอร์, **นพ.เกรียงศักดิ์ ทลิทจันทร์พัฒนา** จาก อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา, **นักศึกษายพยาบาล ลูกศิษย์ ผศ.ดร.พิมพ์สุภา จันทนะโสตร์** จากคณะพยาบาลศาสตร์ ม.ราชภัฏนครปฐม มาช่วยซักประวัติ ตรวจร่างกาย และเจาะเลือดส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. มีการ**ประชุมประจำปีสิกขมาตุ** ที่ศาลาชาวบ้าน โดยมี**สมณะ เติณดิน ดิกขวีโร** เป็นประธานการประชุม และมี**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ได้เทศนาปิดประชุม

วันพฤหัสบดีที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ วันมหาปวารณาของหมู่สมณะ

เริ่มตั้งแต่เช้ามีด ๐๔.๓๐ น. **พ่อครูนำหมู่สมณะชาวอโคกทั้งหมดจำนวน ๘๓ รูป** จากทั้งหมด ๙๐ รูป โดยขอลาป่วย ๖ รูป **ประชุมมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๒ ณ โบสถ์ปทุมมอโคก** ซึ่งปีนี้สมณะมีความลงตัวในการเป็นอยู่และการปฏิบัติธรรม ทำให้ประชุมเสร็จภายใน ๑ วัน เริ่มประชุม ๐๔.๓๐ น. แล้วพักฉันอาหาร ๒ ชม. จากนั้นประชุมต่อจนเสร็จในช่วงเย็น นับว่าเป็นความเจริญของหมู่สงฆ์อย่างหนึ่ง

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ ที่ศาลาวิหาร “๓๐ ปี ชุมชนปฐมอโคก” ฟังเกิด แก่เจ็บตายกันได้ ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** สัมภาษณ์ผู้ร่วมสร้างร่วมก่อร่วมสาน ชุมชนบุญนิยมปฐมอโคก จนเจริญพัฒนาให้มีคุณลักษณะ “**คนมีคุณ บุญมีค่า กิจกรรมมีผลเจริญ**” มีผู้ให้สัมภาษณ์หลายท่าน ล้วนเป็นตัวจักรสำคัญในการดำเนินการของชุมชน คือ **คุณทิวเมฆ นาวาบุญนิยม, คุณวิเชียร เรืองศรี, คุณน้ำดิน เนตรรายนต์, คุณยิ่งธรรม อุดมสุข, คุณลุงดีแล้ว ชาวหินฟ้า, คุณสุรชัย มีวรรณ(ทิดต๋อย)**

วันศุกร์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๐๓.๓๐ น. **รายการเวียนธรรม** โดยสมณะและสิกขมาตุ

๐๖.๓๐ น. **มีการตักบาตรเทโว** เป็นการตักบาตรหลังจากที่สมณะปวารณากันเสร็จแล้ว ซึ่งเร็วกว่าตารางรายการเดิมหนึ่งวัน โดยพ่อครูนำหมู่สมณะ สิกขมาตุ ออกบิณฑบาต มีญาติธรรม และชาวชุมชน รวมทั้งประชาชนส่วนต่างๆมาร่วมใส่บาตรด้วยเป็นจำนวนมาก ภายหลังจากบิณฑบาต พ่อครูมีกำหนดการเทศนาก่อนฉัน และก่อนเทศนาพ่อครูได้ทำการแจก**เข็มกลัดเหรียญพญาแร่** ที่ระลึกในงานฉลอง ๘๐ ปี วิชิตชัย ๓๐ ปีปฐมอโคก แจกที่โต๊ะหินแก้ว (โต๊ะหินชุดใหม่ข้างโบสถ์) เหรียญนี้ออกแบบโดย **คุณแสงศิลป์ เดือนหาย** เป็นรูปพญาแร่ สีทองกางปีกบนสัญลักษณ์เลข ๘๐ มีพื้นสามสี ให้เลือก สีขาว สีน้ำเงิน และสีแดง จัดทำมาทั้งหมดประมาณ ๑,๒๐๐ เหรียญ ภายหลังจากแจกเหรียญ พ่อครูก็ได้แจ้งสรุปประชุมมหาปวารณาต่อสาธารณชน มีเนื้อหาคือ

สมณะเข้าร่วมประชุม ๘๓ รูป ไม่สามารถร่วมประชุม ๗ รูป มี ๑. สมณะน่านฟ้า สุขฉานโน ๒. สมณะชยะชยัน สรณีโย ๓. สมณะถนอมคุณ คุณกิตติโณ ๔. สมณะพอจริง สัจจาโสโก ๕. สมณะสอน โสปาโก ๖. สมณะอ้วน อภิมันโต และมีสมณะที่เดินทางมาไม่ทัน ๑ รูป คือ สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน โดยมีพ่อครูเป็นประธานที่ประชุม

ศาสนวัตถุ ศาสนพิธี ศาสนสถาน

-ปิดโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าหน้า ส่วนชุมชนหินผาฟ้าหน้า ให้สมณะทางสี่มาอโคกดูแล
-สมณะ สิกขมาตุ อายุเกิน ๖๐ ปี ไม่รับเงินดูแลผู้สูงอายุ จากรัฐบาล
-บทสวดภาตูลีฯ ใช้ “**ฟัง**” ตัวแรก “**จึง**” ตัวหลัง” เช่น ภาวะตุ ลัพพะมังคะลัง มงคล ทั้งปวง **ฟัง**เกิดขึ้น รักขันตุ ลัพพะเทวะตา จิตสูงทั้งปวง **ฟัง**รักษา ... จบลงด้วย ลัทธาโสทธิ ภาวัน ๓๓ ความสวัสดี **จึง**เกิดมีแก่ท่านทุกเมื่อ.

- บทสวดพาหุงฯ ๘ “เมื่อสังจนิครนถ์” เปลี่ยนเป็น “เมื่อสังจกนิครนถ์”(ตามพระไตรปิฎก)

ศาสนบุคคล

- **สมณะที่ช่วยงานบุญนิยมที่วี** มี ๔ รูป คือ สมณะคมล็ก เมตตจิตโต, สมณะล้นผา สุชาติโก, สมณะหินมัน สีสปาการโ, สมณะใต้ดาว เหมฐานักชัตโต

- ปัจฉาสมณะ

ปัจฉาพ้อท่านฯ - สมณะเดินดิน ติกขวีโร และคณะ(สมณะสมณะพิสุทธิ พิสุทธโ, สมณะชยะชยัน สรรณีโย, สมณะดินไท ธานีโย, สมณะหนักแน่น ชันติพล และสมณะแสนดิน ภูมิพุทธโ)

ปัจฉาสมณะเดินดิน ติกขวีโร - สมณะฝนธรรม พุทธกุลโ

ปัจฉาสมณะบินบน ธิรจิตโต - สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ปัจฉาสมณะผืนฟ้า อนุตโตโร - สมณะภูผาฟ้าน้ำ

ปัจฉาสมณะเสียงศีล ชาวโร - สมณะข้าฟ้า ฐานรโต

ปัจฉาสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโ - สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชีโว

- สมณะป่วยแห่งปี

๑. สมณะกรรมกร กุสโล
๒. สมณะน่านฟ้า สุขฌาโน
๓. สมณะเบิกบาน ทัมมนิโย
๔. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโ

- คณะเอภาระสงฆ์ (คภส.)

๑. สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร
๒. สมณะถ่องแท้ วินยธโร
๓. สมณะชยะชยัน สรรณีโย
๔. สมณะฟ้าไท สมชาติโก รวมทั้งอุปัชฌาย์อีก ๓ รูปด้วย

- **คณะอาจารย์โรงเรียนนวกะมี** ๒ รูป ได้แก่ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร)

สมณะลงอาราม ปี ๒๕๕๕ (สมณะทั้งหมดมี ๙๐ รูป)

พุทธสถานสันตโตโสภ ๒๐ รูป

๑. สมณะสมณะพิสุทธิ พิสุทธโ	๑๑. สมณะคมล็ก เมตตจิตโต
๒. สมณะเลื่อนลิ้ว อรรถชีโว	๑๒. สมณะกล้าจริง ตถภาโว
๓. สมณะน่านฟ้า สุขฌาโน	๑๓. สมณะลานบุญ วชิโร
๔. สมณะเมืองแก้ว ติสสวโร	๑๔. สมณะดงเย็น สัตติภูโต
๕. สมณะกอบชัย ทัมมารุโ	๑๕. สมณะซัดแจ่ง วิจักชโ
๖. สมณะชยะชยัน สรรณีโย	๑๖. สมณะล้นผา สุชาติโก
๗. สมณะชนะผี ชิตมารโ	๑๗. สมณะธรรมทาบฟ้า รวิวัฒนโ
๘. สมณะณรงค์ จันทเสฏฐโ	๑๘. สมณะแต่ธรรม ทัมมรักชิตโ
๙. สมณะซาบซึ้ง สิริเตโช	๑๙. สมณะชยันยอม วิริยธโร
๑๐. สมณะเบิกบาน ทัมมนิโย	๒๐. สมณะหินจริง วีรปาสาโ

พุทธสถานปฐมอโศก ๑๑ รูป

๑. สมณะกรรมกร กุสลโ
๒. สมณะเสียงศีล ชาตวโร
๓. สมณะเต็ดขาด จิตตสันโต
๔. สมณะฝุ่นฟ้า อัคคชโย
๕. สมณะนาทอง สิงคีวัณโณ
๖. สมณะดาวดิน ปฐวัตโต
๗. สมณะบินก้าว อิทธิภาโว
๘. สมณะตรงมัน อูชุจาร์
๙. สมณะวิเชียร วิชโย
๑๐. สมณะเมฆฟ้า นามังคโ
๑๑. สมณะธาตบุญ ธาตุบุญโญ

พุทธสถานสี่มาอโศก ๕ รูป

๑. สมณะกล้าดี เตชพหูชน
๒. สมณะสร้างไท ปณีโต
๓. สมณะฝนธรรม พุทธกุโล
๔. สมณะดินทอง นครวโร
๕. สมณะสยาม ลัจจญาโณ

พุทธสถานคีรีระอโศก ๖ รูป

๑. สมณะถ่องแท้ วินยธโร
๒. สมณะพองไท รตนบุญโญ
๓. สมณะดวงดี ฐิตบุญโญ
๔. สมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข
๕. สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน
๖. สมณะพอจริง ลัจจาสโ

พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ ๑๒ รูป

๑. สมณะบินบน ธิรจิตโต
๒. สมณะฝันฟ้า อนุตโตร
๓. สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร
๔. สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธ
๕. สมณะฟ้ารู้ นโภาโต
๖. สมณะชูปดิน วิชชานันโต
๗. สมณะจนแจ่ง อัสสจจาโร
๘. สมณะยังดิน ภูมิตโต
๙. สมณะแม่ใจมั่น จิตตถาวโร
๑๐. สมณะค้ำดิน ภูมิจุโร
๑๑. สมณะคมเย็น ถามวโร
๑๒. สมณะถักร้อย ชัมมธโร

พุทธสถานศาลืออโศก ๕ รูป

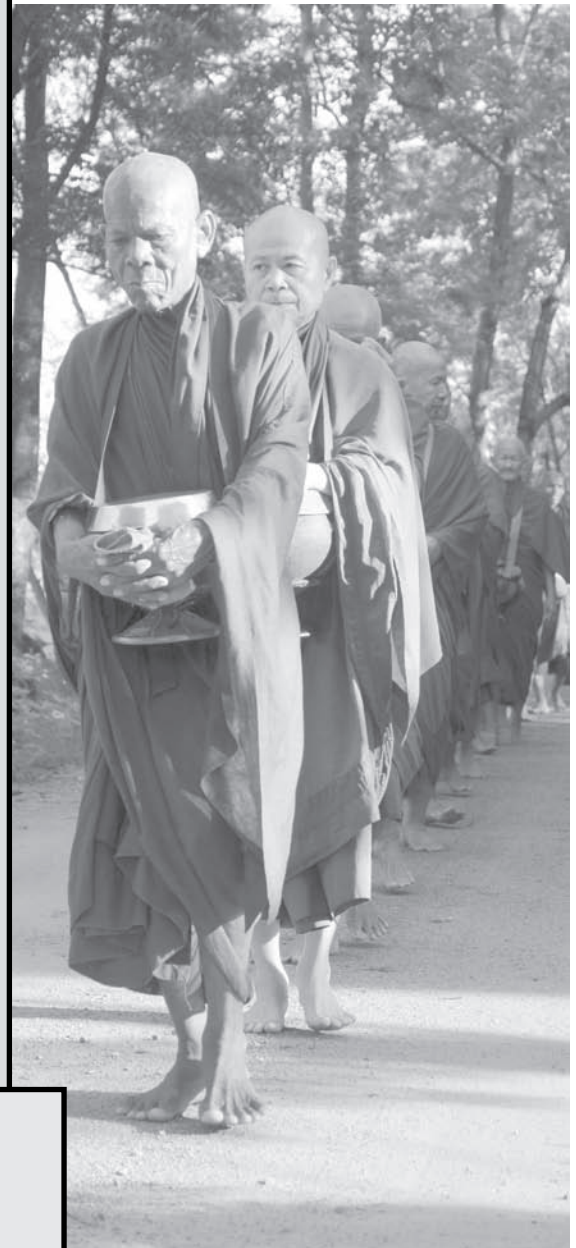
๑. สมณะลือคม ชัมมกิตติโก
๒. สมณะเน้นแก่น พลาณีโก
๓. สมณะเลื่อนฟ้า ลัจจเปโม
๔. สมณะพันเมือง ภาทันโต
๕. สมณะสอน โสปาโก

พุทธสถานราชธานีโอศก ๒๒ รูป

๑. สมณะพอแล้ว สมาธิโต
๒. สมณะแหว่แหว่ สีสวัณโณ
๓. สมณะแดนเดิม พรหมจรรย์
๔. สมณะคิดถูก ทิฏฐชุกัมโม
๕. สมณะฟ้าไท สมชาติโก
๖. สมณะเด่นตะวัน นรวีโร
๗. สมณะสมชาย ตันติปาโล
๘. สมณะคมคิด ทันทภาโว
๙. สมณะคำจริง วจีคุตโต
๑๐. สมณะแก่นผา สารูปโป
๑๑. สมณะแก่นเกล้า สารากร
๑๒. สมณะถนอมคุณ คุณกิตติโณ
๑๓. สมณะมีอมั่น ปุรณกโร
๑๔. สมณะข้าฟ้า ฐานรโต
๑๕. สมณะหินมั่น สีลาปากโร
๑๖. สมณะถักบุญ อาจิตปัญโญ
๑๗. สมณะใต้ดาว เหมฐานักขัตโต
๑๘. สมณะขุนศึก อโยมโน
๑๙. สมณะต่วนดี สุชโว
๒๐. สมณะเพียงพอ สันตุภูสิธัมโม
๒๑. สมณะดินทน ธีรภัทโร
๒๒. สมณะอ้วน อภิมันโต

สังฆสถานทะเลธรรม ๔ รูป

๑. สมณะดินดี สันตจิตโต
๒. สมณะนึ่งนบ ฉันทโส
๓. สมณะเทินธรรม จิรัสโส
๔. สมณะนาไท อิศสรชโน

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ โพธิรักษ์โต
และปัจฉาฯ ไม่ลงอารามประจำที่

๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. มีการประชุมสถาบันบุญนิยม, พาณิชยบุญนิยม ที่ศาลาวิหาร โดยมีวาระการประชุมที่สำคัญ ๓ วาระ คือ

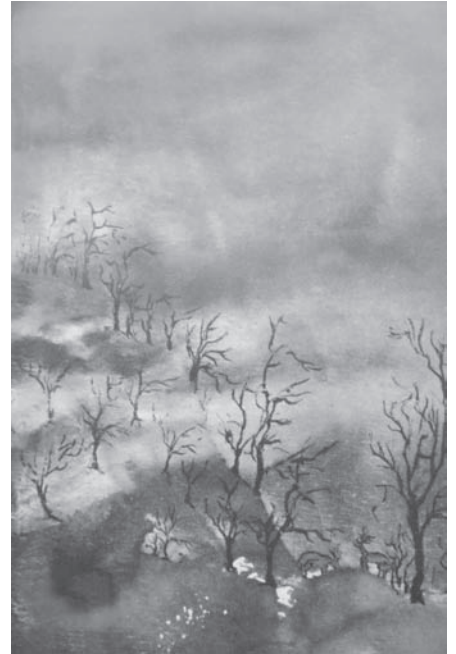
๑. การดำเนินการ “โครงการสร้างจิตอาสา” ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) ร่วมกับตัวแทน สสส. ๓ ท่าน โดย สสส.มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้ขอรับทุนเพื่อทำโครงการจากสสส. เพื่อปรับแนวคิดให้เกิดจิตอาสาแก่ผู้ขอรับทุน เน้นลดอบายมุขให้ได้ก่อน มีผู้จะเข้าอบรมประมาณ ๓,๐๐๐ คน กำหนดอบรมครั้งละ ๔ คืน ๕ วัน โดยให้มีศูนย์อบรมของชาวโศก ๔ เครือข่ายเป็นหลักไว้ก่อน หากศูนย์ไหนพร้อมให้เริ่มอบรมได้ในเดือนมกราคม ๒๕๕๘ และจะมีการนัดประชุมกันอีกครั้งหนึ่งที่สันตโศก วันที่ ๑๒ ธ.ค.๕๗

๒. การบริหารจัดการข้าวไร่สารพิษ ๒,๐๐๐ ตัน ในปี ๒๕๕๘

๓. การจัดงาน “ตลาดอาริยะ ปี ๒๕๕๘”

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ มีการแสดงภาคค่ำหลากหลาย จากหลายพุทธสถาน แต่ไฮไลท์ของรายการวันนี้คือ รายการย้อนอดีตภาพศิลปะของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ โดยทางคณะผู้จัดงาน นำโดยสิกขมาตุตันข้าว ได้ค้นหาภาพที่วาดโดยพ่อครู และภาพถ่ายในอดีตของพ่อครู ซึ่งเป็นภาพหายากมาก แต่ทางสิกขมาตุตันข้าวที่ดูแลเรื่องประวัติศาสตร์ด้านนี้ก็สามารถหาภาพเก่าของพ่อครูมาได้ ดำเนินรายการโดย คุณขวัญชนก ชูเกียรติ และคุณโน้มน้ำคำ อุณากุล สัมภาษณ์พ่อครูที่จะมาบรรยายเกี่ยวกับภาพที่จะขึ้นจอให้ผู้ชมได้ชมภาพไปด้วยกัน เป็นภาพวาดของพ่อครูหาได้

ยากมาก มีภาพที่เหลือเพียงภาพเดียว นอกนั้นสูญหายไปหมดแล้ว **ภาพสุดท้ายที่เหลือ** เป็นภาพที่พ่อครูตอนเป็นฆราวาสได้เอาไปทำหน้าปกของหนังสือคู่มือแม่บ้าน ตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ พ่อครูให้ชื่อว่าภาพ **“จะสิ้นโลกแล้วหรือ?”** เป็นภาพจิตรกรรม หนึ่งเดียวของพ่อครูที่ยังเหลืออยู่ เป็นภาพวาดที่พ่อครูบอกว่า เกือบจะเน่าแล้วการลงสีถ้ามากกว่านี้ก็จะกลายเป็นภาพที่เสียไปเลยเกือบเน่า แต่ก็ไม่เน่า มีต้นไม้ที่ไม่มีใบเลย เหมือนโลกจะสิ้นแล้ว เหลือเพียงดวงอยู่สองตัว ภาพวาดอื่นๆของพ่อครูเท่าที่ทำได้ ในภาพถ่าย ก็มีตอนนม.๗ พ่อครูก็วาดภาพแล้ว จนเข้าเรียนที่เพาะช่างปี๑ ก็ฝึกวาดภาพจริงจัง ภาพที่วาดเป็นภาพธรรมชาติ ซึ่งบ่งบอกถึงเป้าหมายจุดหมายในชีวิต ทางเดินชีวิต

และพ่อครูยังเป็นนักถ่ายภาพที่ฝีมือชั้นครูอีกด้วย การถ่ายภาพที่มีองค์ประกอบศิลป์ มีจุดสนใจ และมี convergence พ่อครูยังบรรยายหลังภาพของภาพหนึ่งทีถ่ายภาพคนเก็บฝืนที่เขามาหนึ่งแล้วพ่อครูก็ถ่ายภาพเขาไว้ พ่อครูบรรยายไว้ว่า

“ตะวันก็จวนเจียนจะลับฟ้า...แต่งานเข้ายังมีสิ้น

เสร็จเลย ชีวิตยังหวังที่จะอยู่ ข้าก็ต้องต่อสู้ดิ้นรน ทุกวิถีที่จะชูชีพตนอยู่ได้ แม้นเมื่อยก็ต้องทนหมองหม่นก็จำทำ เหนื่อยหนักก็พักเสียดักหน่อย แล้วจึงค่อยทำต่อไป ...และต่อไปตราบชีวิตจักดับ!” ชื่อภาพชื่อว่า **“โรยแรง”** ถ่ายเมื่อ ๑๗.๔๕ น. ๒๑ ก.ย. ๒๕๓๖

พ่อครูบอกว่างานที่พ่อครูทำเป็นศิลปะโดยแท้ มีองค์ประกอบทั้งวัตถุทั้งบุคคล ทั้งสภาพแวดล้อม ทั้งธรรมชาติที่จะสื่อให้ผู้รับศิลปะ ได้ธรรมะ และพ่อครูบอกว่าพวกเรารวมกันได้ด้วยศิลปะที่พ่อครูสร้างขึ้นมาโดยแท้ **พ่อครู คือยอดแห่งโลกตรศิลป์ โดยแท้**

วันเสาร์ที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. **รายการทำวัตรเช้า** โดย **สมณะบินบน ธีรจิตโต และสิกขมาตุ**
กล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล

๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. มีการอบรม **“สุดยอดจุนทรีย์”** โดย**คณะวิจัยศีระอโศก** ณ ห้องประชุมชาวบ้าน บรรยายโดย**อาเป็ม ขวัญดิน สิงห์คำ, อ.บุญรุ่ง สีดำ** อาจารย์สอนวิชาชีวะวิทยา โรงเรียนสัมมาสิกขาศีระอโศก เปิดบรรยายองค์ความรู้ใหม่ๆจากต่างประเทศ ที่ว่าด้วยเรื่อง**ซูเปอร์ปุ๋ย** ใช้แค่ ๑ แคนซูล/ไร่ ี่มีความเป็นไปได้ว่าในอนาคตของชาวอโศก ต่อไปไม่ต้องแบกปุ๋ยเป็น ๑๐๐ กก. ใส่ในไร่ แต่มีวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพของปุ๋ยที่เราผลิตพร้อมทั้งมอบเกร็ดเล็กๆน้อยๆให้กับผู้เข้าอบรม ด้วยการ**สอนทำจุนทรีย์โมโคไรซาจากดินโพน** ส่วนประกอบดินจาวปลวก(ระวังต้องเอาตัวปลวกออกก่อน) เอาจาวปลวกมา ๒๐๐ กรัม ขย่ำรวมกับข้าวสุก(เย็นแล้ว) ๒-๓ กก. ใส่ น้ำ ๕๐ ลิตร ปิดฝา

ไว้ ๑๕ วัน กรองน้ำใส เชื้อจุลินทรีย์ไมโครไรซา จะเร่งให้การแตกตัวของรากมากกว่าปกติถึง ๗๐๐ เท่า
ดังนั้นพืชจึงโตเร็วมาก

๐๗.๓๐-๐๘.๓๐ น. พ่อครูนำหมู่สมณะ ลิกขมาตุ ออกบิณฑบาตบริเวณรอบชุมชน
บรรยากาศอบอุ่น ภายหลังจากบิณฑบาต เข้าวันที่ ๓ ของงานมหาปวารณา **พ่อครูแจกเหรียญ
พญาแร้งที่ระลึกในงาน** มีสามสี แดง ขาว น้ำเงิน ทำมาทั้งหมดประมาณ ๑,๒๐๐ ชิ้น กะประมาณ

ว่าคนคงมางานไม่ถึง ๑,๒๐๐ คน
แต่ปรากฏว่ายังไม่ทันจบงาน
เหรียญหมดแล้ว แสดงว่าคนต้อง
มางานนี้เกิน ๑,๒๐๐ คนแน่
พ่อครูต้องหันไปแจกล็อกเก็ตแทน
หลายคนบ่นว่าเสียดาย มาไม่ทัน
พ่อครูเลยบอกว่าให้รออีก ๓ ปี
พ่อครูอายุครบ ๘๔ ปีจะจัดทำ
เหรียญที่ระลึกอันใหม่

และในงานมหาปวารณานี้
พ่อครูยังได้แจกหนังสือ **“ค้ำบุญ**

คือบาป” ที่เพิ่งพิมพ์เสร็จใหม่ๆ สำหรับคนที่มางานนี้ด้วย หนังสือค้ำบุญคือบาป เล่มนี้เป็นเล่มแถม
สำหรับหนังสือพิมพ์ **“เราคิดอะไร”** ซึ่งดำเนินมาได้ถึง ๒๐ ปีแล้ว

๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. รายการเทศน์ก่อนฉัน โดย**พ่อครู** เทศน์ไว้ตอนหนึ่งว่า **“เมืองไทยกำลัง
จะเป็นชมพูทวีป”**.....ตอนนี้เมืองไทยกำลังกระเตื้อง ใครเคยโง่งมาก็หยุดเถอะ กรรมชั่วменьน้อยนิด
อย่าทำเสียเลย เป็นคำของพระพุทธเจ้า เมืองไทยกำลังจะก้าวหน้าจะเป็นชมพูทวีปของโลก คือ มนุษย์
จะมีสุรภาโว สติมันโต อิธ พรหมจริยวาโส คือคุณสมบัติสามประการของมนุษย์ชมพูทวีป
คุณมีโลกกายยาววาหนาคีบกว้างศอกพร้อมสัญญาและใจ มีอาการ ๓๒ ครบ เต็ม แข็งแรง เรียกว่า
สุรภาโว แล้วคุณก็ปฏิบัติให้ใช้สติเป็น ทำสติปฏิฐาน ๔ ทำกาย เวทนา
จิต ธรรม เป็น ต้องรู้ว่า กายคตาสติ อานาปานสติ
สัมพันธ์กันแล้วตัวปฏิบัติคือสติปฏิฐาน ๔ คุณก็จัดการให้
กาย เวทนา จิต ให้ทรงธรรมไว้ พระอรหันต์ปรินิพพาน
อะไรก็ไม่เหลือแล้ว แม้ธรรมะก็เล็กล้มทุกอย่าง ไม่มีทั้ง
รูปและนาม

๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. **ประชุมการศึกษาบุญนิยม**
ที่ชั้น ๒ ศูนย์เจาะวิจัยฯ มี**ดร.เอนก นาคะบุตร** และ
ดร.ศักดิ์ ประสานดี จากอาศรมศิลป์ มาอธิบายเรื่อง
การเรียนการสอนของอาศรมศิลป์ และความต้องการของ

ชาวโศก ที่จะต่อยอดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้มีการตั้งคณะกรรมการ ๗ คน เพื่อศึกษา รายละเอียด แล้วนัดประชุมกันในวันที่ ๒๖ ธ.ค.'๕๗ ที่ราชธานีโศกต่อไป

๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. รายการ **๑ วันสำคัญเพื่อพ่อ** โดยศิษย์เก่าสัทธิสมาธิศึกษาปฐมโศก รวมตัวกันทั้งหมด ๑๗ รุ่น ทำกิจกรรมรำลึกความหลังสมัยเรียนอยู่โรงเรียนสัทธิสมาธิศึกษาปฐมโศก(สส.ฐ.) และกระชับความสัมพันธ์ในระหว่างพี่น้องสส.ฐ. ภายหลังจากแยกย้ายกันไปมีหน้าที่การงาน มีครอบครัว มีความรับผิดชอบต่างๆกันไป และจะได้ผนึกรวมตัวกัน เพื่อตอบแทนศาสนาที่ได้ปลูกฝังให้เป็นคนดีในสังคม

๑๕.๓๐-๑๗.๐๐ น. **พ่อครูเอื้อไฉน คิษย์เก่า สส.ฐ.** มีศิษย์เก่า สส.ฐ.มาทั้งหมด ๑๙๔ คน แถมด้วยลูกเด็กเล็กแดงที่เป็นผลผลิตมาให้พ่อครูตั้งชื่อให้อีกหลายคน บรรยากาศอบอุ่นมาก

ในการเทศน์เอื้อไฉน กบ(แดนไท)ถามพ่อครูว่า...ในฐานะศิษย์เก่า มีความเชื่อมโยงกันระหว่างแต่ละรุ่นศิษย์เก่า แต่แบบใหญ่ๆนี่ก็นานๆที่ ทำอย่างไรจะเชื่อมโยงระหว่างวัดกับพวกศิษย์เก่าเพิ่มขึ้น

พ่อครูตอบว่า...วัดไม่ได้มีความเรียกร้อง ถ้าคุณมาที่ต้องการ แต่ไม่เรียกร้อง ถ้า

คุณเองจะมาสัมพันธ์กับวัด คุณก็มาด้วยอิสรเสรีภาพ ไม่ได้เรียกร้อง แต่วัดต้องการพวกคุณไหม? ...ตอบแทนอาตมาหน่อย...ต้องการ วัดต้องการแต่ไม่กล้าเรียกร้อง แต่ถ้าจะมาสัมพันธ์กับวัด ก็ยินดีมาก มาสิ แต่จะให้วัดเรียกร้องมากอดตันพวกคุณอาตมาไม่พาทำ อาตมาเคารพอิสรเสรีภาพของคน จะอยู่นานเท่าไรก็ได้ อย่างเอก(ลมเย็น)นี่ก็อยู่ได้ก็อยู่ไปสิ กำลังจะยกฐานะให้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน จะให้ต่อปริญญาเอกต่อนี้ ที่นี้อิสรเสรีภาพใครจะมาสัมพันธ์กับวัดต้องการอย่างยิ่ง แต่ไม่กล้าเรียกร้อง อยู่ที่น่าใจและความสมัครใจพวกคุณ ดีไหม? แม้รู้ว่าดี แต่ไม่ฝืนใจตนเองบ้าง การไม่มีธรรมชาติฝืนใจ ทมะ ขันติ คือฝึกฝน อดทน ต้องมา แต่ถ้ากลัวอดทนฝึกฝน คุณก็ไม่ได้มา แต่**ถ้าคุณเป็นอรหันต์ ไม่ต้องเรียก พวกคุณก็มา** เพราะน้ำต้องไหลไปหาน้ำ น้ำมันต้องไหลไปหาน้ำมัน โดยสัจจะ ก็ให้วัดเป็นศูนย์กลาง จะไลน์จะเฟสก็ติดต่อกันได้เร็ว ก็สงขาว จะมีวิธีการอย่างไรก็ทำ สร้างสรร อาตมาอนุโมทนาสาธุเลย **ไม่อยากจะเรียกร้อง แต่ต้องการอย่างยิ่ง**

**-จำเป็นหรือไม่ที่ศิษย์เก่า
ต้องมาทำประโยชน์ในอโศกเท่านั้น**

พ่อครูตอบว่า...ส่วนตัวแล้ว **อาตมาว่าจำเป็นมาก** ไม่เกี่ยวกับคุณนะ ส่วนคุณจะเห็นว่าจำเป็นหรือไม่ก็แล้วแต่คุณ แม่แต่เรียกร้องก็ไม่เรียกร้อง แต่ต้องการไหม? หยุดไม่ต้องบอกอีก

แล้วถ้าพวกเรามาร่วมกันอยู่ในชุมชนอโศก มาวันนี้วันนี้ ๑๕๐ กว่าคน มันก็จะไปได้เร็วเลย อาตมาเรียกร้องไม่ได้ ต้องการแน่นอน และจำเป็นไหม? จำเป็น ถ้าคุณมาช่วยอาตมาแล้วจะได้ผลงาน ได้แรงงาน ได้มีผู้ช่วยทำงานศาสนาเพิ่มไหม? ก็ได้เพิ่ม ถ้ามได้ว่าจำเป็นไหม? แต่ทุกวันนี้แต่ละคนในวัดทำงานไม่รู้จักก็หน้าที่ ไม่ใช่ว่าเราไม่มีงาน **ที่หนึ่งงานตกคน เป็นเมืองเจริญ สังคมไหนที่คนตกงาน เป็นสังคมเสื่อม**

หลังเอื้อไอรุ่น ศิษย์เก่าส.จ.ร. ๐๐๑ คือ**นายคมธรรม(กอล์ฟ) ยัพรราชฤทธิ์** เป็นผู้มอบทำเนียบศิษย์เก่าส.จ. ๕๔๐ คน เพื่อให้พ่อครูเรียกใช้งานได้ตลอดเวลา ขอให้พ่อครูอายุยืนไม่มีแก่หลังจากนั้นก็ได้ร่วมกันร้องเพลง**“ปฐมอโศกบ้านเรา”** ร่วมกัน โดยมี**อาหิณชนวน อโศกตระกูล** อดีตครูส.จ.รุ่นแรก เป็นต้นเสียง เนื่องด้วยเป็นผู้แต่งเพลงนี้เอง

๑๘.๐๐-๒๐.๓๐ น. **รายการภาคค่ำ** มีการแสดงจากหลากหลายพุทธสถาน และมีรายการพิเศษ เริ่ม ๑๙.๓๐ น.

ดำเนินรายการโดย**สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** สัมภาษณ์พิเศษ**บรรพชนปฐมอโศก** คือ **คุณลุงจำลอง ศรีเมือง** และ**คุณป้าอารมณ มหาปิยศิลป์** ถึงเรื่องของการเกิดชุมชนปฐมอโศกเมื่อครั้งคุณลุงคุณป้ายังหนุ่มยังสาวในช่วงเวลานั้น โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชนปฐมอโศก พี่น้องญาติธรรมจากทุกๆชุมชน ศิษย์เก่าปฐมอโศก และลูกหลานสัมมาสิกขาจากทุกพุทธสถาน และแขกที่มาเยี่ยมเยือน ร่วมบรรยายกาศอย่างอบอุ่น หลังเสร็จรายการ ฝนได้ตกลงมาอย่างหนักทำให้อากาศเย็นสบาย

ตลอดงานมีการจัด**โรงบุญมังสวิรัต**เลี้ยงอาหารผู้ร่วมงาน “ขยันขันแข็งแข่งกันฝึกตนด้วยการเป็น**“ผู้ให้”** อย่างตั้งใจจริง” คือภาพรวมของจิตวิญญาณพ่อให้แม่ให้ของ**โรงบุญมังสวิรัต** จำนวน**โรงบุญ**มีเกินกว่า**โต๊ะตั้ง**แจกที่เราจัดเตรียมไว้บริการ จนหลายๆ**โรงบุญ**ต้องตั้ง**แจก**กันบริเวณหลังด้านในของ**โรงบุญ**ที่ติดถนน ความมากมายของชนิดและปริมาณอาหารเป็นเหตุให้บางคนถึงฝายจัดสถานที่ว่า**“ทำไมให้ตั้งแจกด้านในล่ะคะ ทำเลคนเข้ารับอาหารยากไป....”** คืออยากแจกไม่ยากจนกลับแต่ในความเป็นจริงคือว่า...โต๊ะดังกล่าวผู้จัดตั้งให้แต่ละ**โรงบุญ**ได้มีที่ตั้งพักอาหารหรือวัตถุดิบเตรียมแจกครั้งแม่ให้ขยายๆๆขึ้น จึงต้องแบ่งๆกันเอื้อเพื่อ... เป็นความอบอุ่นสมบูรณ์อย่างคนจนที่มีศีลเป็นแกนนำอย่างสำคัญ

รายการอาหารชวนชิม มีเยอะเยอะ ทั้งส้มตำ ขนมจีนน้ำยา ข้าวโพดคั่ว เมล็ดธัญพืช ไอศกรีม น้ำผักปั่น แหนมทอด แซนด์วิช ผลไม้ ขนมไทย ผักม้วน ผัดหมี่โคราช สะเต๊ะ กระเพาะมังงา ปาท่องโก๋น้ำขิง จาปาตี ฯลฯมีรายการยาวเหยียดกว่านี้อีกหลายเท่า โดย**วันแรก**คือ ๗ พ.ย. จัด**แจก**กว่า **๔๑ โรงบุญ** **วัน**หลังมาสถิติเพิ่มถึง **๖๐ กว่าโรงบุญ** คนขาย(แจก)พายคนกินอีกวาระหนึ่ง

อาหารมีเหลือมากมาย ครูบางท่านก็พยายามชวนนักเรียนล่าเลี้ยงอาหารไปแจกต่อที่หน้าวัด แต่ก็ยังมีเหลือมาก จนญาติธรรมบางคนปรารถนาอย่างเสียดายยิ่ง **“วันหน้าถ้าอาหารเหลือมากขนาดนี้อีก เราควรประกาศขอแรงญาติธรรม มาช่วยกันห่อช่วยกันขนไปแจกให้ได้มากกว่านี้”** เสียดายวัตถุดิบและแรงกายแรงใจของพ่อแม่พี่น้องที่อุตสาหะขนหิ้วมาจากไกลบ้างใกล้บ้าง

หลายคนเหนื่อยกับการเตรียมและแบกขน เหมือนนางอพี่น้องเรากินๆๆ ภายในสังคมที่
อุดมสมบูรณ์ด้วยอาหาร เห็นภาพแล้วนึกถึงเพื่อนร่วมโลกอีกกลุ่มหนึ่งที่เขาคอยากทิวไส.....กรรม
จำเนกสัตว์ให้เป็นไปหน้าอัศจรรย์แท้

วันอาทิตย์ที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ วันสุดท้ายของงาน

๐๔.๐๐-๐๖.๐๐ น. สรุปร่างมหาปวารณา ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม ร่วมกันสรุปข้อดีข้อเสีย และมีการชิมชม-ชี้ชมทรัพย์แก่ผู้จัดงานรวมถึงองค์กรร่วมของชาวอโศก เพื่อความเจริญพัฒนาของหมู่กลุ่มต่อไป

บทสรุปมหาปวารณา....

ปิดท้ายงานด้วยการเทศนารายการ
“**วิถีสาริยธรรม**” โดย**พ่อครูและสมณะฟ้าไท**
เป็นรายการสุดท้ายของงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๒ โดย**พ่อครูให้ชุมชนทรัพย์แก่ชาวอโศกไว้**
ในการเทศนานี้ว่า...**ปวารณาแปลว่า ยอมให้ว่า**
กล่าวได้ จะสำนึกหรือไม่ก็อยู่ที่เจ้าตัว สำนึก

แก้ไขตัวเอง แต่ละคนๆ มีข้อบกพร่องอะไร เอาเหตุปัจจัยที่เกิด มาตรวจสอบข้อบกพร่อง ตรวจให้ชัด
อย่าล้าเอียงเข้าข้างตนเอง พวกเราศึกษาพวกนี้มันเรื่องลึกซึ้ง เรื่องปฎิภาณปัญญา

สายปัญญาจะมีเหตุผลเป็นเงื่อนไข ในการศึกษา ส่วน**สายศรัทธา**ศึกษาแต่จิต ไม่ค่อยชอบ
คิดวิจยเหตุผลไม่ถนัด ฝึกแต่จิตๆไปก็เลยแคบ เอาแต่จิตไม่มีเหตุผลก็แคบ แต่ถ้าเอาแต่เหตุผล
ไม่เอาจิตก็กว้างกระจายไม่จบ พระพุทธเจ้าจึงสอนว่า**ให้เข้าหาความพอเหมาะพอดีส่วนกลางให้ได้**
เมื่อมันผิดแล้วหลุดจากรอบ ปุญญักเขต ไม่บโหด(เหมาะสม) เลยไปด้านปัญญาฟุ้งก็ผิด เลยไป
ทางจมดิ่งก็ผิด ท่านว่าไม่ลอยก็จม มีสองทิศ ตั้งแต่ละเอียดถึงหยาบ **คนต้องรู้ความพอเหมาะพอดี**
จะเรียกว่าทางสายกลางก็ต้องรู้ว่ากลางอย่างนี้ ไม่ได้หมายเอาแค่รูปธรรม

แต่ว่ากลางอย่างนี้คือ จิตเราต้องรู้ฝ่ายปัญญา สว่างจ้าเกินไป อีกฝ่ายก็มีมืด ดับสนิท
พระพุทธเจ้าให้เรียนใหญ่หยาบก่อน เราจะสัมผัสความจริงเป็นส่วนๆ แล้วจะรู้ความจริงสภาพพอดีใน
ใหญ่หยาบ กลาง ละเอียดพอดีอย่างไร จะให้ลงตรงกลางไม่มีความเข้าใจผิด ไม่มีมัว ที่มีมืดมืดก็ไม่
หรือว่าสว่างอย่างไร ไม่มีมัวไม่ชัดก็ไม่เอา **ให้คมชัด แม่นจริงเต็ม ไม่มีอะไรเหลื่อมซ้อน มันตรงเป๊ะเข้า**
รูปให้ได้ นี่คือสัจจะที่พูดถึงนามธรรม แม้พวกเรายังไม่มีความคมชัด แต่ต้องฝึกให้เห็นรู้ชัดได้จริงๆ

♥ *ทีมงานชาวอโศก*

บทนำ

“ปวารณา” คือการให้ผู้อื่นติเตียนว่ากล่าวเราได้ เรายอมลดตัวตน น้อมรับชมทรัพย์ คือ ข้อชี้โทษจากใครก็ได้

“ปวารณา” เกิดขึ้นในยุคของพระพุทธเจ้า เมื่อท่านสามารถนำทาสจากนายทาสมาบวชเป็นภิกษุของท่าน ทำให้ภิกษุทุกรูปเสมอภาคกัน ในนาม “ภิกษุแห่งสมณโคตม”

แต่ในการอยู่ร่วมรวมกันของภิกษุ ซึ่งต่างกันทั้งจริตพื้นฐาน เดิมและภูมิปัญญา ย่อมแตกต่างกันและมีความขัดแย้งเป็นธรรมดา

“ปวารณา” จึงคือการสลายเมฆหมอกแห่งปัญหา เมื่อทุกฝ่ายยอมลดตัวตนให้ว่ากล่าว ติงเตือนกันได้

“ปวารณา” เป็นวิธีการขัดเกลาซึ่งกันและกัน สัลเลขธรรมให้อยู่ร่วมรวมกันอย่างมีสามัคคีเย ความพร้อมเพรียงตกผลึกเป็นเอกภาวะ ประสานกันเข้าเป็นกำลังรวมขึ้นมาเรื่อยๆ จากหนึ่งจึงเป็นเรา รวมเราเข้าเป็นหนึ่งใน **One for all All for one**

จากบทสัมภาษณ์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ทำให้ยุคนี้จึงเรียก“มหาปวารณา”ซึ่งจะมีคำตอบให้พวกเราได้ศึกษา และอีกข้อ เพื่อกร้อนๆจากพ่อถึงลูกเป็นของขวัญปีใหม่ ไม่เฉพาะใคร แต่สำหรับทุกคนที่จะได้รับเพื่อพัฒนาตัวเอง ให้หลุดพ้นจากการเป็นทาสอตัตา สู่อิสระเสรีภาพ

งานมหาปวารณานี้มีนัยยะลึกๆที่เราจะได้ประโยชน์มีอะไรบ้าง

พ่อท่าน : ความหมายสำคัญของงานนี้ ตรงที่คำว่าปวารณานี้แหละ ที่จริงเป็นเรื่องที่พระพุทธเจ้าทำในแวดวงของสงฆ์ ท่านไม่สามารถจะไปละลาบละลั้งถึงฆราวาส เพราะยุคไหนคนยังไม่เข้าใจเรื่อง

สิทธิมนุษยชนอะไรมากมาย จะมาบอกว่าให้ว่ากันได้ ตักกันได้ แม้แต่ทาสหรือลูกทาส ก็ไปว่าเขาไม่ได้หรอก ทาสก็เป็นสมบัติของนายทาสจะไปตีไปตำไม่ได้ เขายึดกันมาก ยิ่งสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ทุกอย่างเป็นของกษัตริย์ สิทธิของกษัตริย์มากมายกว้างขวางเหลือเกิน แม้แต่สิทธิของนายทาสหรือคนที่มีศักดิ์ศรียศชั้นอะไรอีก มันศักดิ์ดินไม่รู้ก็ขึ้น มีสิทธิต่างๆนานา

พระพุทธเจ้าท่านก็ออกแบบสังคมของท่านไม่ให้ละลาบละลั้งเกินไป ไม่ทำให้เขารู้สึกว่าดึงคนของเขาไปมาก พระองค์ประกาศขอให้แบบนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งพอเป็นไปได้ในยุคนั้น กษัตริย์ในแต่ละแคว้นขนาดพระเจ้าอชาตศัตรูที่ไม่ใช่กษัตริย์แคว้นเล็กๆ ถ้าเป็นยุคนี้ระดับประเทศมหาอำนาจ ท่านยังเห็นด้วย ท่านยังยอม พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้บีบบังคับ ไม่ได้เบียดเบียนใคร มีจุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีลที่ท่านประกาศเป็นธรรมนุญของพุทธ ไม่มีอบายมุขไม่มีเดรัจฉานวิชา จะปฏิบัติตนมักน้อยสันโดษไม่เบียดเบียนใคร นี่เป็นธรรมนุญของท่าน หลักเกณฑ์ของท่านคือกฎหมายไม่กระทบกับกฎระเบียบภายนอกที่แคว้นอื่นๆเขามี ซึ่งพวกเขาที่รู้จักกันเขาก็ยอม ที่อาตมาขยายความมากขนาดนี้เพราะมันลึกซึ่งซับซ้อนในแง่ของสังคมศาสตร์เยอะทีเดียว

พระองค์ทรงตั้งการปวารณาเพื่อให้โอกาสคนฝึกไม่ถือตัวถือตน ให้อิสระเสรีภาพแก่ทุกคน จะจบบ้างจะด่าทอจะว่ากล่าวตีเตือนกันได้ เอาละ ก็คงไม่ถึงขั้นด่าทอหรือ แต่ตีเตือนตึงเตือนกันได้ เป็นการประกาศว่าเราไม่ยึดติดตัวตน ประกาศความกว้างที่ท่านให้สิทธิเสรีภาพละลาบละลั้งได้ ซึ่งลึกซึ้งมาก เป็นนัยยะของการละตัวตนที่ไม่ยอมให้ใครมาว่า เป็นการละการถือตัวถือตน มีตัวมีตนสูงมนุษย์ยึดตัวยึดตนมาก จะไม่ยอมให้ทำง่ายๆ เช่นเราจะไปละลาบละลั้งคนใหญ่คนโตไม่ได้ เขาถือตัวเฮ้ย...เอ็งใหญ่ยังไป ข้ามีศักดิ์ศรีนะ หรือ เฮ้ย...นี่มันทาสของข้า อย่ามาละลาบละลั้งนะ เอ็งมีสิทธิอะไร... เห็นมั๊ย แม้ทาสก็ว่าไม่ได้อีก มันเรื่องสิทธิทั้งนั้นเลย เป็นเรื่องถือตัวถือตน เพราะฉะนั้นการจะมีมหาปวารณา การที่จะบอกว่าอนุญาตให้ว่ากล่าวตีเตือนได้ จึงเป็นการสละตัวตนจริงๆ

ในยุคพระพุทธเจ้าท่านทำใน
แวดวงสงฆ์เท่านั้น แต่ยุคนี้เรื่องสิทธิเสรีภาพ
มีมาก สมบูรณาญาสิทธิราชย์ก็ไม่มีแล้ว เปิด
ทะเลหมดเลย globalization กันแล้ว
อาตมาจึงให้มหาปวารณาไปถึงฆราวาสได้
มหาปวารณาจึงไม่ได้หมายถึงสงฆ์เท่านั้น
ก็ใช้วันนั้นเป็นวันทำพิธีให้สงฆ์ได้ประกาศตัว
อาตมาก็เอาฆราวาสมาด้วย โดยต่างวาระกัน
ให้ร่วมรับรู้ ให้เข้าใจว่าการปวารณา คือการให้
มาร่วมกัน ทุกคนจะได้ขัดเกลากันตำหนิกัน
ช่วยเหลือกัน อย่าไปถือตัวถือตน ให้มา
เอื้อเพื่อเอื้อกัน มาติเตียนกัน มาขยาย
ความรู้ ขยายลัทธิการปวารณาที่ออกจากแวดวง
สงฆ์มาสู่ประชาชนทั้งหมดได้ อาตมาขยาย
ความยาวก็เพราะว่าทำให้มันชัดเจนอย่างนี้
นิสิต วนบ.เราก็ทำด้วยไม่ยกเว้นใครทั้งนั้น

และเราจะทำเป็นประจำ ใครจะเข้าร่วมด้วยก็มา เราไม่บังคับใคร ทุกคนมีอิสระเสรีภาพ

วิธีการของพระพุทธเจ้าที่ทรงตราไว้ ท่านใช้ว่า **ปวารณา** แต่อาตมามาเติม **“มหา”** เข้าไปเพื่อ
ทำกว้างออกมาอย่างที่อธิบายแล้วว่าไม่ใช่ปวารณาอยู่แค่สงฆ์เท่านั้น แต่ไม่ได้บังคับไม่กดดัน ใครมี
ปัญญาเห็นว่าการปวารณาดี ก็ทำ และการเรียกชื่อเรียกนามมหาปวารณาก็จะมีอิทธิพลของความหมาย
ลึกเข้าไปถึงจิตของคนที่มีสติปัญญา ซึ่งจะรู้ว่ามีส่วนอะไร การติเตียนกันจะนำไปสู่การพัฒนาการ
เจริญอย่างไร การพัฒนาชีวิตและสังคมจากการติเตียนกันสำคัญ อาตมาจึงต้องพยายามขยายให้เห็น
ชัดทั้งอดีตปัจจุบันอนาคต

พวกเราอยู่กับพ่อท่านมานาน พ่อท่านจะคอยให้โจทย์เสมอ เช่น พาออกไปลำบาก
ต่างๆนานา แม้แต่เรื่องการสอบ ว.บ.บ. ที่ให้พวกเราต้องอ่านหนังสือเพื่อเสริมความรู้
ด้านปริยัติและมีรางวัลเป็นราคาสูง แต่ทั้งหมดนั้นก็ไม่ได้บังคับ ให้แต่ละคนทำตามสำนึก
และสติปัญญา แต่บางครั้งโจทย์ที่พ่อท่านให้มาก็เป็นเผือกร้อน เรารู้ว่าถ้ารับได้ก็จะได้
ประโยชน์ แต่ที่นี้อาจเป็นเพราะว่าพวกเราภูมิไม่ถึงหรือเป็นเพราะเผือกร้อนเกินไป เรา
จึงไม่รับ ก็เหมือนกับเราโยนเผือกร้อนกลับไปให้พ่อท่านหรือไม่คะ

พ่อท่าน : โยนกลับมาหาอาตมาก็ไม่มีปัญหาหรอก จะร้อนขนาดไหนอาตมาก็รับได้ คุณจะ
โยนหรือไม่โยนมาก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ที่บอกมาว่าอาตมาโยนไปนี่ร้อนมาก อาตมาว่ามันเป็นเหตุการณ์

และยุคสมัย ยุคนั้นกว้างมันมาก เพราะเราต้องขยายผลขยายกรอบขยายวิธีการขยายความสัมพันธ์ กับสังคมไปตั้งเยอะ อาตมาไม่ได้ว่าวาม ไม่ได้ตะกละตะกลามจะขยายไปเยอะหรอก ก็เป็นไปตามเหตุ บัจจัยที่มา พวกเราที่รับได้มีอยู่ ที่รับไม่ได้ก็มีตั้งหลายระดับ เอาแค่ต้นกลางปลายก็มี ๓ ระดับที่จะ รับได้มากน้อยต่างกันตามความเป็นจริง

อาตมาให้ไปก็ประมาณแล้วว่ามันต้องขนาดนี้แหละ เพราะเหตุการณ์ขณะนี้มันถึงขั้นนี้ไม่ว่า การเมืองหรือสังคมชุมชนของเราก็ตาม มันต้องขยายตัวเข้าไปสัมพันธ์ จะต้องลดอัตตามานะ อาตมา จึงต้องเอาใจหยอโยนให้ ซึ่งพวกเราที่มีปฏิภาณปัญญาก็จะรู้ว่า คนแต่ละคนเขาก็มีวิบากของเขา การ กระทำของเขาอยู่ในแวดวงของเรา อย่างแซมดินเขาก็ทำแบบเขา ลัดดาเขาก็ทำแบบเขา หนึ่งฟ้าเขาก็ ทำแบบเขา คุณก็ทำแบบของคุณ จะไปเชื่อมโยงไปสัมพันธ์ยังไ้ก็ตามถนัดตามปัจจัยของแต่ละคนที่มี ความรู้ความเชื่อว่าจะทำขนาดนี้ได้อย่างนี้ได้เท่านี้ ต่างคนก็ต่างทำไป สิ่งเหล่านั้นก็เป็นองค์ประกอบมวล รวมของพวกเรา สังเคราะห์กัน ชัดเกลากันและส่งเสริมกัน มันมีทั้งสองด้าน

พระพุทธเจ้ามีการขัดเกลากันเป็นหลัก ประกอบด้วย

๑. ลัทธิธรรมเป็นความจริง
๒. ลัทธิธรรมเป็นการขัดเกลากิเลส
๓. นิยยานิกรรมพาให้พ้นทุกข์ได้จริง
๔. ลัทธิธรรมสงบเรียบร้อยราบรื่นง่ายงาม

นี่คือลักษณะธรรมของศาสนาพุทธ ๔ ประการ ถ้าไม่มีการขัดเกลา ไม่มีลัทธิธรรมก็ไม่ใช่ พุทธ พุทธนี้แหละจอมขัดเกลาก็จะพ้นทุกข์ได้ และสงบจริง มันจึงต้องใช้ “ลัทธิธรรม ๗ มหาลาภเทศ ๔” สร้างเจตย์ ให้ปฏิบัติขัดเกลากัน เพราะฉะนั้นที่ว่าการรื้อถอนเป็นเจตย์ก็คือ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการขัดเกลา อาตมาว่ามันก็มีผู้ได้ ผู้รู้ลึกร้อนหนาวตามระดับ มันก็ต้องได้เป็นจังหวะๆ ไปอย่างนี้แหละ ไม่ใช่ว่า โอ...ไม่มีผู้ได้ประโยชน์เลย มันแรงไปไม่มีผู้รับได้เลย อาตมาว่าไม่ใช่ละ มันได้ อยู่ ก็ค่อยๆ รับประทานไป ผู้ใดยังไม่ได้ ก็แน่นอน คุณได้เท่าไรคุณก็จัดแจงเอา เราเองรับไม่ไหวเราก็ ถอยๆ ถ้าไหวแล้วค่อยๆ เข้ามา ส่วนผู้ได้เขาก็ได้ไปเรื่อยๆ ตามความเป็นจริง

ขณะนี้ก็จะเห็นได้ว่า ในบริษัทฟ้ายองเองโดนเผอิฐร้อนที่ว่า คือมีหนึ่งฟ้าเข้ามาเกี่ยวข้องกับ พรรคและพรรคก็มีทั้งสถานที่และบุคคลที่อยู่ในฟ้ายองหลายคน อาตมาว่าหนึ่งฟ้าหนึ่งเดียวนี้แหละเขา แข็งแรงเล่นกับพวกคุณทั้งกลุ่มได้ ซึ่งจะเขย่าขูดขุย ไม่ให้ตกตะกอนกันขูด

อาตมาบอกพวกคุณได้ละว่า อาตมาใช้ปัญญาอยู่บ้างที่อาตมาสนับสนุนหนึ่งฟ้าทำงานนี้ ถ้า เขาเป็นคนเลวี่ใช้ประโยชน์ไม่ได้ ไม่มีคุณค่า ไม่ถูกต้องเพียงพอ คุณคงมีปฏิภาณรู้ว่า ถ้าไม่อย่างนั้น อาตมาคงไม่เห็นดีเห็นงามกับคนอย่างนี้ที่ได้รับเลือกเข้ามาเป็นเลขาธิการพรรค อาตมาว่าพวกคุณคง ไม่คิดว่าอาตมาหรืออาจจะคิดก็ได้ว่า เอ...พ่อท่านนี่ผิดละมั้ง ที่เห็นดีเห็นด้วยกับคนคนนี้ อาตมา ก็ว่าอาตมาไม่ได้ทำอะไรเลยเกิดเลยตรงจนเหมือนกับไม่ดูแลระมัดระวังอะไรเลย อาตมาคงไม่ปล่อยให้ ให้อโศกเป็นภัยง่ายนักหรอก สร้างด้วยมือคงไม่ลบด้วยเท้าแน่ แต่แน่นอนพวกคุณคงจะเข้าใจได้ไม่เท่า อาตมา นี้ไม่ได้ยกตนข่มท่านนะ เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่อินทรีย์พลังของเราเองแต่ละคน

ส่วนในรูปธรรมเรื่องของการงานการอาชีพแม้บริษัทฟ้ายักษ์ งานพิมพ์ซึกจะลดน้อยลง เราก็ไม่ว่า เพราะอาตมาเคยบอกแล้ว การพิมพ์หนังสือสมัยนี้ แม้มันจะเกิดเทคโนโลยีอะไรใหม่ๆมาติดมาลดงานเราไปเยอะ อันนี้ก็ต้องเป็นไป แม้แต่คนมาจ้างพิมพ์ก็น้อยลงตาม อาตมาก็ยังยืนยันว่าโรงพิมพ์ไม่พัง เราไม่ได้เป็นหนี้เป็นสินใคร เพราะฉะนั้นไม่มีปัญหาอะไร จะตั้งให้มันเนาอยู่ที่นี่ เราก็ไม่เดือดร้อนอะไร เพราะว่ามันเป็นของเรา แล้วเราไม่ได้เสียหายอะไร ไม่ได้เดือดร้อนจนจะต้องขายโรงพิมพ์เพื่อทำอย่างอื่นก็ไม่จำเป็น มันยังอยู่ได้ เพราะฉะนั้นใครจะช่วยทำงานก็ช่วยไป งานน้อยลงก็ไม่ใช่ไร เราก็พิมพ์หนังสือหนังสือของพวกเรา เพราะอย่างน้อยก็ทุนเงินเรา ไม่ต้องไปจ้างโรงพิมพ์อื่น มันแพง นั่นหนึ่ง สองเราทำเอง เราก็ได้ฝึกได้สร้างคนด้วย เพราะการทำงานนี้สร้างคน มันสร้างประเภทที่ไม่ใช่แบบโลกีย์ ที่เอาลาภยศสรรเสริญหรืออามิสมาล่ออย่างทุนนิยมเขาทำ บุญนิยมไม่ได้ทำอย่างนั้นก็ให้ลดลงมาอย่างที่เราทำได้เรื่อยๆมานี้แหละ

สรุปแล้วคือ อะไรมันเปลี่ยนแปลงไป มันก็เป็นธรรมดาที่ไม่มีอะไรเที่ยงแท้คงที่ข้อบกพร่องของฟ้ายักษ์ก็แก้ไขไป จึงต้องมีการปรับเปลี่ยน ก็เป็นไปตามยุคตามสมัยดังที่อาตมาว่าไปแล้ว แต่ไม่ได้หมายความว่าจะไปทำลาย ถ้าจะลดก็ลดลงไปบ้างลดอันหนึ่งมันก็ต้องเสริมอันหนึ่ง ที่หนึ่งฟ้าเข้าไปนี้อาตมาเอาว่าเป็นการเสริมให้มีอะไรเขิบขยับขึ้นนะ แต่ที่อาตมา รู้ไม่ได้คือวิบากของพวกคุณว่าปางก่อนเป็นศัตรูกันมาแรงแค่ไหน แต่เห็นแล้วว่ามันมีเหตุมีปัจจัยอยู่

เรื่องที่อาตมาเห็นว่าพวกคุณน่าจะทำได้คือ ให้คุณมองความลึกของหนึ่งฟ้าให้ได้ *เมื่อมีเดือกร้อนโยนเข้าไปแล้ว ถ้าคุณไม่หนีคุณก็ต้องยอมอ่าน ถ้าไม่อ่านก็ถูกกระแทกอยู่ตลอดเวลาแน่นอน* เพราะฉะนั้นเขาก็จะมีบทบาทของตัวเอง บางทีเวอร์ บางทีทั้งแรงทั้งเร็วทำทางลีลาภาษาและปฏิบัติเหมือนข่มขู่อย่างนั้นแหละ มันรับยาก แต่เขาเหนียว ซึ่งมันก็แสดงศักยภาพที่เป็นจริง ที่เหนียวได้ก็ต้องมีความจริงคือ ๑. ลึกๆแล้วจิต

เขารู้ว่าถ้าเขาไม่มีปัญญาและศรัทธาเพียงพอว่า ที่เขาทำนี้มีเนื้อหาที่จะต้องเป็นผลดีผลได้ เขาคงไม่อยู่ทำอาตมาก็ช่วยทั้งโลกทั้งลับตั้งเท่าไร เขาก็ทนเอา ทนได้ๆๆ.... เขาก็ต้องเห็นว่าอะไรดีกว่าเขาถึงไม่ยอมจาก... นี่เป็นการพิสูจน์ว่าเขามีเนื้อ...ที่เขาเองเขาจับได้ว่าอาตมามีเนื้ออะไร ให้เป็นให้ตาย เขาก็ไม่หนี จะฆ่าให้ตายก็ไม่ไป...แม้เขาเปลี่ยนพฤติกรรมได้น้อย แต่ก็เปลี่ยนได้เรื่อยๆอยู่

จริงๆคืออาตมาช่วยทุกคน ไม่ใช่ช่วยใครอย่างลำเอียง อาตมาช่วยพวกคุณนั่นแหละ โดยการปล่อยให้มีโทษคือหนึ่งฟ้า ที่อาตมาว่าโทษแบบนี้หาได้ยาก เพราะเขาทำอย่างนี้ก็เป็นแบบนี้แหละที่เป็นโทษแหละจริงๆเขาไม่ได้หยาบคายอะไรมากมาย เพียงแต่พฤติกรรมดูกระด้างแรงเร็วจริงๆไม่ใช่คนหยาบคาย พวกเราบางคนหยาบกว่าเขาด้วยซ้ำไป แต่เขาแรง เร็ว และมาก มันจึงมีน้ำหนัก ถ้าพูด

ถึงเรื่องดี แแน่แหละ อาตมาก็ว่าดี ถ้าไม่ดีก็ต้องช่วยกันต้านแน่นอน คืออาตมาเห็นว่าให้เขาดีแแน่แหละเป็นแรงกระตือรือร้นคนอื่น และในทางกลับกันก็ได้ขัดเกลาเขาด้วย

การอาศัยคนที่เขามีอะไรของเขาทั้งบุคลิกทั้งความรู้ทั้งความจริงที่แต่ละคนก็มีเอามาใช้ซึ่งมันไม่ใช่ทำได้ง่าย ถ้ามันไม่มีอาตมาก็ว่าจะเอาจากไหนล่ะ แต่มันมีก็ใช้จะได้ง่าย จะทิ้งก็ไม่ดีแน่เมื่อได้มา มันก็ต้องเอามาใช้ เพราะงั้นก็ให้เกิดประโยชน์ไปตามลำดับๆ

หน้าที่ของพ่อท่านคือให้โจทย์กับพวกเรา

พ่อท่าน : ใช่ แล้วพวกคุณต้องตั้งใจรับ เพราะอาตมาไม่ได้ปล่อยให้ของเสียเป็นโจทย์ พวกเราที่ยังรับไม่ได้เพราะไม่รู้ว่ามีส่วนดี อาตมาถึงบอกว่าคุณพยายามมองส่วนดีของโจทย์ให้ได้ ถ้าคุณมองแต่ว่ามันไม่มีดีใดๆ คุณก็ไม่มีทางที่รับกัน แต่ถ้าเห็นว่า อ้อ...มีส่วนดีอันนี้ๆ และอาตมาบอกได้ว่าส่วนดีที่เขามี พวกคุณไม่มี ยกตัวอย่างง่ายๆ ความมีปฏิภาณไหวพริบทางโลกพวกคุณสู้เขาไม่ได้ สองในเรื่องที่เขาจะเข้าถึงอันไหนอันนั้นพวกคุณไปไม่ทันเขา ถ้าเขาตั้งเป้าแล้วเขาไปเลย ถ้าอาตมาให้เขาไปบุกที่ไหนเขาก็ไปนะ

เหมือนเขาไม่มีตัวตน

พ่อท่าน : ใช่ คุณพูดถูก เขาไม่มีตัวตน อันนี้เป็นตัวที่อาตมาพูดย้ำ ความไม่มีตัวตน แล้วทุกคนก็ปรารถนาความไม่มีตัวตน แม้การแสดงออกนั้นเหมือนมีตัวตนเยอะแต่การแสดงก็มีตัวตนกันทั้งนั้นแหละ อย่างพระพุทธเจ้าท่านแสดงตัวตนกับมารว่า เรายังไม่ตายหรือมารจนกว่าเราจะตั้งศาสนาได้ ก็เหมือนแสดงตัวตนว่าจะเอาชนะ จะให้ตายแล้วไม่ยอมตาย เหมือนพระพุทธเจ้าท่านมีความอยากมีความไม่พออะไรอย่างนี้ มันเป็นการแสดงตัวตนทั้งนั้นแหละ การแสดงตัวตนของแต่ละคนก็ของใครของมันเท่าที่มันเป็น ก็ดูว่าการแสดงตัวตนที่เขาแสดงออกมา จริงๆแล้วมันซ้อน ตัวตนที่เขาไปทำเขาทำเพื่อตัวเขาหรือเปล่า จริงๆแล้วประโยชน์ของคนนี้มันมีหลายระดับ ๑. ประโยชน์เป็นวัตถุ ได้เงินทอง ๒. ได้ลาภได้ยศ อันนี้หยาบนะ ๓. ได้สรรเสริญ มันก็ละเอียดขึ้น ๔. ได้ความนิยมชมชอบ ได้ گرمๆ ภูมิใจในตัวเอง ซึ่งก็ยังมีความอยากอยู่ ไม่ได้สรรเสริญหรือยกแต่เป็นความภูมิใจในตัวเอง มันละเอียดขึ้นอีก เป็นต้น

สรุปแล้วว่าอาตมายกตัวอย่างเป็นรูปธรรมให้ฟัง หนึ่งฟ้าเขาไม่ได้ทำเพื่อลาภเพื่อยศ ตำแหน่งคุณจะรู้ไหมว่า เขาไม่ได้อยากมาทำ เขาว่าไม่ไหวมัน เขาก็บ่นกับอาตมาว่าจะไม่รับนะ เขาก็รู้ว่าไม่ยากกระทบกับพวกคุณ แต่อาตมาก็เห็นว่าน่าจะดีกว่าไม่ดีจึงสนับสนุน เขาเชื่ออาตมา ถ้าพวกคุณมีความเชื่อเท่าเขา โอ้โฮ...ไปสิบ สิ่งนี้หายากกับพวกคุณ แล้วมันมีที่เขาหรือเปล่า แล้วจะไม่ให้อาตมาปล่อยให้เขาทำได้ไง เห็นมั๊ย พอรับปั๊บ เขาลุยเลย เขาไม่ถอย พวกคุณไม่มีตัวนี้ แค่นี้ก็จะถอยแล้ว

เราต้องรู้จักจุดเด่นของเขา ต้องรู้ว่าเราอ่อนแอเรื่องใดที่เขาแข็งแรงพอ สิ่งเหล่านี้คือลักษณะที่เราต้องศึกษาเขา ต้องรู้อะไรเป็นความจริง อะไรเป็นจุดเด่นจุดด้อย ทุกวันนี้ที่อาตมาพาพวกเรามาออกมาเข้าสังคมเยอะ เราควร active ขึ้นใหม่ เห็นมั๊ย อาตมาก็ต้องเร่ง ต้องเพิ่มชั้นชนะชนะขึ้นอีก ต้อง

active ให้มากขึ้นอีก นี่คือเหตุปัจจัยหนึ่งเท่ากับอาตมากดปุ่มเพิ่ม นี่เบอร์สองแล้วนะเบอร์ สามแล้วนะ ไม่ใช่มีแต่เบอร์ศูนย์ เบอร์หนึ่งอยู่แค่นี้

? ถ้าแรงปะทะกับพวกเราทำให้เขาเกิดข้อ

พ่อท่าน : ถ้าเขาข้อ อาตมาก็ต้องพยายามให้เขาสู้ พวกคุณก็ต้องรับลูกเป็นบ้างสิ การรับลูกที่เก่ง ในเรื่องสังคมศาสตร์ก็ดี ยิ่งพุทธศาสตร์ยิ่งแน่ ประโยชน์จะได้คือต้องยอมลดอัตตาตัวเอง ถ้าคุณถอยแบบไม่ยอม มันก็ไม่มีการสัมพันธ์กัน ประโยชน์ก็ไม่เกิด ไม่ว่าแก่สังคม หรือกับตน ในเมื่ออยู่ในสังคมเราบางทีมันก็ต้องยอมและไม่ถอย ยอมมาเผชิญกัน ต่างคนต่างมีสัลเลขธรรมเป็นที่ตั้งใน

การที่จะเรียนรู้วิเคราะห์วิจัย วิเคราะห์จิตวิญญาณของตนเอง มีอะไรที่ต้องลดต้องละออก แต่ถ้าคุณถอยคุณไม่รับ ก็ไม่ได้ปฏิบัติ ไม่ได้บทรเรียน อาตมายื่นบทรเรียน เอาใจทยให้ ใครไม่เอาก็ไม่ได้อะไร เสียเวลาสูญเปล่าไป แต่ถ้าใครเห็นว่าใจทยนี้หน้าทำ ก็ได้ฝึกได้ เรียนรู้ไป และอาตมาก็ดูอยู่ ถ้าเขารุกมากไป แรงเกินไป คนถอยมากไปอาตมาก็ต้องช่วยปรับ

แนว อาตมากอดคอนโทรลอยู่ตลอดแหละ ไม่ต้องห่วงหรอก อาตมาก็ adjust ได้เรื่อยๆ

? การรับใจทยที่พ่อท่านให้ไม่ได้ นั่น อะไรคือสาเหตุที่ตรงประเด็นที่สุด

พ่อท่าน : อาตมาก็เห็นได้ว่า ผู้ที่ยังรับใจทยไม่ได้ คือผู้ที่ยังจมอยู่ในฐานเดิม หรือเสื่อม ไม่เจริญไม่พัฒนาที่เท่านั้น แต่ถ้าจะเจริญพัฒนาก็ต้องไตร่ตรองกันเอง ต้องเข้าใจเอาเอง ถ้าไม่เข้าใจ ไม่มีปัญญาเห็นว่า อาตมากงไม่เอalingไม่ควรเข้ามาให้พวกเรา ผู้นั้นก็ควรใช้ปัญญา ควรที่จะต้องศึกษา และต้องคิดว่าอาตมาพาทำอย่างนี้เพื่ออะไร อาตมาอธิบายรายละเอียดให้ฟังแล้ว ก็อยู่ที่ฐานะของบุคคลแต่ละฐานะที่ไม่ฉลาดพอ ก็ไม่ได้ประโยชน์เท่านั้นเอง

อาตมาเห็นว่าตอนนี้ พวกเราต้องมีใจทย ถ้าไม่มีใจทย ขณะนี้ลองสังเกตให้ลึกถေး พวกเราเฉื่อยลง ไม่พัฒนา ไม่รับใจทย ที่อาตมาให้ใจทยเพราะมันควรแล้ว อาตมาเตือนพวกเราไม่รู้เท่าไร ถ้าถึงขั้นติดแบ่น จากนั้นไปก็เสื่อม เพราะทุกวันนี้พวกเรา ข้าวมีกิน ดินมีเดิน ตะวันมีส่อง พี่น้องมีเสรีจเห็ดมีเก็บ ป่วยเจ็บมีคนรักษา ชีพหามีคนช่วยกวาด ผ่าขาดมีคนช่วยชุน บุญต่างคนต่างทำ แล้วก็ไม่ได้เพิ่มใจทย อาตมาพาออกไปสังคมข้างนอก ทำงานเพิ่มขึ้น มีกิจกรรมเพิ่มขึ้น หลายคนก็ไม่เอาๆ คนนั้นก็จมก็เสื่อม เพราะสิ่งที่อาตมานำมานั้น ไม่ว่าจะป็นงานเพิ่ม บุคคลเพิ่มหรือมีหลักเกณฑ์

หลักการอะไร เพิ่ม รวมทั้งมีการศึกษา.บบบ., วนบ. ล้วนแล้วแต่เป็นโจทย์ที่เพิ่มเติมขึ้นมาทั้งสิ้น ถ้าไม่ใส่ใจ คนนั้นจะซ้ำจะติดแป้นและเสื่อม

ขอให้นำไปอธิบายสู่กันฟังให้ละเอียดๆ แล้วจะดี อาตมาไม่บังคับใคร ไม่จีใคร ได้แต่สอนต่อไปเรื่อยๆ ใครมีไหวพริบทันทีทัน มิฉะนั้นคุณก็แพภัยตัวเอง เอาแต่ความคิดเห็นความชอบของตน คุณก็อยู่เท่านี้ เสื่อมจากจิตที่ลดความแข็งแรงลง พอถึงขีดหนึ่งจะเห็นได้ว่าหลายคนกระเด็นออกไป โดยตัวเขาเองเป็นผู้ทำ

บทสรุป

โอวาทส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่

ยุคแห่งปัญญา เป็นยุคที่ควรลดตัวตนให้มาก เพราะความรู้ในเรื่องนี้เป็นการศึกษา ที่อาตมาว่าควรขยายไปทั่วโลก ในฐานะที่เราเป็นเมืองพุทธ ต้องเรียนรู้เรื่องอัตตาตัวตนอย่างเก่ง ถ้าไม่เปิดเผยก็เรียนกันอยู่แต่ในสำนัก ไม่ขยายออกไปข้างนอก แล้วเมื่อไหร่จะมีผลไปสู่มวลชน ยิ่งประชาธิปไตยต้องเฟื่องฟู ปิดโธ่เอ๊ย...

ไอ้เรื่องแค่นี้ก็ยังไม่ออกจากกรอบรั้วไม่ได้เลย ตอนนี้นั้นต้องออกหมดแล้วมัน globalization แล้ว มันยุคไม่มีอะไรปิดกันแล้วจริงๆ

www.boonniyom.com

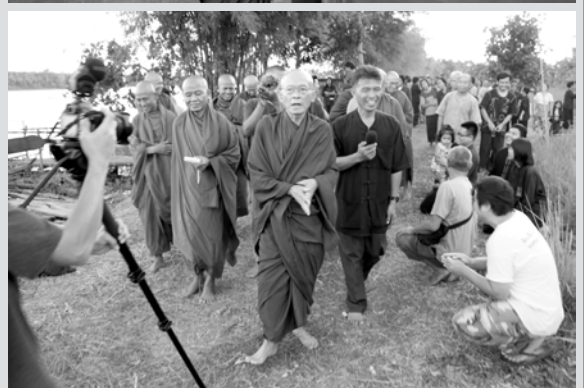
ศรีโคตรบูรณ

ดินแดนสมบูรณของคนมีศีล

วันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ นี้ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์พร้อมสมณะปัจฉาฯ เดินทางจากสันตือโศกไปที่ จ.นครพนม จากนั้นก็เดินทางต่อไปยังชุมชนศรีโคตรบูรณอโศก อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม เพื่อไปเยือนศรีโคตรบูรณอโศก ที่เป็นอีกชุมชนบุญนิยมหนึ่งของชาวโศก

พ่อครูไปถึงในช่วงสายๆ ทางชุมชนนิมนต์ให้พ่อครูเทศนาก่อนฉัน แล้วก็ถวายภัตตาหาร ภายหลังจากฉันอาหาร ในช่วงบ่ายๆแก่ๆ ชาวชุมชนก็ได้พาพ่อครูและคณะเดินชมรอบชุมชน มีญาติธรรมเดินตามพ่อครูเป็นจำนวนมาก ประมาณ ๓๐ คน มีทั้งผู้ใหญ่และเด็กๆ เดินไปก็พากันให้อ้าว แสดงจิตใจที่ยินดีเบิกบานกันเป็นระยะ เหมือนกับการแห่พ่อครูไปรอบชุมชน

ชุมชนมีเนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่ ที่นี้เป็นชุมชนชาวโศกมาตั้งแต่พ.ศ.๒๕๔๐ มาถึงปีนี้เป็นเวลา ๑๗ ปี ด้านหนึ่งของชุมชนเป็นอ่างเก็บน้ำ ยาวตั้ง ๖ กม. กว้างไม่ถึงกม. เป็นบึงกักเก็บน้ำเป็นฝายน้ำล้น น้ำที่นี่มีตลอดปีตลอดชาติ ก็เลยโชคดี อาณาบริเวณสระน้ำที่ยาวตั้ง ๖ กม.นี้ไม่ต้องกลัวน้ำ สระกว้างถูกแดดเป็รียงๆ พอตกเย็น น้ำจะร้อนจากผิวหน้าไปประมาณ ๑ ศอก ตกตึกถึงจะเย็น มีปลาตัวใหญ่อยู่ในนี้ มีปลาที่เขาสงวน เช่น ปลาบึก มีปลาจิ้งตัวใหญ่ ใหญ่จนคนไปพายเรือไม่กล้าพาย เพราะปลาใหญ่มาหนุนเรือ เขาบอกว่ามีเจ้าที่เจ้าน้ำ บางที่เขาไม่รู้ความจริง

ปลาหมักตัวใหญ่จริงๆ บางตัวหนัก ๒๐๐ กก. เป็นปลาบึก ก็เป็นปลาอนุรักษ์ ทางกรมไม่ให้จับ
 หน้านี้เกิดตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ทาง
 การจัดทำฝายน้ำล้น ก็มีน้ำมาตั้งแต่บัดนั้น ก็มี
 น้ำมาทำอะไรทำสวนอุดมสมบูรณ์ที่นี้เลี้ยงตนเองได้
ทำเห็ดไร้สารพิษขาย ที่นี้ไม่ใช่มีแต่เห็ดที่เพาะ
 เองนะ เห็ดเห่าที่ขึ้นในป่าของที่นี่เองก็มี คนที่นี้
 พอหน้าเห็ดดอกก็ไม่กินเห็ดที่เพาะเอง แต่กินเห็ดที่
 ขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งดีกว่า **จะมีเห็ดระโงก**
 เราเพาะเห็ดระโงกยังไม่ได้ เห็ดปลวกหรือเห็ด
 โคนก็ยังไม่เพาะไม่ได้ เห็ดเผาะยังไม่มี มีเห็ดหน้า
 แดง มันมีอยู่มีกินอุดมสมบูรณ์อยู่กับธรรมชาติ

ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่บอกว่า เอาไว้
 ทำไม่ปานมันไม่มีประโยชน์ ชาวชุมชนที่นี้ก็เลย
 บอกว่า**เราอบรมคน ให้รู้ว่าเป็นอย่างไร** มี
 เชื้อเราเราเอามาทำประโยชน์ นอกนั้นก็มีย่านเรือน
 มีโรงปุ๋ย มีโรงทำน้ำดื่ม เราทำเลี้ยงชุมชนได้

พ่อครูเดินชมรอบชุมชนเสร็จก็พักผ่อน
 เพื่อเตรียมเทศนาต่อในรายการ**เอื้อไอรุ่น**ในตอนค่ำ
 โดยพ่อครูจะพักที่ชุมชนศรีโคตรบูรณ ๑ คืน
 ก่อนจะเดินทางไป **สวนป่านาบุญ** อ.ดอนตาล
 จ.มุกดาหาร ต่อในวันรุ่งขึ้น

ชุมชนนี้เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๐ ได้มี
 กลุ่มญาติธรรมบริจาคที่ดินเพื่อสร้างชุมชน
 ปฏิบัติธรรม ภายใตชื่อกลุ่ม **“ศรีสงครามอโศก”**
 และเปลี่ยนชื่อเป็น**“ศรีโคตรบูรณอโศก”** เนื่องจาก
 มีญาติธรรมหลายแห่งเข้ามาร่วมอาศัย และร่วม
 กันทำกิจกรรม มีการลงแขกในฐานงานต่างๆ
 กินอาหารมังสวิรัต ทำงานไม่รับค่าตอบแทน

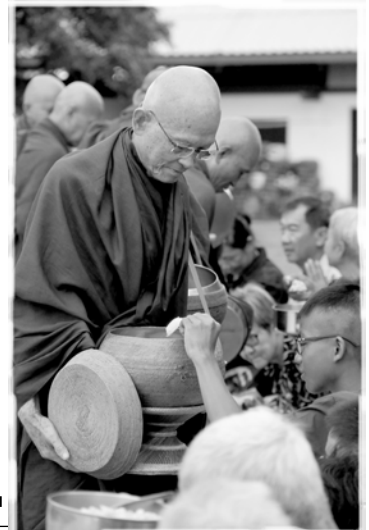
พึ่งตนเอง สร้างปัจจัยสี่ให้เพียงพอ อยู่อย่างเรียบง่าย โดยมีอุดมการณ์ร่วมกันว่า **“ขยัน กล้าจน
 ทนเสียดสี หนี้สะสม นิยมสร้างสรร ปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูก”** เป็นชุมชนศรีโคตรบูรณ
 แดนดินของคนดีมีศีล เป็นแบบอย่างให้แก่สังคมปัจจุบันและเยาวชนรุ่นหลังต่อไป

☆ **ทีมงานท้าวอโศก**

งานบุญ ข้าว

เมื่อวันเสาร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ทุ่งนา
แรงรักแรงฝัน จัดงาน “บุญขวัญข้าว” เป็นครั้งแรก ได้มีมนต์
พ่อครู พร้อมสมณะสิกขมาตุไปร่วมงานด้วย พ่อครูและลูกๆ
ไปถึงนาแรงรักแรงฝัน อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ประมาณ ๗.๓๐ น.
ภายหลังจากกราบพระพุทธรูปโตน้อยแล้ว ก็ได้ทำบิณฑบาต ซึ่งเป็น
โปรแกรมเสริมมาในงานนี้ พวกเด็กนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมมอไค
และญาติธรรม รวมถึงชาวบ้านที่มาร่วมงานก็จัดเตรียมของใส่
บาตรอย่างง่ายๆ รวดเร็ว มีข้าวกลิ้งร้อนๆ และมะขามป้อม
ที่หาได้ง่ายๆในนาแรงรักแรงฝันแห่งนี้

ภายหลังจากบิณฑบาต
พ่อครูก็ได้ออกเดินเยี่ยมรอบพื้นที่
ซึ่งมีประมาณร้อยกว่าไร่ เดินผ่าน
แปลงนาแต่ละแปลง เห็นมีชื่อพันธุ์
ข้าวติดอยู่ มีหลากหลายพันธุ์ เช่น
ข้าวหอมนิล ข้าวหอมนิลจักรพรรดิ
ข้าวเหนียวมะลิ ข้าวสังข์หยด ข้าว
หอมมะลิ ข้าวเหนียวขาวใหญ่ ข้าวเหนียวแดงเมืองเลย มีทั้งที่ทำแบบนาดำ หรือนาโยน ก็
ล้วนมีป้ายปักไว้ให้รู้ทั้งสิ้น เป็นการเรียนรู้แบบเรียนรู้กับของจริง ทำจริง ทดลองจริง ได้ผลจริง

ของเด็กกำลั้มมาลิกขาและชาวชุมชนปฐุมอโศก แต่มีป้ายป้าย
 หนึ่งที่ดูแปลกไม่เหมือนใคร เขียนไว้ว่า **แปลงข้าวมวลมหา**
ประชาชน ปี'๕๗ ไม่ทราบว่าเป็นแปลงนี้ปลูกโดยมวลมหาประชาชน
 กรรมัง แต่เท่าที่ดูข้าวในนาแปลงนี้ มีหลากหลายสายพันธุ์
 จริงอยู่ในนี้ เหมือนชาวกบปส.ที่มาจากหลายๆภาค แต่ว่า
 อยู่ร่วมทำประโยชน์มาเสียสละเพื่อชาติร่วมกันได้

บรรยากาศที่นาแรงรักแรงฝันแห่งนี้
 อากาศสดชื่น อากาศหวาน หอมลุ่มไปด้วย
 ชุนเขา ทำให้วิวทิวทัศน์น่าดูยิ่งนัก เห็นวัดถ้ำเสือ
 ที่อยู่บนเขาไกลๆด้วย ตามคันนา(ดูคันนาที่นี้
 ใหญ่มากเอารถกระบะเข้าไปได้เลย) มีการปลูก
 มะพร้าว หรือพืชผลอื่นๆลงไปด้วย บางทีก็เห็น
 มีสับปะรด กล้วย สลัดกันไป ตลอดแนวคันนา
 ซึ่งมีคูน้ำไหลตลอดแนวคันนา น้ำท่าที่นี้อุดม

สมบูรณ์ยิ่งนัก ดอกบัวที่นี้ดอกใหญ่มากสีชมพู สามารถทำนาได้ปีละ ๓ ครั้งก็ยิ่งได้ หากขยัน

นาที่ทุ่งนาแรงรักแรงฝันนี้เป็น
 ความฝันของ**หมอฟ้าหนึ่ง โศกตระกูล**
 ทันตแพทย์หญิงประจำชุมชนปฐุมอโศก
 พ่อครูเทศน์ถึงหมอฟ้าหนึ่งไว้ว่า...เธอ
 เคยบอกว่าชาติหน้าเกิดมาจะไม่ขอเรียนสูงเลย
 ชาตินี้เผลอตัวไปเรียนหมอมาแล้วก็ช่างมัน
 จบหมอแล้วก็มาทำนา **ก็ยังตั้งใจว่าชาติหน้า**

ไม่ขอไปเรียนหมอ เกิดมาให้มาเป็นชาวนาเลย
 แล้วก็มาซื้อที่นาที่นี้ อาตมาเองส่งเสริมให้มาทำ
 เลย สุดท้ายก็ไปตามวิบาก อายุได้ ๕๔ ปีเท่านั้น
 เองก็เสียชีวิต เมื่อวันที่ ๓๑ ธ.ค.'๕๐ เราจัดงาน
 ปีใหม่อยู่บ้านราชฯ ข่าทางนี้ก็ว่าเสียชีวิตเลย
 ไม่ได้รอเวลาอะไร **มันเป็นเรื่องของความรู้สึก**
ความเข้าใจของหมอฟ้าหนึ่ง ว่าชีวิตนี้อะไร
สำคัญ อะไรที่มนุษย์ควรรู้จัก

นาที่ทุ่งนาแรงรักแรงฝัน ใช้**กสิกรรมธรรมชาติ**ในการทำงาน ปรากฏว่าเท่าที่เห็น ข้าวในนาแรงรักแรงฝัน งามกว่าข้าวของชาวบ้านที่มีนาอยู่ใกล้เคียงอย่างเทียบกันไม่ได้เลย ทั้งต้นข้าว ใบข้าว กิ่งงามกว่า สูงกว่า รวงก็ออกได้ดกมากกว่า ต้นหญ้าที่ขึ้นในนาแรงรักฯ ก็น้อยกว่าของชาวบ้าน เพราะเราเอาใจใส่ หมั่นเอาหญ้าออก บางทีดูแปลงนาของชาวบ้าน ดูเหมือนปลูกหญ้ามากกว่าปลูกข้าวเสียอีก

ที่นาแรงรักฯยังสามารถปลูกแห้วได้ผลดีมาก ได้หัวใหญ่ ได้ผลผลิตต่อไร่สูงอีกด้วย พ่อครูเดินดูนาเสร็จ ก็พอดี**ลุงจำลอง ศรีเมือง** ขับรถมาจากโรงเรียนผู้นำ จ.กาญจนบุรี มาถึงพอดี ลุงจำลองมาราบพ่อครู และอยู่ฟังธรรมก่อนฉันด้วย

วันนี้พ่อครูเทศน์ก่อนฉัน ซึ่งมี**การถ่ายทอดสดทางบุญนิยมทีวี** ที่ยกกองถ่ายทำมาที่นาแรงรักฯ โซดดีที่ระบบ Internet 3G ใช้การได้ดี การถ่ายทอดสดจึงค่อนข้างราบรื่น **ต้องขอบคุณทีมงานบุญนิยมทีวี**

พ่อครูเทศน์ก่อนฉันเรื่อง**“นักกสิกรรมและนักเศรษฐศาสตร์แบบพุทธ”** นักเรียนสามมาสิกขาปฐมอโศกมานั่งฟังอย่างตั้งใจ แม้ฟังรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง แต่เห็นความตั้งใจในการมาฟังหลวงปู่เทศน์ก็ให้คะแนนเต็มเลย เก็บใส่ฮาร์ดดิสก์ไว้ ลักวันหนึ่งก็ได้ใช้

พ่อครูเทศน์ไว้ช่วงหนึ่งว่า **“อาหารเครื่องนุ่งห่ม ที่พักอาศัย ยารักษาโรค นี่อาหารเป็นที่หนึ่ง พระพุทธเจ้าตรัสชัดว่า อาหารเป็นหนึ่งในโลก ข้าวเปลือกเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง**

ท่านไม่ได้บอกว่าทองคำเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง หรือธนบัตรเป็นทรัพย์อย่างยิ่ง สมัยพระพุทธเจ้ายังไม่มีธนบัตร ก็นี่แหละเป็นสิ่งมีค่าที่สุด สำหรับที่พักไม่มีก็อยู่ได้ ไม่มีเครื่องนุ่งห่มก็อยู่รอด แต่อาหารนี้ ยิ่งไงก็ต้องกิน ไม่กินก็ตาย สัตว์โลกต้องอาศัยกวางพิกการอาหาร ทุกสัตว์โลก ทุกชนิด ต้องกินทั้งนั้น

คนเรารู้ความสำคัญเช่นนี้แล้วจะต้องดูแลอาหารหรือข้าว พืชพันธุ์ธัญญาหารนั้นต้องไม่แพงอย่าขายแพง ต้องแบ่งปันกันกิน อย่าเอาไปเป็นเครื่องต่อรองชีวิต คนต้องกินก็เลยเอาไปค้ำกำไรมาก

บาปกินหัว คนทำเรื่องนี้จะไม่รวย ใครเอาเรื่องนี้ไปรวยนี่บาป” วันนั้นนอกจากนักเรียนและญาติธรรมที่มานั่งฟังธรรมแล้ว ยังมี**ชาวบ้านข้างเคียง**และ**คนที่มาทำงานรับจ้างที่ทุ่งนาแรงรัก**มาฟังธรรมด้วย แถม**พี่ทหาร**มาคอยดูแลด้วย ๒ นาย ทำให้บรรยากาศอบอุ่นยิ่งนัก

หลังจากนั้น พ่อครูจะเดินทางไปเยี่ยม **เนินพอกิน**(วันนี้ลุงจำลองประกาศชื่อเนินพอกิน เป็นเนินเหลือกินแล้วเพราะว่าผลผลิตมากหลาย) นักเรียนล้มมาลิกขาปฐมอโศกจึงมาราบลา หลวงปู่ **ป่าศีลเกื้อ** ครูประจำนาแรงรักฯ ให้ เด็กๆถามคำถามหลวงปู่ เด็กทยอยกันมาถามคำถามที่ละคนๆ ... บรรยากาศอบอุ่นมาก

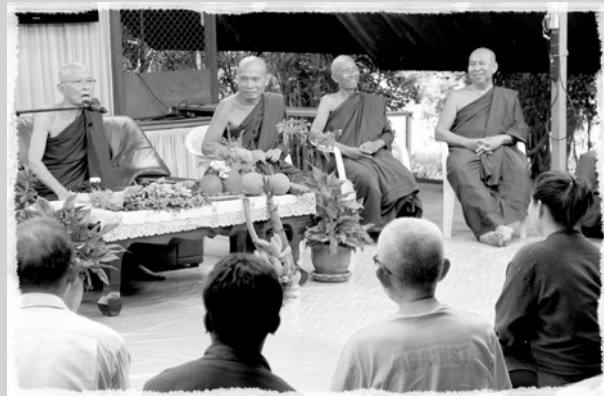
หลังจากนั้นพ่อครูพาลูกๆเยี่ยมเนินพอกิน (เนินเหลือกิน) พอไปถึงก็ไปเยี่ยมที่ศูนย์ปฏิบัติการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ที่มีพนักงานรอดต้อนรับพ่อครูอยู่หลายสิบคน พ่อครูนั่ง โอภาปราศรัยกับญาติโยม ที่บางคนบอกว่า ได้เห็นพ่อครูแต่ในโทรทัศน์ วันนี้ได้เห็นตัวจริงแล้ว พ่อครูเลยบอกว่า **เป็นตัวจริงทั้งในโทรทัศน์และที่มานี้ก็ตัวจริงเป็นๆ**

บนโต๊ะที่ทางเนินพอกินจัดให้พ่อครูใช้ มีผลผลิตหลากหลาย สีสัน หลากชนิด ที่ผลิตจากเนินฯ มีถั่วชนิดหนึ่งที่กำลังนิยมกัน บอกว่ามีน้ำมันโอเมก้าหลายชนิด ชื่อ **ถั่วดาวอินคา** เป็นถั่วพันธุ์อายุ ยืนถึง ๕ ปี ที่ชาวอินคานิยมปลูกกินกัน และมีลักษณะผลเป็น แฉกๆห้าแฉก จึงได้ชื่อว่าถั่วดาวอินคา ผลผลิตที่เห็นบนโต๊ะ มี พักข้าวสีส้มสด มีมะม่วงหาวมะนาวโห่รสเปรี้ยวจัด มีถั่วศุภโชคผล

โต มีผลสาเกสีเขียวยาวสด หน่อไม้ กล้วย เป็นต้น ไม่น่าเชื่อว่าจากที่ดินที่แห้งแล้ง ดินแข็งมาก กลับ พลิกฟื้นผืนดินมาอุดมสมบูรณ์ได้ขนาดนี้

พ่อครูเดินดูที่เนินพอกิน ซึ่งมีที่ดินทำถึงหกสิบไร่ ที่สำคัญที่ดินนี้ติดกับภูเขาด้วย ทำให้ทัศนียภาพยิ่งน่าอยู่มากขึ้น เดินขึ้นเขาไปเห็นเรือนพักหญิงชาย หลังใหญ่ เอาไว้ต้อนรับคนที่มาอบรมสามอาชีพภูษาติ และคอร์สอื่นๆ

ที่เนินพอกินนี้ยังมีผลผลิตอีกอย่างที่มีมากและมีมูลค่า คือ น้ำหมักชีวภาพ มีจำนวนมากเป็นแสนลิตรเลยทีเดียว เช่น น้ำ

หมักปลูควา น้ำหมักมะเฟือง เป็นต้น
สถานที่และกระบวนการผลิตที่นี้ผ่าน อย.
แล้ว และดูสะอาดมาก มีการทำให้เชื้อ
จุลินทรีย์นี้ก่อนจะส่งลงบรรจุภัณฑ์
และออกจำหน่ายในราคาบุญนิยม ใน
นามชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน

ประวัติแดนอโศก

ภายหลังจากเยือนเนินพอกินแล้ว พ่อครู
เดินทางไปเยือนอนุสรณ์สถานแดนอโศกต่อไปเป็นแห่ง
สุดท้ายในวันนี้ ก่อนกลับปฐมอโศก พอไปถึงก็พบ
กับโยมคนเก่าแก่ของแดนอโศก ชื่อโยมสมบุญ เป็น
ลูกสะใภ้ของโยมจั่น ที่เป็นโยมอุปฐาก เจ้าของที่ดิน
ดั้งเดิมสมัยตั้งแดนอโศกเริ่มแรก และอนุญาตให้ใช้ที่
ดินตรงนี้เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งแรกของชาวโศก

โยมสมบุญอายุ ๘๐ ปีเท่ากับพ่อครู ก่อนพ่อครูมาวันนี้โยมสมบุญบอกว่าเดินไม่ค่อยไหวแล้ว
แต่พอพ่อครูมา ทำให้เกิดกำลังใจอย่างมาก มีปีติ จนสามารถลุกเดินได้ นั่งพับเพียบได้ ซึ่งถ้า
เป็นปกติก็ไม่สามารถทำได้ นี่เป็นพลังงานทางจิตที่ทำให้ทำสิ่งเหนือปกติได้

พ่อครูเดินเยี่ยมชมแดนอโศก ทางบุญนิยมที่วี
ก็เลยขอสัมภาษณ์พ่อครู ซึ่งน่าสนใจมาก...พ่อครูบอกว่า
“ที่นี้ไม่ได้เหมือนเก่าเลย ต้นไม้ก็เปลี่ยนไป
มากเลย อายุมันตั้งเท่าไร เราออกจากที่นี้พ.ศ.๒๕๒๒
ก็ ๓๕ ปีแล้ว เราประกาศอิสระ พ.ศ.๒๕๑๘ แล้วเราก็
อพยพไปจากที่นี้ ก็ไปอยู่ข้างนอก จนพอล้มต้อปากได้
ก็มาขอซื้อที่นี้ไว้ ทำเป็นอนุสรณ์สถานแดนอโศกไว้

แต่ก่อนเราไม่ได้นึกหรอกว่าจะใกล้หรือไกลจากเมือง เราปฏิบัติเป็นพระป่าเลย เดิมก็
มีพระน้องชายของโยมสมบุญ จริงๆเป็นของพ่อเขาคือโยมจั่น ที่ประมาณ ๖ ไร่ ก็ให้เราอยู่ไป
จนพ.ศ.๒๕๒๒

แต่ที่นี้เป็นที่ก่อตัวของชาวโศก ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๑๖ ตั้งแต่มีสิกขมาตุ ๗ รูป เดินออก
จากวัดอโศการาม มุ่งตรงมาที่นี้เลย เดินหาที่พักกัน เราก็สร้างกุฏิไว้ ๗ หลัง แต่ก่อนร่มกล้วยเยอะ
ตอนนั้นก็ไม่มีต้นไม้เท่าไร มีต้นมะม่วง มะพร้าว กระท้อน เข้ามาถึงก็มีงู ๗ ตัว พันกัน หันหน้า
ไปทิศหนึ่ง ๓ ตัว หันหน้าไปอีกทิศหนึ่ง ๔ ตัว พันกัน ก็ตื่นตื่นกันใหญ่ อาตมานั่งรู้แต่ไม่อยากจะพูด

เข้าใจ แต่ไม่อยากพูด เขาก็ว่ากันไป

เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ เรา
ก่อหวอดเริ่มต้นกัน ตอนนั้นเรายังไม่เรียก
ว่า**สิกขมาตุ** เราเรียกว่า**แม่เณร**หรือ**ซีกรัก** ถือ
ศีล ๑๐ มี ๗ รูป แล้วก็มี**รัก**หลายคน
วิจิตรก็ยังเป็นรักอยู่ ก็พากันเดินออกมา
จากวัดอโศการาม เดินมาแดนอโศก วิจิตร
ก็เกิดอาการอ้วก เพราะไปดื่ม น้ำอัดลมเข้า
อ้วกแตกอ้วกแตน ตอนแรกตั้งใจจะเดินมา

ให้ถึงที่นี่ ข้ามพระประแดง ข้ามเรือแพมา ทุกข์ทุเล วิจิตร ป่วยด้วยก็ไม่ไหว สุดท้ายก็มีรถดั้มพ์
รับมาส่งที่นี่ ดีเขาไม่ไปดั้มพ์ที่อื่นนะ

เลยออกจากพระประแดงเดินมากลางทาง เขาเห็นพวกเราอีโหลกโหลกเชลก สงสารพวกเราก็
เลยพามาส่ง มี**สมณะ**เดินมาด้วยกันหลายรูป (ตอนนั้นยังใช้คำว่า‘พระ’)บำเพ็ญกันเต็มที่เลย ลองถาม
ท่านสันตจิตโต คนเก๋ๆหลายรูป **ท่านเสียงศีล**
ด้วย ท่านเสียงศีลเป็นสมณะองค์แรก บวชจากที่
นี้เลย

ปีต่อมา (๒๕๑๗) ประมาณปลาย
เดือนพฤษภาคม มีเหตุการณ์น้ำท่วมที่แดนอโศก
เป็นช่วงเวลาที่เราก่อมาจัดนิทรรศการ ‘ผ่าตัด
พุทธศาสนา’ ที่ม.ธรรมศาสตร์ จึงต้องลอยคอ
ออกจากแดน มีพระรูปหนึ่ง ชื่อ**กิตติสารโ** เอาไม้
มาต่อเรือ ก็ขึ้นเรือกันมา ปรากฏว่าขึ้นไปไม่เท่าไร
เรือมันรั่ว คนก็ต้องลงหมดเลย

เอาแต่ของขึ้นเรือได้เท่านั้น ประคองเรือไป เลยตกลงคนก็เลย
ประคองเรือแล้วลากเรือเข้าฝั่ง นอกนั้นก็ให้ข้าวของกลดบาตรขึ้น
เรือไป ทางวัดหนองกระทุ่มโน่น ที่นี้ยังไม่มีน้ำ มีป่าอ้อยเต็มไป
หมด เป็นสวนอ้อยสวนกล้วย แต่ต่อมาเขามาขุดดิน ขุดทราย
ไปขายก็เลยกลายเป็นแอ่งน้ำขนาดใหญ่ข้างแดนอโศกนะนี่ แต่
ก่อนยังมีอนุสรณ์เรือที่กิตติสารโ ทำไว้ เขียนไว้ว่า**นาวาอโศก** ทำ
เป็นเรือห้องแบน เก็บไว้ที่ปฐมอโศก แต่มันคงผุพังหมดแล้ว

ยุคนั้นขยันสอน ตื่นตั้งแต่ตีสองตีสาม ตีสองอาตมาก็
ตื่นมาเขียนหนังสือ ทำวัตรกัน มีสอน ก่อนฉันก็สอน เทียงก็
สอน เย็นก็สอน ทำวัตรเย็น ดีไม่ดีฉันไปก็สอน ก็นั่งคุยกันถามไถ่
อยู่กับธรรมะตลอดเวลา เหมือนกันกับคล้ายๆที่อยู่กับภุฉา แต่

ก่อนนี้เครื่อง สุขุม สงบสำรวมเดินข้างาม แต่เดี๋ยวนี้เหมือนลิงหมดแล้ว

ไม่มีไฟฟ้าใช้ เราไม่เจตนาจะใช้ไฟฟ้า เวลาจะเข้ามาต้องเดินเข้ามาทั้งนั้น อาหารการกินต้องไปถามคนเก่าๆดู ถ้ามลิกขมาตุกล้าข้ามฝืนสิ เอมะละกอมาดองเหมือนเนื้อเค็ม กินลูกมันหมด ก็เอาต้นมะละกอมาดองเค็มกิน **เป็นประวัติศาสตร์ ดองต้นมะละกอกิน**

มันไม่เชิงเป็นพระป่าที่ไม่สนใจฆราวาสนะ แต่ฆราวาสของเราก็มาอยู่กัน หลายคนก็ปลูกกุฎิอยู่กัน **โยมซิ้ม โยมจ้อ เจ็ชวง** หลายคนอยู่

ที่วัดหนองกระทุ่ม เราอยู่ที่นั่นกัน พอเข้าพรรษาเราอธิษฐานพรรษาเสร็จ แต่เจ้าคณะก็บอกให้เราไปอธิษฐานพรรษาในวัดโน้น ไม่ฟังเสียงเรา ก็ให้เราไปอยู่ในวัด เราก็ไป แต่ก่อนโบสถ์ก็สร้างไม่เสร็จ พระ ๒๐ กว่ารูปก็อยู่อัดกัน เราไปอยู่ที่เข้ากับเขาไม่ได้ คนละวัดแล้ว จะให้เปลี่ยนจีวรใช้สีเหมือนเขาก็ก ออกรับบิณฑบาตมาหลายอย่าง เราก็ปรึกษากันว่าไม่ไหว เราขอแยกดีกว่า จนเขามาชวนว่าไม่ให้บวชชาวโศกต่อ ไม่ให้เราต่างๆนาๆ แล้วหลวงอาท่านไม่สบาย เขาก็มาเล่นงานมากวนท่าน เราก็ว่า อย่าไปกวนหลวงอา มาเล่นงานเราสิ เราก็ว่ากระเทือนพระแก่ ป่วยด้วย อาตมาก็ดูว่าไปไม่รอด เราก็เลยประกาศนานาสังวาส เราทำหนังสือไว้เรียบร้อย เติรียมการกัน **แต่พอเข้าพรรษาประชุมพระสังฆาธิการ ประชุมกัน ๑๘๐ กว่ารูป เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบลมา** พอได้โอกาสเขาประชุมกันเสร็จ **อาตมาก็เข้าไป** ไปสุดท้ายก็ขออนุญาต **ขอประกาศนานาสังวาส** เรียบร้อยเรียบร้อยแล้วเราก็เดินกลับมาอยู่ที่นั่นต่อ บอกว่า มีอะไรให้มาติดต่อเราที่นี่ กลางพรรษาเลยนะ ตั้งแต่ ส.ค.'๑๘ จนถึงปี'๒๒ จากนั้นก็มีเรื่องมีราว มาค้นตรวจพวกเราบอกว่าเป็น**คอมมิวนิสต์** มาเราก็ไม่ว่าอะไรให้ตรวจเต็มที่ ชาวบ้านใกล้ๆเขารู้ว่า **เราเป็นพระปฏิบัติ** เขาเกรงใจ รู้ว่าเราไม่ขึ้นกับทางโน้นแล้ว เราก็อยู่ไปจนถึงปี'๒๒ แล้วเราก็จะย้ายออกไป เพราะไม่ใช่ที่ส่วนกลาง เพราะทางส่วนกลางก็มีขึ้นมาแล้ว**สันติอโศก ศีระะอโศก**

มันเป็นไปตามธรรมที่ประกาศนานาสังวาส นานาสังวาสเป็นเรื่องที่ยากไม่เคยมีมาเป็นตัวอย่าง **นอกจากพระพุทธเจ้าท่านประกาศนียกรรม ประกาศนานาสังวาสกับพระเทวทัต** โดยบอกหลักเกณฑ์ว่ามีสองอย่างคือ **หมู่ใหญ่ประกาศนานาสังวาสกับหมู่น้อย หรือหมู่น้อยจะประกาศนานาสังวาสกับหมู่ใหญ่ก็ได้** แต่ในเมืองไทยมีแล้ว **ธรรมยุติ** เคยประกาศนานาสังวาสกับ**มหาณิกาย** ท่านที่ประกาศเป็นพระเจ้าแผ่นดินก็เลยทำได้ แต่ทางมหาณิกายก็บอกว่าไม่รับ **ส่วนเราเองเราก็อยู่รอดมาด้วยธรรม** **ธัมมโฆวเรกขติ ธัมมจารัง**

ภายหลังจากรำลึกประวัติศาสตร์กันแล้ว ก็ได้ไปถ่ายภาพหน้าป้ายอนุสรณ์สถานแดนอโศกกัน ปรากฏว่าต้องผ่านด่าน ผลของต้นหนามกระสุนที่มีหนามรอบทิศเลย เขี่ยบลงไปเท้าเปล่ารับรองโดนหนามทุกเหลี่ยมมุมแน่ๆ เป็นการส่งท้ายการเดินทางเยี่ยมตั้งแต่มาแรงรักๆไปเนินพอกินแล้ว ลื่นสุดที่แดนอโศก ก่อนเดินทางกลับปฐมอโศก

๘๘ ขี้มบาวข่าวอโศก

จดหมาย

จากญาติธรรม

เมื่อวันพฤหัสบดีที่กำลังดูรายการพ่อครูกันอยู่ที่ศาลาฟังธรรม วันนี้เรามาฟังพ่อครูในรายการความรัก ๑๐ มิติ มีเด็กน้อยสันติบาลคนหนึ่งที่เราเห็นเธอเล่นประจำอยู่บริเวณศาลาฟังธรรม แต่วันนี้เธอกำลังอยู่ในช่องเล่นชิ้นใหม่ที่เธอกำลังทดลองเล่นมันอย่างขะมักเขม้น พร้อมกับส่งเสียงดังๆออกมาว่า “หนูไม่อยากออกกๆๆๆ” ไม่มีเสียงสะอื้นให้ แต่ท่าที่เธอดั้นรนอยู่พอควรทีเดียว

แรกๆเรานั่งดูเธอด้วยความรู้สึกขำๆ ต่อมาก็นึกไปดูเธอทีละคนสองคนจนต่อมาก็กลายเป็นกลุ่มล้อมเธอไว้

หนูน้อยสอดตัวเข้าไปในท่อนขนาดเล็กเกือบเท่าตัวของเธอด้วยวิธีคืบคลานที่ละน้อยทีละนิดจนถึงระดับหนึ่งเดินหน้าไม่ไป ถอยหลังก็ไม่ได้ ทำงดี จนต้องส่งเสียงร้องออกมาดังๆ อีกทั้งความที่สื่อบอกนั้นก็ตรงกันข้ามกับอาการปฏิกิริยาที่ดั้นรนแสดงออกอยู่

พี่ๆลุงป้ายายายพากันมาลื้อน มาช่วยแก้ไขสถานการณ์ให้สามารถพาตัวออกมาได้ในเวลาเกือบครึ่งชั่วโมง โดยไม่ต้องผ่าท่อนนี้ออก

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อในชีวิต ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ เมื่อเผชิญภาวะวิกฤตของชีวิต เราจะตั้งหลักอย่างไร? เจ้าตัวน้อยไม่ร้องให้ ร้องแล้วว่า “หนูไม่อยากออกกๆๆๆ” ทั้งๆที่จริงๆเธอควรร้องว่า “หนูออกไม่ได้กๆๆๆ” ซึ่งคงจะมีใครอีกหลายคนเป็นอย่างเธอในสังคมปัจจุบัน หากเหตุการณ์นี้เกิดที่บ้าน จะช่วยอย่างไร? นี่คือตัวอย่างของข้อดีของการอยู่กันแบบครอบครัวใหญ่ที่พร้อมจะช่วยกันได้ทุกเมื่อ

จากกทม.

บ้าน หลังใหญ่ที่อบอุ่น มีบรรยากาศของการเกื้อกูลพร้อมช่วยเหลือแบ่งปันกัน หาได้ยากแล้วในสังคมยุคนี้ ขอนุโมทนาไปกับทุกคนที่อยู่ในเหตุการณ์ที่ช่วยกันเอาชนะกับปัญหากันไปอย่างเหมาะสม ทำให้เรื่องที่ดีจะเลวร้ายให้สามารถผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ไม่วุ่นวายใหญ่โต ขอขอบคุณสติและความเชื่อมั่นในหมู่เรา

สขจ. สาธารณโภคี รอบกว้าง

นำเลือกซื้อของที่สขจ.สันตโศก กทม. (สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ) บ่อยๆ ได้ของดีตรงกับที่ต้องการ บางครั้งโชคดีได้ของใหม่ยังไม่ได้แกะออกจากถุงจากกล่องเลยก็มี ราคาถูกมากอย่างเหลือเชื่อ

ตอนแรกก็มาหาที่จอดรถ ขับมาเรื่อยๆ บ่อยๆก็มาเดินดู ได้เห็นคนเขามาซื้อมาหาอะไรกันที่นี่ สขจ.ที่เห็นมักจะมีของเต็มไปหมด ไม่เสียเวลาเดินหา เจ้าหน้าที่ก็ดี ไม่พูดเยาะ ทำงานเป็นแผนกๆของตัวเอง

ผมดูๆแล้วเหมือนมาซื้อของจากห้างสรรพสินค้ายังไงยังงั้นเลย จะว่าไปเดี๋ยวนี้ผมเริ่มคิด-พิจารณา-คัดเลือกของในบ้าน เอาออกไปบริจาคบ้างแล้ว เริ่มตั้งแต่ขวดน้ำดื่ม เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า ของใช้ จิปาถะ.....

ผมเห็นดีด้วยกับพวกท่านครับ ที่ท่านทำเหมือนว่าเป็นที่แลกเปลี่ยนของใช้กัน อะไรที่ผมไม่ใช้ ผมก็เอาออกไปกองให้คนอื่นเลือก อะไรที่ผมต้องใช้และไม่มี ผมก็ไปหาในกองนี้กองนั้นที่สขจ.ของท่าน ขอชื่นชมครับที่ท่านทำอย่างนี้ ทำให้ทุกวันนี้ผมไม่ค่อยได้ไปหาซื้อของใหม่ๆมาใช้ เพราะที่สขจ. จะมีของรุ่นเก่าที่มีคุณภาพดีกว่าของรุ่นใหม่ที่ผลิตออกมาคุณภาพวัสดุไม่ดีเท่ารุ่นก่อนๆ ไม่สิ้นเปลืองทรัพยากรธรรมชาติไปกับการผลิตของใหม่ด้วยครับ ขอขอบคุณกองทัพอธรรมที่ช่วยให้ผมและครอบครัวได้คิด ได้มีทางออกที่เป็นผลดีต่อโลกและสังคมของเราด้วย

จาก...*หมกเกิร์ต นกนุรี*

สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ (สขจ.) รับผิดชอบของเก่าเหลือใช้และของใหม่ที่เกินจำเป็นเพื่อนำมาจำหน่าย แปรเป็นทุนอุดหนุนบุญนิยมทีวี ที่ทำงานสื่อสารเผยแผ่พุทธธรรมเพื่อมวลมนุษยชาติ ทุกบรรยายการรายงานความจริงในระบบบุญนิยม

10'๕๗ ได้มีโอกาสกินเจ ๒ รอบ รู้สึกสบายใจมากเลย ไปอุดหนุนร้านบุญนิยมที่อุบลด้วยอาหารที่นั่น อร่อยมีให้เลือกเยอะมาก รู้สึกดีใจ กินไม่ยากเลย ประกอบกับพอมีความรู้เรื่องการปรุงอาหารอยู่บ้าง ก็จึงมีใจมาลองทำกินเองที่บ้านดู ก็เข้าทำดี สมาชิกในครอบครัวก็รู้สึกว่ดีกับสุขภาพด้วย

ตอนนี้ลูกหลานที่บ้านกำลังเริ่มตั้งครรรค์ดูเขาถูกกันดีกับอาหารไม่มีเนื้อสัตว์ (ไม่มีอาการแพ้ท้อง) เราทำให้เขากิน เขาก็รับได้ แต่เราเกรงว่าเด็กในครรรค์จะได้รับสารอาหารครบถ้วนไหมคะ?

จาก...กิ่งนมรี

ชาวโศกที่ตั้งครรรค์ ส่วนใหญ่

ก็กินอาหารมังสวิรัตแบบดัดไข่ งดนม ตามวัฒนธรรมของชาวเราที่เป็นผู้ปฏิบัติธรรม ไม่เบียดเบียนชีวิตสัตว์รวมทั้งไม่ทำร้ายทำลาย แ่่งชิงของรัก-ของหวงของเขาด้วย (ทั้งนมทั้งไข่) ลูกที่เกิดมาก็ปรกติดี ฉลาดและมีพัฒนาการเหมือนเด็กทั่วไป ในบางรายฉลาดแว่วไว เลี้ยงง่าย สุขภาพ

แข็งแรงสมบูรณ์ ไม่ค่อยเจ็บป่วยอีกต่างหาก หากยังไม่วางใจก็สามารถหาข้อมูลทางโภชนาการมาประกอบการตัดสินใจก็ได้...

อยากบอกชาวกองทัพธรรมว่าไปซื้อของที่อโศกกรุงเทพฯ วันจันทร์ก็หยุดปิดร้านเงียบเขี้ยว นึกว่าคนไม่ค่อยมี พอรู้จากคนที่ขายของอยู่ที่ฟุตบอลสนามนั้นว่า มาได้ทุกวัน ยกเว้นวันจันทร์ เขาหยุดกันก็เลยมาวันอาทิตย์

โอโห้! รถติดมาก จอดอยู่ที่ถนนรอเข้าซอย...นานมาก เข้ามาแล้วก็ต้องเข้าไปจอดสุดซอยเลย แถมน้ซื้อของหลายอย่าง ก็ไม่ได้เตรียมอะไรมาใส่ ท่านก็ใส่ถุงกระดาษให้ เราก็ไม่ได้เตรียมถุงผ้า ไม่ได้เตรียมตะกร้ามา ลืมไป เคยเจอแบบนี้แล้ว ตอนไปอุดหนุนที่สวนลุมฯกับที่ราชดำเนินสมัยไปร่วมชุมนุมกัน อาศัยว่าเรามากันหลายคนก็ช่วยกันถือ

สนุกไปอีกแบบ แต่อยากให้ท่านแก้ปัญหาที่จอดรถนะ รู้สึกเซ็ด ทั้งๆที่อยากไปซื้อของ ไปเยี่ยม ไปหา ก็คิดถึงแหละครับ!

จาก...จังหวัดชลบุรี

ต้องขอภัยอย่างยิ่งสำหรับข้อจำกัด คือที่จอดรถ ในกทม.เราขยับขยายพื้นที่ลำบาก เพราะที่แพงมาก ขอแนะนำให้ใช้บริการรถสาธารณะจะสะดวกอย่างยิ่งเลย อาจจะมีรถมาเอง จอดไว้บริเวณใกล้ๆที่สะดวกและปลอดภัย แล้วเดินทางต่อโดยรถสาธารณะก็จะสะดวกดีไม่น้อยเลย และขอขอบพระคุณในความระลึกถึงที่มีให้กัน

เด็กเด็ก

ทับแต่ไม่ได้ชุมนุมก็ไม่ได้ดูทีวีเลย ได้อาศัยหนังสือที่ได้กลับมาอ่านให้พอระลึกถึงวันเก่าวันก่อน ได้ไปงานที่อุบลราชธานีตอนมีงานที่ริมแม่น้ำมูล ให้รู้สึกประทับใจเด็กๆนักเรียนของกองทัพธรรมที่คอยช่วยงาน

วิ่งหน้า วิ่งหลัง ไหนจะสูบส้วม ปีน-แบก-หาม-กางเต็นท์ ทั้งเล็กทั้งใหญ่ สารพัด ไปหาเด็กๆมาจากไหนกันเป็นสิบๆคน เป็นหมู่ๆน่าเอ็นดู ขยันขันแข็ง เวลาเล่นเขาก็เล่นกันเบิกบานร่าเริง เหมือนกัน เด็กๆที่ฉันพบเห็นมา แต่ทำไมเวลาทำงานทำการดูเขาค่อนข้างเฉลว เป็นมือเป็นไม้กันดีจัง ไม่หน้าบูดหน้าบึ้ง ไม่เห็นเด็กคนไหนก้มหน้าก้มตาเล่นเกมอยู่กับคอมพิวเตอร์ เป็นเด็กดีกว่าที่เคยพบเห็น อยากรู้ว่าเลี้ยงกันยังไงนะ เขาเรียน เขาอยู่ เขากินกันยังไงนะ อยากรู้จัง

จาก...จังหวัดพิษณุโลก

เด็กๆที่เห็นคือนักเรียนสัมนาสิกขาชาวอโศก เต็บโต ฝึกหัดขัดเงาตนเองในสิ่งแวดล้อมของบ้าน-วัด-โรงเรียนกิน-อยู่ในชุมชน เรียนในโรงเรียนของชุมชนที่มีความศรัทธา และปฏิบัติธรรม มีศีลห้า ละเลิกอบายมุข กินอาหารมังสวิรัตเป็นพื้นฐานอย่างต่ำ เป็นโรงเรียนประจำประเภทเอกชนการกุศล ไม่เสียค่าเล่าเรียน ก่อนเข้ามาสมัครเรียนมีพื้นฐานการศึกษาไม่น้อยกว่าชั้นประถมปีที่ ๖ เป็นอย่างต่ำ เมื่อสอบเข้าได้ผ่านเกณฑ์แล้ว ถึงกำหนดเปิดเรียนก็เข้ามาพักอาศัยที่โรงเรียนซึ่งอยู่ในชุมชน

ตลอดการศึกษา เรียนและกลับบ้านในช่วงวันหยุดปิดเทอมปีละ ๒ ครั้ง

โรงเรียนเรียนล้มเลิกขาของชาวอโศกมีอุดมการณ์การศึกษาว่า ศิลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา นักเรียนทุกคนมีศีลห้า ละอบายมุข และกินอาหารมังสวิรัต เน้นทำงานเป็น และมีการสอนวิชาการตามมาตรฐานหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มีทั้งสายสามัญ ม.๑ ถึง ม.๖ สายล้มมาอาชีพ ปวช. ปวส. ปัจจุบันกำลังเตรียมความพร้อมจะเปิดหลักสูตรปริญญาตรี หากสนใจในรายละเอียดมาเยี่ยมชมได้ในทุกชุมชนชาวอโศกทั่วประเทศ

ไปร่วมงานมหาปวารณา '๕๗ ที่มิ่งงานฉลอง ๓๐ ปีชุมชนปฐมอโศก และ ๘๐ ปีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ปีนี้ ปฐมอโศกปรับปรุงภูมิทัศน์ ดุสะอาดสะอ้าน โดยเฉพาะห้องสุขา ขอชื่นชมว่าสะอาดตลอดงาน น้ำใช้ก็ไม่ขาดแคลน แม้กลิ่นขี้หมูจะยังมีอยู่ก็ไม่รบกวนอะไรมากนัก

ที่สำคัญคือ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณที่ตั้งอยู่ถัดมาจากซุ้มประตูทางเข้าชุมชนฯ ดูงดงามแปลกตา องค์หนึ่งแกะสลักหินเสร็จแล้ว อีกองค์หนึ่งกำลังทำอยู่ เป็นหินทรายก้อนใหญ่ ผู้มาพบเห็นต่างก็เล่าขานกันถึงอิทธิปาฏิหาริย์ของท่านเมื่อ

ครั้งชุมนุมกันที่ถนนราชดำเนิน กทม. ว่าท่านปิดลูกระเบิดในวันที่ ๑๘ ก.พ.'๕๗ ที่ตำรวจมาขอคืนพื้นที่ถนนราชดำเนินจากผู้ชุมนุม บางคนยกมือขึ้นจับไว้แล้วเอามาลูบศีรษะตัวเอง บางคนมาเลียบเคียงถามว่า จะเอาดอกไม้มากกราบไหว้บูชาท่านจะต้องทำอย่างไร?

หากบอกถึงใจพวกเราชาวอโศก เราเคารพนับถือบูชาพระพุทธเจ้าในพระพุทธคุณของท่าน เราฝึกปฏิบัติบูชาตามพ่อครูสอนว่า รูปเคารพนี้เป็นตัวแทนที่ทำให้เราระลึกถึงพระพุทธคุณของพระพุทธเจ้า เราจะได้บอกผู้มาเยี่ยมเยียนเราให้เข้าใจด้วยนะ

จาก...จังหวัดเชียงใหม่

ชาวปฐมอโศกก็ดำริกันแล้ว ก็นำมีป้ายที่มีข้อความที่แจ้งบอกกันโดยเนื้อความ อธิบายบอกติงเตือนทั้งชาวอโศกเอง บางคนที่ยังมีทิฐินิยมบูชาในรูปเคารพ รวมถึงชาวพุทธและบุคคลทั่วไปที่มาพบเห็นจะได้รู้และเข้าใจว่า การกราบไหว้บูชาของชาวพุทธที่ล้มมาทิฐินั้นเป็นอย่างไร เนื้อความเป็นดังนี้...

อเทวนิยม คือ ศาสนาที่ไม่บูชาพระเจ้าหรืออาดมัน เทวนิยม คือศาสนาที่บูชาพระเจ้าหรืออาดมัน เช่น อย่างจุดธูปเทียนบูชา(เป็นอัครศิษย์) อย่าใช้น้ำทำพิธีบูชา - ทำน้ำมนต์ เป็นต้น(เป็นลัญจนยัญ)

อย่าเอาดอกไม้ของหอมมาบูชา(วัดอุณามาส) และอย่าอธิษฐานโดยอ้อนวอนขอให้พระพุทธรูปหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลให้ได้สิ่งนั้นสิ่งนี้ เพราะพุทธไม่ใช่ศาสนาที่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลแบบศาสนาที่นับถือ “พระเจ้า-เทพเจ้า” ซึ่งเป็น “เทวนิยม” เพราะศาสนาพุทธนับถือ “กรรม” นับถือ “พระรัตนตรัย”

พระพุทธรูป คือ สิ่งเคารพบูชาแทนพระพุทธ ศาสนาพุทธเป็น“อเทวนิยม” ไม่ใช่ศาสนาแบบ “เทวนิยม” จึงอย่าบูชาพระพุทธรูป“ผิด”ไป เป็นบูชา....“พระเจ้า - เทพเจ้า หรือบูชาสิ่งที่เป็นอาตมัน - อัตตา” จงบูชาพระพุทธด้วยธรรมบูชา อย่าบูชาพระพุทธรูปด้วยอามิสบูชา

กรุณาปฏิบัติให้ถูกต้อง

ลือหนังสือมีผู้ใช้บริการน้อยแล้ว ผลิตแล้วคุ้มไหม?

WN เคยสะสมหนังสือ ชอบ

อ่านเป็นนิสัย ปัจจุบันก็ยังชอบอ่านอยู่ แต่ซื้อหนังสือน้อยลง อ่านมากขึ้นจากสื่อทันสมัย รวดเร็วทันใจ อยากรู้เรื่องไหนก็เลือกหาได้จาก ‘net ส่วนเรื่องใดอ่านแล้วอยากเก็บไว้ค่อยซื้อหาหนังสือหรือเก็บ

ด้วยสื่ออื่นบ้างในบางเรื่อง ผมชอบหนังสือ ผมรักหนังสือ รู้สึกได้ประโยชน์มากจากการอ่าน หนังสือชาวโศกทุกเล่มผมก็ได้อ่าน เป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางใจ ให้สติให้ปัญญา ไม่ใช่หนังสือทั่วไป แต่เป็นหนังสือที่อ่านแล้วรู้สึกดีกับชีวิตทั้งตัวเองและผู้อยู่ร่วมในสังคม

หากพูดถึงการพิมพ์หนังสือในยุคสมัยนี้ ต้นทุนสูงมาก หากเทียบในเชิงธุรกิจก็จะมองในความคุ้มทุนทางวัตถุดิบ อาจจะไม่มีการทำอย่างทุ่มเท ยกเว้นผู้ที่ทำด้วยใจรักให้เห็นคุณค่าจริงๆ ผมรู้สึกเสียดายหากชาวโศกคิดแบบธุรกิจอย่างนั้นด้วย จึงอยากเรียนท่านว่า หนังสือที่พวกท่านทำอยู่นั้น หากไม่เดือดร้อนเรื่องทุนนัก ก็อยากให้ทำต่อนะครับ อย่างน้อยคนรักหนังสืออย่างผมที่น่าจะมีอยู่จำนวนหนึ่งที่ได้อาศัย ได้ประโยชน์อย่างสูงนะครับ

จาก...จันทัดระนอง

ขอบคุณที่สื่อบอกกันมา หนังสือชาวโศกเราพิมพ์เผยแพร่ธรรมด้วยใจเห็นคุณค่าสาระที่สื่อออกไปสู่สังคมวงกว้าง ไม่ว่าเทคโนโลยีจะก้าวล้ำไปไกลแค่ไหนอย่างไร หนังสือก็ยังคงเป็นสื่อที่เสถียรในเชิงของการเก็บรักษาข้อมูลได้ดีพอควร การเข้าถึงก็ไม่ลำบากนัก แม้สูญหาย ไม่ว่าจะไปตกอยู่ที่ใดก็ยังทำหน้าที่สื่อได้ครบถ้วน เช่น บางคนมาปฏิบัติธรรมเพราะได้อ่านสาระจากกระดาษที่เขาตัดแขวนไว้ในส้วมก็มี เป็นต้น

ปิดถนนสูตร (สูตรว่าด้วยความอยากปิดถนน)

เทศกาลกินเจ ๒๕๕๗ ที่บ้านราชา
 นับว่าพิเศษกว่าทุกๆปี เพราะปีนี้มีนิสิต วนบ.
 เข้ามาร่วมช่วยงานด้วย แล้วยังแถมเมื่อไป
 ติดต่อกับผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขออนุญาตจัด
 งานประจำปีถือศีลกินเจ ท่านก็ให้การสนับสนุน
 และทุกปีที่ผ่านมาผู้คนจะแน่นมาก จึงได้ขอ
 อนุญาตปิดถนนด้วย ท่านก็ไฟเขียวไม่ขัดข้องอะไร
 แต่ในเรื่องนี้พอท่านได้บรามกับพวกเราไว้ว่า...

ความขัดแย้งของพวกเราเป็นธรรมมา
 ธรรมะสงคราม ส่วนเรื่องศีลพรตก็ไม่เท่าไร
 แต่เรื่องความเห็นนี้สู้กันหนัก แต่เวลาปฏิบัติก็
 ลากกันไปลากกันมา ดีไม่ดีก็ประชด คนบาง
 คนอาการหนักก็เสียงหนีไปเลย ไม่ถึงกับทำร้าย
 ทำลายกัน คนไหนปฏิบัติธรรมได้ก็ลดละได้ นี่
 คือผลได้ รายได้ของเรา มันหาค่าไม่ได้ มัน

คือผลพลอยตาม ผลของรายได้ทางโลกก็มี
 แต่ข้อสำคัญที่เราทำคือปฏิบัติธรรมให้เกิดจิต
 วิญญาณพัฒนา จะเป็นมหาวิชชากรม(โลกเขาเรียก
 อุดมศึกษา) ของเราจะเป็นแห่งแรกเลย ที่ทำแบบนี้
 ให้รักษากันให้ดี นิสิตอย่าให้ตกหล่น พอถึงปี ๔
 ก็ให้รับปัญญาบัตรกันซัก ๑๐๐ คนนะ อาตมา
 ก็ชักเสียวจะไปหาทองคำที่ไหนมาทำแผ่นทองคำ
 ให้นำะ เกือบสองล้านนะ ขอให้อบจจริงอาตมาก็สู้

มาถึงเหตุการณ์สำคัญเรื่องงานเจ
 แค่เรื่องจะปิดถนนหรือไม่ปิดถนนนี้ เราจะเรียก
 ร้องให้เขามาดูเราทะเลาะกันหรือไม่? เชิญมาดู
 เราจะทะเลาะกันให้ดู มันยังงัย? มันก็เป็นความ
 เห็น จริงๆแล้วก็มิมติไปแล้ว แต่ความเข้าใจไม่ชัด
 ความเข้าใจว่าปิด แล้วปิดกันแค่ไหน? ก็โหวต
 กันว่าปิด แล้วปิดก็ปิดกันแค่ไหน ปิด ๑ ช่อง

ก็ได้ แต่บางคนไปวิจัยว่าจะปิดทั้งถนน ซึ่งเราได้วิเคราะห์วิจัยกันแล้วว่า เขาไม่เห็นโอกาสเป็นลิ่งน่าชื่นชม เราก็ต้องระวัง แม้จราจรก็ไม่เต็มที่ เขาก็ไม่ได้พูดเลยว่า จะอาสาเต็มที่ แต่เราเองทั้งนั้น เราก็ต้องระมัดระวัง น้อยไว้ดี

ขอเตือนว่าอะไรที่มักมากมักใหญ่ เป็นเรื่องทีพระพุทธรูปเจ้าท่านตรัสย้านักหนาว่า ไม่ใช่ของเรา ของเรามันมักน้อย น้อยไว้ อันนี้แหละอยากจะได้มัน ก้าวหน้ามันดี มันกว้างขวางขึ้นเพิ่มขึ้นเจริญขึ้นมันดีแต่ไอ้ที่ซ่อนว่าเรามากใหญ่เกินเหตุปัจจัย เกินเหมาะสม มันต้องตรวจสอบโดยสัปปุริสธรรม ๗ ต้องดูเนื้อหาเป้าหมายต่างๆ สำคัญคือดูตัวเรา ตัวเราก็เท่านี้ใหญ่หนักหรือ? โศกได้รับความยอมรับ อย่างพร้อมเพียงหรือ? มันไม่มีอิทธิพลมาเล่นงานหรือ เราจะต้องระมัดระวัง ต้องตรวจสอบใจให้ลึกๆ มันไม่ใหญ่ไม่กว้างไม่เกินไป ไม่ต้องรีบร้อนที่จะใหญ่จะกว้าง อันนี้อาตมาพยายามตรึงไว้ เรื่องก้าวหน้าใครก็เห็นว่าดี แต่มันต้องระมัดระวังต้องมีสติปัญญา อ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้ไว้ก่อน อย่าเพิ่งรีบใหญ่รีบโต

ยกตัวอย่างการไปชุมนุมประท้วง เขาไม่ไปปิดเต็มถนนทันทีหรอก เขาก็ถนนเล็กๆ แล้วพอคนมาเต็ม คนก็ว่าไม่ได้ แม้ตำรวจก็ว่าไม่ได้ เพราะคนมาเต็ม แต่ที่เราจะไปกะเกณฑ์ปิดถนนเลย เราจะไปทำอย่างที่โลกๆเขาก็ยังไม่ทำเลย ต้องระมัดระวัง

ถ้าเราปิดไปแค่นั้น ถ้าคนมาจริงๆ มันก็ปิดไปเองตำรวจก็จะเป็น ว่าคนแน่นคนมาก ซึ่งเป็นงานที่ดีไม่ใช่งานไม่ดี หากคนมามากมันก็เป็นไปเอง เราอย่าไปใหญ่เลย เราเล็กไว้หน่อยไว้เถอะ นี่ก็ไม่ใช่หน่อย ธรรมดาเราไม่ไปยึดถนน พุทบาทเราก็ไม่ไปยุ่งกับเขาแต่เนิ่นไปถึงถนนเลย

ตอนนี้ก็ทางเดินที่แล้ว ก็ปราชญ์บอกๆให้ประมาณกัน อาตมาก็มีหน้าที่จะดู อะไรมากไปก็ดึงไว้ อะไรไม่พอก็ส่งเสริม

องค์รวมเราก็คิดว่าพวกเราก็ตั้งใจดี แต่กิเลสตัวมันมาก อัดตาทัวตน จะเอาชนะคะคาน ใช้วิธีไหวแต่มีการหาเสียงแตกตาคณะเหลือเกินนี่คน ไม่มีอะไรเก่งเกินคนหรือกมลเมตต์เด็ดพรายยอดเยี่ยมเลยคน พยายามอย่าให้มีเล่ห์แล้วดูตัวเองว่า กิเลสมันโลดแล่นนำหน้า หรือไม่?

ก้าวหน้ามันดีแต่อยากใหญ่มันไม่ดี ประเด็นแค่นี้อ่านให้ชัดมันง่ายแต่มันไม่่ง่ายที่จะอ่านกิเลสตน มันจะก้าวหน้าพอเหมาะหรือจะเอาใหญ่เกินตัวเกินจริงเกินปัจจัย จริงๆดูไม่ยาก แต่กิเลสตัวเองมี และมีเหตุปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะจิตวิญญาณคนด้วย องค์รวมกระแสสังคม เป็นธรรมชาติที่รวมไว้ทั้งหมดเป็นองค์รวมภาษาพระเรียกว่า กาโย

เราต้องประมาณค่านวนใช้อย่าให้ขาด หกตกหล่น คิดแค่แค่ว่าฉันจะเอา มองเห็นแต่ปลายจมูกว่า ตนมุ่งจะทำดี แต่อันอื่นไม่รู้ไม่หยิบมาจัดสัดส่วนให้พอดีไม่รู้เลยทำไปไม่รอดหรอก ทำไปก็พังเร็ว ดีไม่ดีถูกเขาฆ่าตายเลย เราจะทำอะไรได้ดีต้องใช้สัปปุริสธรรมและมหาปเทศ ต้องพยายามเข้าใจ ไม่ใช่แค่ในตำราพระพุทธรูปสอนเท่านั้น แต่ ๗ ข้อนี้มันเยอะมากเลยนะรวมทุกอย่างไว้เลย

รู้ตนเองรู้เนื้อหารู้จักจัดสัดส่วน ดูกาลเวลา ดูองค์รวมอื่นๆอีก ทั้งสิ่งที่มีมาร่วมทั้งรูปและนาม ทั้งตัวตนบุคคลสถานที่ โดยเฉพาะตัวบุคคลที่มีจิตวิญญาณนี้แหละสำคัญ ที่จริงเราไม่ได้จะคำนึงถึงเฉพาะคนที่มาร่วมงานด้วยเท่านั้น แต่เราต้องคำนึงถึงคนที่สัญจรไปมา

เกี่ยวกับถนนหนทางด้วย

เราจะปิดถนน ก็เกิดผลกระทบสิ
คนไม่เกี่ยวข้องกับเราเลย อันนั้นก็ส่วนหนึ่งแต่
เกี่ยวข้องจริงๆไม่ใช่แค่นั้น คนเขาจะวิ่งรถไปมา ก็มี
ผลกระทบกระเทือน ไม่ใช่แค่รถวิ่ง คนเขามีใจ
ไม่ชอบหน้าเรา เขาไม่มางานเราหรอก แต่เขามี
ผลลบกับเรามาก เป็นตัวร้ายตัวจอมหาเรื่องเลย
ต้องระมัดระวัง เรารู้ว่ามีนะ หรือใครว่าไม่มี?

ขนาดพระพุทธเจ้าทั้งองค์ยังมีผู้หวังร้าย
แล้วคุณคือใคร?... เพราะงั้นเราก็ต้องเรียนรู้จริง
ของเราปรากฏการณ์วิทยา มันดีจริงๆ วิเคราะห์
วิจัยแล้วก็ไปปฏิบัติให้เข้าใจ

**พ่อครูให้โอวาทปิดประชุมสรุปงานเจ
เน้นวัฒนธรรมบุญนิยม ต้องไม่อยากใหญ่ ให้
เป็นคนเล็กคนน้อย ดังนี้**

เรื่องของเจที่ผ่านไป อตมมาก็ชื่นชม

• อตมมาว่าเกิดวัฒนธรรมใหม่ในแดนอีสาน
• จ.อุบลฯ มีคนตั้งข้อสังเกตว่า ทำไมหัวเมือง
• ใหญ่ๆ ในภาคอีสานมีตั้งหลายจังหวัด แต่ทำไม
• “เจ” จึงมาแจ้งเกิดที่อุบลฯ แต่ไหนแต่ไร อีสาน
• กับการกินเจ ไม่ได้รู้จักกันเลย อีสานเขาก็กินไม่
• เลือก แมลงมดก็กิน แต่ที่นี่มากินเจ ก็เป็นเรื่อง
• น่าฉงน!(amazing) ที่ทำได้ขนาดนี้ สิ่งที่เราทำ
• เป็นวัฒนธรรมแปลกใหม่ ก็ตั้งใจทำกันให้ดี ต่อ
• ไปอาจเป็นประเพณีประจำจังหวัดก็ได้

• แต่ก็ไม่ต้องไปดีนรณ เขาจะว่าเราขัด
• เขียดทำเพื่อตนเองไป ก็ปล่อยให้ไปไปตาม
• ธรรมชาติ หากไปขัดเขียดเขาไม่ดี ให้เป็นไป
• ตามธรรมชาติให้คนเขามาเอง เขาอาสาทำให้เอง
• ถ้าเขาเห็นเป็นประโยชน์ว่าจะเป็นสิ่งสำคัญในจังหวัด
• เหมือนที่อื่นเขา เช่น ภูเก็ต นครสวรรค์ เขาแท้
• ลิงโต-มังกรกัน ภูเก็ตก็แทงปากแทงคอไป แต่
• ของเราจะเนียนใน วิเศษทางคุณธรรมกว่าเยอะ
• ถ้าจะเป็นวัฒนธรรมระดับจังหวัดก็ไม่เหมือนของ

เขา ที่เขาซ่อนแผลงอะไรแบบโลกๆ แต่ของเราจะ
เข้าหาโลกุตระ

แม้แต่ลักษณะชวนมาล้างจาน ถ้า
เป็นที่อื่นเขาจะให้มาล้างจานใหม่ เช่นร้านเขาขาย
ของแพง คนจะมาล้างจานให้ใหม่? หรือขายของ
ราคาปกติจะให้เขามาล้างจานแล้วให้เขารู้สึกดีๆด้วย
จะได้ใหม่? ก็ไม่ได้ แต่ของเราทำด้วยคุณธรรม
เขาเห็นว่าดีที่ได้ช่วยล้างด้วย เป็นพฤติกรรมซบ
ซ้อนที่กินใจ ผู้มีปฏิภาณจะเห็นแล้วเข้าใจ ไม่ใช่
เรื่องธรรมดาสามัญที่จะทำได้ง่าย ลอกเลียนได้ยาก

นอกจากมีพฤติกรรมพิเศษ พวกเรา
ยังมีมวล ที่มาด้วยจริงใจพอใจด้วย แล้วที่เรา
ทำนี้ก็เห็นดีเห็นชอบแต่ได้ช่วยสังคม เราขายจาน
ละ ๑๐-๒๐ บาท แล้วขายจนมือหงิก แขน
เมื่อยหมด เราไม่ได้ขายแพง แต่เราเก็บเบี้ยได้
ถูกร้าน เป็นเรื่องที่เราช่วยเศรษฐกิจของประเทศ
ไม่ใช่เรามาฉวยโอกาสหาเงิน แต่เราสร้าง
วัฒนธรรมความเสียสละให้แก่สังคมประเทศชาติ
แต่ก็อย่าไปทวงบุญทวงคุณกับใคร

ก็ขอบคุณพวกเราด้วยใจจริง ที่พวก
เราได้สร้างสรรวัฒนธรรม พฤติกรรมสังคมดีๆ
อยากปราชญ์เรื่องเดียวว่า อย่าให้มันอยากใหญ่
อยากกว้างให้มากเกินไป ให้มันออกไปทางธรรมชาติ
มันจะเกิดใหญ่เกิดมากไปเอง ตามธรรมชาติ
เราไม่ต้องไปผลักดัน ก็ขอปราชญ์ อย่าไปอยาก
ใหญ่อยากกว้างมากนัก เพราะคนที่มองเราแบบ
ไม่ชอบใจก็มี มองอย่างหมั่นไส้ก็มี คนที่ริษยากี่มี
เราก็อย่าไปอยากใหญ่ให้เกิดลักษณะเช่นนี้ขึ้นมา
เราต้องทำอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้

**ที่เราได้รับความนิยมนั้นเพราะเป็นคน
เล็กคนน้อย เป็นคนรับใช้ไม่เบ่งใหญ่ สุภาพ
เรียบร้อย ขยันหมั่นเพียรอดทน จึงจะเกิดทั้ง
ประโยชน์ตน และสังคม**

อบายมุขโมเดล

ในเที่ยวบิน“นกแอร์” กรุงเทพ-สกล
นคร ต้องถือว่าเป็นเที่ยวบินพิเศษกว่าทุกๆ ครั้ง
เพราะในช่วงเวลา ๑ ชั่วโมงกว่าๆ ในระหว่าง
เดินทาง พ่อท่านฯ ได้เขียนวิธีอ่าน “ความหลุด
พ้น” โดยเริ่มต้นตั้งแต่ว่า “อบายมุข”ว่า เราขาดได้
ดับได้สนิทหรือยัง? สามารถประกาศได้ว่า
“ชาติ(ความเกิด)-ชรา(ความแก่)-มรณะ(ความตาย)
โศก(ความโศก) ปริเทวะ(ความรำไรรำพัน) ทุกข์
(ความไม่สบายกาย) โทมนัส(ความไม่สบายใจ)
อุปายาสะ(ความคับแค้นใจ) ในเรื่องอบายมุขสิ้น
แล้ว!” ซึ่งบทเขียนของพ่อท่านฯ ในเรื่องนี้ น่าจะ
เป็น “ต้นแบบ”(โมเดล) ที่เราจะนำไปใช้อ่านกิเลส
เรื่องอื่นๆ เช่น เนื้อสัตว์ โลกธรรม ๘ โลกอัตตา
ได้เช่นกัน

ต่อไปจะอ่านที่เขียนบนเครื่องบินก่อนมา
ถึงที่นี่ (บรรยายธรรมก่อนฉันที่ศรีโคตรบูรณอโศก)

เราลดอบายมุขมาได้เบื้องต้น อาตมา
ไล่มาตั้งแต่หยาบก่อน โดยใจเราไม่มี ตั้งแต่อาการ
อุปายาสะ โทมนัส ทุกข์ ปริเทวะ โศก ขาดตอน
ได้สนิท นี่เป็นกิเลสขั้นอบายมุข เราละมาได้
ด้วยอาการที่อ่านรู้อาการทางจิตเลยว่า อ้อ
อุปายาสเป็นอย่างนี้ หยาบขึ้นมาเป็นโทมนัส
เป็นอย่างนี้ ทุกข์เป็นอย่างนี้ แล้วก็ต้องแต่ง
เป็นปริเทวะเป็นอย่างนี้ เสร้าโศกเป็นอย่างนี้
เสร้าโศกนี่หยาบที่สุดแล้วมันออกมาหมดทุก
สภาพแม้แต่หน้าตา

เพราะฉะนั้นคนหน้าเสร้า นั่นคือสุดทุกข์
แล้ว เสร้ามันจะอยู่นานด้วย แล้วมันจะมีฤทธิ์แรง
ของโศก โศกะนั้น ฤทธิ์แรงของความทุกข์นั้น

ไม่ดีที่หยาบกว่านั้นไม่รู้ รู้แต่
ว่าไม่ดีตามปัจจุบัน ตาม
สามัญสำนึก ทั้งๆ ลึ้มๆ
มันจะเสพจะสุข จะ
เบียดเบียนเขาขนาดไหน
ไม่ได้พิจารณาต่อ วิธี
ปฏิบัติสติแบบนี้ เขา
เรียกว่า **“เจริญ-สติ”**
แล้วลัทธิพุทธมาแซม
อยู่ใน “ลัทธิสติ” อันนี้
แล้วก็รู้ตัว อะไรไม่ดีเลิก

อย่าไปยุ่งเกี่ยวเขา เอาแต่สิ่งดีๆ

อ้ายดีๆ นี่แหละ คำว่าดีๆนี่แหละคือ

ออกมาแสดงอาการทางภายนอก มันไม่ขาดตอน
เรียกว่า ปรีทเวะ มันทุกอย่างอยู่ในใจมันไม่ออกมา
ข้างนอก เรียกว่ามันขาดตอน นี่มันไม่ขาดตอน
ข้างในไม่พอมันออกมาข้างนอกด้วย แสดง
อาการโศก พวกเรากลุ่มโศกไมโศกไมเศร้า

เพราะฉะนั้นอาการภายนอกดี แต่
อาการภายใน “ปรีทเว - ทุกข - โทมนัส - อุ
ปายาส” ศึกษาให้ดีแล้วล้างให้ได้ ทำให้ขาดตอน
ได้สนิทเรียกว่า อบายมุข อบายมุขคือความ
เสื่อมที่หยาบขั้นที่หนึ่ง หยาบต่ำเป็นขั้นต้นนะ
ไม่ใช่กิเลสทั้งหมด กิเลสหยาบขั้นต้น นั่นคือ
หุลุดพันแท้ๆ โดยไม่ได้ใช้วิธีการข่มหรือลึ้มหรือ
ทั้งๆ ไม่ใส่ใจ ไม่ใช้!

ขยายความนิดหนึ่ง กดข่มนั่นเป็นวิธี
ที่เป็นลัทธิเยอะและครองโลก วิธีการข่มนี้ครองโลก
กดข่มมันไว้ๆ สองทำลึ้มๆไว้ อย่างปฏิบัติธรรม
แบบให้มี “สติ” รู้- ทั้ง -ว่าง- เฉย หรือไม่เอา ทั้ง
ลึ้ม - ทั้ง ลึ้ม ทั้ง! ทั้ง! ไม่เกี่ยวข้องอยู่แต่อะไรที่
อาศัยสบายๆ เอาแต่ความสบาย อ้ายไม่สบาย
เอาออกๆ อะไรไม่ดี รู้ว่าไม่ดีตัดทิ้ง แต่ไม่รู้

เอาตามความพอใจ แล้วก็เอามาบำเรอกิเลสตัวเอง
ว่าดี เช่น กิเลสจัดจ้านขนาดนี้ดี ได้องค์ประกอบ
อลังการขนาดนี้ดี น้อยไปกว่านี้ก็ไม่มีเอา ไม่พอใจ
แล้วก็ต้องได้ขนาดนี้ ก็ดี ก็ทั้ง ก็แยงก็ชิงให้
มันได้ขนาดนี้อยู่ คุณไม่รู้ตัวในรายละเอียดพวก
นี้หรอก เพราะฉะนั้นคุณก็ต้องศึกษาให้ลึก
วิธีการข่มแบบ ไม่เอาลึ้มๆ ทั้งๆ ให้มีสตินำ
แล้วก็ลึ้มๆ ทั้งๆ ก็ไม่เอา หรือยังไม่ใส่ใจ อะไรๆ
อย่าไปใส่ใจตัดทิ้ง หยุด!..เลิก!..ไม่เอา!

จริงๆแล้วต้องใส่ใจตามลำดับ แล้วก็
ศึกษาโดยมีการสัมผัส แต่มีการสัมผัสโดย
ธรรมชาติ โดยธรรมชาติเราจะมีสัมผัสและ
ต้องอะไรอยู่ในโลก มีเท่าไรเราก็จะได้สัมผัส
ตามโอกาส ตามขณะ อย่างคนไฮโซเขาก็สัมผัส
ระดับไฮโซ สัมผัสเพชรก้อนหนึ่งราคาพันล้าน
หมื่นล้านเขาก็สัมผัส พวกคุณจะได้สัมผัสหรือ
ตั้งแต่เกิดจนตาย ตายจนเกิดจะได้สัมผัสเพชร
ราคาพันล้านหมื่นล้านกะเขาไหม? มันก็อยู่ฐานะ
ใครฐานะมัน

มันก็จะสัมผัสตามธรรมชาติ ของคน

พวกชาวเราก็ว่าไป ชาวไหนๆ ก็แล้วแต่ในระดับ
ฐานะตามธรรมชาติ ก็มีการสัมผัสโดยธรรมชาติ
และได้ปฏิบัติทุกอานาปานสติ กายคตาสติ วัน
นี้อาจจะไม่ได้ไปลงลึกถึงอานาปานสติ กายคตาสติ
แต่ฟังไว้ก่อน ต้องปฏิบัติอยู่ตลอดเวลา
อานาปานสติกับกายคตาสติ เดียวนี้เพี้ยนกันไป
หมดแล้ว ปฏิบัติอานาปานสติ ก็ตัดขาดอธิบาย
ไปอย่างหนึ่ง กายคตาสติก็ตัดขาดอธิบายไป
อย่างหนึ่ง

กายคตาสติและอานาปานสติไม่ได้
สัมพันธ์กันแล้วทุกวันนี้ ทั้งๆที่อานาปานสติและ
กายคตาสตินั้นคือกาย คือ องค์ประชุม ที่จะต้องมี
ทั้งกายทั้งจิต กายคตาสติคือกาย อานาปานสติ
คือจิต คือจิต แต่เดี๋ยวนี้ขาดวินหมดแล้ว
เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่าได้ปฏิบัติทุกอานาปานสติ
กายคตาสติ มีสติปัญญาเป็นเนื้อหาแห่งตัวเรียน
รู้อยู่ตลอดเวลา โดยการเข้าใจและปฏิบัติ
สติปัญญา ๔ คือ กาย เวทนา จิต ธรรม

ทุกสัมผัส เจริญอภิปญญาสิกขา
เกิดอภิจิตสิกขา สะสมเป็นส่วนแห่งบุญ เรียกว่า
บุญญาภาคิยา คือบุญภาคเป็นส่วนแห่งบุญ
หรือเรียกสั้นๆว่า ส่วนบุญ ได้ส่วนบุญ ส่วนบุญ
คือส่วนที่ชำระกิเลสได้ จิตของเราชำระกิเลส
ออกเรียกว่าส่วนบุญ แบ่งใครไม่ได้ แต่ทุกวันนี้
เอาส่วนบุญไปแบ่งกันเลอะเทอะไปหมดแล้ว
เรียกว่าเอาบุญไปขายไปค้า เอาไปหลอกเป็น
วิมานด้วย ขอวิจารณ์แค่นี้ก่อนยังไม่ต่อ

สะสมเป็นส่วนแห่งบุญหรือส่วนบุญ
คือได้ชำระกิเลส มีมรรคผลอุปบัติไปตามลำดับ
อยู่เสมอ ด้วยฉาน ฉานคือตัวเพ่งเผาเป็นตัว
ปฏิบัติ ตกผลึก เมื่อเพ่งเผากิเลสได้ก็ตกผลึก
เป็นสมาธิ เกิดวิชชา วิมุตติ ไปตามลำดับ ตลอด
เวลาที่ปฏิบัติมรรค ๗ องค์ เกิดวิชชา วิมุตติ

ทำฉานสั่งสมเป็นสมาธิ เกิดวิชชาวิมุตติไปตาม
ลำดับตลอดเวลาที่ปฏิบัติมรรค ๗ องค์ เป็น
ฉานเป็นสมาธิอยู่ในตัวแล้ว เป็นสัมมาสมาธิ
เกิดวิชชาวิมุตติไปตามลำดับของสัมมาสมาธิ

เพราะฉะนั้นปฏิบัติแค่มรรค ๗ องค์
นั้นแหละ สมาธิเกิดไม่ต้องไปวิธีอื่น ถ้าใช้วิธีอื่น
นอกไปจากปฏิบัติมรรค ๗ องค์นอกศาสนาพุทธ
ปฏิบัติสมาธิก็ตาม ฉานก็ตาม ไม่มาปฏิบัติตาม
หลักมรรค ๗ องค์ ไปทำวิธีอื่นไม่มีอาชีพ ไม่
ได้เรียนรู้ในขณะที่มีอาชีพ ไม่มีกัมมันตะ การ
กระทำทุกอย่างต้องเรียนรู้ในขณะที่พูด เรียนรู้ใน
ขณะคิด-สั่งกับปะ ล้างกิเลส รู้กิเลสเกิด แล้วก็ดับ
กิเลส ฆ่ากิเลสในขณะที่ทุกอย่าง

แม้ขณะทำงานอาชีพ ทำงานทุกอย่าง
กำลังพูดอยู่ กำลังคิดอยู่แล้วก็ได้ละกิเลส ถ้าไม่
อยู่ในร่องรอยในมรรค ๗ องค์นี้ นอกขอบเขต
บุญ นอกขอบเขตศาสนาพุทธ ที่เป็นบุญของพุทธ
บุญคือได้ชำระกิเลส เพราะฉะนั้นถ้าผู้ใดปฏิบัติ
นอกมรรค ๗ องค์ ไม่มีบุญเกิด ไม่ได้ชำระกิเลส
จึงเรียกว่า นอกขอบเขตบุญ แสงบุญนอก
ขอบเขตพุทธ ถ้าผู้ใดไม่ได้ปฏิบัติสัมมาสมาธิให้
เกิดสมาธิด้วยมรรค ๗ องค์ พวกนั้นแสงบุญ
นอกขอบเขตพุทธทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้นดูความจริงในประเทศไทย
ผู้ปฏิบัติแสงบุญนอกขอบเขตพุทธมีมัย
เต็มบ้านเต็มเมืองออกนอกกริตหมด แสงบุญ
นอกขอบเขตพุทธ เพราะไม่เป็นบุญตามเขตของ
พุทธ บุญผูกเขตตั้ง โลภัสสาตี ไม่ได้เป็นบุญไม่
ได้อยู่ในขอบเขตของพุทธ นอกเขตไปแล้ว
เป็นการปฏิบัตินอกแบบ ก็คือนอกมรรค ๗ องค์
นอกโพธิปักขิยธรรม

สรุปอย่างเต็มที่ ไม่เป็นโลกุตระเลย!

สกุ๊ปพิเศษ

ข้อคิดจากงานฉลอง ๓๐/๘๐ ปฐมอโศก

งานมหาปวารณาปีนี้ เป็นปีพิเศษของ ปฐมอโศก เป็นการฉลองทั้ง ๓๐ ปีของปฐมอโศก และทั้งฉลอง ๘๐ ปีของพ่อครูด้วย มันมีเลข ๘๐ กับ ๓๐ อยู่ด้วยกัน ๘๐ ปีของพ่อครูเพื่อมา กอบกู้ศาสนาที่แทบจะเรียกว่าสูญไปแล้ว โลกุต

ธรรมนี่สูญไปแล้ว ในขณะที่ปฐมอโศกก็เหมือน กับชุมชนพุทธบริษัท ๔ จริงๆ ที่มีศีล ๕ ไม่มี อบายมุขเป็นอย่งน้อย ปฐมอโศกก็นับว่าเป็น ชุมชนเริ่มต้น เป็นปฐมบทของการกอบกู้พระ พุทธศาสนาในยุคนี้ และปฐมบทของชุมชนพุทธ บริษัท ๔ ซึ่งมันจะทำให้ความมั่นคง ของศาสนาไปได้ก็ยั่งยืนยาวนาน

งานมหาปวารณาเป็นการ นำเสนอกับสังคมอย่างหนึ่งว่า การ อยู่ร่วมกันในสังคมของศาสนาพุทธนี้ แม้จะมีการหักท้วงติงหรือว่ากล่าว โทษกันหรือบอกกล่าวกัน ไม่ได้เป็น ความเสื่อมอะไร แต่เป็นความ เจริญรุ่งเรือง งานมหาปวารณาถือ ว่าเป็นหัวใจสำคัญของพระศาสนา ที่เดียว ก่อนที่จะได้ลงปาติโมกข์ ทุกๆ ๑๕ วันจะมีบทบาทที่จะ ต้องสวดเป็นเรื่องที่พระพุทธเจ้า ตรัสไว้ว่า “ศาสนาพุทธของเราจะ มีความเจริญรุ่งเรืองได้ก็ด้วยการ มีการว่ากล่าวตักเตือน บอก กล่าวซึ่งกันและกัน ให้ออกจาก ความผิดต่างๆ”

ถ้าศาสนาพุทธ สามารถที่จะหักท้วงกันได้ บอกกล่าวกันได้ เพื่อให้ ออก จากความผิดต่างๆ ศาสนา

พุทธของเราที่จะมีแต่ความเจริญรุ่งเรืองโดย
ประการเดียว และบ้านเมืองของเราที่เหมือนกัน
ถ้ามีการหักท้วงกันด้วยความปรารถนาดีและก็มี
การรับฟังซึ่งกันและกัน นำเอาข้อหักท้วง นำเอา
มุมมองที่เห็นต่างกัน มาแก้ไขปรับปรุง สังคม
ไทยก็จะเป็นสุดยอดของประชาธิปไตย

ส่วน ๓๐ ปีของปฐมอโศก พ่อครู
บอกพอใจกับการเติบโตของปฐมอโศกที่เขา
ดำเนินการมาจนถึงทุกวันนี้ เพราะว่าเป็นชุมชนแรก
และเป็นชุมชนที่ตั้งหลักได้แล้ว และก็มีพลัง
แข็งแรงสามารถพึ่งตนเองเป็นที่พึ่งของคนอื่นได้
ความ “ประณีต-ประหยัด” นี้เป็นจุดแข็งของ
ปฐมอโศกเลย ซึ่งจุดแข็งจุดนี้มันเริ่มต้นมาจาก เป็น
ชุมชนที่คนถือศีล ๘ เป็นหลัก สมัยก่อนเราอยู่
กันมาจนแทบจะถือว่าคนศีล ๕ แทบจะเป็น
ส่วนเกินของชาวชุมชนไปเลย

พวกศีล ๘ คุยกันอะไรก็มักจะไปกระทบ
ศีล ๕ อยู่เรื่อยๆ ศีล ๕ เป็นพวกอ่อนแอ เราต้อง
เอาศีล ๘ มาลุยกัน สร้างกุหา สร้างลำธาร
มาจากคนศีล ๘ เป็นหลัก สมัยก่อนนี้ชุมชน
ปฐมอโศกเรียกว่าจะไม่ได้ยินเสียงเด็กร้องไห้เลย
แม้จะเป็นหมู่บ้านแต่ก็เป็นหมู่บ้านที่ไม่มีลูกเด็กเล็ก
แดง ด้วยความแข็งแรงของชาวศีล ๘ เป็นหลัก
ต่อมาไม่นานปฐมอโศกก็สามารถตั้งตัวได้ และ
สามารถช่วยเหลือชุมชนอื่นๆ

เป็นไปตามโศลก
ที่พ่อครูเคยบอก
ไว้ว่า “จะสร้างบุญ
ต้องประณีต -
สร้างจารีต ต้อง
ประหยัด”

ก็ ถือ ว่า
ปฐมอโศกเติบโตขึ้นมา

ด้วยความประณีตประหยัดของคนรุ่นเก่า โดย
เฉพาะหมอปากฟ้าหนึ่ง ซึ่งเป็นประธานชุมชนที่
ทั้งลงทุนลงแรง และใช้ชีวิตเป็นแบบอย่างการทำ
งานอย่างขยันขันแข็ง แต่ตัวเองก็ค่อนข้างที่จะ
ประณีตประหยัดอย่างมากเลย คือเวลาจะไป
ไหนมาไหน ไปประชุม หรือกลับบ้านไปเยี่ยมญาติ
คุณหมอจะไม่ใช้รถของชุมชนให้เสียค่าน้ำมัน

ผู้หญิงตัวเล็กๆ จะใช้รถไฟเป็นหลัก
นั่งราคาถูๆ ขึ้น ๓ หรือไม่กี่รถเมล์ ทั้งที่ตัว
เองก็มีสิทธิ์จะใช้ได้ ในฐานะเป็นประธานชุมชน
เป็นผู้ทำงานก่อตั้งโรงงานยาปฐมอโศก จนเป็น
ศูนย์เจาะวิจัยสมุนไพรในขณะนี้ ที่ทำให้
ปฐมอโศกเป็นชุมชนเข้มแข็งอยู่ได้ก็คือโรงงานยา
นี้แหละ แต่คุณหมอไม่ใช้เครื่องฟุ่มเฟือยเหล่านี้
เลย ชุดก็ไอ้ไฮซาดแล้วซาดอีก อาหารการกินนี้
ถ้าไม่มีคนจัดให้เรียกว่าคุณหมอจะกินน้อยมาก
แล้วคุณหมอจะให้ทุนด้วย คุณหมอจะเอาเงิน
ส่วนตัวให้ทุนเด็กๆ ลูกๆ หลานๆ เยอะมากเลย
ชีวิตของหมอปากฟ้าหนึ่ง จึงเป็นทั้ง
หัวเจาะและเป็นตัวอย่างปฐมบพของชุมชน จน ๓๐

ปีเขาก็รักษาวัฒนธรรมความประณีตประหยัด เหล่านี้มาได้เป็นอย่างดี และสิ่งที่พ่อครู พอใจยิ่งขึ้นไปอีกเพราะว่า แม้ทุกวันนี้งานเขาจะ เต็มโตก้าวหน้า ผู้รับใช้ฐานงานต่างๆ ก็พูดว่า เขาก็ไม่ได้มุ่งที่จะเอางานเป็นหลัก แต่เขามุ่งที่จะ พัฒนา “คน” แม้แต่จะมีคนงานมาอยู่ด้วย ก็มุ่งที่จะ พัฒนาช่วยให้เขาลดละอบายมุข จะพัฒนาให้ เขามีศีลธรรมกัน เมื่อไม่ได้มุ่งพัฒนาที่จะเอา ผลผลิตหรือเอารายได้เป็นหลัก ก็ทำให้เขา บริหารงานได้อย่างมีความสุข เพราะมุ่งพัฒนา คนที่มาอยู่ร่วมด้วยให้มีศีลมีธรรมขึ้น

ความลงตัวในงานนี้มีหลายอย่าง ทั้งๆ ที่หลายๆอย่างไม่ลงตัว เช่น กำหนดการประชุม สมณะ ๒ วัน แต่ยังไม่ถึงวันเลยเสร็จแล้ว รายการอื่นต้องขยับขึ้น เปลี่ยนกันไปหมดเลย ตักบาตรเทโวก็เลื่อนขึ้นมาอีกวันหนึ่ง รายการต่างๆ ก็เลื่อนกันหมด แต่มั่นก็เหมือนไม่มีอะไร เลื่อน หรือไม่เลื่อนก็เหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น

แล้วปีนี้รายการอัดแน่นจนต้องเอา รายการของลุงจำลอง ไปลงรายการภาคค่ำ ทั้งๆ ที่ภาคค่ำมีรายการแสดงต่างๆยาวเหยียด จน บางรายการยอมถอยให้ แล้วก็มีรายการพิเศษ ตั้งชื่อไว้ว่า “จากสัมมาสิกขาสู่สัมมาอาชีพะ” เอา ตัวอย่างศิษย์เก่าสัมมาสิกขาปฐมอศอกที่เขาไปทำ

งานเล็กๆน้อยๆ อย่างบางคนไปเรียนวิชา โรงแรมมาหมดไปเป็นล้าน แต่สุดท้ายจบออกมา จริงๆ กลับมาทำกะปิเจ ทำเหมเป้ขาย บางคน ก็ทำถั่วตัดขาย บางคนออกมาทำนา จนได้รับ เชิญเป็นวิทยากร

คือเอาความรู้ที่ตอนเป็นเด็กสัมมาสิกขา ตอนอยู่ฐานงานต่างๆในชุมชน มาใช้ทำมาหากิน ไม่น่าเชื่อว่า สิ่งเล็กๆน้อยๆเหล่านี้ ถูกทำให้เป็น สัมมาอาชีพะ จนสร้างเนื้อสร้างตัวได้ แต่ รายการนี้ก็ถูกเบียดออกไปอีก เพราะวาศิษย์เก่าฯ ปฐมอศอกเขามารวมพลังกันที่ศาลา เดิมเขาจะ ใช้ที่หอประชุม แต่ถูกกลุ่มจุลินทรีย์ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว เข้าไปใช้ก่อน พวกศิษย์เก่าฯเขาก็หาที่ลง ไม่ได้ ก็เลยมาลงที่ศาลา รายการพิเศษที่เตรียม ไว้ก็หลุดไปโดยปริยาย เพราะว่าเป็นตัวจริงของ จริงที่เขาмаกันปีนี้มีถึง ๑๙๔ คน

มีศิษย์เก่าฯทั้งหมด ๑๗ รุ่น มีใคร บ้างที่มา แล้วแต่ละคนไปทำอาชีพอะไร แล้วก็ จะจดเบอร์กันไว้ ติดต่อกันไว้ แล้วเขาทำ หนังสือทำเนียบรุ่นกันมี ๕๕๐ คน เป็นหนังสือ ๑ เล่มเลย โอ...ปวารณาไว้อาจหาญมากเลย ให้

พ่อครูเรียกใช้งานเขาได้ ๒๔ ชั่วโมง คนแรกรหัส ๐๐๑ ของศิษย์เก่าคือนายกออฟ คมธรรม ตอนนี้งานอยู่ช่อง ๑๓ สยามไทย เขาก็เป็นคนมอบทำเนียบรุ่นให้พ่อครู

กลายเป็นว่าศิษย์เก่าเขาทำสัมมาอาชีวะก็ตรงกับวัตถุประสงค์รายการ รายการที่เตรียมนี้ยังไม่ได้เป็นของจริง แต่รายการที่ศาลาใหม่ของจริงมากกว่า สุดท้ายเมื่อดูภาพรวมทั้งหมดปีนี้รายการลงตัวมาก ซึ่งความลงตัวมันเกิดจากใจที่ยอมกัน ใจที่ไม่ได้ยึดมั่นถือมั่นอะไรกันมาก แม้ใครจะเตรียมรายการของฉันไว้แล้ว แต่ว่าเมื่อคุยกันแล้วเห็นว่า อ้ายนี่มันเป็นเนื้อหาสาระมากกว่า พวกเราก็เปลี่ยนแปลงกันได้อย่างทันทีเลย ถ้ามองแบบโลกๆ เขาจะมองเลยว่า ชาวโอศิกนี่ไม่มีระเบียบไร้หลักการ มั่วหน้าดูเลย

สิ่งสุดท้ายที่น่าจะเป็นข้อเตือนใจอย่างสำคัญให้กับพวกเรา ก็คือ ๓๐ ปีมานี้ คนของเราชราภาพแล้วก็มรณภาพ คือตายไปก็ไม่ใช่บ่อย และคนที่อยู่ก็อยู่กับด้วยความอายุมากแล้ว แต่งานมันไม่ได้น้อยลง ทั้งๆที่อายุมากแล้วแต่งานมันกลับมากขึ้น แล้วชุมชนของเราที่เริ่มต้นกันเป็นปฐมบท สุดท้ายก็เหลือแต่คนอายุยาวๆ คนหนุ่มสาวที่จะมารับภาระแทนหายากยิ่งกว่ายาหยอดตา

พวกเรายังให้ความสำคัญกับการสร้างคนน้อย ท่านจันทร์พันธงว่า **“การสร้างคนมันไม่ใช่่ง่าย การสร้างคนมันจะต้องลดอัตตามานะ”** คือ คนที่คิดจะสร้างคนนี่นะจะต้องลดอัตตามานะ แม้พวกเราที่ได้รับการปลุกฝังอุดมการณ์ของพระโพธิสัตว์ อุดมการณ์ที่จะสืบทอดการทำ

ประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น แต่เอาเข้าจริง ผู้ใหญ่ของเรา ก็ยังไม่คิดที่จะลงทุนลงแรงในเรื่องการสร้างคนสักเท่าไร อย่างบ้านราชฯ ฝ่ายการศึกษา เขาสรุปให้ฟังเลยว่า ทุกวันนี้ไม่ว่าฐานงานอะไรต่างๆนานา เด็กกลายเป็นแรงงานหลัก

สิ่งที่เป็นจุดอ่อนอย่างหนึ่งในระบบของเราคือ เมื่อผู้ใหญ่ของเราทำงานฟรีไม่มีเงินเดือน ทุกคนจะเลือกทำงานตามแรงบันดาลใจ เราไม่สามารถสั่งได้ว่างานตรงนี้ขาด ขอให้คนนั้นคนนั้นไปทำตรงจุดนี้ ก็แล้วแต่ใครจะมีแรงบันดาลใจ ถ้าไม่มีใครมีแรงบันดาลใจ งานสำคัญนั้นๆ ก็จบไป แต่ว่ากองกำลังที่เราสามารถกำหนดได้เลยว่าตรงนี้ ๒๐ ตรงนั้น ๓๐ ตรงนั้น ๔๐ คือกองกำลังของเด็กสร้างบ้าน เขามีกำลังมาก เขากางเต็นท์เก็บเต็นท์ที่ใหญ่ๆ พลังเขาเหลือเพื่อดูเขากระโดดขึ้นกระโดดลงชำนาญมาก

จึงขอส่งสัญญาณมายังชุมชนต่างๆ ของเรา โดยเฉพาะตามฐานงานต่างๆ ผู้คนในฐานก็เริ่มชรา เริ่มป่วยกันแล้ว แต่ว่าหลายๆ คนก็มีแนวคิดที่ว่า ถ้าจะส่งเด็กจะต้องส่งเฉพาะเด็กดีๆ มาให้ฉันนะ ถ้าเด็กมีปัญหาไม่เอานะ เด็กบอกไม่ได้สอนไม่ได้ไม่เอานะ อันนี้คือวิญญานทุนนิยมของพวกเราซึ่งเหลือกันอยู่เยอะ

หมายความว่าเลือกจะได้ฝ่ายเดียว แต่ไม่เลือก
จะลงทุน ไม่เลือกที่จะคิดบอกคิดสอนเขา

ถ้าให้เลือกระหว่าง การอยู่กับเด็กที่
ดีมากเลยบอกอะไรเชื่อฟังหมด ก็กับการอยู่กับ
เด็กที่บอกอะไรไม่ค่อยเชื่อฟัง แล้วก็มีปัญญา
เยอะ ถามว่าอันไหนจะทำให้ครูลดอัตตamaanะ
แล้วก็พัฒนาตัวเองได้ดีกว่ากัน? ถ้าใช้สูตรของ
ท่านจันทร์ที่ว่า คนจะสร้างคนต้องลดอัตตาดา
เหมือนเราเจอเด็กมีปัญหา ถ้าเรามีปัญหากับเด็ก
เราก็ไม่ได้ลดอัตตาดา

เราจะสร้างเด็กเราก็ต้องลดอัตตาดาของ
เราลง ทำให้ได้พัฒนาตัวเอง และทุกวันนี้ได้เป็น
บทสรุปเหมือนกันหมดทุกโรงเรียนเลยว่า เด็กที่
อยู่กับเราจริงๆ คือเด็กที่มีปัญหาตอนที่เขาเรียน
อยู่นั้นแหละ เป็นเด็กที่เราต้องลงทุนลงแรงมาก
กว่าเพื่อน เขาจึงอยู่กับเรา จึงขอฝากให้เห็นถึง
ความสำคัญของการสร้างคนจริงๆ ตอนนี้อยู่ แม้
ชุมชนใหญ่ๆอย่างปฐมมโศกนี่ ก็แทบจะยืนปวย
ไปตามๆกัน

และในช่วงที่พวกเราต่างก็อยู่ใน
ปัจฉิมวัยกัน มันต้องมาคิดอย่างมากเลยว่า
งานของเรามันไม่มีวันสิ้นสุด แต่ชีวิตของเราใกล้
จะสิ้นสุด อย่างนั้นในชีวิตของเราที่ใกล้จะสิ้นสุด
นี้มันจะทำงานอย่างไรที่จะได้ประโยชน์สูงสุดให้กับ
ชีวิตเรา อย่างพวกเราที่อยู่บ้านราชเราได้คำตอบ
แล้วว่า ให้ทำงานที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานมาให้
เรา(พ่อสั่งลุย!) อย่าไปหมกหมุ่นอยู่แต่งานที่
ข้าพเจ้าต้องการ

งานที่ข้าพเจ้าต้องการทำนี้ มันไม่มี
วันสิ้นสุดหรอก เรายังทำงานอันนี้ให้เสร็จปุ๊บ
อีกร้อยงานมันจะเข้ามาทันทีเลย งานที่ข้าพเจ้า
จะทำมันจะเข้ามาอีกร้อยงานเลย แต่ถ้าเราเลือก
ทำงานที่พระเจ้าประทานให้มานี้ เราจะไม่ได้

ยึดมันถือมันอะไร เหมือนเราออกไปชุมนุมกัน
งานนี้เข้ามา เราก็ไม่ได้ติดอกติดใจอะไร
เลิกชุมนุมเมื่อไหร่เรารู้สึกสบายทันทีเลย เพราะ
ว่ามันไม่ได้เป็นงานที่ข้าพเจ้าต้องการ เราทำตาม
ที่พระเจ้าบอกเรามาเท่านั้นเอง

ปล. พ่อครูตั้งข้อสังเกตว่า การที่
ปฐมมโศกใช้ข่าวสารไร้สารพิษ ที่ปลูกกันเอง มา
เป็นของชำร่วยใช้แจกให้กับผู้มาร่วมงาน เป็นสิ่ง
ที่ก่อให้เกิดความปลื้มอกปลื้มใจทั้งผู้ให้และผู้รับ
ไม่ว่าคนรวยและคนไม่รวยต่างรับของขวัญสารกลับ
ไปอย่างอิมมอกอิมใจ เป็นประเพณีที่ชาวโศก
ควรจะได้สืบทอดกันต่อไป

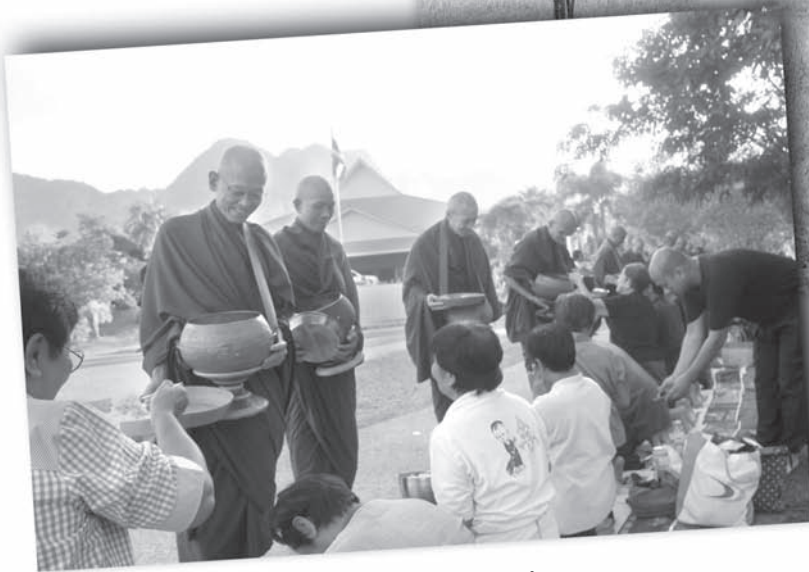
พ่อครูเยือน ร.ร.ผู้นำ

ภายหลังเสร็จสิ้นงานมหาปวารณา
ของทุกปี เป็นเหมือนธรรมเนียมไปแล้วที่พ่อครู
จะไปเยือนโรงเรียนผู้นำ จ.กาญจนบุรี ที่พลตรี
จำลอง ศรีเมือง และคณะ ซึ่งเป็นญาติธรรม
ส่วนใหญ่ คอยดูแลอยู่ ในปี ๒๕๕๗ นี้ก็เช่นกัน
พ่อครูเสร็จจากงานมหาปวารณาในวันที่ ๙
พฤศจิกายน ๒๕๕๗ หลังจั้น ตอนบ่ายๆ ก็ได้
นั่งรถไปถึงที่โรงเรียนผู้นำ ประมาณ ๑๖.๐๐ น.
ซึ่งพล.ต.จำลอง ได้นิมนต์พ่อครูให้พักผ่อนที่
เรือนไม้ไผ่ โดยนิมนต์ให้สมณะที่ไปด้วยพัก
เรือนไม้ไผ่ อยู่แวดล้อมด้วยอ้อมกอดของชุมชนเขา
เมืองกาญจนบุรี อากาศที่ร.ร.ผู้นำเย็นสบายดี
ไม่หนาวมากนัก แม้จะย่างเข้าหน้าหนาวแล้ว

เวลา ๑๙.๐๐-๒๑.๐๐ น. ทาง
ร.ร.ผู้นำได้นิมนต์พ่อครูเทศน์เอื้ออื้ออุ่น ที่ศาลา
ใหญ่ของร.ร.ผู้นำ ท่ามกลางอากาศเย็นสบาย แต่

อบอุ่นคุ้นเคย หลังเอื้อโอบอุ้มทุกคนก็แยกย้ายกลับไปพักผ่อน สูดอากาศบริสุทธิ์ของขุนเขา

ในช่วงเช้าตรู่ของวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ พ่อครูได้นำสมณะและสิกขมาตุ ที่มาร่วมบรรยากาศ ออกบิณฑบาต มีญาติธรรมและญาติโยมภายนอกมาใส่บาตรด้วยเป็นจำนวนมาก ทางบุญนิยมที่วิกี้อาศัยบรรยากาศของร.ร.ผู้นำจัดรายการวิปัสสนาข่าวไปด้วยในช่วงนี้ หลังบิณฑบาตพ่อครูก็ได้เทศนาก่อนฉันอีก ๑ กัณฑ์ แล้วฉันอาหารร่วมกันที่ศาลาส่วนกลาง เสร็จแล้วก็เดินทางกลับสันตือโศกในช่วงบ่ายของวันที่ ๑๐

ลุงทำหน้าที่ทั้งเป็นโฆษก บอกแจ้งรายการต่างๆ เป็น

พฤศจิกายน เป็นอันเสร็จสิ้นภารกิจเยือนร.ร.ผู้นำประจำปีของพ่อครูที่เป็นการไปเติมเชื้อพลังแห่งโลกุตรธรรมให้แก่ญาติธรรมประจำปี

ดูเหมือนจะเป็นการทำบุญใหญ่ประจำปีของลุงจำลองและป้าลักษณ์ ทั้งลุงและป้าจึงตั้งใจเต็มที่ โดยเฉพาะลุงจำลองใครที่มงานนี้ลืมไปได้เลยว่าลุงเขาอายุ ๘๐ แล้ว เพราะ

- ทั้งมัคคนายก คอยต้อนรับ ดูแลนักบวช พานำ
- ทำศาสนพิธี และในช่วงรับประทานอาหารลุงก็
- ยังทำหน้าที่เป็นดีเจจัดรายการเพลง เชื้อเชิญ
- นักร้อง ให้มาสร้างความสุขกับผู้ฟังอีกด้วย
- แลได้เห็นลุงและป้ามีความสุขพวกเรา ก็คงได้สุข
- ใจตามไปด้วย แต่น่าเสียดายที่คนเก่าคนแก่ของ
- ร.ร.ผู้นำหลายคนหายหน้าหายตาไป ทั้งๆที่ยัง
- ไม่ตายจากกัน! (๙ พ.ย. ๒๕๕๗)

พระโพธิสัตว์คืออะไร ? เหตุใดในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์???

ถาม : พ่อท่านครับที่
ว่าในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์จริง
ไหมครับ?

พ่อท่าน : ไม่ได้พูด
เล่นมันเป็นเรื่องจริง

ถาม : แล้วผู้ที่ศรัทธา
ในหลวง แล้วเขาบอกว่า คุณ
ประยุทธ์เป็นลูกพระโพธิสัตว์

พ่อท่าน : หัวเราะ
อาตมาตอบไม่ได้หรอกว่า
คุณประยุทธ์จะเป็นลูกพระ
โพธิสัตว์หรือเปล่า?

คำว่า พระโพธิสัตว์ มันไม่ได้
หมายความว่าตื่นๆหรือว่าคุณ โพธิสัตว์นั้นจะ
ความหมายพื้นฐานที่สุดก็คือ ใจเห็นแก่ตัวน้อยลง
จริง! แล้วเมื่อเห็นแก่ตัวน้อยลง ก็ต้องมีสัดส่วน
หรือว่ามีความจริงเป็น “สัมมา” ด้วย

สัมมาคืออะไร? สัมมา...คือ “ไม่เห็น
แก่ตัว - และต้องเห็นแก่ผู้อื่น!”

อย่างระบบที่เป็นฤๅษีเขาปฏิบัติโดย
เขาไม่เห็นแก่ตัวคือ เขาไม่แก่งแย่งใคร เมื่อไม่
แย่งก็ไม่เห็นแก่ตัวนะ ไม่แย่งจริงแต่ก็ไม่ช่วยใคร
แต่โพธิสัตว์นั้นไม่เห็นแก่ตัวแล้วช่วยคนอื่น พอ
เริ่มต้นเป็นโสดาบันก็เป็นโพธิสัตว์ เมื่อลดความ
เห็นแก่ตัวได้จึงเกิดส่วนเกิน เหลือกินเหลือใช้ใน
ตนเองระดับหนึ่ง ส่วนเกินอันนั้น โสดาบันก็ได้
ช่วยเหลือสังคม นี่คือเริ่มต้นเป็นพระโพธิสัตว์

อันดับหนึ่ง

อันดับสองก็สภิกษาคามีก็ลดความเห็น
แก่ตัวลงไปอีกและก็ช่วยผู้อื่นลงได้อีก โพธิสัตว์
ระดับที่สามก็ลดความเห็นแก่ตัวลงไปอีกแล้วก็
ช่วยผู้อื่นได้อีก ก็มีคุณสมบัติหรือคุณภาพที่มัน
ทวีคุณสูงขึ้นตามลำดับตามสัจจะที่เป็นจริง
เพราะฉะนั้นสังคัมจึงไปรอด ไม่ใช่มีแต่ความรู้
แล้วก็มีแต่ความเห็นแก่ตัวเพิ่ม ความรู้มากยิ่งขึ้น
เห็นแก่ตัวเพิ่ม นอกจากเห็นแก่ตัวเพิ่มแล้วไม่พอ
ไม่ช่วยใครอีก มันก็เลยหนักกันใหญ่เลย

เพราะฉะนั้นสังคัมจึงขาดความเป็น
โพธิสัตว์ไม่ได้ เพราะฉะนั้นการศึกษาของพระ-
พุทธเจ้าจึงเริ่มต้นที่โสดาบัน มิฉะนั้นจะไม่ได้ผล
อะไรจากการศึกษา เมื่อไม่ได้ผลจากการศึกษา
คนคนนี่ไม่เกิดประโยชน์ในโลก เข้าใจขึ้นใช้ไหม
โพธิสัตว์ระดับ ๑ = โสดาบัน โพธิสัตว์ระดับ ๒

= สกิทาคามี โปธิสัตว์ระดับ ๓ = อนาคามี
โปธิสัตว์ระดับ ๔ = อรหันต์ โปธิสัตว์ระดับ ๕ =
อนุโปธิสัตว์ ระดับ ๖ = อนิยตะ โปธิสัตว์ระดับ
๗ = นิยตะโปธิสัตว์ โปธิสัตว์ระดับ ๘ = มหา
โปธิสัตว์ที่ ๙ = ก็คือสัมมาสัมพุทธะ

ถาม : ก็แปลว่าในหลวงก็อย่างน้อยก็
เข้าสู่โสดาบัน

พ่อท่าน : แน่นนอน ถ้าไม่ใช่โปธิสัตว์
ท่านจะตรัสต่อประชาคมต่อสังคมทั้งประเทศได้ไง!
ท่านไม่ได้ตรัสกับสังคมกลุ่มเล็กนะว่า หลักการ
บริหารที่รัฐมนตรีเกาหลีมาถาม บริหารประเทศ
ทำแบบไหน? คำตอบก็คือ...“แบบคนจน!” มี
หรือในโลกที่จะบอกว่า บริหารประเทศแบบคนจน
มีที่ไหน ท่านเป็นพระเจ้าแผ่นดินนะ เป็น
หัวหน้าประมุขของประเทศ และพระเจ้าแผ่นดิน
ตรัสด้วย พูดออกมาแล้วต้องรับผิดชอบคำพูด
ของตนเองนะ มันไม่ใช่เรื่องเล่นนะ

ยิ่งท่านบอกว่า “ขาดทุนของเราเป็น
กำไรของเรา!” คนธรรมดา ไม่มีญาณปัญญา
แบบนี้มาพูดได้ พูดไม่ได้หรือกและท่านตรัสต่อ
ประชาคมจริงๆ ไม่ใช่ตรัสเฉพาะส่วนตัว แบบ
แอบกระซิบว่า..นี่อย่าไปบอกคนอื่นนะ อยู่ตรงนี้
นะ ไม่ใช่!

ที่อาตมาต้องพูดถึงนี้ก็เพราะว่า
พระเจ้าอยู่หัวท่านทรงงาน เอาแบบคนจน ท่าน
มาเสียสละ พระองค์เสียสละอย่างจริงจังเลย
แต่คนเข้าใจท่านไม่ได้ ท่านอยู่ในฐานะของพระ
เจ้าแผ่นดิน ท่านมีทรัพย์สิ้นส่วนพระมหากษัตริย์
ท่านมีคุณศรัทธา ท่านมีฐานะทางสังคมเป็นถึง
พระประมุขของประเทศ ก็จะต้องยกอะไรให้ท่าน
ต่างๆ นานาสารพัด ซึ่งมันเป็นเรื่องของสังคม
ศาสตร์ด้วย มันเป็นทั้งรัฐศาสตร์ด้วย มันจะ
ต้องเป็นเช่นนั้นในโลก

วิสัยทัศน์ สัปดาห์อาชีพศึกษา

วันนี้(๒๒ พ.ย.'๕๗) พ่อครูและ
ปัจฉิมอีก ๔ รูป จะเดินทางไปสันติอโศก ตั้งแต่
หกโมงเช้าก็ไปถึงสนามบินอุบลราชธานี ซึ่งยังอยู่
ในช่วงปรับปรุงอาคาร เนื่องจากมีเหตุถูกไฟไหม้
ขณะนั่งรอขึ้นเครื่องบิน เด็กๆสมุนพระราม ๑๐
กว่าคนตามมาส่งพ่อครูด้วย

เด็กหญิงนักร้องประจำบ้านราชานามว่า
แต่แดนไพโร หรือ หมวยเล็ก ที่ร้องเพลงโบราณ
(ร้องให้)มากับเขาด้วย พ่อครูเลยบอกสอน
หมวยเล็กว่า เพลงโบราณแบบนี้เขาไม่นิยม
ร้องกันแล้ว...ว่าแล้วพ่อครูก็ทำเสียงแงๆๆๆ
ให้หมวยเล็กฟัง แล้วบอกหมวยเล็กอีกว่า นี่
ต้องร้องเพลงนี้ถึงจะดีแล้วพ่อครูก็ทำเสียงหัวเราะ
๕๕๕๕๕๕๕๕ ต้องเพลงนี้ถึงจะดี เพลง ๕๕๕๕๕๕๕๕
พ่อครูก็ทำเสียงร้อง ๕๕๕๕๕๕ อีกสองถึงสามที
หมวยเล็กก็หยุดร้อง และฟังพ่อครู

อาอ้อยที่เป็นครูอาชีพศึกษาสัมมา-
สิกขาวิชชาธรรม ราชธานีอโศก(ส.สว.) มาส่ง

พ่อครูด้วย ได้เรียนถามพ่อครูให้ตั้งวิสัยทัศน์ของ ส.สว.ใหม่ เพราะของเก่ายาวมาก อ่านแล้วก็ดี แต่ว่าจำไม่ได้ พ่อครูได้เมตตาทิ้งวิสัยทัศน์แก่ ส.สว.ใหม่ว่า **“การศึกษาที่ไม่ลดทอน กู้ประเทศ ไม่ได้”** แต่เพื่อให้เกี่ยวเนื่องการสัมมาอาชีพที่มี เรื่องกรรมกรงานมาก ก็เลยตั้งให้ว่า **“การทำงานที่ไม่ลดทอน กู้ประเทศไม่ได้”**

และอาอ้อยบอกว่าเมื่อมี vision คือ วิสัยทัศน์แล้ว ก็ต้องมี mission หรือพันธกิจ พ่อครูก็บอกว่าเมื่อเรามีวิสัยทัศน์แล้ว พันธกิจก็คือทำตามวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่องติดตามผล

จากนั้นทั้งครูและเด็กสมณะพระรามก็ กราบลาพ่อครู ส่งพ่อครูขึ้นเครื่องบินมุ่งไปสู่ สหามบินดอนเมือง กทม. ต่อไป

เมื่อถึงดอนเมือง ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา นำรถมารับพ่อครูเข้าสันติอโศก สมณะเดินดินที่ เดินทางไปด้วย เสนอว่า ถ้าเติมเป็น **“การศึกษาที่ไม่ลดทอน กู้ตนและประเทศไม่ได้”** จะดีไหม? ซึ่งพ่อครูก็เห็นด้วยว่าต้องกู้ตนเองให้ได้ก่อนกู้ ประเทศ (๒๒ พ.ย. ๒๕๕๗)

เมืองมหาวิทยาลัย

ความล้มเหลวของสังคมไทยในทุกวันนี้ พ่อครูมองว่า ส่วนหนึ่งเกิดมาจากการศึกษา ศาสตร์ทั้งหลายกลายเป็นศาสตราอาวุธ ที่ผู้ ศึกษาเล่าเรียนเอามาใช้เป็นเครื่องมือ ที่จะใช้ แสวงหาความได้เปรียบให้กับตน นอกจากนี้การ ศึกษาก็ยังเพิ่มความหลงตัวเองหลงตนให้เป็นคนไม่ ติดดิน หยิบไหย่ง จนกลายเป็นว่า ยิ่งเรียนสูง

ยิ่งหางานทำยาก เพราะมุ่งหมายที่จะเป็นเจ้าเป็น นาย เป็นใหญ่เป็นโต ทั้งๆที่แค่ไปห้องมาจามา แล้วก็พากันออกมาบริหารบ้านเมือง จนแทบจะ พาบ้านเมืองและเป็นที่จัก !

พ่อครูจึงได้ดำริให้มีการศึกษาทางเลือก **มหาวิทยาลัยรามนาวาบุญนิยม** เห็นคุณธรรม และ ต้องทำงานเป็น (“ศีลเคร่ง - เก่งงาน - ชำนาญ วิชา”) ทำให้ฝ่ายการศึกษาเกิดพิชิตขึ้นมา คิดจะ พัฒนาชุมชนให้ยกระดับขึ้นเป็น“เมืองมหาวิทยาลัย” และคิดจะเอาการศึกษาเข้าไปแก้ปัญหาลูกหลาน ต่างๆในชุมชน

และฐานงานแรกที่พวกนิสิตเข้าไปแก้ ปัญหาก็คือ “โรงสีชุมชน” แต่ก็ได้พบอุปสรรค ในช่วงแรกจึงได้เข้ามารายงานปัญหาให้พ่อครูได้ ทราบว่า....“การที่ทำอะไรบู๊บู๊บ๊อบ ไม่ค่อยๆ ปรีกษาหรือกัน ฐานงานเขาไม่ไว้วางใจ เขาเลยไม่ ปล่อยมือ เขาหัวเราะ ว่าเราทำอะไรเป็นๆ ทำ อะไรไม่รู้เรื่องรู้ราวเข้าไปแบบเทคโอเวอร์(ยึดกิจการ) มันก็เลยเกิดการต่อต้านขึ้นมา ขอเสนอให้ วนบ. เข้ามาแบบอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นสละไม้ไผ่ใหม่!”

พ่อครู : จริงๆ ยังเข้าใจกันไม่ได้ เต็มใจอาตมาจะต้องเทศน์อย่างสำคัญเลยว่า เมืองมหาวิทยาลัยกินความอย่างไร อาตมาเคย พูตไปแล้วว่า วนบ. มหาวิทยาลัยกับชุมชน มัน กินความได้แค่ไหน? จะให้น้ำหนักความสำคัญ จัดเป็นสัดส่วนแยกกันก็เปอร์เซ็นต์ อาตมาก็พูต แแรง ยังจำได้ว่าตัวเองตั้งใจกระแทกเสียงให้ดังเลย ให้หนักเลยว่า **“มันรวมทั้งหมด!”** ยังจำได้เสียง นี้ได้กระทั่ง มันรวมทั้งหมดนั้นก็หมายความว่า

มหาวิทยาลัยหรือว่าการศึกษานั้นนะ เป็นเพียงชื่อกหนึ่ง มหาวิทยาลัยและโรงเรียนที่ เรียนที่ทำการศึกษา นักเรียนและนิสิตเป็นชื่อก หนึ่งของหมู่บ้านราชธานี อย่าไปเข้าใจว่า วนบ.

มหาวิทยาลัยรามคำแหงคือ ใหญ่แล้วก็ไปคุมการบริหาร ไม่ใช่ มันเป็นตัวความรู้ส่วนหนึ่งของทั้งหมดของ ราชธานีอโศก ตอนนี้อ่าสำคัญตนคิดว่า ตนเองเป็นผู้รู้จะเข้าไปบริหารควบคุม อันนี้ แหะละไม่ได้!

ที่พูดกันว่า “ให้อ่อนนุ่มถ่อมตน” ถูก ต้องแล้วแล้วก็ต้องทำตนให้อ่อนนุ่มถ่อมตนได้จริง เพราะจะเข้าไปในฐานะใด ในฐานะนั้นๆ นั่นคือ เจ้าของสถานที่ เขาเป็นผู้ใหญ่ ต้องถือว่าเขาเป็นผู้ใหญ่ เราเป็นนักเรียน เราเป็นนักศึกษา เราไม่ใช่

ผู้ไปบริหาร จะต้องเข้าใจให้ชัดเจนถึงมุมนี้ให้ดีๆ เพราะฉะนั้นตอนนี้นั้นยังไม่ได้เทศน์อย่างสำคัญ อย่างชัดเจน ก็จะต้องค่อยๆ พูดไปให้เข้าใจ

ดังนั้นผู้ที่มาเป็นนิสิต เป็นนักเรียน หรือเป็นนักศึกษาอยู่ ควรจะทำความเข้าใจ ส่วนชุมชนนี้จะอาศัยเหมือนห้องแล็บ เป็น โซเชียล(social)แล็บ หรือแล็บของสังคม ทั้งหมด ไม่ใช่แล็บที่สร้างจึกจิกนิดเดียวมัน ขยายสเกลของคำวามหาวิทยาลัยออกไปให้ไป เป็นเมืองไปเป็นสังคมกลุ่มที่แท้จริง

แม้แต่เป็นงานเล็กๆ แต่ยิ่งใหญ่ ถ้างานนั้นๆ สามารถตอบโจทย์ให้กับ ชุมชนหรือในสังคมที่ตัวเองอยู่ได้

นับวันๆ กิจการ กิจกรรมของชาว อโศกก็จะมีมากเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ดูเหมือน คนที่จะทำงาน นับวันๆ ก็น้อยลง นับวันๆ อายุที่เหลือจะทำงานก็ยิ่งน้อยลงไปอีก มีแต่ หนุ่มน้อย สาวเหลือน้อยเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น นักทำงานคงต้องคิดกันแหละว่า กระสุนที่เหลือ ไม่ก็นัดที่เราจะยิงออกไปนี้ เราจะยิงอย่างไรที่จะ ทำให้ได้เข้าเป้ามากที่สุด เป็นประโยชน์กับชีวิต ตนและเป็นประโยชน์กับสังคมได้มากที่สุด

จะเป็นเช่นนั้นได้ก็ต้องเป็นงานที่ตอบ โจทย์ให้กับชุมชน ให้กับสังคมนั้นๆ ได้ เหมือน กับกรณีที่บ้านราชฯ คนเก็บผักจะเป็นคนที่ สำคัญมากๆ ของชาวชุมชน เพราะว่าคนส่วนใหญ่ของชาวอโศกจะไม่นิยมการเก็บผัก เพราะ

ว่ามันเหมือนไม่ได้แสดงความสามารถ แสดงมี ฝีมือของตนเอง ดังนั้นคนเก็บผักที่นี้จึงยิ่งใหญ่ และสำคัญ ที่สามารถเลี้ยงชีวิตของคนทั้งชุมชน แม้เขาจะไม่มีความรู้มากอาจจะจบแค่ ป.๔ หรือ ป.๖ แต่เขาก็ต้องเลี้ยงดื่อกเตอร์ เลี้ยงปริญญาโท เลี้ยงผู้มีการศึกษาสูง แม้แต่เลี้ยงสมณะได้อีกด้วย ใครๆ ก็อาศัยฝีมือของเขาดำรงชีวิตอยู่ได้

อันนี้เห็นได้ว่าเป็นงานที่ตอบโจทย์ เพราะว่าเป็นสังคมไม่มีใครทำ ไม่มีคนนิยมทำ แต่งานนี้มันเป็นงานที่แก้ปัญหาของชุมชน ทำให้ เราอยู่กันได้ ในการทำงานตอบโจทย์นั้น เราอาจ จะไม่เก่งกันก็ได้ แต่ว่าถ้าเราต่างวางแผนวางภาพ คือ ไม่ยึดที่ต้องให้ได้ “อย่างภาพของเรา - อย่างแผนของเรา” ก็จะทำให้เกิดพลังรวมเป็น

ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ได้

เหมือนอย่างพวกเราที่อยู่บ้านราชา จะช่วยกันจัดงานเจ ทั้งๆที่พ่อครูบอกว่า คนอีสานกับการกินเจมันคนละซีกโลก มันไม่ได้มีอะไรที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเลย แต่พลังรวมและองค์รวมของพวกเรา ทำให้พี่น้องทางอีสานตื่นตื่น แท้มากินเจ แม้แต่วันสุดท้าย อะไรๆ ทำออกมา ก็กว้างชื้อไปหมด เหลืออะไรทำออกมา ก็แย่งกันชื้อไปกินกันอย่างไม่มีที่ไหนจะพากันขายดีอย่างนี้

ถ้าเปรียบเทียบแล้วมันเป็นสิ่งมหัศจรรย์ยิ่งกว่า เอาเหล็กแหลมมาแทงปากหรือตัดลิ้น เดินลุยไฟทำนองนั้น นี่เขาตัดลิ้นที่เขาชอบกินเนื้อสัตว์ แล้วเขายังตื่นตื่นกับการกินเจได้ด้วย สิ่งนี้น่าจะเป็นอนุศาสน์ ปาฏิหาริย์ของพุทธได้อย่างชัดเจน ซึ่งถ้าย้อนทบทวนระลึกดูการเริ่มต้นของคนบ้านราชาในยุคเริ่มต้น เราต้องทำสงครามการต่อสู้ทางความคิดระหว่างฝ่ายเศรษฐกิจกับฝ่ายจิตวิญญาณเป็นกลุ่มใหญ่ๆ พอๆกัน เพราะทุกคนก็เก่ง ทุกคนต่างก็มีแผน - มีภพของตนเอง

เราต้องเหน็ดเหนื่อยกับการต่อสู้ทางความคิด แต่ว่าเหตุการณ์นั้นก็เป็นประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาแล้ว แต่ต่อมาเมื่อต่างฝ่ายต่างมายอมรับความจริงกันว่า เราเองแต่ละฝ่ายไม่เก่งอะไรกันนักหรอก เราน่าจะมารวมพลังกันดีกว่า มีการเรียกร้องให้ช่วยกันวางแผน - ช่วยกันวางแผน แล้วออกมาพบกัน

• เอาจริงมารวมกัน ทางคนบ้านราชา ก็สามารถที่จะจัดงานรวมพลังงานเจได้อย่างน่าอัศจรรย์

• แล้วน่าเสียดายว่างานเจนี้ เป็นงานที่ชุมชนของชาวอีสานต่างๆ ไม่น่าจะพลาด เพราะว่าเราจะได้ญาติพี่น้องเพิ่มขึ้น คนที่มากินเจถือว่าเป็นญาติที่ใกล้ชิดเรามาก ที่เขาจะมีโอกาสได้เข้าใจ “โลกุตตระ” ได้ง่ายมากเลย ถ้าเขามีโอกาสได้มากินเจ จิตใจเขาจะอ่อนโยนจะปลูกฝังคุณธรรมให้ได้ง่ายมาก

• เมื่อเร็วๆ นี้ทางเราได้สร้างอาคาร “มหาธรรม” ซึ่งได้ติดต่อสถาปนิกจากข้างนอกมา เขาประกาศตัวเลยว่า เขาเป็นลูกศิษย์ของที่นี่ เพราะเขาไปกินเจอยู่ทุกปี นี่ก็เป็นเพราะเขาเคยไปกินเจกับเราก็มีอาณิสสรส์กับเราแล้ว ปกติการ

เขียนแบบเขาก็ต้อง
คิด ๓-๕ % ถ้าแบบ
เขียนราคา ๕๐ ล้าน
เปอร์เซ็นต์การเขียน
แบบก็จะเป็น ๒-๓
ล้าน ทีเดียว แต่
ว่าในความเป็น
ลูกศิษย์ของที่นี่
เขาคิดสามสี่แสน
ก็พอ นี่ยก
ตัวอย่างง่ายๆ
ว่าคนที่ผ่านการ
กินเจเขาจะรู้ลึกมี

วิญญาณสัมผัส มีคามผูกพันกับเรา

ตั้งนั้นยังพิธังงานเจจึงเป็นงานที่
เหมือนกับเราวมที่รวมน้องที่ยังต้องอยู่รอบนอก
ให้เข้ามาใกล้ชิดเรามากขึ้น อาตมาได้คุยกับพวก
ดีใจเลื้อยแดงกลุ่มดีใจต่อยเขาบอกว่า สิ่งหนึ่งที่
เขาต้องยอมรับเราก็คือเพราะว่า ถ้าเราทำคนเดียว
เขาตัดสินใจได้แล้วว่า...บ้า! แต่เขาเห็นคนมากินเจ
มีดฟ้ามัดดิน เป็นหมื่นหลายหมื่นคนนี่ เขาก็
ยอมรับว่าอันนี้ไม่บ้าแล้วหละ มันเป็นเรื่องที่เขาจะ
ต้องให้การยอมรับกับขบวนการของเรา ที่เขาดู
ว่าเหมือนกับพวกแหวกโลก ไม่สอดคล้องกับเขา
แต่เมื่อมีคนทำเป็นพันเป็นหมื่นคน เขาก็ปฏิเสธ
ไม่ได้

อาหารมังสวิรัติจึงเป็น “บุญญาวุธ
หมายเลข ๑” ที่พ่อท่านชูธงขึ้นมา แต่ก็เป็น
ที่น่าเสียดายว่า หลายนๆชุมชนของเราไม่สามารถ
รวมพลังกันได้ นับวันๆ เทศกาลงานเจ ก็ค่อยๆ
แผ่วลงไป แม้แต่ชุมชนใหญ่ๆ ก็ค่อยๆจางหายไป
เพราะการที่ไม่สามารถรวมพลังกันได้ ต่างคน
ต่างมีภพของตัวเอง ต่างคนต่างมีแผนของตัวเอง

และต่างคนต่างก็อายุชั้ยก็ร่วงโรยไปตามลำดับ

สรุปแล้ว “ศาสนาคือพลังที่รวมสังคม
อันใดที่ไม่ได้เป็นไปเพื่อความร่วมกันรวมกันนั้น
ไม่ใช่ศาสนา” ตั้งนั้นงานศาสนาเราจะต้องคำนึงกันว่า
งานศาสนาคือเป็นงานที่วางแผน วางภาพแล้วเอา
พลังมาพบกัน ออกจากภพมาพบกัน จึงจะ
ทำให้สามารถสร้างสิ่งมหัศจรรย์ให้เกิดขึ้นในโลกนี้ได้
แล้วเราจะเป็น “บุรุษแห่งการงาน” ที่สำคัญ!
เพราะพ่อครูเคยให้โศลกธรรมไว้ว่า บุคคลที่รู้
ความสำคัญในความสำคัญ เขาย่อมเป็นคนสำคัญ
เพราะงานที่เขาทำนั้นเป็นงานที่ตอบโจทย์ เป็น
งานที่แก้ปัญหาชุมชนอย่างยิ่ง เป็นงานที่ชุมชน

ขาดเขาไม่ได้เลย เพราะเขาเป็นนักวางแผน นักวางภาพ แล้วออกมาพบรวมพลังกัน เพราะงานศาสนาคือการร่วมกันรวมกันนั่นเอง

โอวาทวันออกพรรษา...สำหรับผู้มีหวัง!

ในวันออกพรรษา ก่อนจะได้ทำพิธีปวารณาในหมู่สมณะที่จำพรรษาร่วมกันที่พุทธสถานราชธานีอโศก พ่อท่านฯได้ให้โอวาทกับหมู่สงฆ์ มีใจความสำคัญดังนี้

ชีวิตที่อยู่ได้โดยอาศัยซึ่งกัน เรียกว่า “ปรปักษ์พาทา เม ชีวิกา” เป็นชีวิตเนืองกันอยู่ด้วยกัน อาศัยกันไป นักบวชอาศัยฆราวาส ฆราวาสอาศัยนักบวชทางธรรม อาศัยซึ่งกันและกัน ทางนั้นก็ดูแลสมณะเลี้ยงดูเอาไว้ในเรื่องของวัตถุ ส่วนธรรมะก็เป็นหน้าที่ของสงฆ์ สงฆ์ก็หน้าที่รักษาธรรมะไป มันก็ควรที่สงฆ์ จะต้องปฏิบัติให้บรรลุมาก ๆ

แต่จริงๆ แล้วแม้ในสมัยพระพุทธเจ้าก็มีฆราวาสเป็นอรหันต์มากกว่า เป็นโสดาฯไม่ต้องพูด โสดาฯ เยอะมากมายกว่า เพราะว่ามีประชาชนพลเมืองมากกว่านักบวชอยู่แล้ว แต่ก็ต้องมีนักบวช ถ้าไม่มีนักบวชก็ไม่มีแก่นแกน เมื่อเรามาบวชแล้วเราก็ต้องพยายามพากเพียรปฏิบัติตนให้มันบรรลุสูงสุด เพราะว่ามันจะได้พิสูจน์ยืนยันว่า ธรรมะพระพุทธเจ้าที่เป็นอาริยะบุคคลสูงสุดนี้ยังมีอยู่เป็นไหนเป็นอย่างไร และพวกเราผมเองผมเชื่อว่าพวกเราเข้าใจ

ผมบรรยายมามากมายขนาดนี้แล้ว พวกเราก็คงจะเข้าใจ ยิ่งตอนหลังๆนี้ ถ้ายังได้มาฟังรายละเอียดในการปฏิบัติ ได้ติดตามฟังมาอย่างต่อเนื่อง ก็จะเข้าใจได้ชัดเจนมากขึ้น แต่พวกเราไม่ค่อยจะเห็นสนใจ สมณะก็ไม่เห็นค่อยสนใจเท่าไร คิดเปอร์เซ็นต์แล้วสู้ลิกขมาตุ

ยังไม่ได้เลย ลิกขมาตุมีไม่กี่รูปแต่ละคราวๆ ยังมีลิกขมาตุไปนั่งฟัง ๔๐, ๕๐, ๖๐% สมณะมีไม่ถึง ๑๐ % มานั่งฟัง ไม่รู้หายไปไหนหมด

ในด้านปริยัติถ้าเผื่อว่าไม่มีใครสามารถบรรยายได้ก็แล้วไป แต่ถ้ามีผู้บรรยายมีผู้อธิบายให้ลิกขซึ่งให้ซับซอบได้ มันย่อมเป็นประโยชน์ เพราะฟังธรรมแล้วบรรลุธรรมได้ ไม่ใช่ฟังธรรมแล้วมันก็ได้แต่ปริยัติ ฟังธรรมแล้วก็บรรลุธรรมได้ เทศนาเองบรรลุธรรมก็ได้ในขณะที่เทศนา เกิดการใช้ญาณปัญญา หรือว่าจะพิจารณาธรรมจากสมาธิไปในตัวมันก็บรรลุธรรมได้ทั้งนั้นแหละ

จริงๆ แล้วผู้ที่มีธรรมะ หรือว่าเป็นธรรมะอยู่ในเนื้อ มันจะอยู่กับธรรมะตลอดเวลา ทุกอิริยาบถมันก็จะไปอยู่ทุกขณะ ถ้าผู้ใดรู้สึกทุกๆขณะมีแต่ธรรมะดำเนินไป อย่างนั้นมันก็มีหวัง! ผู้ใดรู้สึกตัวว่าอะไรๆ เราก็คือธรรมะ จะเดินจะย่างจะไปจะมามันก็เป็นธรรมะ มันมีสังกับปะ วาจา กัมมันตะ อาชีวะอยู่กับธรรมะตลอดเวลา มีโพชฌงค์ มีสติสัมโพชฌงค์ มีธัมมวิจยสัมโพชฌงค์ อยู่ไปเรื่อย มีสติปัญญา ๔ มีสัมมปทาน ๔ พร้อมไปเลย อิทธิบาทเกิดมากหรือน้อยแล้วแต่ใคร ใครมีอิทธิบาทมากก็ต่อเนื่องมาก

ถ้าเผื่อว่าถึงขั้นเข้าสู่สถานะผู้ที่เข้าไคล์ (ใกล้บรรลุ) แล้วมีธรรมะอย่างนี้ มันเป็นอย่างนี้จริงๆ และผู้นี้ก็หวังได้ บรรลุสุดยอดได้ เพราะว่ามันถึงเวลาวาระ มันจะเป็นจริงเป็นไปตามลัจธรรม มันเป็นธรรมชาติของผู้ที่มีธรรมะ มันจะอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราจะต้องพากเพียรปฏิบัติให้มันเดินทางเข้าไปเรื่อยๆ ไม่งั้นก็เสียเวลาเยอะ!

★ กองงานปัจฉิมสมณะ:

มีงมทา มงคล ชนทั้งชาติ
 ขอประกาศ เทิดไท้องค์ พระทรงศรี
 สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทุกแห่งหล้า ท้าวธานี
 ขอบารมี ดุ้มองด์ พระทรงธรรม
 พระชนม์ชื่น ยืนนาน วารบรรจบ
 แปรสปีชี ชันเขาครบ เฉลิมขวัญ
 เหล่าทวยราษฎร์ แซ่ซ้อง นลองพฉัน
 รวมใจมั่น รักพ่อหลวง ของปวงชน..
 ..ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน..

❁ จาก Ta Tiya > สองมือนีกราบแทบเท้าในหลวง

หนึ่งคน หนึ่งความดี เราทำได้ ทำให้พ่อ
 อยาได้ท้อ หมั่นทำไว้ ให้เกิดผล
 พ่อปูทาง หวังลูกให้ ได้พึ่งตน
 เกิดเป็นคน อยาละซึ่ง หนึ่งความดี...

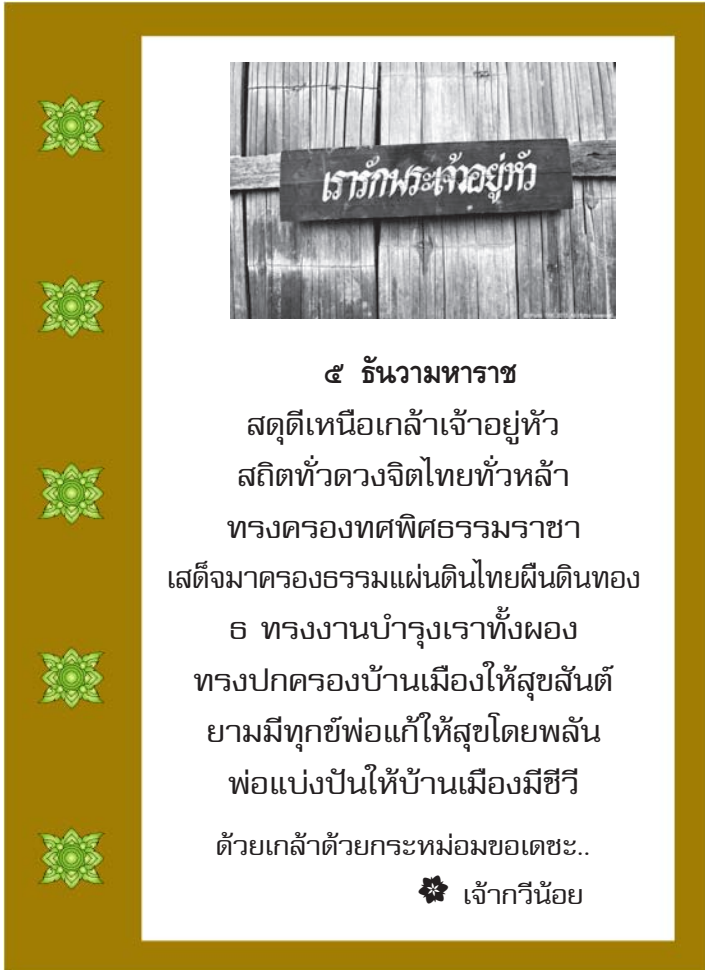
❁ ธารอักษรา

พ่อสอนต่อให้พ่อใจลิ่งมีอยู่
 พ่อให้รู้เสียสิ่งที่ล่งลัย
 พ่อสอนให้เรารู้จักแผ่นดินไทย
 พ่อสอนให้เรารู้จักสามัคคี

พระทรงเป็น ยิ่งกว่า มหากษัตริย์
 พระทรงเป็น นักปฏิบัติ สืบค้นหา
 พระทรงเป็น นักคิด พิจารณา
 พระทรงเป็น นักพัฒนา คู่ฟ้าไทย
 พระทรงธรรม น้อมนำ ธรรมชาติ
 พระเป็รื่องปราชญ์ ชัดแจ้ง แถลงไข
 พระทรงสร้าง ทางถูก ให้ลูกไทย
 พระมหากษัตริย์ไทย ครองใจ ไทยทุกดวง

❁ สมากมเรารักพ่อหลวง

๕ ธันวาคมหาราช

สดุดีเหนือเกล้าเจ้าอยู่หัว
 สถิตทั่วดวงจิตไทยทั่วหล้า
 ทรงครองทศพิธธรรมราชา
 เสด็จมาครองธรรมแผ่นดินไทยผืนดินทอง
 ๖ ทรงงานบำรุงเราทั้งผอง
 ทรงปกครองบ้านเมืองให้สุขสันต์
 ยามมีทุกข์พ่อแก้ให้สุขโดยพลัน
 พ่อแบ่งปันให้บ้านเมืองมีชีวิ
 ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ..

❁ เจ้ากรีน้อย

วันดีมีสุข
 เธอเป็นใคร ฉันไม่ เคยรู้จัก
 เรายิ้มทัก ราวใกล้ชิด สนิทสนม
 เพราะเธอนั้น ไซ้ใครอื่นเราชื่นชม
 เรายิ้ม ในพระองค์ ผู้ทรงธรรม
 บรรยากาศ สุขสันต์ วันพิเศษ
 เหลืองอร่าม ราวนิเวศน์ เขตสวรรค์
 ทุกครอบครัว เอิบอิ่ม ยิ้มให้กัน
 ทั้งพ่อเธอ พ่อฉันชวนกันมา
 เมืองสยาม งามสวย ด้วยรอยยิ้ม
 ช่างพรราวพริ้ม กระหิ่ใจ กระไรหนา
 เห็นความรัก เพลิดเพลิน ในแววตา
 เห็นความสุข ที่กลับมา ในวันดี

❁ พี่คนดี

๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

พระเสโท หยดหยาด เพื่อชาติสุข
 พระบาททุก ถานินทร์ ท้าวถิ่นที่
 พระทรงเคียว เกี้ยวข้าว ๓ รู้ดี
 พระทรงปรี ชาชาญ งานฝนเทียม

❁ พันเอก วุฒิไกร หายะนา

ลูกกำเนิด เกิดบนดิน ถิ่นพ่อน้ำ
 ไตรัมพระ บารมี ลีลมฝน
 จนเติบโตใหญ่ ได้เรียนรู้ สู้เลี้ยงตน
 องค์ภูมิพล คือมิ่งขวัญ มั่นแรงใจ

❁ bravo007

งานหนักคือมรรคผล
 มีผัสสะมากระทบอย่าหลบก่อน
 อ่านกิเลสที่หลบซ่อนเมื่อผัสสะ
 ดูตัวตนของตนเองเร่งเอาชนะ
 ด้วยคุณค่าแห่งจาคะลดละตน
 เรามีความเป็นตัวเรามาแต่ไหน
 ทั้งความคิดจิตนิสัยสุดลับสน
 เขามีความเป็นตัวเขาเราร้อนรน
 ล้วนคือคนสังสมกิเลสเหตุปัจจัย

งานจะล้างกิเลสแก่งานเบาหรือ
 ความยึดถืออุปาทานเกินงานไซ้
 เมื่อมันยึดตะพืดตะพือลุกฮือภัย
 เป็นพอนไฟไหม้ท่วมฟ้าอุปาทาน

มีความยึดทุกยามเป็นความยาก
 ยิ่งซักลากตามใจตนเกินคนต้าน
 โลกหมุนคว้างกลางฟ้านี้มานาน
 ทุกเหตุการณ์ก็หมุนวนไม่ทนเลย

หายใจเข้าหายใจออก-จิตโอบเอื้อ
 สงสารเหยื่ออุปาทานเถิดท่านเอ๋ย
 เขาหน้าคว่ำคล้ำหมองและเฉยเมย
 แม้จะเอ๋ยก็ราวรานสงสารอารมณ์

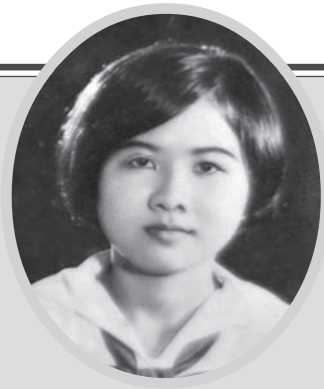
เขาสร้างทุกข์เราแค่เห็นมิเป็นทุกข์
 ช่วยปลอบปลุกหัวใจเขาเบาชื่นชม
 ล้างความยึดจิตเราเบาเหมือนลม
 ดับระทม ตรมตรอม ยอมหยุดเย็น

แก้ปัญหาของส่วนรวมต้องร่วมแก้
 ความอ่อนแอ แห่งดวงใจ ใครจะเห็น
 ล้างความยึดความอยากมากประเด็น
 แล้วจะเป็น ประโยชน์ตน มรรคผลเออย

❁ ท่านจันทร์

น.ส.ปานปั่น ศรีญกุล
ชื่อเดิม กุลยา แซ่ตัน

เกิด ๒ พฤศจิกายน ๒๔๙๓
ภูมิลำเนา ภูเก็ต
สถานภาพ โสด
พี่น้อง ๙ คน เป็นคนที่ ๔
การศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี
อาชีพเดิม รับราชการ ที่ โรงเรียนสตรีภูเก็ต / สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 / มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต

ปี ๒๕๒๖ เมื่อไปชมรมมังสวิรัตที่สวนจตุจักรและถามพี่สาวว่านั่นพันเอกจำลอง ศรีเมือง (ยศในเวลานั้น) ใช่ไหมที่กำลังจัดหนังสืออยู่ บังเอิญท่านได้ยื่นก็หันมามยิ้ม ถามว่ารู้จักผมหรือ แล้วก็เรียก**คุณศิริลักษณ์**ภรรยาของท่านมาแนะนำให้รู้จักด้วย หลังจากนั้นท่านมอบหนังสือของชาวโศกให้หลายเล่ม รู้สึกประทับใจในอรรถยาศัยและความกรุณาของท่านมาก กลับไปอ่านหนังสือเหล่านั้นอยู่ ๖-๗ เดือน ก็ตัดสินใจเป็นนักรังสวิรัติตลอดชีวิต

ต่อมา เมื่อมาเรียนต่อและย้ายมาทำงานที่กรุงเทพฯก็แวะเวียนมาสันตโศกเพื่อฟังธรรม และซื้อเทปซีดีหนังสือไปศึกษาธรรมะและพยายามถือศีลทำให้เคร่งครัดขึ้น ไปร่วมงานพุทธาภิเษกฯ และงานปลุกเสกฯบ้างเท่าที่จะจัดสรรเวลาได้ ประทับใจคำสอนของพ่อท่านที่ไม่เหมือนใคร เพราะท่านหลุดจากสภาวะจริงที่ท่านมี แม้จะฟังเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้างแต่ก็คลายสงสัยได้หลายเรื่อง และเมื่อฟังซ้ำ

หลายครั้งๆก็เข้าใจมากขึ้นจนเกิดความมั่นใจว่า พุทธธรรมอย่างนี้ เท่านั้นที่จะช่วยให้เราพ้นทุกข์ พันวิภูสงสารได้ ถ้าเราปฏิบัติได้ ถูกตรงและจริงจัง

ปี ๒๕๔๔ ได้รับการอนุมัติให้ลาออกจากราชการได้ หลังจากยื่นใบลาออกเป็นครั้งที่ ๓ ที่ลาออกก็เพราะกลัวว่าตนเองจะตายก่อนที่จะได้เข้ามาปฏิบัติธรรมกับชาวโอศก จากนั้นก็มาสมัครทำงานที่**บริษัทฟ้าอภัย** ได้ช่วยพิสูจน์อักษรอยู่ไม่กี่วัน ก็เจอศิษย์เก่าที่เคยสอนตอนอยู่ที่สตรีภูเก็ตมาขอร้องให้ไปช่วยงานของเขา ซึ่งเป็นงานสะสางบัญชีที่บ้านราชา เมืองอุบล เขาบอกว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องทำ จึงไปกับเขา จำได้ว่า ช่วงนั้นไปช่วยงานบัญชีเป็นหลักตั้งแต่เข้ายันดึก และสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนบ้าง ไม่ได้เน้นเรื่องการศึกษาปฏิบัติธรรมอย่างที่คิดหวังเลย

ปี ๒๕๔๕ ได้ไป**สังฆสถานทักษิณโอศก**(ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นทะเลธรรม) ที่จ.ตรัง พี่น้องญาติธรรมขอร้องให้ไปอยู่ประจำที่นั่น เพราะเป็นช่วงที่กำลังอบรมเกษตรกรของ ธ.ก.ส. นับเป็นครั้งแรกในชีวิตที่ต้องลุยงานหนักกับสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ทั้งชุดดิน ขนทราย ดำนา เกี่ยวข้าว ล้างส้วม ฯลฯ และงานเป็นวิทยากร เป็นพิธีกร ที่ต้องหึ่งพูดหึ่งร้องหึ่งรำ ซึ่งไม่เคยคิดว่าตัวเองจะทำได้ เพราะไม่เคยกล้าแสดงออกขนาดนี้ แต่คิดว่าน่าจะเป็นอันสืบสืงจากการฟังธรรม และการปฏิบัติธรรมท่ามกลางหมู่มิตรดีสหายดีสังคมนิ่งแวดล้อมดี ที่ทำให้สามารถพัฒนาตน เพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวมได้มากขึ้น

ปี ๒๕๔๘ งานอบรมต่างๆเริ่มน้อยลง จึงย้ายมาทำงานที่ศูนย์ข้อมูลที่**สันติโอศก** งานที่ทำมีทั้งงานพิสูจน์อักษร แปลเอกสารที่ใช้ในงานวิจัย เก็บประวัติชาวโอศก สอนภาษาอังกฤษนักเรียน สัมมาสิกขากลุ่มพิเศษ และรับโทรศัพท์ รวมทั้งช่วยกันทำหลักสูตรที่จะใช้ในระดับอุดมศึกษาที่กำลังดำเนินการก่อตั้ง ต่อมาคณะทำงานศูนย์ข้อมูลเริ่มลดจำนวนลงเรื่อยๆจาก ๕ คน เป็น ๓ เป็น ๒ ตามลำดับ เพราะความจำเป็นของครอบครัวและปัญหาสุขภาพ และสุดท้ายก็เหลือคนเดียว จึงมีบ่อยครั้งที่ต้องหึ่งสอน ถอดเทป เรียบเรียงบทความ และรับโทรศัพท์ไปด้วย หรือทำงานเก็บประวัติชาวโอศกไปด้วย รวมทั้งแปลเอกสารให้ด้วย เท่าที่เวลาอำนวย

วันนี้ ยังมีความผาสุกดีกับการช่วยทำงานฟรี และเชื่อว่าการมีงานหลายอย่างมีข้อดีตรงที่ช่วยให้ไม่ค่อยรู้จักกับความเหงา และอาการวัยทองก็ไม่มาอยู่กับเรา ตอนเช้าหลังจากสวดมนต์เสร็จก็ไปช่วยงานจัดเตรียมผักให้แม่ครัวที่ ชมร. หรือช่วยจัดผักเพื่อเตรียมขายที่ร้าน กู้ดินฟ้า และถ้ามีโอกาสก็จะไปช่วยงานแยกขยะที่ สขจ. (สถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ)ด้วย เพราะงานเหล่านี้

ช่วยให้มีโอกาสพบปะพูดคุยเพิ่มพูนมิตรภาพกับญาติธรรม ทั้งเก่าและใหม่ และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการปฏิบัติธรรม

❖ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

ขาดการปฏิบัติอย่างเอาจริงเอาจังใน หลายเรื่อง เช่น การกินมือเดียว เนื่องจากติดนิสัยกินจุบจิบและติดขนมหวาน การบันทึกการตรวจศีล การจัดข้าวของเครื่องใช้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย การเข้าร่วมประชุม และความอ่อนน้อมถ่อมตน ฯลฯ และอุปสรรคที่สำคัญที่สุดคือชอบอ้างเหตุผลเข้าข้างกิเลสตนในการทำสิ่งที่ไม่ควรทำ และไม่ทำสิ่งที่ไม่ควรทำ

❖ แนวทางแก้ไข

หมั่นฟังธรรมและตรวจกิเลสตามไปด้วยเสมอ ฝึกล้างกิเลส เช่น กำหนดกินไม่เกินวันละ ๒ มื้อ บันทึกการตรวจศีล สัปดาห์ละครั้ง ไปทำงานที่ซมร.ทุกวัน เพื่อฝึกยอมทำตามคำสั่งของทุกคน พยายามมีสำนึกให้สติรู้เท่าทันอารมณ์ และปรับเปลี่ยนมโนกรรมให้สุจริตให้มากที่สุด เป็นต้น แม้การกระทำทั้งหลายทั้งปวงนี้จะยังล้มลุกคลุกคลานแต่ก็จะพยายามต่อไป เพราะมันใจแล้วว่าไม่มีธรรมะใดเสมอด้วยพุทธธรรมในการนำพาสัตว์ให้พ้นทุกข์ได้อย่างแท้จริง

❖ ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

การมีสติรู้เท่าทันอารมณ์และการเอาชนะกิเลสของตน เห็นจากตัวเองที่ขนาดตั้งใจฝึกความอ่อนน้อมถ่อมตนจะยอมให้คนอื่นใช้โดยไม่ได้แย้ง แต่หลายครั้งก็ยังปฏิเสธงานนั้นงานนี้หรือบางทีก็แสดงอาการไม่ให้ความร่วมมือ กว่าจะคิดได้กิเลสก็เริ่มจะโตอีกแล้ว ขนาดอารมณ์ซึ่งที่รู้เห็นง่ายยังแก้ไม่ค่อยทัน จะกล่าวไปโยกกับการแก้ไขอารมณ์ชอบใจในสิ่งนั้นสิ่งนี้ เพราะแม้แต่จะรู้เห็นมันก็ยังยากยิ่งนัก

❖ คติประจำใจ

ทำงานให้เกิดประโยชน์ตนประโยชน์ท่านทุกเวลา ด้วยจิตที่รู้ตื่น เบิกบานเสมอ

❖ เป้าหมายชีวิต

پاکเพียรลดละกิเลสเพื่อ พัฒนาจิตวิญญาณสู่ความเป็นพุทธบริษัทที่แท้จริง

❖ ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม

อยากให้ทุกคนได้อ่าน “คนคืออะไร ทำไมสำคัญนัก” เพราะยิ่งอ่านซ้ำจะยิ่งเข้าใจกิเลสและจิตวิญญาณของตนมากขึ้น ประทับใจที่พ่อท่านอธิบายด้วยภาษาที่ไม่ซับซ้อน และเรียงเรียงเป็นขั้นเป็นตอนตามลำดับ ใครมีไว้แล้วยังไม่ได้อ่านจะยิ่งน่าเสียดายที่สุด

 โดย...นวมานุท

● **เข็มนาฬิกาของชีวิตเดินเร็ว!
บวชได้มรรคผลยิ่งใหญ่มาก
มีคุณวิเศษมากมาย
ตายไปไม่เสียชาติเกิด**

ชีวิต ในอดีตชาติของ**พระอัมพาลีเถรี**นั้น เคยสร้างวิบากกรรม(ผลของการกระทำ) เอาไว้ ทั้งที่เป็นกุศลกรรม(ทำดี) และอกุศลกรรม(ทำชั่ว) ดังเช่น

ในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์ปฐม** พระเถรีนี้ได้เกิดเป็นเจ้าหญิงอยู่ในสกุลกษัตริย์ เป็นพระภคินี(น้องสาว) ของ**เจ้าชายปฐม**(ซึ่งต่อมาได้ผนวชตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าปฐมพระองค์นั่นเอง)

คราวหนึ่ง ได้ฟังธรรมของพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น บังเกิดจิตใจเลื่อมใสยิ่งนัก จึงได้ถวาย มหาทาน(สละให้ข้าวของอย่างมากมายยิ่งใหญ่มาก)แด่พระองค์ แต่เพราะยังมีกิเลส(โลภ - โกรธ - หลง)อยู่ **เจ้าหญิงได้ตั้งจิตปรารถนาในรูปสมบัติ(เป็นหญิงงาม)เอาไว้**

ในยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สี่** พระเถรีได้เกิดอยู่ในสกุล**พราหมณ์** ณ เมืองอรุณอัน นารีธรรม์ แต่นิสัยของนางไม่นารีธรรม์เลย เป็นคนใจร้อนมักโกรธง่าย

มีอยู่วันหนึ่ง นางจึงก่อกรรมบาปร้ายแรงทางวาจาขึ้น ด้วยการลูกแก่อ่านาจอโหสะ **ได้ตำว่า** ภิกษุองค์หนึ่งซึ่งเป็น**พระอรหันต์**

“ท่านเป็นนางแพศยา(หญิงชั่วล้าอ่อน) ประพฤติอนาจาร(ลามกน่าอัปอาย) ประทุษร้าย พุทธศาสนา”

เพราะเหตุแห่งวจีกรรมบาปนี้เอง ทำให้นางต้องไปสู่นรก(จิตใจเร่าร้อน) เต็มไปด้วยทุกข์ ทรมานแสนสาหัสเลยทีเดียว

จนกระทั่งเมื่อหลุดพ้นจากขุมนรกนั้นแล้ว ได้ไปเกิดใน **หม่อมมนุษย์**(คนใจประเสริฐ) ก็ยังต้อง เกิดเป็นหญิงแพศยาถึง **๑๐,๐๐๐** **ชาติ** แม้อย่างนั้นก็ยังไม่หมดสิ้นผลบาปนั้นเลย

ในยุคสมัยของ **พระพุทธเจ้าองค์กัสสะ** พระเถรีมีโอกาสมาก ได้บำเพ็ญกุศล(ความดีงาม) บวชทำบุญ(ชำระกิเลส) เป็นภิกษุณี ครองเพศอันประเสริฐในพุทธศาสนา ตั้งสมณุปนิสัยแห่ง พระนิพพาน(ชำระกิเลสได้สิ้นเกลี้ยง)ไว้แล้ว

ในชาติสุดท้ายนั้น เป็นยุคสมัยของ **พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** พระเถรีนี้ได้เกิดอยู่ในนคร เวสาลี เมืองหลวงของแคว้นวัชชี มีชื่อว่า **อัมพปาลี** (เพราะเกิดอยู่แถวต้นมะม่วง)

ครั้นเติบโตเจริญวัยเป็นสาวแล้ว มหาชนพากันยกนางให้เป็น **หญิงงามเมือง**(โสเภณี) ของนครเวสาลี เพราะนางอัมพปาลีเป็นสาว งามทรงโฉมสะคราญตา น่าเสน่ห์ ผิวพรรณผุดผาดสดใสงิ่ง ชำนาญการพ้อรำ ขับร้อง เล่นดนตรี ทั้งสวยทั้งเก่งอย่างนี้ ผู้คน จึงหลงใหลปรารถนาตัวนาง ฉะนั้นหากใครต้องการพาตัวนางไป ร่วมอภิรมย์ด้วย ราคาตัวของนางคั้นละ **๕๐** **กษาปณ์** (๒๐๐ บาทในยุคสมัยนั้น) แล้วก็เพราะนางอัมพปาลีหญิงงามเมืองนี้เอง ทำให้นครเวสาลีดังงามเฟริศฟุ้งเหลือเกิน

แม้นางอัมพปาลีจะเป็นหญิงงามเมือง **แต่นางก็มีศรัทธา** **มากในพระผู้มีพระภาคเจ้า** พอนางได้ทราบข่าวว่า พระผู้มี- พระภาคเจ้าเสด็จถึงเขตนครเวสาลี ประทับอยู่ที่ **อัมพปาลีวัน** (สวนมะม่วง) **ของนาง** ก็รีบขึ้นยานพาหนะทันที เดินทางไปเข้าเฝ้าพระผู้มี- พระภาคเจ้าถึงที่ประทับ

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงธรรมให้นางอัมพปาลีได้เห็นแจ้งธรรม ให้สมาทาน(ถือ ปฏิบัติ) ให้อาจหาญ ให้รื่นเริงด้วยธรรมมีกถา(คำบรรยายธรรม)แล้ว นางได้กราบทูลนิมนต์

“**ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยหมู่สงฆ์ โปรดทรงรับภัต** (อาหาร) **ของหม่อมฉัน ในวันพรุ่งนี้ด้วยเถิด**”

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับด้วยดุชนีภาพ (อาการหนึ่งแสดงถึงการยอมรับ) เห็นอย่างนั้นแล้ว นางอัมพปาลีรู้ว่า พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรับนิมนต์ของตนแล้ว จึงถวายบังคมลา กระทำประทักษิณ (แสดงความเคารพโดยการเดินเวียนขวา) หลีกไป

ในระหว่างทางนั้นเอง นางอัมพปาลีได้เห็นยานพาหนะของ **พวกเจ้าลิจฉวี** เล่นมา นางจึงแสรังทำให้เพลารถกระทบเพลารถ ล้อรถ

กระทบล้อรถ แอกรถกระทบแอกรถของพวกเจ้าลิจฉวีหนุ่มๆ พวกเจ้าลิจฉวีจึงตะโกนถามนางว่า

“ແ່ນະ! นางอัมพปาลี เหตุใดเจ้าจึงกระทำอย่างนี้”

“ข้าแต่ลูกเจ้าทั้งหลาย หม่อมฉันเพียงแต่อยากจะทำอะไรก็ได้กราบทุลนิมนต์พระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยหมู่สงฆ์ ให้ทรงรับภัตในวันพรุ่งนี้แล้ว”

“ถ้าอย่างนั้น พวกเราจะให้เจ้า ๑๐๐,๐๐๐ กษาปณ์ (๔๐๐,๐๐๐ บาท) จงยกภัตนี้ให้แก่พวกเรา”

“ทรงกรุณาเถิดลูกเจ้าทั้งหลาย ถึงจะยกนครเวสาลี พร้อมทั้งชนบทให้แก่หม่อมฉัน **แม้อย่างนั้น หม่อมฉันก็ยกภัตอันยิ่งใหญ่แบบนี้ให้ไม่ได้**”

พวกเจ้าลิจฉวีได้ยินคำพูดนั้นแล้ว ก็ตืดนิ้วมือทันที อุทานออกมาว่า

“**ท่านทั้งหลาย นางอัมพปาลีชนะพวกเราแล้ว พวกเราถูกนางอัมพปาลีลงแล้ว**”

กล่าวจบพวกเจ้าลิจฉวีก็พากันเดินทางไปยังอัมพปาลีวันโดยเร็วพลัน เข้าเฝ้าถวายบังคมพระผู้มีพระภาคเจ้า เมื่อได้ฟังธรรมจบแล้ว ก็กราบทุลนิมนต์พระผู้มีพระภาคเจ้า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยหมู่สงฆ์ โปรดทรงรับภัตของพวกข้าพระองค์ในวันพรุ่งนี้”

“ดูก่อนเจ้าลิจฉวีทั้งหลาย เราได้รับภัตของนางอัมพปาลีไว้แล้ว”

สิ้นคำตรัส พวกเจ้าลิจฉวีพากันอุทานทันใดนั้น

“**ท่านทั้งหลาย พวกเราแพ้ นางอัมพปาลีแล้ว พวกเราแพ้หญิงงามเมืองแล้ว**”

จากนั้นเจ้าลิจฉวีทั้งหมด ก็ถวายบังคมลา กระทำประทักษิณ เสด็จกลับไป

รุ่งเช้า.....พระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยหมู่สงฆ์ เสด็จไปยังสถานที่อ้างคาส (ถวายอาหารภิกษุ) ของนางอัมพปาลี ซึ่งอยู่ภายในสวนอัมพปาลีวันนั้นเอง

นางอัมพปาลีได้ถวายอาหารอันประณีตแด่พระผู้มีพระภาคเจ้ากับหมู่สงฆ์ ให้อิมหันตเพียงพอด้วยของเคี้ยวของฉัน ด้วยมือของตนเอง นางมีจิตปีติยินดีอย่างเหลือล้น

ครั้งนั้นมีพระภาคเจ้าเสวยเสร็จ วางพระหัตถ์จากบาตรแล้ว นางอัมพาลีได้กราบทูลว่า
**“หม่อมฉันขอถวายอาราม(สวนอันน่ารื่นรมย์) อัมพาลีวันแห่งนี้ แต่หมู่สงฆ์ซึ่งมีพระ-
ผู้มีพระภาคเจ้าเป็นประมุข พระพุทธเจ้าข้า”**

พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ทรงรับไว้เป็น**สังฆาราม**(อารามของสงฆ์)แล้ว

ในเวลาต่อมาไม่นานนัก เพราะความมีศรัทธาแรงกล้าในพระผู้มีพระภาคเจ้า นางอัมพาลี
ตัดสินใจเด็ดขาด ละทิ้งความสุขโลกีย์และทรัพย์สมบัติทั้งปวง โดยมีมวลมหาประชาชนมหาศาลพา
กันห้อมล้อมแห่แหนง ไปบวชเป็น**ภิกษุณีในพุทธศาสนา**

ภิกษุณีอัมพาลีบวชแล้ว ก็พากันเพียรบำเพ็ญธรรม จนกระทั่งวัยย่างเข้าสู่ความชรา จึง
ได้อาศัยร่างกายที่ชราภาพนั้นวิปัสสนา(พิจารณาอบรมปัญญาให้เกิดความรู้อันแท้จริง) จนเกิดความ
สังเวชใจ(เกิดสำนึกดี ๆ จากความรู้สึกละสลดใจในสิ่งที่ไม่ดี) **เห็นแจ้งในสรีระของตนที่ไม่เที่ยง**

“เมื่อก่อนผมของเรามีสีดำ คล้ายกับสีปีกแมลงภู่(สีดำปนสีน้ำเงิน) ปลายผมงอนงาม
แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นเช่นปานปอ(เส้นใยจากเปลือกไม้) นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนผมของผมของเรามีกลิ่นหอม ดุจอบด้วยดอกมะลิ **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นเหมือนกลิ่น
ของชนกระต่าย** นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนผมของเราแดงงาม ประณีตตระการตา
ด้วยหวีและปิ่นปักผม ราวกับป่าไม้ที่ปลูกเป็นแถวงามสะพรั่ง
แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นผมน้อย หัวโกร๋นเสียแล้ว นี้ก็เพราะ
ความชรา

เมื่อก่อนคิ้วของเราโก่งงามยิ่ง ราวกับจิตรกร
บรรจงวาดไว้ **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นคิ้วคดเคี้ยว** เหมือนกับ
เส้นเถาวัลย์ นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนนัยน์ตาของเราดำขลับ เป็นประกาย
คล้ายกับนิลมณี(เพชรพลอยสีดำ) **แต่เดี๋ยวนี้ถูกความชรา
กำจัดความงามนั้นไปแล้ว**

เมื่อก่อนยังเป็นสาวรุ่น จมูกของเราโด่งเป็นสัน
สวยงาม ราวกับแท่งทรดาล(เป็นผลึกแร่อัดแน่น แต่อ่อนนุ่ม ประกอบด้วยธาตุสารหนูและกำมะถัน
มีสีเหลืองกับสีแดง) ที่ปั้นวางไว้ **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นจมูกเหี่ยว** ยุบลงไปใบบนหน้า นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนใบหูของเราเรียวยาว ราวกับใส่ตุ้มหูที่นายช่างทำไว้อย่างประณีต **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นหย่อนยาน** เหมือนเอาเถาวัลย์ห้อยไว้ นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนฟันของเราขาวดี ราวกับสีขาของดอกมะลิตูม **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นสีเหลือง
หักหลุดร่วง** นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนเสียงของเราไพเราะ ราวกับเสียงนกดูเหว่าร้องดังกังวานเที่ยวไปในป่าใหญ่ **แต่
เดี๋ยวนี้กลายเป็นเสียงสั้นเครือไม่แจ่มใส** ติดๆซัดๆอยู่เสมอ นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนคอของเรางามระหงกลมเกลี้ยง ราวกับสังข์ที่ขัดไว้ดีแล้ว **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นโค้ง**

งอเหยี่ยวยน นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนแขนของเราเรียวยาวกลมกลิ้ง(งามพอเหมาะ) รวากับกลอนเหล็กที่กลมกลิ้ง **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นลึบคด** เหมือนฝักแคฝอย นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนมือของเราประดับแหวนทองคำมระยับที่นิ้วมือ **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นเหมือนเหง้ามันไปเสียแล้ว** นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนเต้านมของเราเต่งตึงกลมกลิ้ง ตั้งอยู่ชิดสนิทกัน ปลายงอนขึ้นตรงงาม **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นหย่อนย้อย** เหมือนกับผลน้ำเต้า นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนผิวกายของเราเกลี้ยงเกลางามตา รวากับแผ่นทองคำที่ขัดดีแล้ว **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นปูดโปน** สะพรั่งไปด้วยเส้นเอ็น นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนขาอ่อนของเรางดงามนัก รวากับวงช้าง **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นปุ่มปม** เหมือนข้อไม้ไผ่ นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนแข้งของเราเรียวยาว ประดับด้วยกำไลทองคำ **แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็นเหี่ยวแห้ง** เหมือนกับต้นงาแห้งแล้ว นี้ก็เพราะความชรา

เมื่อก่อนเท้าของเราอ่อนนุ่ม รวากับปูย่น **แต่เดี๋ยวนี้กลับแตกกระแหงเป็นริ้วรอยไปทั่ว** นี้ก็เพราะความชรา

สมจริงดังพระดำรัสของพระผู้มีพระภาคเจ้า ที่ตรัสเป็นคำจริงแท้ ไม่กลับกลายเป็นอย่างอื่นเลย ว่า ร่างกายของเรานี้เป็นไปสู่ความเสื่อมหย่อนยาน เป็นที่อยู่แห่งทุกข์มาก เป็นเสมือนเรือนอันคร่ำคร่า ฉะนั้น”

ภิกษุณีอัมพปาลี พิจารณารู้แจ้งในความไม่เที่ยง(อนิจจลักษณะ) ของร่างกายตนดังนี้แล้ว เข้าถึงทุกขลักษณะ(รู้แจ้งทุกข์อาริยสัจ) เข้าถึงอนัตตลักษณะ(รู้แจ้งความหมดอัตตาตัวตนของกิเลส) แล้ว ได้บรรลุเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**ในโลก

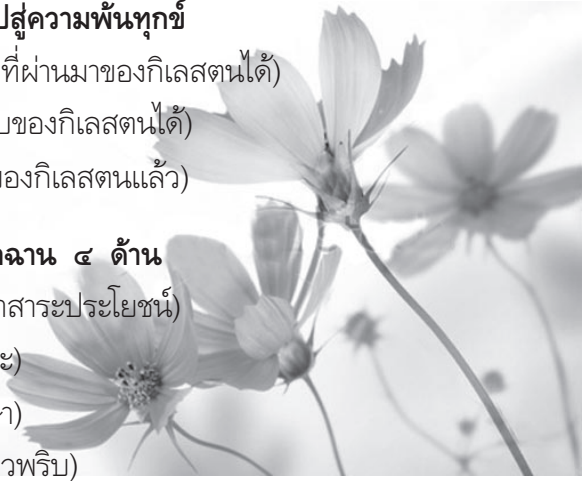
บัดนี้**พระอัมพปาลีเถรี**มีอาสวะ(กิเลสที่หมักหมมในสันดาน) ทั้งปวงหมดสิ้นแล้ว ภพ(แดนเกิด) ใหม่ไม่มีอีก ได้ทำกิจในพระพุทธศาสนาสำเร็จแล้ว **บรรลุคุณวิเศษเหล่านี้** ได้แก่

๖ วิชา ๓ คือ มีความรู้แจ้งที่พาไปสู่ความพ้นทุกข์

๑. ปุพเพนิวาสานุสติญาณ(รู้ระลึกเรื่องที่ผ่านมาของกิเลสตนได้)
๒. จุตูปปาตญาณ(รู้การเกิดและการดับของกิเลสตนได้)
๓. อาสวักขยญาณ(รู้ความหมดสิ้นไปของกิเลสตนแล้ว)

๖ ปฏิสัมภีทา ๔ คือ มีความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน

๑. อตถปฏิสัมภีทา(รู้แตกฉานในเนื้อหาสาระประโยชน์)
๒. ธัมมปฏิสัมภีทา(รู้แตกฉานในธรรมะ)
๓. นิรุตติปฏิสัมภีทา(รู้แตกฉานในภาษา)
๔. ปฏิภาณปฏิสัมภีทา(รู้แตกฉานในไหวพริบ)

๖ อภิญญา ๖ คือ มีความรู้อันแสนวิเศษ ๖ อย่าง ที่ทำให้กิเลสหมดสิ้นไป

๑. อิทธิวิธี (มีฤทธิ์ลึกลับได้)
๒. ทิพโสต (มีหูทิพย์แยกแยะกิเลสได้)
๓. เจตปริยญาณ (สามารถกำหนดรู้จิตว่า มีกิเลสอันใดบ้าง)
๔. ปุพเพนิวาสานุสติญาณ (รู้ระลึกเรื่องที่ผ่านมาของกิเลสตนได้)
๕. ทิพพจักขุ (มีตาทิพย์มองทะลุกิเลสได้)
๖. อาสวักขยญาณ (รู้ความหมดสิ้นไปของกิเลสตนแล้ว)

๗ วิโมกข์ ๘ คือ สภาวะหลุดพ้นจากกิเลส ๘ ขั้นตอน

๑. ได้รูปฌาน (เพ่งเพาภิเลสจนจิตแน่วแน่สงบจากกิเลส) ย่อมเห็นรูป (ในภายใน)
๒. ไม่สำคัญมั่นหมายในรูปในภายใน (ทั้งรูปจิตและอรูปรูปจิต) แต่ทั้งเห็นรูปในภายนอกด้วย
๓. น้อมใจเห็นว่า เป็นของงาม (จิตเกิดผลเจริญน้อมไปสู่การบรรลุหลุดพ้นกิเลสทั้งปวง)
๔. บรรลุอากาศาณัญญาตนะ (ความว่างจากกิเลส อย่างหาที่สุดมิได้) เพราะล่วงพ้นรูปสัญญา (การกำหนดรูรูปร่างภายในภายนอก) ดับปฐมิสัญญา (การกำหนดรู้ความกระทบกระทั่งจิต) ไม่ต้องทำใจในหนานัตตสัญญา (การกำหนดรู้อารมณ์ต่างๆ)
๕. บรรลุวิญญาณัญญาตนะ (ความรู้แจ้งอย่างหาที่สุดมิได้) เพราะล่วงพ้นอากาศาณัญญาตนะ
๖. บรรลุอากิญจัญญาตนะ (กิเลสอะไรน้อยหนึ่งก็ไม่มี) เพราะล่วงพ้นวิญญาณัญญาตนะ
๗. บรรลุเนวสัญญานาสัญญาตนะ (กำหนดรู้แจ้งสิ่งทั้งปวง ไม่มีสิ่งที่ไม่รู้) เพราะล่วงพ้นอากิญจัญญาตนะ
๘. บรรลุสุตถุญญาเวทิตนโรธ (กำหนดรู้แจ้งอารมณ์ว่า กิเลสสิ้นเกลี้ยงดับสนิทเด็ดขาดแล้ว) เพราะล่วงพ้นเนวสัญญานาสัญญาตนะ

พระอัมพปาลีเถรีได้บรรลุมรรคผลนิพพาน ถึงฐานะอันไม่หวั่นไหวแล้ว เฝ้าผลาญกิเลสทั้งหลายเกลี้ยงเกลามาแล้ว ตัดกิเลสเครื่องผูกมัด ตั้งข้างพัง (ข้างตัวเมีย) ตัดเชือกที่ล่ามไว้ขาดแล้ว **การได้มาบวชในสำนักของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ จึงเป็นการมาได้ดีแล้วหนอ**

๘ ผนวบท

จันทร์ ๑ ธ.ค. ๒๕๕๗

พระไตรปิฎกเล่ม ๕ ข้อ ๗๗, ๑๒๘

พระไตรปิฎกเล่ม ๑๐ ข้อ ๔๖

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๖๔๗

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๓ ข้อ ๑๗๙

รายงานจาก

พุทธสถาน

เดือนตุลาคม ๒๕๕๗

สันตโศก

การที่เราไม่มีปฏิกิริยาตอบโต้ได้ตามานะของผู้อื่น เป็นวิธีที่ได้ผลดีที่สุด การไม่ตอบโต้ ทำให้เขาไม่กลายเป็นศัตรู การไม่ตอบโต้ ไม่ใช่ความอ่อนแอ แต่เป็นความเข้มแข็ง การไม่ตอบโต้คือการให้อภัย การให้อภัยคือการมองทะลุอดีต และแจ้งชัดความเป็นจริงในตัวมนุษย์

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๒ วันสุดท้ายของเทศกาลกินเจรอบที่ ๑

ส.๔ ปิดเรียนภาคแรกของโรงเรียนสัมมาสิกขา

พ.๘ วันออกพรรษา ช่วงเช้าหมู่สมณะทำพิธีปวารณาออกพรรษา ช่วงค่ำมีพิธีเวียนธรรม

ศ.๑๐ สมณะส่วนหนึ่งไปร่วมกิจกรรมที่ขึ้นบ้านใหม่ ที่สาวของสมณะมีอัมมัน ที่จังหวัดเชียงใหม่

พ.๑๖ ฉลอง ๓๒ ปี วันเกิดชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย มีผู้ร่วมจัดโรงบุญฯ ๓๒ ร้าน

ส.๑๘ พ่อครูเดินทางมาสันตโศก สมณะส่วนหนึ่งไปกิจกรรมประชุมกลุ่มชลบุรี และกลุ่มจันทบุรี

อ.๑๙ สมณะส่วนหนึ่งไปกิจกรรมตั้งงานฉาปนกิจที่สาวสมณะโพธิสิทธิ์ ที่จังหวัดราชบุรี

จ.๒๐ วันเปิดเทอมของนักเรียนสัมมาสิกขา มีการไปเข้าค่าย “คารโว นิวาโต” ที่สวนบุญฯ คลอง๑๓

พ.๒๒ พ่อครูไปเยี่ยมกลุ่มศรีโคตรบูรณและกลุ่มหมอเขี้ยวมุกดาหาร

ศ.๒๔ เริ่มเทศกาลเจรอบที่ ๒ จนถึง ๑ พ.ย.

ส.๒๕ หมู่สมณะ ลิกขมาตุและญาติธรรมตรวจสุขภาพ

จ.๒๗ พ่อครูเดินทางกลับมาสันติ

พ.๒๙ พ่อครูไปปฐมอโศก

จากความคิด จะกลายมาเป็นความประพฤติ จากความประพฤติ จะกลายมาเป็นความเคยชิน จากความเคยชิน จะกลายเป็นอย่างนิสัย จากอุปนิสัย จะกลายเป็นอย่างชีวิต คือวิบาก

❖ **สมณะแด่ธรรม รัมภักโศก**

ปฐมอโศก

พ.๒ สมณะเด็ดขาด สมณะตรงมั่น สมณะซุบดิน และลิกขมาตุพูนเพียร ลิกขมาตุเป็นหญิง ไปกิจกรรมที่ บ้านคุณพัฒน สุกเสกข์ หลังสถานีรถไฟ พุ่งทอง อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

จ.๑๓ หมู่สมณะลิกขมาตุและชาวชุมชนไปร่วมงานสวดศพ คุณแม่สุจินต์ สิริอาภรณ์ อายุ ๙๔ ปี ที่วัดใหญ่พระปฐมเจดีย์

อ.๑๙ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ร่วมฟังสวดศพ และ

ประชุมเพลิงนางกิมย้ง เก่งการธรรม อายุ ๗๖ ปี ที่ วัดโชติทายการาม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ซึ่งผู้ตายเป็นโยมพี่ของสมณะโพธิรักษ์

จ.๒๐ พ่อครูเดินทางมาประชุมที่ปทุมฯ พอลงจากรถ พ่อครูก็พาหมู่สมณะสิกขมาตุ ออกบิณฑบาต ญาติธรรมใส่บาตรมากเป็นพิเศษ

-พ่อครูเป็นประธานในการประชุมชุมชน

-๑๘.๐๐ น. ถ่ายทอดสดรายการ สงคราม สังคม-ธรรมะการเมือง โดย พ่อครู และมี อ.กฤษณา ให้วัฒนาภูกุล เป็นผู้ดำเนินรายการ

จ.๒๗ ศาสตราจารย์สายันต์ ไพรชาญจิตร จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พานักศึกษา ๒๕ คน ในหลักสูตร เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาสังคม ในชั้นปริญญาตรี มาศึกษา และดูงานชุมชนวิถีพุทธ

❖ สมณะกรรมากร กุลา

ศิระะอโศก

มีอะไรเกิดขึ้นบ้างที่นี่ “ศิระะอโศก”

พ.๑-พ.๒ ชาวชุมชนและนักเรียนระดับประถมศึกษา ศึกษา ทำกิจกรรมขายอาหารเจหน้าร้านค้า ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษามีกิจกรรมขายอาหารเจที่ปากช่อง

พ.๒ นักเรียนเกาหลีจากโรงเรียน เดนดิไลออน(Dendilion) เข้าคอร์สสุขภาพที่บ้านกุ๊ไท -ดร.อุ๋นเอื้อ สิงห์คำ ผู้ใหญ่บ้าน ไปประชุมที่อำเภอกันทรลักษ์

-ตอนเย็นมีประชุมสรุปงานเจที่ผู้ปกครองและนักเรียนประถมศึกษาทำร่วมกันที่หน้าชุมชน โดยมีสมณะถองแท้ เป็นประธานในที่ประชุม

ศ.๓ ตอนเช้าประชุมครูระดับประถมศึกษาเพื่อสรุปกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นวันสุดท้ายของการขายเจที่ปากช่อง จ.นครราชสีมา

ส.๔ นักเรียนประถมศึกษาซ้อมใหญ่ไปกลาง ตอนบ่ายนักเรียนมัธยมศึกษาเดินทางมาจากปากช่อง ตอนเย็นมีงานเลี้ยงส่งนักเรียนเกาหลีและต้อนรับการกลับบ้านของพี่มัธยมศึกษา หลังจกงานเลี้ยงมีปัจฉิมนิเทศก่อนปิดเทอม

อ.๕ โรงเรียนปิดเทอมภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ นักเรียนทยอยกลับบ้าน ส่วนคณะครูเตรียมเอกสารขอเปิดหลักสูตรธุรกิจพยาบาล

อ.๖ มีประชุม บ้าน วัด โรงเรียน

พ.๗ พ่อครูมาเทศน์โปรดวันออกพรรษาที่ศิระระอโคกมีกิจกรรมใส่บาตร และแสดงธรรม

-ตอนเย็นคณะกรรมการชุมชนและชาวชุมชนมีประชุมนัดพิเศษเรื่องการวางแผนพัฒนาชุมชนในอนาคต โดยมีสมณะถ่องแท้ วินยธโร เป็นประธาน

ศ.๑๐ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเขตการศึกษาศรีสะเกษ เขต ๔ เดินทางมาตรวจสถานที่ ห้องเรียนและคูบริบทของความเป็นไปได้ในการเปิดหลักสูตรธุรกิจพยาบาลระดับปวช.ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ส.๑๑ สมณะดวงดี ลีตปุญโญ เดินทางไปคอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

จ.๑๓ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และสมณะพงษ์ไทรรัตนปุญโญ ไปกิจกรรมที่ อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร เพื่อเป็นประธานเปิดร้านมังสวิวัติของญาติธรรม

พ.๒๒-ศ.๒๔ สมณะถ่องแท้ วินยธโร และสมณะพงษ์ไทรรัตนปุญโญ ไปประชุมที่ชุมชนศรีโคตรบูรณ์ และถ่ายทำสารคดีสามอาชีพภูษาคี

ส.๒๕ ประชุมคณะครูก่อนเปิดเทอม

จ.๒๖ นักเรียนสัมมาสิกขาและผู้ปกครองทยอยเข้าพื้นที่เพื่อเปิดเทอมและอบรมเรื่องจูลินทรีย์ ตอนเย็นมีปฐมนิเทศนักเรียน และผู้ปกครอง

อ.๒๗ ผู้ปกครองและนักเรียนลงทะเบียนเรียนรู้เรื่องจูลินทรีย์ เป็นวันแรก ตอนเย็นมีประชุม บ้านวัด โรงเรียน

พ.๒๘ อบรมเรื่องจูลินทรีย์วันสุดท้าย
ศ.๓๐ นักเรียนนม.๔ และ ปวช.๑ เดินทางไปเข้าค่ายงานมหาปวารณาที่ปฐมอโคก

❁ ความเคลื่อนไหวของดอร์สสุขภาพ

๔-๘ ต.ค. ๕๗ จำนวน ๑๐๐ คน ที่มจิตอาสา เป็นผู้ดูแล

๑๐-๑๔ ต.ค. จำนวน ๑๐๐ คน ที่มหมอขวัญตา อุดมรักษ์ เป็นผู้ดูแล

๒๒-๒๖ ต.ค. จำนวน ๑๐๐ คน ที่มหมอทรายสีล ลิ้น เป็นผู้ดูแล

❖ จิตสาด นิลนนท์

★ สาวิโสภ ★

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของวันออกพรรษา และวันตักบาตรเทโว ญาติโยมจะมาร่วมกิจกรรมกันมากในช่วงสองวันนี้ โดยเฉพาะในช่วงเช้าของวันออกพรรษา ญาติโยมจากหลายจังหวัดมาร่วมกิจกรรม เช่น อุทัย ชัยนาท กำแพงเพชร ลพบุรี เพชรบูรณ์ พิษณุโลก เป็นต้น ส่วนในวันตักบาตรเทโว ญาติโยมญาติธรรมจะลดจำนวนลงไปบ้างเล็กน้อย วันออกพรรษาภาคค่ำมีการเวียนธรรม ส่วนมากจะเป็นญาติโยมภายในเป็นชาวชุมชน เป็นญาติธรรมใน อ.ไพศาลี อ.ท่าตะโก และอ.เมือง ส่วนญาติธรรมต่างจังหวัดมีบ้าง

ที่อยู่พักค้าง ก็มาร่วมกิจกรรมกัน

เหตุการณ์ในเดือนนี้

พ.๘-พ.๑๙ วันออกพรรษา และวันตักบาตรเทโว

พ.๑๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม เคารพภูกิจพอเพียงศาลือโคก

ส.๑๘ ครูสมจิตร คงเพชรศักดิ์ ทำบุญให้แม่จ่อม คงเพชรศักดิ์ อายุ ๙๓ ปี เป็นการทำบุญร่วมญาติพี่น้อง ได้มาฟังเทศน์ฟังธรรมร่วมกัน บรรยายภาคว่าเรื่องในธรรมกันดี

ศ.๒๔-จ.๒๗ ทีมงานคอร์สสุขภาพล้างพิษตับ เปิดค่ายจัดคอร์สสุขภาพล้างพิษตับดูน้ำดีและลำไส้ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ มีสมาชิกจำนวน ๔๐ คน

อ.๒๖ สมณะพระอาคันตุกะ ชาวชุมชนและญาติธรรม ไปร่วมงานฌาปนกิจศพโยมสายบัว ทองสุข อายุ ๙๐ ปี เป็นโยมที่ใส่บาตรมาตลอด ที่วัดไพศาล

จ.๒๗ ทีมงานคอร์สสุขภาพประชุมสรุปงาน

อ.๒๘ สมณะสอน โสโปโก อาพาธ ความดันสูง อ่อนเพลีย ไม่มีแรงเดิน นำส่งโรงพยาบาลไพศาล ทางโรงพยาบาลส่งต่อไปโรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์ และกลับจากโรงพยาบาลวันที่ ๓๑ ต.ค.

ข้อคิดสุดท้าย

แม่สภาลังคมจะเลวร้าย ผู้มีศีลบริสุทธิ์ย่อมอยู่ได้ด้วยใจสงบ

สืบาโอศก

พ.๑ สมณะฝนธรรม สมณะดินทอง พร้อมญาติโยมไปเยี่ยม พ่อบ้านของแม่ลักขณา โรงพยาบาลเซนต์แมรี่

พ.๒ เริ่มสอบกลางภาคของนักเรียนสัมมาสิกขาสีมาโอศก

พ.๘ สมณะปวารณาออกพรรษา

พ.๑๙ สมณะพันเมือง มาจากศาลือโคก มา

พบแพทย์ และมาเยี่ยมชาวสีมาโอศก

ศ.๑๐-ศ.๓๐ ปิดเทอมภาคแรกของนักเรียน

ส.๑๑ ประชุมชาวชุมชนสีมาโอศก

พ.๑๕ สมณะฝนธรรม สมณะดินทอง เข้าสันตือโอศก ร่วมงานทำบุญครบรอบ ๓๒ ปี ชมร.

ศ.๒๔-อา.๒พ.ย เริ่มเทศกาลกินเจรอบ ๒

อ.๒๘ สมณะดินทอง และชาวชุมชนไปเยี่ยมเฮียลิบซึ่งถูกตัดต่อ ๒๐ ตัว ที่บ้าน

พ.๒๙ สมณะดินทอง พร้อมด้วยนักเรียนชั้น ม.๔ เดินทางเข้าปฐมโอศก (นักเรียนม.๔ เข้าค่ายเตรียมงานมหาปวารณา)

ข้อคิดก่อนจบ

สงบของพุทธ อบอุ่น รู้ตื่นเบิกบาน

สงบของฤๅษี โดดเดี่ยว อ่างว้าง ว้าเหว่

❖ สมณะดินทอง นครโส

กุฎาฟ้าหน้า

ในปีนีตามปฏิทินจีนมีเดือน ๙ สองครั้ง ทำให้เทศกาลเจจึงมี ๒ ครั้ง ชมร.ชม.(ชมรมมังสวิรัตติ แห่งประเทศไทยสาขาเชียงใหม่) จึงสนับสนุนเทศกาลนี้ ช่วงต้นเดือนนี้หมู่สมณะได้ปวารณากันที่ศาลาเสียงธรรม พรรษานี้สมณะอยู่กันด้วยความอบอุ่น บรรยายภาคว่าดี

ส.๔ สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ (สมณะ บินบน ถิรจิตโต) แสดงธรรมกับผู้อายุยาว

ส.๔,จ.๑๓,ส.๒๕ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร สอนธรรมะบนกระดาน ที่บ้านพี่ซึก

จ.๖ สมณะ ๑๒ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ และ อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) อปริทานิยธรรม และปวารณากัน ที่ศาลาเสียงธรรม

พ.๘ สมณะ ๑๒ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ปวารณาออกพรรษา ที่โบสถ์ดิน

พ.๑๙ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธโธ สมณะ

คมเย็น ถามวโร ไปเยี่ยมโยมเมตติน ที่บ้านสวน
-สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุม
ชมร.ชม. ประจำเดือน

ศ.๑๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุม
คณะกรรมการชุมชนภูผาฟ้าน้ำ

-สมณะ ๕ รูป นำโดย สมณะเลื่อนลิ้ว
อรณชีโว เดินทางจากสันติฯ เวะมาเยี่ยมเยียนที่
ลานนาฯ จากนั้นไปพักที่ ชมร.ชม. เพื่อไปร่วมงาน
ทำบุญบ้านโยมแม่ันนทา ซึ่งเป็นโยมแม่ของสมณะ
มีอัมน์ ปุรณโกโร

ส.๑๑ สมณะ ๔ รูป สามเณรคู่บุญ นนทวงศ์
นำโดย อาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ นำบิณฑบาต
เนื่องในงานตักบาตรเทโว ที่ลานนาอโศก

อ.๑๒ สมณะ ๘ รูป และสามเณร ๑ รูป นำ
โดย อาจารย์ ๒ ร่วมงานทำบุญ แสดงธรรมที่
บ้านโยมแม่ของสมณะฟ้ารู้ นโภาคโต ที่หมู่บ้านป่า
ตึงงาม ต.เวียง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

พ.๑๖ อาจารย์ ๑ และสมณะยังดิน ภูมิกโต
แสดงธรรมร่วมงานฉลอง ๓๒ ปี ชมร. ซึ่ง
เชียงใหม่ก็จัดพร้อมกันกับที่กรุงเทพฯ

-สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโร สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต
สมณะคมเย็น ถามวโร ร่วมงาน ๓๒ ปี ชมร.กทม.

ศ.๑๗-จ.๒๐ สมณะฟ้ารู้ นโภาคโต สมณะ
แม่ันใจมั่น จิตตถาวโร ร่วมงานค่ายโครงการฟื้นฟู
สุขภาพรุ่นที่ ๒ ที่ตอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ส.๑๘ สมณะดินทอง นครวโร สมณะโพธิสิทธิ์
โพธิสิโร สมณะคมเย็น ถามวโร แสดงธรรมหน้า
ศพคุณแม่กิมยู่ เก่งการธรรม อายุ ๗๖ ปี เสีย
ชีวิตด้วยโรคติดเชื้อจากแผลนอนกดทับ เนื่องจาก
เป็นอัมพาต ที่วัดโชติทายการาม

อ.๑๙ สมณะดินทอง นครวโร สมณะ
โพธิสิทธิ์ โพธิสิโร สมณะคมเย็น ถามวโร ร่วมงาน
ฉาปนกิจศพ คุณแม่กิมยู่ ที่วัดโชติทายการาม

พ.๒๒ เวลา ๖.๓๐ น. สมณะฟังปาติโมกข์
๙.๐๐ น. อาจารย์ ๒ สมณะไปสัมพันธ์ชุมชน
เป็นกิจกรรมนตจัน บ้านญาติธรรมในชุมชนภูผาฟ้าน้ำ

ศ.๒๔ อาจารย์ ๑ และปัจฉาฯ สมณะคมเย็น
ถามวโร กิจกรรมนตจันที่ ชมร.ชม. เนื่องจากเป็นวัน
เริ่มเทศกาลเจรอบ ๒

ส.๒๕ สมณะ ๗ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ แสดง
ธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุและเทศกาลเจ ที่ชมร.ชม.

สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ ประชุม
สัมมนาครูห้อง ๒ ที่ชมร.ชม.

อ.๒๘ สมณะ ๖ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย
อาจารย์ ๒ ไปร่วมงานมหาปวารณา ที่ปฐมอโศก

ศ.๓๑ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ กิจ
นิมนต์จัน แสดงธรรมที่บ้านคุณวิสิทธิ์ แสงสร้อย
อ.เมือง จ.ลำปาง

-สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิโร ประชุมคณะ
กรรมการชุมชนเพชรพวงมณี

✿ ก่อนจากขอฝากแง่คิดจากอาจารย์ ๑

เรื่องการกินเจ ๓ แบบ คือ

๑. กินเจแบบโลกิยนิยม
๒. กินเจแบบเทวนิยม
๓. กินเจแบบอเทวนิยม

การกินเจแบบโลกิย์ เป็นการกินเจเพื่อความ
สวยงาม เพื่อสุขภาพ กินเป็นแฟชั่นแต่ก็เป็นแฟชั่นที่ดี

การกินเจแบบเทวนิยม กินเพื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์
การกินเจแบบอเทวนิยม คือ การกินเจ
ด้วยจิตเมตตาธรรม หรือเพื่อลดกิเลส

❖ **สมณะโพธิรักษ์ โปธิรักษ์**

★ **ราชธานีโศก** ★

จ.๔ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โศก ผู้ใหญ่บ้านและคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ไปประชุมประจำเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้านที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชารามจัดงานอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรนักศึกษา โดยมีวิทยากรศิษย์เก่าปฐมมโศกนางวัชราภรณ์ มาร์คูกซ์ ปัจจุบันเป็นราชการครู จ.บึงกาฬ ได้รับรางวัลสมาร์ทเลดีจากนายกรัฐมนตรีน

ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาราม มีสมณะฟ้าไทเป็นประธาน

อา.๕ ประชุมชุมชนสรุปร่างงานเทศกาลกินเจ

จ.๖ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครูสัมมาสิกขา

อ.๗ พ่อครูและปัจฉาฯ พร้อมลูกขมาตุ และญาติธรรม ๓๐ คนไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณยาย

อุบล วงศ์เมืองจันทร์(ญาติของพ่อครู) ที่วัดเลียบ
พ.๘ กิจกรรมเวียนธรรมวันออกพรรษา

ศ.๑๐ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์โศก ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมผู้ช่วย คือ คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณะกิติ ไปร่วมประชุมสัจจกรำกันผู้ใหญ่บ้านตำบลบึงไทม ที่บ้านกุดปลาขาว อ.วารินฯ

ส.๑๑ คุณขวัญหินแก้ว ผู้ใหญ่บ้าน พร้อมผู้ช่วย ไปร่วมกิจกรรมปรองดองที่ศาลากลางจ.อุบลฯ -กิจกรรม SWOT ของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒินิยม เรื่อง เทศกาลกินเจรอบที่ ๒

-ประชุมชุมชนเตรียมงานเทศกาลกินเจรอบที่ ๒
พ่อครูเป็นประธาน

จ.๑๓ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และครู
ลัยมาสิกขา

อ.๑๔ ประชุมทีมงานกิจกรรมเตรียมงาน ว.บ.บ.

พ.๑๖ ประชุมใหญ่สามัญประจำปี สหกรณ์
คนของแผ่นดิน โดยมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานตรวจ
บัญชีสหกรณ์อุบลราชธานีมาร่วมประชุมด้วย

ศ.๑๗ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

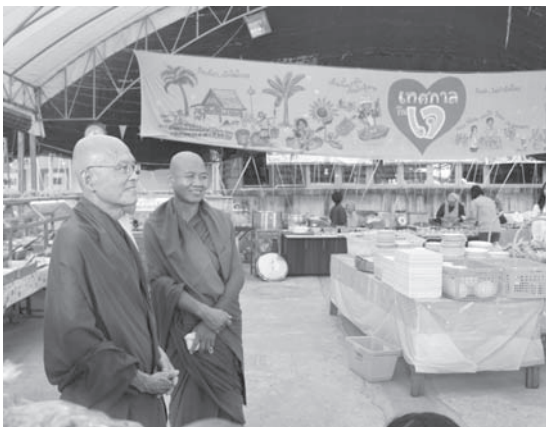
ส.๑๘ พ่อครูและปัจฉาฯเดินทางไปสันตือโศก

อ.๒๑ คณะครูวิทยาลัยอาชีวะฯ และโรงเรียน
ลัยมาสิกขาฯ ไปเยี่ยมพัฒนาบุคลากรที่บ้านสวน
คุณตากอล์ฟแอนด์รีสอร์ท อ.วารินชำราบ จ.อุบลฯ

พ.๒๒ สมณะ ๗ รูปพร้อมญาติธรรม ๑๐ คน
ไปประชุมฮับปุย ๒๘ สาขา ที่ศรีโคตรบูรณ์โศก
โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

พ.๒๓ กิจกรรมมหกรรมเทศกาลเจ 2014 ที่
อุทยานและสหกรณ์

- พ่อครูและปัจฉาฯ เดินทางมาจากศรีโคตร
บูรณ์โศก มาจำวัด ๑ คืน และเดินทางกลับสันต
ือโศกช่วงบ่ายของวันที่ ๒๔

❁ ตึกขาดงาน

พ.๑๖ คุณเข้มเพชร วิรุณราพันธ์และคณะจาก
สถาบันสื่อเด็กและเยาวชน(สสย.) จำนวน ๓๐ คน
มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๑๗ คณะอาจารย์และนักศึกษาพยาบาล
ศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์
ได้มาศึกษาวิชามนุษย์สังคมสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
คุณเตือนใจ (กฤษร ฐ อยุธยา) ดีเทศน์ ที่
ปรึกษาลำนักงานส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ (สสส.)
มาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชาวโศก

ส.๑๘-จ.๒๐ รศ.ดร.สมคิด ศรีสันติสุข นำ
คณะนักศึกษาปริญญาโทนานาชาติ จำนวน ๑๘ คน
นักศึกษาปริญญาเอก ๑ คน มาเรียนรู้วิถีชีวิต
ชุมชนบุญนิยม ช่วงเย็นวันอาทิตย์มีกิจกรรมการ
แสดงแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

พ.๒๒ นายชัยนรินทร์ พันธุ์ภิญญาภรณ์ และ
คณะโครงการชลประทานอุบลราชธานีจำนวน ๕ คน
มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

❁ ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่าน

“แม่เรามีปัญญาแต่หางอึ่ง
ก็ขอให้ใช้ปัญญาให้มีค่า มีประโยชน์
ให้มันพาให้พ้นทุกข์

แล้วทฤษฎีพระพุทธเจ้าก็จะยิ่งใหญ่”

(สารอโศก ฉบับ เม.ย.๓๐)

❖ **สม.พาแก้ว ชาวกินผ้า**
ประธงเดือน ทาวบุญนิยม

กินพ้าบ้าน

พฤ.๒ สมณะดินดี ไปกิจนิมนต์ เยี่ยมโยมพี่ชายป่วย

สมณะพ้ารู้ ไปกิจนิมนต์

ศ.๓ ประชุมนักเรียน ก่อนปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๗ และผู้ปกครองรับนักเรียนกลับบ้าน

อ.๗ คุณทั้งที และครูแผนผา ไปรับหลวงพ่อดินดี ที่ศิระชะอโศก

อา.๑๒ สมณะเมฆพ้า พาหลวงพ่อนาทอง ไปที่สันตอโศกเพื่อรอตรวจสุขภาพ

พฤ.๑๗-อา.๒๐ ชุมชนจัดค่ายสุขภาพล้างพิษตับ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๔๐ คน

อ.๒๑ ผู้ปกครองพานักเรียนเข้าพื้นที่เพื่อเปิดภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๗

พ.๒๒ ชาวชุมชน ครู และนักเรียนช่วยกันเตรียมงานเทศกาลกินเจ

พฤ.๒๓ ทำบุญร้านค้า “ร้านกำไรมากไม่เอา” ที่ตลาดอำเภอแก้งคร้อ โดยจัดโรงบุญแจกอาหารฟรีขายสินค้าชุมชน ในระดับราคาต่ำกว่าทุน และแสดงธรรมโดย สมณะดินดี สันตจิตโต

พฤ.๓๐ ประชุมชาวชุมชน และสรุปงานเทศกาลกินเจ

กะลัสสุ

ชุมชนต้องมีทั้งเด็กหนุ่มสาว และคนแก่คนชรา มีทั้งนักบวช และผู้มาเยี่ยมเยียน มีทั้งผู้มาใช้ชีวิตร่วมกับชาวชุมชนมาทำงานมาศึกษาชุมชนศีลทำเศรษฐกิจพอเพียง

กำลังปรับปรุงห้องน้ำหญิง ๑๐ ห้อง ต่อจากที่พักหญิงไปโรงแยกขยะ และทำโรงจอดรถทางด้านที่พักชายกับโรงหีดเก๋า

พ.๑ สมณะกล้าดี สมณะนาไท และชาวชุมชนไปเยี่ยมสมาชิกชุมชน ที่โรงพยาบาลสวนสราญรมย์สุราษฎร์ธานี

-สมณะฉันทโสหนาคณะสี่อวนบ. ไปถ่ายทำกลุ่มชาวนา อ.ตะโหมด และกลุ่มแม่บ้านหาญเทา จ.พัทลุงและส่งกลับที่พัทลุงเมือง จ.นครศรีธรรมราช

พฤ.๒ สมณะฉันทโสหนะไปอบรมเด็กเยาวชนค่ายแพทย์วิถีธรรม ที่สวนป่านาบุญ ๒ ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช (๓-๕ ต.ค.'๕๗)

ศ.๓ ครอบครัวยุคนคมแมน(มงคล จันทร์ทรง) มาจัดคอร์สล้างพิษตับให้ชาวชุมชน ร่วม ๑๓ คน

อา.๕ สมณะฉันทโสหนะจัดรายการเสวนาธรรมที่ศาลาฟังธรรมร่วม ๒๐-๓๐ คน หัวข้อเรื่องทุกข์ที่เลี้ยงได้และทุกข์ที่เลี้ยงไม่ได้

จ.๖ สมณะ ๔ รูป ประชุมกับชาวชุมชนฯ

ส.๑๑ คุณแซมดินและชาวชุมชนฯไปร่วมงานทอดกฐินกับพระสุเทพ(ปภากร) ที่บ้านคุณสาธิตวงศ์หนองเตย ห้วยยอด จ.ตรัง

อา.๑๒ สมณะฉันทโสหนะจัดรายการเสวนาธรรมที่ศาลาฟังธรรมหัวข้อทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ และให้ผู้ร่วมรายการเปิดใจเล่าเรื่องทุกข์ของตัวเองและวิธีดับทุกข์เป็นตัวอย่างแก่เพื่อนสมาชิก

อ.๑๔-พ.๑๕ จัดอบรมชาวบ้านและผู้บริหาร ธ.ก.ส. จากควนหนองหงษ์ร่วม ๕๐ คน ซึ่งมาร่วมกินอยู่หลับนอนทำกิจวัตรร่วมกับชาวชุมชนฯสองวันหนึ่งคืน

ตอนเย็นสมณะกล้าดี, สมณะนี่กนบ ร่วมประชุมสรุปงานกับชาวชุมชนฯ

อา.๑๙ สมณะนาไทและสมณะเทินธรรมจัดเสวนาธรรมร่วม ๒๐ คน เสร็จแล้วเดินทางไปร่วมประชุมชุมชนฯปฐมอโศกและต่อไปร่วมงานบุญที่ชุมชนศรีโคตรบูรณ์ เลยไปสวนป่านาบุญ ๑

พ.๒๒ เจ้าหน้าที่ธ.ก.ส.ตรังสองท่านมาปรึกษาหารือจะนำชาวบ้านมาอบรมรุ่นละ ๕๐ คน

ศ.๒๔ สมณะฉันทโสหนะไปร่วมงานบุญขึ้นบ้านใหม่ น้องชายสมณะรวีวรรณโน ธรรมทาบฟ้า ที่อ.สะเดา จ.สงขลา

จ.๒๗ สมณะนี่กนบ, สมณะเทินธรรม, สมณะนาไท ร่วมประชุมกับชาวชุมชนฯและสมณะเทินธรรม, สมณะนาไท เดินทางเข้าแดนอโศกต่อไปทุ่งนาแรงรักท่าม่วง จ.กาญจนบุรี และเข้าปฐมอโศก

✿ จิตที่ฝึกดีแล้วนำสุขมาให้

❖ สมณะนิกบย ฉันทโ

เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗

★ สัปดาห์ ★

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อริยมรรคประกอบด้วยองค์แปด เป็นทางอันประเสริฐ สามารถทำให้บุคคลผู้เดินไป ตามทางนี้ถึงซึ่งความสุขสงบเต็มที่เป็นทางเดินสู่มตตะถ้าภิกษุหรือใครๆก็ตาม พึงอยู่โดยชอบ ปฏิบัติดำเนินตามมรรคอันประเสริฐประกอบด้วยองค์แปดนี้อยู่ โลกก็จะไม่พึงว่างจากพระอรหันต์ (พุทธโอวาทก่อนปรีณิพพาน)

✿ เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๕ หมู่สมณะเดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาที่พุทธสถานปฐมอโศก เป็นเวลา ๓ วัน

จ.๑๐ ปิดซ่อมชมรมมั่งสิริวิติแห่งประเทศไทย (ชมร.) หน้าสันตอโศก จนถึงวันที่ ๒ ธ.ค.'๕๗

จ.๑๗ คณะครูและเจ้าหน้าที่โรงเรียนอมาตยกุล มาดูงานและเยี่ยมชมโรงเรียนสัมมาสิกขา

ศ.๒๑ กิจกรรมเข้าค่ายอุปบสถศีล ครั้งที่ ๑๑๙ เป็นเวลา ๓ วัน มีผู้เข้าร่วม ๔๐ คน

ส.๒๒ พ่อครูเดินทางจากบ้านราชฯ มาสันตอโศก

อ.๓๐ ประชุม ๘ องค์การ

✿ พระพุทธองค์ทรงตรัสอริยสัจสี่ เมื่อทุกข์มีจรรู้ทัน อย่าหวั่นไหว รู้เหตุแล้วให้เลิกละสมุทัย ทำที่ใจหาทางดับในฉับพลัน นิโรธ คือสภาวะไม่มีทุกข์ ทั้งใจกายมีความสุขไม่แปรผัน

ด้วยมรรคแปดประเสริฐนี้เท่าทัน
ดับทุกข์นั้นดับที่ใจให้ยั่งยืน

❖ สมณะเดรัสม รับรักขโ

★ ปฐมอโศก ★

ส.๑ พ่อครูรับกิจนิมนต์นาแรงรัก-เนนพอกิน ขากลับแวะอนุสรณ์สถานแดนอโศก งานนี้มีหมู่สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไปร่วมงานด้วย

อ.๒ สมณะลานบุญ วชิโร พานักเรียนสันตติมา เตรียมงาน นักเรียน ม.๔ เตรียมงานมาครบค่าย ๕ วันแล้ว แต่ต้องทำกันต่อ เพราะบุญต้องทำกันมีอีกมาก ขออนุโมทนาคุณหมอ วัชระ ก้อนแก้ว คุณหมอนงลักษณ์ คุณหมอเกรียงศักดิ์ คุณหมอธรรมทิพย์ และทีมงานพยาบาลทั้งหมดที่มาตรวจสุขภาพให้ สาธุ

- ๑๘.๐๐ น. สมณะฟ้าไท ลิกขมาตุผาแก้ว จัดรายการ “ชีวพุทธศิลป์” ถ่ายทอดสดบุญนิยมทีวี
จ.๓ ตอนเย็นพ่อครูโปรดลูกๆ ในรายการ เอื้อโออุ่น ที่ศาลาวิหาร

จ.๓-๑.๔ ตอนเช้าสัมมนาคณะครูชาวอโศก ทั้งหมด ในหัวข้อ “อบรมเชิงปฏิบัติ เรื่อง การจัดการเรียนรู้-ห้องเรียน ในศตวรรษที่ ๒๑” โดย

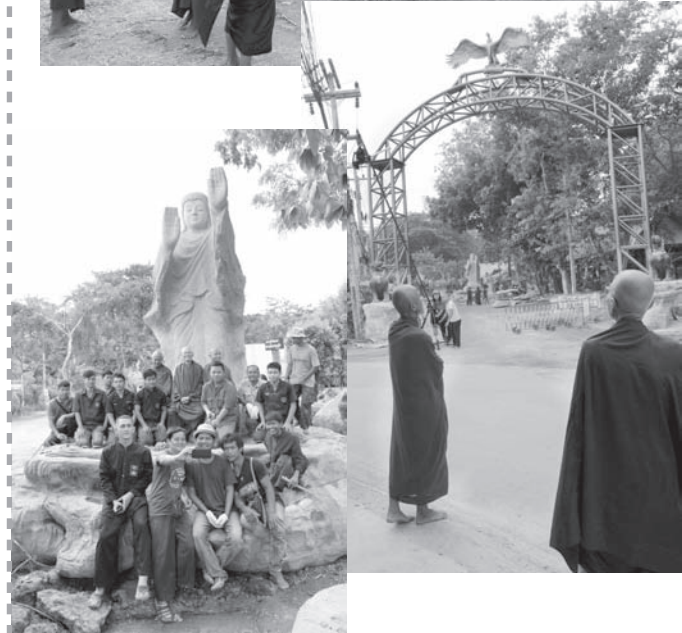
ดร.ธันยวิช วิเชียรพันธ์ และ อ.ปวีณา จันทรสฤษดิ์
“การเรียนการสอนแบบบูรณาการ คุณค่าความเป็น
มนุษย์” โดย ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา

พ.๕ คุณวันดี นำศพคุณแม่บุญมี แสงคำ อายุ
๖๗ ปี มาประชุมเพลิง เวลา ๑๘.๐๐ น.

พ.๖ งานมหาปวารณา ๔.๐๐ น. พ่อครูนำ
หมู่สมณะประชุมมหาปวารณาจนถึง ๑๖.๐๐ น.
เสร็จการประชุมหมู่สมณะ ลงมาถ้ายรูปหมู่ เวทีมี
การจัดการแสดง รายการภาคค่ำ สนุกแบบชาวอโศก

ศ.๗ ตี ๔ สมณะตึกขวีโรจน์นำหมู่สมณะ ลิกขมาตุ
เวียนธรรมก่อนฉัน พ่อครูเทศน์และแจกของที่ระลึก
๘๐ ปี พ่อครู ๓๐ ปี ชุมชนปฐมอโศก เมื่อครบ
รอบวาระเช่นนี้ก็เกิดปรากฏการณ์พิเศษ สมเด็จปู่

พิชิตอวิชชา เป็นหินทั้งก้อนหนัก ๒๐ ตันก็เดินทาง
มาถึง ตั้งแต่เช้าวันที่ ๓ พ.ย. พร้อมกับบริวารหิน
อีกมากมายที่เนรมิตภูมิทัศน์ทางเข้าปฐมอโศก
ชวนให้ทัศนแก่ผู้พบเห็น สาธุกับทุกความคิด ทุก
หยาดเหงื่อที่ได้ร่วมกันสร้างขึ้น

โรงเรียนเปิดบริการแล้วมีผู้มาแจก ๓๐ กว่าร้าน
ตอนบ่ายประชุมสถาบันบุญนิยมและในวันเดียวกันนี้
ดร.บำรุง ชำนาญเรือ ได้พานักศึกษา ๙ คน มา
ศึกษาชุมชนวิถีพุทธ เรื่องแนวทางเศรษฐกิจพอ
เพียงของชุมชน มาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ส.๘ ตี ๔ สมณะถึรจิตโต ลิกขมาตุกล้าข้ามผืน
พาท้าวตร ก่อนฉันพ่อครูแสดงธรรม วันนี้มีโรงเรียน
๖๐ โรง ตอนบ่ายศิษย์สส.รุ่นที่ ๑-๑๗ ประมาณ
๒๐๐ คน มาเปิดใจ พ่อครูให้พร บรรยากาศดีมาก
ผู้ใหญ่ในชุมชนมาเป็นกำลังใจ

อา.๙ สมณะตักขวิโรจน์ทำวัตร พ่อครูแสดงธรรมก่อนฉัน เวลา ๑๑.๐๐ น. คุณแห้ว ศิริกมล นำศพคุณแม่มาประชุมเพลิงเวลา ๑๓.๐๐ น. พ่อครู หมู่มณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชนเป็นเจ้าภาพ อาของคุณแม่รัศมี เป็มะเสถียร ๘๘ ปี ต่อจากนั้น พ่อครูรับกิจนิมนต์คุณจำลอง ร.ร.ผู้นำ มีสมณะ-ลิกขมาตุ ชาวชุมชนร่วมงาน ๒๐๐ คน เสร็จงาน

มหาปวารณานักเรียนร่วมกันเก็บงานจนเรียบร้อย ให้พ่อแม่มารับกลับบ้าน เปิดเรียน วันที่ ๒๓ พ.ย.

พฤ.๑๓ สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป ไปกิจนิมนต์บ้านคุณศิริกมล ที่รามอินทรา ๖๗ มีเพื่อนบ้านมาร่วมงานจำนวนมาก

ส.๑๕ กิจนิมนต์ที่สวนป่าอนุญ ๓ คลอง ๓ อ.คลองหลวง กทม. สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป การแสดงธรรมเป็นรูปแบบเวียนธรรมให้แก่หมอเขียวและทีมงานประมาณ ๒๐๐ คน ที่มารวมตัวกันจัดโรงบุญแจกอาหาร และจัดตลาดอาริยะขายของต่ำกว่าทุน

อ.๑๘-พฤ.๒๐ สมณะบินก้าวเดินทางไปร่วมประชุมเพลิงคุณแม่ประภาพร แซ่จ้ง ที่วัดศรีบุญยืน หมู่ ๓ ต.เมืองงา อ.เมือง จ.ลำพูน

อา.๒๓ ผู้ปกครองพานักเรียนมาส่งเปิดเทอม

จ.๒๔ พ่อครูพาบิดาพบาตในชุมชน ประชุมชุมชน เทคนต์ตอนเย็นกับ อ.กฤษณา ให้วิฒนาคุณกุล ถ่ายทอด รายการสด สงครามสังคมธรรมการเมือง ตอนบ่ายไปเยี่ยมศพคุณพ่อฮก แซ่เตียว อายุ ๙๐ ปี ซึ่งเป็นคุณพ่อของคุณอารมณั วันรุ่งขึ้นเจ้าภาพนิมนต์ให้ไปแสดงธรรมในงานด้วย ศพตั้งอยู่ที่บ้าน

ต.ลำพญา

อ.๒๕ สมณะ ๔ รูป และชาวชุมชน ๑ รถตู้ ไปร่วมงานประชุมเพลิงคุณแม่ดอกไม้ สุนทรวาย อายุ ๘๖ ปีที่วัดเกาะ อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

พ.๒๖ สมณะ ๒ รูป รับกิจนิมนต์ที่บ้านแม่เยื่อ ลังกระแสด ในชุมชน

ส.๒๙ สมณะอัคคชโย สมณะ ๒ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป และชาวชุมชนเดินทางไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพคุณแม่ละเมียด ศรีสุขวัฒน์ ที่วัดตะคร้อ อ.คง จ.นครราชสีมา เนื่องจากผู้ตายเป็นอุปัฏฐาก ลีมาโอศก จึงมีสมณะ-ลิกขมาตุ ญาติธรรมมาร่วมงานจำนวนมาก

ขอสรุปจบด้วยพุทธภาษิตว่า “ชีวิตของสัตว์เหมือนภาชนะดิน ล้วนมีความเสื่อมสลายเป็นที่สุด”

❖ **สมณะกรรมกร ฤๅ**

ศีระะอโศก

มีเรื่องราวและเหตุการณ์มากมายเข้ามาเป็นโจทย์ให้เราชาวชุมชนศีระะอโศกได้ฝึกอ่านจิตอ่านใจ และแก้โจทย์ที่ผ่านเข้ามาด้วยความมีสติอย่างรอบคอบทั้งเรื่องกิจวัตร กิจกรรม และกิจการ...งานบ้าน งานวัดและงานโรงเรียน

จะอย่างไรก็ตามการขับเคลื่อนองค์กรทั้งสามส่วนไปพร้อมๆกันนั้นได้พลังใจ พลังกาย และพลังปัญญาที่ร้อยรัดเข้าด้วยกันจับมือก้าวเดินไปด้วยกัน... ด้วยพลังแห่งมตงาน...พร้อมฝึกฝนมองตน มองคนอื่นและแก้ฝัสสะด้วยความแยบคาย....

❁ มีอะไรเกิดขึ้นที่ศีระะอโศกบ้าง.....

ส.๑ คณะครูและนักเรียนไปลงแขกเกี่ยวข้าวที่นานนกระจาบ

อา.๒ คณะครูของลัทธิมาลิกขาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาสส.๒. เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมมโศก

จ.๓-พ.๕ ชาวจีนจากประเทศมาเลเซีย จำนวน

๑๐ คน เดินทางมาเรียนรู้เรื่องการทำจุลินทรีย์เพื่อการเกษตรและเรียนรู้เรื่องสุขภาพ

ในวันเดียวกันนายทหารเพื่อนสนิทของนายพลเต็งเล็ง และเลขาส่วนตัวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงป่าไม้ของพม่า พร้อมทั้งผู้ประสานงานของชาวพม่า จำนวน ๓ คน มาศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของชุมชน โดยมีอาจารย์แก่นฟ้า แสนเมืองและอาจารย์ขวัญดิน ลิงห์คำ เป็นผู้ต้อนรับ

อัง.๔ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านแก่นแก่น นิลนนท์ ไปประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ของอำเภอกันทรลักษ์ เพื่อรับทราบนโยบาย

พ.๕ ครูบุญรุ่ง พานักเรียนชั้นม.ต้น ไปทำการทดลอง-วิจัยการใช้ปุ๋ยแต่ละประเภทกับไม้ผลและยางพารา เพื่อทำโครงการวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

พฎ.๖ คณะครูและนักเรียนพร้อมทั้งชาวชุมชน เดินทางไปร่วมงาน “มหาปวารณา” ที่ปฐมอโศก

อัง.๑๑ ชาวชุมชน คณะครูและญาติธรรมร่วมประชุม บ้าน วัด โรงเรียน,

ประมาณห้าทุ่ม ทีมงานสื่อสาระ ๓ คน (พงษ์ ต้ม ต้น) ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์บนทางหลวง

หมายเลข ๒๔ ระหว่างการเดินทางกลับจากกรุงเทพฯ (เหลืออีก ๒๐ ก.ม.จะถึงศรีสะเกษ) พงษ์และต้ม มูลนิธิร่วมกตัญญูนำส่งโรงพยาบาลชุมชน ในเวลาต่อมา.....ส่วน “ต้น”ปลอดภัย

พ.๑๒-พฎ.๑๓ ครูบุญรุ่ง สีดำ และนักเรียนชายพากันไปเกี่ยวข้าวด้วยรถเกี่ยวข้าวที่นาออกใน

พ.๑๒ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะพองไทร ตนบุญโญ รับกิจนิมนต์ไปฉันเช้าที่ร้านน้ำพริกกันทรลักษ์ เนื่องในวันครบรอบ ๒๕ ปี ร้านน้ำพริก

ส.๑๕ คณะครู ชาวชุมชนและนักเรียนไปร่วมกิจกรรมจัดโรงบุญแจกอาหารที่ร้านน้ำพริก ตอนเย็นมีแสดงโปงลางของนักเรียนที่ลานหน้าร้านน้ำพริก

อา.๑๖ นักเรียนและชาวชุมชนมีกิจกรรมตรวจศีลประจำสัปดาห์

อัง.๑๘ ครูจิตจรลดา นิลนนท์และผู้ช่วยผู้ใหญ่

บ้านแก่งแก่น นิลนนท์ นำนักเรียนและอาสาสมัคร เยอร์มันไปลงแขกเกี่ยวข้าวและช่วยขนข้าวที่บ้านพินิค ...ตอนเย็นมีกิจกรรมประชุม บ้าน วัด โรงเรียน, ในค่ำวันเดียวกัน สมณะถ่องแท้ วินยธโร เข้าพักรักษาตัวจากการเป็นแผลติดเชื้อที่เท้า(เหตุจากถูกไม้ทิ่มเท้าในขณะที่สอนเรื่องการทำจุลินทรีย์ในป่าเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา)

พ.๑๘ ครูบุญรุ่ง สีดำ นำนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.-ปวส. จำนวน ๓ คน ไปนำเสนอผลงานนวัตกรรมเรื่องเครื่องล้างสมุนไพรมือที่เขารอบหนึ่งในสามของการประกวดนวัตกรรมของธ.ก.ส. ที่ธ.ก.ส.สำนักงานใหญ่ กทม.

พ.๑๙ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เดินทางมาเยี่ยมชาวชุมชนศิระชะอโคกและเทคโนโลยีปรดญาติโยม

ศ.๒๑ ดร.อุ้นเอื้อ สิงห์คำ เดินทางไปประชุมเรื่องการระบายน้ำที่สันตอโคก

ส.๒๒ คณะครูโรงเรียนสส.ช. ไปอบรมเรื่องการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองและประวัติศาสตร์ ที่โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์

จ.๒๔ มีประชุมสภานักเรียน ม.ปลาย

อ.๒๕ คณะครูและชาวชุมชนประชุมบ้าน วัด โรงเรียน ตอนเย็นครูจิตจรลดาประชุมนักเรียนหญิง

พ.๒๖-พ.๒๗ นักเรียนลงแขกบรรจุงูข้าวสารที่โรงสีเพื่อให้ทันสมัยตามรายการที่ลูกค้าสั่งซื้อ นักเรียนจากโรงเรียนเซนต์ซา ประเทศเกาหลีใต้ จำนวน ๑๐ คนและ ครู ๓ คน เดินทางมาถึงศิระชะอโคก และจะพักค้างประมาณ ๓ สัปดาห์ เพื่อมาเรียนรู้เรื่องวิถีชีวิตและเรื่องสุขภาพ

พ.๒๖ ผู้จัดการ ธ.ก.ส. สาขากันทรลักษณ์ เดินทางมามอบรางวัลให้นักศึกษาที่ประกวดผลงานนวัตกรรม ธ.ก.ส.ประจำปี ๒๕๕๗ “นวัตกรรมสู่ความเป็นเลิศ” (Make it Wonderful)

พ.๒๗ คณะครู นักเรียน และชาวชุมชน มีกิจกรรมทำวัตรเช้าร่วมกัน ตอนเย็นครูจิตจรลดาและพ่อไสว สุทธิประภา ประชุมนักเรียนชาย

ศ.๒๘ คณะครูและนักเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน ๓๕ คน ครู ๕ คน จากโรงเรียนบ้านจอกกอ อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ มาเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน

ส.๒๙ มีประชุมสภา ม.ปลาย ครั้งที่ ๒ เพื่อวางแผนการทำงานเรื่องการจัดงาน ๕ ธันวาคมมหาราชและงานบุญลอมข้าว

❁ ความเคลื่อนไหวของดอร์สสุขภาพ

ศ.๑๔-อ.๑๘ มีผู้เข้าคอร์สจำนวน ๖๐ คน ที่มงานจิตอาสาเป็นผู้ดูแล

ศ.๒๑-อ.๒๕ มีผู้เข้าคอร์สจำนวน ๖๐ คน ที่มงานคุณหมอมหาวิญดา อุดมรักษ์ เป็นผู้ดูแล

ศ.๒๘-อ.๒๖.ค. มีผู้เข้าคอร์สจำนวน ๖๐ คน ที่มงานของดาบน้อย เป็นผู้ดูแล

❁ ขอฟ้ากคำสอนของพระพุทธเจ้า

“ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ล้วนเป็นอนิจจัง มีเกิดมีดับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่มีใครจะสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ แต่คนเรามากลิมความจริงข้อนี้ มัวแต่หลงทุกข์โศก เสียใจกับความ

ไม่แน่นอนของชีวิต เพราะมีกิเลสแห่งความโลภ ความโกรธแค้น เห็นแก่ตัว ไม่เชื่อฟังคำสอนที่ถูกต้อง ไม่เคยคิดจะทำความเข้าใจในคำสอนของพระพุทธองค์ นอกจากจะยอมเป็นทาสแห่งกิเลสตัณหาเห็นแต่ประโยชน์ปัจจุบันเท่านั้น” (บุคเคียว เดนโต เคียวโค จากหนังสือ คำสอนของพระพุทธเจ้า หน้า ๑๐๐)

❖ **จิสาดา นิลานันท์**

สัปดาห์

เดือนนี้หลังจากที่พวกเราได้ไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมมโศกแล้ว ก็ได้ลงนาเก็บเกี่ยวข้าวที่นาบ้านโป่งแดง ทั้งหมด ๔ ไร่ครึ่ง ครูและนักเรียนสัมมาสิกขาช่วยกันขนเมล็ดข้าวที่นวดแล้วมาตากให้แห้งที่พุทธสถาน ปีนี้ผลผลิตได้น้อยเพราะนาที่อ.ขามสะแกแสงได้รับผลกระทบจากภาวะภัยแล้ง

เหตุการณ์ทั่วไป

- ๑.๔ สมณะสร้างไท สมณะสยาม และคุณจนต์เดินทางไปงานมหาปวารณา
- ๗.๗ อาจารย์กมล(หนุ่มลี้ก) และคุณไพบุลย์ไปติดตามผลกรรมที่ดินที่อ.โนนไทย
- ๑๑.๑๔ ประชุมคณะครู (๑๗.๐๐ น.)
- ๑๑.๑๗ สมณะดินทองและสมณะโพธิสัทธี ไปเยี่ยมเยียนชาวหินผาฟ้า น้ำ จ.ชัยภูมิ
- พ.๑๒.๒๐ สมณะพนธธรรมเดินทางไปดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี
- ๗.๒๑ ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขา
- ๗.๒๒ โยมละเมียด ศรีสุขวัฒน์ เสียชีวิตที่โรงพยาบาลค่ายสุรนารี
- มีการอบรมของแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว) ๑ วัน
- ๑๒.๒๓ ประชุมกรรมการชุมชน
- ๑๒.๒๕ เจ้าหน้าที่สสส. ๔ คน มาดูอาคารสถานที่เพื่อใช้ในการอบรม
- พ.๒๖ ประชุมคณะกรรมการชุมชน
- ๗.๒๘-๑๒.๓๐ คอร์สสุขภาพล้างพิษตับจำนวน

๒๒ คน โดยทีมงานศิษย์เก่าสัมมาสิกขา

๗.๒๙ งานพระราชทานเพลิงศพ โยมละเมียดศรีสุขวัฒน์อายุ ๘๖ ปี ๓ เดือน ที่วัดตะกร้อ อ.คง

๑๒.๓๐ เวลา ๐๕.๓๐ น. ประชุมชาวชุมชนพ่ออินทร์ แม่เต็ม เชื้อยกกลาง ทำบุญในโอกาส ๕ ธันวาคมหาราช ตั้งโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัติน้ำที่ บ้านสะแกแสง อ.ขามสะแกแสง นิมนต์สมณะไปฉันภัตตาหารด้วย ๒ รูป

กิเลสมาก ทุกข์มาก กิเลสน้อย ทุกข์น้อย กิเลสหมด ทุกข์หมด

❖ **สมณะสร้างไท ปณิโก**

สัปดาห์

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของวันมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๒ ซึ่งเป็นัญญัติที่สำคัญของพุทธศาสนา ซึ่งสมณะหรือพระภิกษุท่านจะปวารณาซึ่งกันและกัน ให้ออกมาตั้งเตือนกันได้ เป็นความอ่อนน้อมถ่อมตนที่น่าศึกษาเรียนรู้ เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณให้เจริญยิ่งขึ้นไป

เหตุการณ์ในเดือนนี้

- ๑.๒ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก สมณะเน้นแก่น พลานีโก พระภิกษุทิพย์ ครูไพโรศล ครูสมจิตร เดินทางสู่พุทธสถานปฐมมโศก
- ๑.๓ ครูไพโรศล ครูสมจิตร ร่วมสัมนาครูบุญนิยมที่ห้องประชุมชาวบ้านพุทธสถานปฐมมโศก
- พ.๑๖-๗.๑๗ วันมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๒
- ๗.๑๗ พระอาคันตุกะเอี้ย ชันติโก ชาวชุมชนญาติธรรม และนักเรียน สส.ศ. ไปปฐมมโศก
- ๑.๑๑ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก เป็นประธานประชุมการศึกษาของสัมมาสิกขาศาลิโศก มีครูและแม่เฝ้าร่วมประชุม
- พ.๑๓ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก เป็นประธานประชุมกสิกรรมธรรมชาติ เพื่อเตรียมผักไว้รองรับงานพุทธาภิเษกฯ

ศ.๒๑-จ.๒๔ ที่มงานสุขภาพล้างพิษดับ เปิด
ค่ายครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ มีสมาชิกมาร่วมคอร์ส
สุขภาพในครั้งนี้ ๒๙ คน

จ.๒๔ สมณะ ชาวชุมชน และญาติธรรมไปดู
การทำสวนปลูกผักของชาวมโนรมย์ จ.ชัยนาท ซึ่ง
อยู่ใกล้แม่น้ำเจ้าพระยา

พฤ.๒๗-ศ.๒๘ สมณะสี่อคม ธรรมกิตติโก นำ
สมณะ ๓ รูป ชาวชุมชน และญาติธรรมไปกินจมนม
และดูที่ดินของโยมวิเชียร เสถียร ที่ถวายเป็นที่
ส่วนกลาง ๒๗ ไร่ ที่ต.สว่างอารมณ์ อ.ทับทัน
จ.อุทัยธานี

ส.๒๙ ชาวชุมชนประชุมเตรียมงานจัดโรงบุญ
๕ ธันวาคมหาราช สมณะสี่อคม เป็นที่ปรึกษา

❁ ข้อคิดสุดท้าย

เดินทางต้องรู้จัก จะดำเนินชีวิตต้องรู้เป้าหมาย

❖ สมณะเน้นกับ ภาณิก

★ ภูผาฟ้าน้ำ

ช่วงต้นเดือนนี้ อาจารย์ ๑ สมณะบินบน
ถิรจิตโต อาจารย์ ๒ สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร คนวัด
ชาวชุมชน นักเรียนสส.ภ.ร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่
๓๒ ที่ปฐมอโคก หลังงานอัญเชิญสมเด็จพระ
วิชิตอวิชชาขึ้นภูผา ช่วงปลายเดือน คนวัด ชาว
ชุมชน นักเรียน สส.ภ. ช่วยกันเกี่ยวข้าว

❁ เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๑,๘,๑๕,๑๖,๒๒ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร
สอนธรรมะบนกระดานที่บ้านพีซผัก

พ.๑๒ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะดวงดี
ฐิตปุญโญ ประชุมชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

พฤ.๑๓ ครูธรรมะกระจาย ครูแดง นำนัก
เรียน สส.ภ. ห้อง ๒ เกี่ยวข้าวที่ชุมชนภูผาฟ้าน้ำ

ศ.๑๔-จ.๑๗ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะดวง
ดี ฐิตปุญโญ แสดงธรรมค่ายโครงการฟื้นฟูสุขภาพ

รุ่นที่ ๒๒ ที่ดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

พ.๑๙ สมณะบินแก้ว อธิภาโว แวะมาที่
ชมร. ชม. เพื่อไปร่วมงานเผาศพแม่ของศิษย์เก่า
ปฐมอโคก ใน จ.ลำพูน

พฤ.๒๑ ที่มงานฟาร์มแซแนลจากบริษัท
กันตนา มาทำสารคดีการจำหน่ายข้าวอินทรีย์ โดย
อาจารย์ตะวัน พามาที่ชมร.ชม.

จ.๒๔ สมณะนวกะ นำโดยอ.๒ และนักเรียน
สส.ภ. ห้อง ๒ ไปช่วยกันทำระบบประปาภูเขา

พ.๒๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ ประชุม
ชมร.ชม. ที่ภูผาฟ้า น้ำ มีชาวบ้านจากหลายหมู่บ้าน
มาช่วยลงแขกเกี่ยวข้าวของชุมชนภูผาฟ้า น้ำ

พถ.๒๗ คณะครู นักเรียนสส.ภ. ห้อง ๓ ไปตั้งโรงบุญแจกขนมจีนน้ำยา กลัวยบวชชี และน้ำเต้าหู้ที่ปากทางเข้าลานนาอโศก

ส.๒๙ สมณะ ๓ รูป นำโดยอ.๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชนภูผา

สมณะ ๗ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ และอาจารย์ ๒ ประชุมชาวชุมชนภูผา

อา.๓๐ สมณะ ๓ รูป นำโดยอ.๑ ประชุมชาวชมร.ชม.ที่ลานนาฯ สมณะ ๓ รูป นำโดยอาจารย์ ๑ แสดงธรรมกับผู้สูงอายุที่ลานนาฯ

ก่อนจากขอฝากข้อคิด

ถ้าเราสัมมาทิฏฐิจะเห็นว่าปัญหา อุปสรรค ทุกข์ คือ เทวดานางฟ้า พระพรหม มาโปรดเรา หากเรามีจกาทิฏฐิ เราจะเห็นว่าปัญหา อุปสรรค ทุกข์ เป็นยักษ์ มาร อสูร มาขัดขวางทำลายเรา

❖ **สมณะโพธิรักษ์ โปธิรักษ์**

★ **ราชนาอโศก** ★

ส.๑ สมณะฟ้าไท สมณะเด่นตะวัน สมณะแก่นเกล้า สมณะดินทน ลิกขมาตุกล้าข้ามฝั้น ลิกขมาตุผาแก้ว ลิกขมาตุแสงฝน ลิกขมาตุตรงธรรมเดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมอโศก

อา.๒ ครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขา-วิซหาราม และครูโรงเรียนสัมมาสิกขาเดินทางไปร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่ปฐมอโศก

จ.๓ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านคือคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณกิติ ไปประชุมประจำเดือน ที่หอประชุมอำเภอวารินชำราบ

อ.๔ ชาวชุมชน ๑ รถหกล้อประมาณ ๓๐ คน เดินทางไปปฐมอโศกเพื่อร่วมงานมหาปวารณาและเดินทางกลับบ้านราชวันที่ ๑๑

จ.๑๐ คุณขวัญหินแก้ว รักพงษ์อโศก ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านคือคุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง ไปประชุมสังฆจรที่หมู่บ้านกุดปลาขาว

อ.๑๑ คุณพูนไท ชูน้ำเที่ยง และคุณซึ่งบุญ บุรณกิติไปร่วมงานนมทกรรมคอนเสิร์ตคืนความสุขให้ประชาชน เพื่อสร้างความปรองดอง ที่ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี

ศ.๑๔ คณะครูสัมมาสิกขาและวิทยาลัยอาชีวฯไปศึกษาดูงานโรงเรียนศรีแสงธรรม ที่ ต.ดงดิบ อ.โขงเจียม จ.อุบลฯ

ส.๑๕ ประชุมคณะกรรมการชุมชน
อา.๑๖ ประชุมชุมชน โดยมีพ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธาน

จ.๑๗ พิธีบวชสมณะสู่บุญ ปุญญศโต ที่แพโบสถ์ โดยมีสมณะเดินดิน ดิกขวีโร เป็นอุปชฌาย์ สมณะร่วมพิธี ๑๔ รูป ลิกขมาตุ ๔ รูป และญาติโยมประมาณ ๑๐๐ คน ร่วมอนุโมทนา

ศ.๒๑ เจ้าหน้าที่จากเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระเทศ ๔ อุบลราชธานีจำนวน ๓ คน นำทีมโดย ว่าที่ร้อยเอก ดร.สาคร กิ่งจันทร์ มาตรวจเยี่ยม นับรายชื่อหัวหน้านักเรียน โรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานี

❖ พิธีบวชสมณะสู่บวช ปุณณคโคต

อโศกและวิทยาลัยอาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาธรรม
-ประชุมที่มงานกสิกรรมโดยมีสมณะเดินดิน
เป็นประธาน

ส.๒๒ พ่อครูและปัจฉาเดินทางไปสันติอโศก
-อ.โกวิทย์ ดอกไม้ และ ร.ท.อาณัติ คำพันธ์
จากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์คุณมาให้ความรู้การแก้
ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำที่ใช้ใน
การอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร ให้กับชาวมุขมชน

จ.๒๔ ประชุมครูวิทยาลัยอาชีวฯ และครูสัมมา
สิกขา

พ.๒๖ ประชุมคณะกรรมการมุขมชน

❁ ศึกษาดูงาน

ส.๑๕ นายพายุ ดอนแก้วและคณะนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ คณะครูศาสตร์ จำนวน
๓ คน และคณะแพทย์แผนไทย จำนวน ๒ คน
มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อ.๑๘ นางสาวสุลักขณาและคณะนักศึกษา คณะ
แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน ๑๕

คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๒๓ นางสาวจิรัญญา กิ่งมัน และคณะ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ จำนวน ๕ คนมาศึกษาเรื่องการ
มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สมุนไพรรท้องถิ่น

ส.๒๙ นักศึกษาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯ คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน ๕ คนมา
ศึกษาเรื่องการทำลูกประคบ

❁ ก่อนจากสมณะโพธิรักษ์ (๒๔ มี.ค.๒๕๒๓)

“สังคมใดที่มีคนที่ดีใจเพราะ “ได้ให้”
มากกว่า มีคนที่ดีใจเพราะ “ได้รับ”
สังคมนั้นย่อมอยู่เย็นเป็นสุขและแน่นแฟ้นถาวร
ยิ่งกว่าสังคมที่มีคนตรงกันข้ามดังกล่าวนั้น”

❖ สม.บาทแก้ว ชาวหินฟ้า
ปะธองเดือน นาวาบุญนิยม

หิโนพำน้ำ

อา.๒-พ.๔ ครูแผนผา คงนาวัง และครูธวัชชัย
ดิเรกศรี ไปร่วมสัมมนาการศึกษา ที่ปฐมอโศก

พ.๕-อา.๙ ชาวมุขมชน ครู และนักเรียนไป
ร่วมกิจกรรมงานมหาปวารณาที่พุทธสถานปฐมอโศก

อา.๙ สมณะดินดี และสมณะชูปดิน พร้อม
ด้วยชาวมุขมชน ครู และนักเรียน สส.พ. เดินทาง
กลับที่หินผาฟ้า

จ.๑๐ ผู้ตรวจกิจการสหกรณ์ จากสำนักงาน
ตรวจสหกรณ์จังหวัดชัยภูมิ มาตรวจกิจการ
สหกรณ์กู่ดินหินผาฟ้า

ศ.๑๔ ครูมานพร ประสบอุบัติเหตุ จากการ
ออกกำลังกาย ต้องนำส่งโรงพยาบาลแก้งคร้อ

ส.๑๕ ประชุมชาวมุขมชน ทั้งสมาชิกสามัญ
สมาชิกสมทบ และสมาชิกดูตัว ๒๑ คน โดยมี
สมณะดินดี สันตจิตโต เป็นประธานในที่ประชุม

จ.๑๗ สมณะดินทอง และสมณะโพธิสิทธิ์ เดิน
ทางมาเยี่ยมมุขมชนหินผาฟ้า

พถ.๒๐—อา.๒๓ ชาวชุมชนจัดค่ายสุขภาพล้างพิษตับ มีผู้เข้าร่วมอบรม จำนวน ๒๕ คน

ศ.๒๑ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๕ โรงเรียนแก้งคร้อวิทยา จำนวน ๔๕ คน มาศึกษาดูงานชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง และถ่ายทำภาพยนตร์สารคดี ประกอบการเรียนวิชาสังคมศึกษา

อา.๒๓ สมณะดินทอง และสมณะโพธิสิทธิ์ เดินทางกลับพุทธสถานสีมอโคก

จ.๒๔ ประชุมชาวชุมชน สมณะชูปดินเป็นประธาน

ส.๒๙ สมณะชูปดิน นำชาวชุมชนหินผาฟ้า่น้ำไปร่วมงานฌาปนกิจแม่บ้านพ่อทวง ศรีสุขวัฒน์ ที่อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ตอนขากลับท่านสมณะดินทอง ได้เดินทางมาที่ชุมชนหินผาฟ้า่น้ำด้วย

✿ จากการประชุมมหาปวารณา หมู่สมณะมีมติให้ปิดโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้า่น้ำ ให้นักเรียนไปรวมกับโรงเรียนสัมมาสิกขาสีมอโคก

เหตุการณ์ที่ผ่านมาไปเชื่อว่าใครไม่เคยผิด พวกเราชาวหินผาฟ้า่น้ำพร้อมน้อมรับคำติติง และแก้ไขปรับปรุงตนเอง พวกเรายังมีความรู้สึกที่ว่า เรายังมีโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้า่น้ำ เรายังเป็นสังฆสถานหินผาฟ้า่น้ำ ยังอยู่กันอย่างอบอุ่น ด้วยได้รับความเมตตาจากท่านสมณะ และญาติธรรม เรายังขึ้นศาลาฟังธรรมอย่างเบิกบาน เด็กๆก็ดูดีว่านอนสอนง่ายขึ้น เป็นนักเรียนสัมมาสิกขาที่ใสใจ ขวนขวาย ในศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิชา ได้ ด้วยข้อมูลที่สันสະเทือนขวัญ กำลังใจ ชาวชุมชน และนักเรียน นับว่าเป็นภาวะวิกฤตยิ่งของชาวหินผาฟ้า่น้ำ กลับเป็นโอกาสดี เป็นการกระตุ้นเตือนให้เราทุกคนได้สติ มีสำนึกที่จะพัฒนาตน ในการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส โดยการนำของท่านสมณะ ที่เวียนมาให้กำลังใจ ให้หลักธรรมนำปฏิบัติสู่การพัฒนาจิตวิญญาณ กราบขอบพระคุณในความเมตตา ขอบคุณวิบากที่มีส่วนให้พวกเราทุกคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

❖ **รักบุญ อโภกธะภู**

กะเลสสุ

จ.ตรังเทศกาลวันพ่อแห่งชาติแม่สมาชิจะมีน้อย แต่ ชาวชุมชนฯได้กระจายกำลังไปช่วยงานโรงเรียนในหลายจังหวัดภาคใต้ แม้ภายในจะปรับปรุงเสนาสนะ แต่ช่วยกันลดรายจ่ายจนมีรายเหลือได้ประสบผลสำเร็จ

อา.๒ ชาวชุมชนฯหนึ่งคนรถตู้ออกเดินทางไปรับญาติธรรมและผักพืชไร่สารพิษที่ควรธรรมชาติและธรรมชาติอโคกไปร่วมงานมหาปวารณา ที่ชุมชนฯ ปรูมอโคก ๖-๙ พ.ย.'๕๗

อา.๙-๑๐ ไปร่วมงานบุญที่โรงเรียนผู้นำ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ศ.๑๓ ชาวชุมชนฯร่วมแรงร่วมใจกันทำความสะอาดเขตที่พักสงฆ์

อา.๑๕ จัดรายการเสวนาธรรมร่วม ๑๗ คนว่า ด้วยเรื่อง ผู้แสวงหาแก่นไม้แต่ได้กิ่งก้านดอกใบในจุฬาสารปมสูตร

จ.๑๖ ทีมงานคุณหมอเขียวจากโรงพยาบาลตรังให้เจ้าหน้าที่มาทางเดินเท้าและทำความสะอาดที่พักชายที่พักรอหญิง เตรียมงานค่ายสุขภาพดีของคนเมืองตรัง ๑๙-๒๓ พ.ย.'๕๗

พ.๑๙-อา.๒๓ จัดกิจกรรมค่ายสุขภาพดีคนเมืองตรังมีผู้มาร่วมงาน ๒๕๖ คน

จ.๒๔ ประชุมชาวชุมชนฯในเรื่องสร้างห้องน้ำหญิง ๑๐ ห้อง สร้างโรงรถใหม่ใกล้ที่พักชาย ตัดต้นไม้ การรับผิดชอบบำรุงอาหารในโรงครัวแต่ละวัน คอร์สล้างพิษตับ จัดโรงเรียนเนื่องในวันพ่อแห่งชาติ

พถ.๒๗ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ ที่ชุมชน ปรูมอโคก

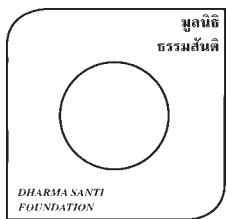
อา.๓๐ เสวนาธรรมว่าด้วยเรื่องสัมมาทิลี ๑๐ โดยสมณะจิรัสโสและผู้มาร่วม ๑๒ คน

✿ บุญคือการชำระกิเลสออกจากจิต เมื่อลดราคะ โทสะ และโมหะออกจากจิตได้ จึงเป็นบุญ

❖ **สมณะเม็กบอบ จันทโ**

รายงานการประชุมคณะกรรมการ มูลนิธิธรรมสันติ

❁ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (๒๘ ก.ย.๒๕๕๗)

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.) แบ่งเป็น ๓ ภาคการศึกษา เพราะการปิดภาคเรียนอาจจะทำให้เด็กไม่มั่นคงในการกินมังสวิรัต

ผลการสอบ O-net ปีการศึกษาที่ผ่านมา นักเรียนสส.ฐ.ชั้นม.๓ ได้เป็นอันดับที่ ๑ ของเขตการศึกษาที่ ๑

๑๘ ส.ค. สัมมนาครู เรื่องระเบียบวินัยของโรงเรียนเพื่อให้เข้ากับวิถีชีวิตจริงให้มากขึ้น วันนี้ปิดภาคการศึกษา

๒๘-๓๐ ส.ค. เข้าค่ายช่วงเปิดเทอม "สานสัมพันธ์น้องพี่หาวิถีเก็บบุญ"

งานมหาปวารณาโรงเรียนสส.ฐ.เป็นเจ้าภาพจัดงานการประชุมสัมมนาเรื่อง "เทคนิคการเรียนการสอน"

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโศก (สส.สอ.) จัดกิจกรรมสมณะและครูเยี่ยมนักเรียนที่ชุมชนสวนบุญผักพืช และชมผลงานกิจกรรมวันแม่ เช่น จากการทำนาโยน ชมการเปิดดอกเห็ดที่นักเรียนและผู้ปกครองร่วมกันทำก้อนเห็ดในวันแม่ ตอนนีเก็บผลผลิตมาให้ชมร.หน้าสันตือโศกทำอาหารเทศกาลอาหารเจด้วย

๒๔ ก.ย.-๒ ต.ค. โรงเรียนนำนักเรียนช่วยงานเทศกาลอาหารเจ ดังนี้

ม.๒,๓ ช่วยงานที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตือโศกและสาขาทุจจักร

ม.๑ ร่วมทำอาหารเจขายกับนักเรียนสันติบาล ที่หน้าแต่ชีวิต ขายถูกละ ๑๐ บาท

นร.หญิงชั้นม.ปลายช่วยงานบริษัทพลังบุญ นร.ชายชั้นม.ปลาย ช่วยงานที่บุญนิยม

ทีวี ทำหน้าที่ถ่ายวิดีโอ ภาพนิ่ง และฝึกเป็นพิธีกร

-หน่วยงานบุญญาภิบาล ปฐมอโศก ให้บริการด้านสุขภาพ โดยจัดทีมงานดูแลในหลายรูปแบบ อาทิเช่น แพทย์ทางเลือก โยมิโอ การรักษาด้วยอาหารสำหรับผู้สูงอายุ ยาสมุนไพรและแผนปัจจุบัน ใช้น้ำผักปั่นสูตรดร.รสสุคนธ์ น้ำถั่ว การหาหมอนวดมาดูแลสุขภาพ การพาออกกำลังกาย ตลอดจนบริการอาหารสำหรับผู้ป่วยทั่วไป และการส่งผู้ป่วยไปโรงพยาบาล รวมทั้งนักบวชได้อาหารจากการบิณฑบาตให้กับผู้สูงอายุ และมีผู้จัดทำ

ของเยี่ยมและทำหน้าที่เยี่ยมผู้ป่วยเพื่อให้กำลังใจ

- นางสาวประจัญญา ทองดี มีอาการตาฟาง ทำ CT.Scan พบก้อนเนื้อในสมอง รักษาที่โรงพยาบาล พหลพลพยุหเสนา

- ชุมชนปฐมอโคกมีผู้สูงอายุมีอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป จำนวน ๕๕ คน

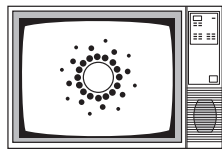
- อาคารตะวันตก ๑ ติดตั้งกล่องวงจรปิด ๓ จุด ที่ชั้นล่างอาคาร และทำประตูรั้วรถเข้า-ออก เป็นระบบกดไฟฟ้า

- นางสมพร กัลปนาท สมาชิกตะวันตก ๒ ห้อง ๓๐๔ ป่วย ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ขณะนี้พักอยู่ที่ VIP HOME CARE

- การซื้อบ้านตึก ๒ ชั้น จากนายบ๊วย ถาวร วันชัย เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจการของมูลนิธิธรรมสันตินั้น อยู่ในขั้นตอนของศาลประกาศขาย

- การรับบริจาคที่ดินป่าไม้สักที่จังหวัดสุพรรณบุรี ของนางลำยอง ชาวหินฟ้า ต.หนองหญ้าไซ อ.หนองหญ้าไซ จ.สุพรรณบุรี ที่ประชุมพิจารณาขอให้หาข้อมูลและรายละเอียดของที่ดินเพิ่มเติมเพื่อนำมาพิจารณาในที่ประชุมคราวต่อไป โดยให้ประสานงานกับคุณถาวร เกษมสันต์ ปฐมอโคก ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับป่าสักเป็นอย่างดี

รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธรรมทัศน์สมาคม

ธรรมทัศน์สมาคม

☀️ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ (กันยายน ๒๕๕๗)

- ระวังการติดตั้งกล่องวงจรปิดไปก่อนเนื่องจากการจัดชั้นวางหนังสือใหม่ ทำให้มองเห็นภายในร้านชัดเจนขึ้น

- เนื่องจากความนิยมในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ลดลง ที่ประชุมเห็นชอบเรื่องการทำสื่อทันยุค

ทันสมัยให้คนนำไปใช้ได้ง่ายและสะดวกขึ้น ในรูปแบบแฟลชไดร์

รายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาสันตอโคก

☀️ ครั้งที่ ๑๓-๑๔/๒๕๕๗ (ตุลาคม ๒๕๕๗)

- คุณดาบบุญและคุณชลลดาชื่นชมเด็กนักเรียนที่มาช่วยงานช่วงเช้า มีความขยันขันแข็งมาก มีบางคนมาของงานทำโดยไม่ต้องรอเรียก

- มีมติให้ร้านขายของหน้าชมรม.บางร้าน พักขายของหน้าร้าน ๑ สัปดาห์ เนื่องจากไม่ทำความสะอาดหน้าร้าน โดยก่อนหน้านี้ได้รับใบเตือนมาก่อนแล้ว

- งานฉลอง ๓๒ ปี บุญญาวุธหมายเลข ๑ “คืนสู่เหย้า ชาวชมรม. ก้าวสู่อาหารโลก” มีโรงบุญทั้งหมด ๓๒ โรง มีรายการสมณะเพาะพุทธ สัมภาษณ์ลุงจำลองและป้าศิริลักษณ์ มีสมณะสิกขมาตุ และศิษย์เก่าที่เคยผ่านงานชมรมมาแล้วบรรยายภาคในอดีตให้ฟัง พร้อมทั้งให้โอวาทผ่านทางสถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวี จากราชธานีอโศก

ชมรม.เปิดตั้งแต่วันที่ ๗-๑๗ พ.ย.'๕๗ เพื่อไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมอโคกและหยุดปรับปรุงซ่อมร้านโดยจะเปิดร้านในวันที่ ๑๘ พ.ย.'๕๗

- งานเจช่วงที่ ๒ จะเปิดบริการในวันที่ ๒๔ ต.ค.-๑ พ.ย.'๕๗ และหยุดวันจันทร์ที่ ๒๘ ต.ค.'๕๗ ตามปกติ

- ผู้รับผิดชอบโครงการสุขภาพบุญนิยม ขอเชิญอาสาสมัครและชาวชุมชนทำแบบบันทึกสุขภาพบุญนิยม

❀ โอวาทจากประธาน สมณะเมืองแก้ว ตีสวโร

พวกเราที่มีจิตวิญญาณที่เสียสละ เบื้องต้นต้องมีศีล พวกเราอยู่อย่างมีไมตรีต่อกัน มีตรีดี สหายดี คือทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์

**รายงานการประชุม
บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด**

❀ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ (ตุลาคม ๒๕๕๗)

-ปิดร้าน ๘-๙ พ.ย. ร่วมงานมหาปวารณา
-การนับสินค้าคงเหลือครั้งที่ผ่านมา ผิดพลาดหลายสาเหตุ ขอให้ช่วยกันระมัดระวังกว่านี้
-ชอย ๔๘ หน้าโกดังพีชไร่ มักเกิดอุบัติเหตุ มีมติทำลูกระนาดเพื่อให้รถแล่นผ่านลดความเร็วลง
- ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการประชุมทุกสัปดาห์ โดยสลับประชุมเรื่องงานบริษัทกับการพูดคุยเปิดใจ ตรวจสอบภาวะจิต ชี้ชมทรัพย์ ชมชื่น เริ่มหลังงานมหาปวารณา

❀ โอวาทจากประธาน สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช

งานแบบนี้ หายาก เป็นบริษัทบุญนิยม ถ้าเราเข้าใจแล้วทำแบบรู้สึกจะ มีความยินดีว่าเป็นงานที่ดี เป็นงานที่ไม่เป็นโทษ ยิ่งมีปิติ มีสุข เหนื่อยก็พักบ้าง ครั้ทธาของลูกค้า ไม่สามารถซื้อได้ด้วยเงิน คนที่มาด้วยครั้ทธา เราทำผิดบ้าง เขาจะไม่ถือสาเรามากหรืออยากฝากพวกเราทำคุณภาพที่ตัวบุคคลตัวพวกเรานี้แหละ ไม่ใช่คุณภาพสินค้าเท่านั้น ทำให้เรามีคุณภาพ ทำให้ดีให้ได้ เขาเชื่อว่าพวกเรามาปฏิบัติธรรม เขาเชื่อว่าพวกคุณเป็นคนวัด เขาดูพฤติกรรมด้วย ไม่ใช่แค่สินค้าราคาถูกเท่านั้น ต่อให้สินค้าราคาแพง เขาก็มา อย่าให้เป็นคนสูญเปล่า เมื่อมาอยู่ในหมู่แล้ว แม้การพูดก็ตาม จะดีว่าใครก็พยายามให้แยบคาย ให้เขาได้รับได้ พวกเราที่อยู่ด้วยกัน ทำวาจาหน้าตาให้แยบคาย

ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ (พฤศจิกายน ๒๕๕๗)

-พนักงานลาพร้อมกันหลายคน จัดนักเรียนทำหน้าที่แทน

-อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน ขอสัมภาระเกี่ยวกับโมเดลธุรกิจของบริษัทพลังบุญ(บุญนิยม) จำกัด เพื่อศึกษาธุรกิจที่ไม่ปิดกั้น ซึ่งใกล้เคียงกับธุรกิจเพื่อสังคม

-กรณีลูกค้าร้องเรียนว่าสินค้ามีปัญหา ให้เก็บตัวอย่างสินค้าที่มีปัญหาไว้และรับเรื่องแจ้งฝ่ายคัดกรองสินค้า

❀ โอวาทจากประธาน สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช

พ่อท่านเทศน์ให้พยายามฟัง เพราะถ้าไม่ฟังจะตามไม่ทัน มันยากขึ้นเรื่อยๆ แม้ท่านจะพูดช้าบ่อย ก็เข้าใจไม่ง่าย การทำงานของพวกเราและสภาวะจิตใจต้องไปด้วยกัน ถ้ายังมีภูมิธรรม เข้าใจธรรมะ ปฏิบัติดี เราก็สามารถอดทนอดกลั้นมากขึ้น การถือสา เพ่งโทษ หงุดหงิดรำคาญจะลดลง

**รายงานการประชุม
ชุมชนสันติอโศก**

❀ ครั้งที่ ๓/ ๒๕๕๗ (พฤศจิกายน ๒๕๕๗)

วันโพชฌังคารียสังจาญ งานวิซชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม รุ่นที่ ๓ ณ ชุมชนราชธานีอโศก จังหวัดอุบลราชธานี

๒๘-๓๑ ธ.ค.'๕๗ กิจกรรม บำเพ็ญคุณ

๑-๓ ม.ค.'๕๘ กิจกรรม บำเพ็ญธรรม

-คอร์สล้างพิษตับ ครั้งที่ ๘ จัดวันที่ ๒๑-๒๔ พ.ย.'๕๗ ณ ชุมชนสวนบุญผักพืช ผู้เข้าร่วมประมาณ ๗๐ คน

-ชุมชนจัดพิมพ์หนังสือ “ชุมชนสันติอโศก” เล่มใหม่ ๓,๐๐๐ เล่ม หน่วยงานใดต้องการนำไป เผยแพร่แจ้งความจำนงค์ที่ฝ่ายปฎิคม/ประชาสัมพันธ์

-พาดิษฐ์บุญนิยม ๑ ธ.ค.'๕๗ เวลา ๕.๐๐น. เชิญสมาชิกทั่วประเทศร่วมประชุม นิมนต์พ่อครู เป็นประธานที่ประชุม ณ โบสถ์สันติอโศก

- ประชุม ๘ องค์กร ๓๐ พ.ย.'๕๗
- โขนเฉลิมพระเกียรติ ๒๔-๒๗ พ.ย.'๕๗ จัดโดยสถาบันพระปกเกล้า ชาวสันติอโศกจัดให้นักเรียน และชาวชุมชนทัศนศึกษา โดยกำหนดไปดู ในวันที่ ๒๔ พ.ย.'๕๗

- ชมร.สันติอโศก ปิดร้านซ่อมแซม ๗ พ.ย.- ๒ ธ.ค.'๕๗

- บริษัทพลังบุญ แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ ฝ่ายผลิต ขายส่ง และค้าปลีก

สินค้าหลักขายดี คือข้าว ต้องอาศัยแรงจาก ฝ่ายโรงเรียนช่วยขน-ย้าย, พนักงานแผนกขายส่ง ลากออก ๑ คน จึงขออาสาสมัครช่วย หรือจะสมัครงานก็ได้

- บริษัทฟ้าอภัยจำกัด รับทำน้ำหมักต่อจาก คุณมด(สุเสรี) ที่ดูแลโรงน้ำหมักที่สวนบุญผักพืช

- ร้านดินอุ้มดาว เปิดบริการ อัง.-ศ. เวลา ๑๑.๐๐-๑๖.๐๐ น. และ ส.-อา. ๘.๐๐-๑๖.๐๐ น.

- สขจ.ทำยชอยเปิดตลาดนัดทุกวันพุธ เวลา ๑๐.๐๐-๑๖.๐๐ น. ขายสินค้าแบบเจาะจงประเภท

❀ โอวาทจากพ่อครูฯ

ตอนนี้อยู่ในช่วง“ชั้นชะเนาะ”(คั้นเอาแก่น) คนไม่เอาแก่นจะหลุดออกไป คนเข้า-คนออกก็เกิดการสังเคราะห์ ซึ่งบังคับใครไม่ได้ เป็นเรื่องของคุณธรรมโดยเฉพาะ

ชุมชนของชาวอโศกเริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๗ ครบ ๓๐ ปีพอดี ขึ้นทศวรรษที่ ๔ จะมีการสร้างสรรค์

ขึ้นอีก “พวกหัวเจาะ” ต้องเข้มแข็ง อดทน อุตสาหะมาก ต้องเอาจริง

อย่าให้เสียของ อย่าให้เสียคน อย่าให้เสียชาติ พากเพียรดีฯ

รายงานการประชุม ชุมชนปฐมอโศก

❀ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ (พฤศจิกายน ๒๕๕๗)

-ฝ่ายการเงินแจ้งว่าท่านที่มีความจำเป็นจะใช้เงิน ให้ไปแจ้งกับแม่ฐานของตน หากเบิกเงินเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องนำเข้าไปประชุมกรรมการพิจารณา ก่อน

-๒๖ พ.ย.'๕๗ เลือกละคณทำงานเพื่อขับ เคลื่อนสโมสรรบพรพจน

-เดือนนี้ นาแรงรักแรงฝันแจกข้าวสาร ๔,๐๕๘ กิโลกรัม

-ฐานงานมรป.จะเริ่มโครงการ“ศูนย์บาทที่ทานได้” หลังงานแจกโรงบุญฯ ๕ ธันวาคม

-ช่วง“มหาปวารณา”โรงครัวไม่ได้ซื้อผักเลย ญาติธรรมแต่ละที่เอาผักของตนมาบริจาคให้

-มีโรงบุญฯในงาน“มหาปวารณา” ๖๓ โรงบุญ

-ได้มีการวิจัยแล้วว่า ชีวีจากปฐมอโศก มีสารแอนติบอดีต้านมะเร็งมากที่สุด

❀ โอวาทจากพ่อครูฯ

ศึกษาปฏิบัติตนให้ดี เกิดเป็นคนต้องปฏิบัติตนให้เจริญ คือ ลดกิเลส ไม่เห็นแก่ตัว ทำงานให้เป็นประโยชน์ เจริญมากคือเป็นคนรับใช้สังคม ให้ได้มากที่สุด

รายงานการประชุม ชุมชนราชนาโศก

❁ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ (พฤศจิกายน ๒๕๕๗)

- โรงเต้าหู้มีน้ำเสียส่งกลิ่นเหม็นรบกวนบริเวณใกล้เคียง แจ้งคุณกษิตผู้รับผิดชอบให้ปรับปรุงแล้ว
- พัฒนาเรื่องการเงินการบัญชีของหมู่บ้านให้เป็นระบบสากล

- ที่ดินบ้านกุตรระงุมทางซ้ายมือของถนน ทางลงมาจากโรงเรียนบ้านกุตรระงุม ขณะนี้กำลังปรับพื้นที่เพื่อที่จะปลูกมะพร้าว ส้มโอ และผลไม้อื่นๆ

- การดำเนินงานของสถาบันชยะวิทยาด้วยหัวใจ เริ่มดำเนินงานมีโรงแยกชยะที่เป็นรูปร่าง มีนักเรียนสมุนพระราม กลุ่มมดงานบ้านราช และกลุ่มผึ้งน้อยริมนมูลช่วยเก็บชยะและแยกชยะตามจุดใหญ่ๆ ในหมู่บ้าน

- ขอให้ทุกคนเป็นเจ้าของที่โรงชยะ ที่มงานจะพยายามทำเรื่องชยะวิทยาให้เป็นรูปธรรมให้มากที่สุด

ใช้เวลาที่เหลือก่อนงาน ว.บ.บ. จัดระบบโรงชยะเพื่อความสะดวกและเป็นไปได้

- ธนาคารการเกษตรและสหกรณ์ได้รับรองคุณภาพปุ๋ยแล้ว ขอความร่วมมือให้ชาวชุมชนบริจาค นำข้าวข้าวและน้ำปัสสาวะ เทรวมในจุดรวม จะมีรถมาดูดไปใส่ในถังจุลินทรีย์ เพิ่มประสิทธิภาพของปุ๋ยอองกาม

- ฐานกิจกรรม เตรียมแปลงผักเพื่องานว.บ.บ. เน้นให้เขียวและกินได้

- ฐานโรงปุ๋ย ๕-๗ ธ.ค. จะจัดขายปุ๋ยราคาถูกเนื่องในวันพ่อ

- ผาแดงเสร็จแล้ว

- คณะครูอาชีวะและสัมมาสิกขาไปดูงานเรื่องการใช้พลังงานโซล่าเซลล์ ที่โรงเรียนศรีแสงธรรม

- โรงครัวมีการปรับเรื่องอาหาร งดการทอด การใช้น้ำมันเปลี่ยนเป็นน้ำมันมะพร้าว น้ำมันงา น้ำมันมะกอก งดน้ำมันปาล์ม โดยที่ทีมงานอาหารแต่ละทีมมาอยู่รวมกันเป็นครัวส่วนกลาง ช่วยแก้ปัญหาทางส่วนกลางขาดคน ความประณีตประหยัด

❁ โอวาทจากพ่อครูฯ

ชุมชนของเรามีทฤษฎีหลักเรื่องลดกิเลส เราลดได้ยังไม่ดีเท่าไร ยังลดได้อีก อย่าขี้เกียจ

ผังออกอากาศ บุญนิยมทีวี

สถานีโทรทัศน์“บุญนิยมทีวี” เปลี่ยนความถี่ ในการออกอากาศใหม่

ที่ค่าความถี่ ๓๘๔๐ Symbolrate ๓๐,๐๐๐
แนวตั้ง(V) Video PID : ๒๔๑

Audio PID : ๓๔๑

ทางดาวเทียมไทยคม ๖ ระบบ C- Band(จานดำ)
กล่องรับยี่ห้อที่มีระบบ OTA ดังต่อไปนี้
ดูได้แล้ว Big4, infosat, idea Sat, Thaisat
หมายเลขช่อง ๑๙๒

Psi ช่อง ๒๔๐

Gmmz HD ช่อง ๑๘๕

ชมภาพ HD ที่ www.boonniyom.tv
และ ชมภาพ SD ที่ www.fm-tv.tv/mobi
เลือกช่อง 3 -เว็บไซต์ชมออนไลน์

-ชมรายการย้อนหลังที่

www.youtube.com/thaifmtv

-facebook : www.facebook.com/boonniyomtelevision

boonniyomtelevision

-App Store พิมพ์ค้นหา boonniyomt
หรือ บุญนิยมทีวี

facebook พิมพ์ค้นหา กองทัพอธรรมFP

หรือ บุญนิยมทีวี

ติดต่อกับชาวอโศกบุญนิยม ได้ที่

<http://www.asoke.info/01Religion/Buddhastan/index.html>

<http://www.asoke.info/> เว็บไซต์
หลักชาวอโศก

ติดตามหนังสือออนไลน์ชาวอโศกได้ที่

<http://ebookasoke.blogspot.com/>

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนต.ค.-พ.ย.๒๕๕๗

ธรรมปฏิกรรม

	ต.ค.	พ.ย.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๕๕	๕๑๘
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๑๑๑	๕๓
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๘๖	๒๖

ธรรมพิมพ์

สารอโศก (วัฒนธรรมบุญนิยม) ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ดอกหญ้า (สาระของชีวิต) ๒๔,๐๐๐ เล่ม
ดอกบัวน้อย(รักษาความดีดุจเกลือที่เค็ม) ๕,๐๐๐ เล่ม

สถิติธรรมโศก

ตุลาคม ๒๕๕๗

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๓	๖	๕	๔	๔ ราย
จำนวนที่ยืม	๓๕	๓๐	๒๖	๔๘	๑๕ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๒๔	๘	-	๑๒ ราย
สื่อออกใหม่	๓	๓	๓	๓	๓ แผ่น/ม้วน

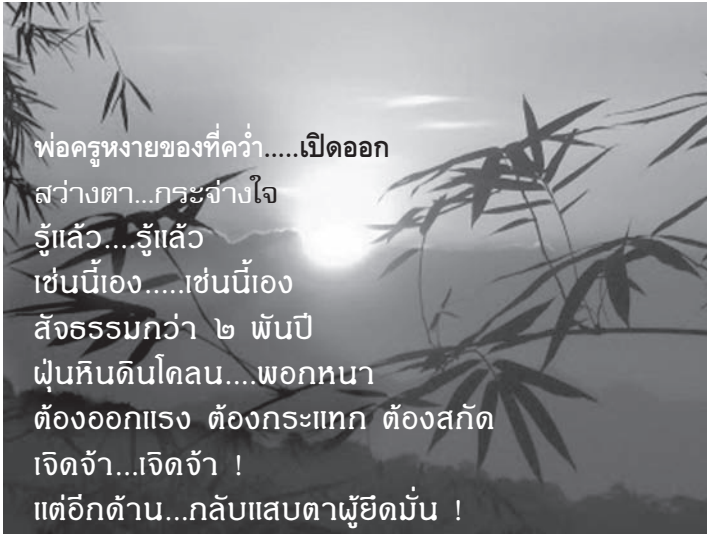
พฤศจิกายน ๒๕๕๗

	ซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	เทป	วีซีดี
ผู้มาติดต่อ	๔	๓	๘	-	๓ ราย
จำนวนที่ยืม	๑๐	๒๔	๒๒	-	๑๐ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	๒๑	๔	-	๑๑ ราย
สื่อออกใหม่	๑	๑	๑	-	๑ แผ่น/ม้วน

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๓๕(๓๘)
ประจำเดือน ต.ค.-พ.ย. ๒๕๕๗

พ่อครูหงายของที่คว่ำ.....เปิดออก
สว่างตา...กระจ่างใจ
รู้แล้ว...รู้แล้ว
เช่นนี้เอง.....เช่นนี้เอง
ลัทธิธรรมกว่า ๒ พันปี
ฝุ่นหินดินโคลน....พอกหนา
ต้องออกแรง ต้องกระทบก ต้องสกัด
เจ็ดจ้า...เจ็ดจ้า !
แต่อีกด้าน...กลับแสบตาผู้ยึดมั่น !

มรรตผลมีจริงหนอ
อุบาสกอุบาสิการวมพล
สมณะสิกขมาตุรวมพลัง
ก่อเกิด “ธรรมกาย” ใหญ่หลวง
ตะวันธรรมสาดแสงอุ่นละไม
รอดอยหึ่งห้อยใหญ่น้อยพนักกำลัง
เพื่อกองทัพธรรมอันเกริกไกร !
ทุกชุมชนรอดอยเจ้า!

- ชีวิตนี้จะปักหลัก ณ แห่งใด ?

ญาติธรรมจากร้อยเอ็ด ระลึกละเมอ

“เราก็คือลูกศิษย์พ่อครูคนหนึ่งต้องทำให้ได้”

วันนี้อยู่กับหนักกับหนุกับตันไม้ใบผักบุ้ง ปลูกผัก ปลูกต้นไม้ ของตัวเองไปก่อน ด้วยเหตุผล
อินทรีย์พละยังอ่อน !.....”

สาธุๆ จึงจกอยากให้มาปลูกผัก ปลูกต้นไม้ในชุมชนอโศกมากกว่า
อยากมีแรงต้องออกแรง

อยากมีพละอินทรีย์แข็งแรงก็ต้องเขยิบฐานมาอยู่กับชุมชนของเรา
นี่คือเรื่องจริง

ใครปลดวางภาระทางโลกได้มาช่วยพ่อครูสร้างชุมชนโลกุตรระกันเกิด จุ้ยๆๆ

- แรงอธิษฐานแห่งกุศลจิต

ญาติธรรมโทรศัพท์ฝากคำถามทิ้งไว้

“ช่วงกินเจอธิษฐานอยู่เรียกว่า

ขอเป็นลูกคนกินเนื้อสัตว์เป็นชาติสุดท้าย ถ้าวิบากกรรมต้องเกิดมาใหม่ **ขอให้เกิดเป็นลูกคนกินมังสวิรัต** ได้มาบำเพ็ญธรรมต่อในชาติต่อไป จะเป็นไปได้ไหม?...

บุจฉาวิไลชาน การอธิษฐานเหมือนความมุ่งมั่น ไม่เสียหาย แต่กรรมปัจจุบันสำคัญที่สุด

อย่าบ่น-อย่าท้อ-อย่าเสียใจ ทำให้ดีที่สุด กรรมจะจำแนกเราไปสู่สิ่งที่ดีกว่า

สิ่งเจอะเจอบนชาตินี้ แท้จริงก็เป็นบารมีเฉพาะตัวของเราต่างหาก

อย่ารังเกียจ แต่จงใช้ปัญญาเอาชนะ

เมื่อปฏิบัติภารกิจทุกอย่างเรียบง่าย เมื่อหลีกเลี่ยงยาก เจเจี่ยถือเป็นยุทธวิธีที่สวยงามที่สุด จุ๊ๆๆๆ

“ตำนานการบุกเบิกโทรทัศน์ไทย”

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

ได้รับนิมนต์ไปร่วมสนทนา “ตำนานการบุกเบิกโทรทัศน์ไทย”

ในโครงการจัดทำจดหมายเหตุ ๖๐ ปีโทรทัศน์ไทย โดยบุคคลผู้เป็นตำนานแห่งการบุกเบิกวงการโทรทัศน์ของไทยช่องแรก คือ ช่อง ๔ บางขุนพรหม ซึ่งมีวิทยากร ๗ ท่านที่ได้รับเชิญให้มาสนทนา คือ **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ คุณอาคม มกรานนท์ คุณสะอาด เปี่ยมพงษ์สานต์ คุณแกนวรรณ ด่านอุดม คุณศิริพร วงศ์สวัสดิ์ คุณธีรชัย รังสิกุล(ลูก อ.จ่านงค์ รังสิกุล) อ.สุภาภรณ์ โพธิ์แก้ว**(หัวหน้าโครงการฯ)

พ่อครูเป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมบุกเบิกโทรทัศน์ไทยช่องแรก

สนทนากันที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ สนับสนุนโดย กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ (สำนักงาน กสทช.)

ทางคณะนิเทศศาสตร์ได้รับมอบหมายจาก กองทุน กสทช.ให้ทำวิจัยเรื่อง ๖๐ ปีโทรทัศน์ไทย เป็นความตั้งใจในการบันทึกภาพและเสียงของบุคคลผู้เป็นตำนาน เพื่อรวบรวมเก็บประวัติศาสตร์รากเหง้าของโทรทัศน์ไทย

สถานีโทรทัศน์บุญนิยมทีวีได้ไปถ่ายทำรายการ มาออกอากาศในวันถัดมา หรือชมย้อนหลังทางอินเทอร์เน็ตได้ที่ <http://www.boonniyom.com/>

ข้าวไม่ใช่สินค้า ข้าวเป็นอาหารที่แบ่งปันกันกิน

“ข้าวไม่ใช่สินค้า ข้าวเป็นอาหารที่แบ่งปันกันกิน”

นี่คือคำพูดของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ที่อบรมพวกเราชาวอโศก

ให้มีอุดมการณ์ในการแบ่งปันอาหารแก่เพื่อนมนุษย์ จนเกิดเป็นรูปธรรม

ที่ประชุมชุมชนกุฎาฟ้าน้ำมีมติอนุมัติให้ **ร้านชมร.เชียงใหม่ ขายข้าวในราคาเท่าทุนตลอดเดือน ธันวาคม ๒๕๕๗** เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเป็น การปฏิบัติบูชา ถวายพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เพื่อพิสูจน์สัจธรรมในคำสอนของพ่อครูที่ว่า “ข้าวไม่ใช่สินค้า ข้าวเป็นอาหารที่แบ่งปันกันกิน” มาขยายผลให้เกิดเป็นรูปธรรม เพื่อเผยแพร่บุญนิยมและคำสอนของพ่อครูให้ เป็นจริง และพิสูจน์ได้

มีข้าวกล้องไร้สารพิษหลากหลายสายพันธุ์ อาทิ ข้าวฮางอก ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวกล้องดอย ข้าวหอมนิล ข้าวน้ำนม ข้าวกล้องลิ้มกับ ข้าวเหนียวกล้อง ข้าวเหนียวแดง ข้าวเหนียวดำ เป็นต้น

สมาชิกรู้สึกประทับใจที่ชมร.เชียงใหม่จำหน่ายข้าวในราคาถูก ในขณะที่เดียวกันเขาก็ไม่ซื้อไป กักตุน เป็นการแบ่งปันอาหาร ให้ผู้มาที่หลังด้วย จุ๊ยๆๆ

-นโยบายการค้า

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เป็นประธานการประชุมพาณิชย์บุญนิยม ให้นโยบาย การค้า คู่ความเจริญสูง คือ การค้าขายโดยไม่เอาผลกำไร มุ่งช่วยเหลือสังคม

- พัฒนาองค์กรด้วยการประชุม

“ปัญหาไม่วิให้แก้ไข การประชุมเป็นเรื่อง ปรีกษาหารือ เพื่อหาทางออกและเป็นการปฏิบัติธรรม ซึ่งเป็นเรื่องที่เราทุกคนต้องฝึก ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ที่สำคัญคือ จิตให้อภัย เพราะคนเราพลาดได้

การเสนอประเด็น ต้องเช็คจิตตนเองว่าเป็นการเอาเรื่องถือสา หรือเพื่อให้เกิดความชัดเจนในปัญหา ดังกล่าว เพราะถ้าทำเพราะกิเลส ก็ย่อมขาดทุน

เราควรสังวรระวังตนเองให้มาก และมองผู้อื่นในแง่บวก ซึ่งจะทำให้เราอารมณ์ดี สามารถใช้เหตุผลและสติปัญญาได้อย่างเต็มที่

ซึ่งจะทำให้หาข้อสรุปได้ง่าย ด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน...”

(โอวาทสมณะกอบชัย ธัมมวูโธ จากแฟ้มรายงานการประชุมบริษัทพลังบุญ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ วันที่ ๒๒ ส.ค.๒๕๕๕)

พรรคเพื่อฟ้าดินขอสานงานต่อปณิธาน

๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ วันรัฐธรรมนูญ พรรคเพื่อฟ้าดินได้ไปร่วมพิธี

สักการะพระบรมรูป ร.๗ ที่รัฐสภา ได้ตั้งจิตอธิษฐานว่า

พรรคเพื่อฟ้าดินขอสานงานต่อตามปณิธานของพระองค์ ที่พระองค์จะให้ มีประชาธิปไตย ที่ทำเพื่อชาติ เพื่อแผ่นดิน เพื่อสถาบัน เพื่อประชาชนให้เป็นจริง ด้วยการเมืองอารยะต่อไป

-เสียงเล็กเสียงน้อยจากอนาคตของชาติ

“วันต่อต้านคอร์รัปชันสากล ๒๕๕๗”

ศิลปะ แสดงสด ดนตรี กวี ศิลป์” โดยเครือข่ายศิลปิน

วันอังคารที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๐๐-๒๐.๐๐ น. ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
ถ่ายทอดสดโดยทีมงานบุญนิยมทีวี ท่านจันทร์รับนิมนต์ไปแสดงธรรม และเด็กอนุบาลสันติบาลแสดง
รีวิวประกอบเพลงในชุด “หน่ออ่อนแห่งสุจริต”

เสียงเล็กเสียงน้อย จาก**เด็กนักเรียนสันติบาล** อันเป็นอนาคตของชาติ ได้เขียนฝากถึง
ลุงตู่(พลเอกประยุทธ์)...ในงาน“วันต่อต้านคอร์รัปชันสากล ๒๕๕๗” ว่า

-ลุงประยุทธ์ช่วยทำให้บ้านเมืองไม่ให้โกงกันได้ไหมคะ....**ด.ญ.แลเลื่อนฟ้า ทรรพวสุ(น้องดูแล)**

-ให้นายกฯปราบคนโกง**ด.ญ.หยุดตะวัน ทักโคโน(น้องหน้าต่าง)**

*งานปราบปรามคนโกงเป็นเรื่องใหญ่ เป็นธรรมาธรรมะสงคราม ก็
ขอเป็นกำลังใจให้ลุงตู่ต่อต้าน และจัดการคนโกงประเทศไทยให้ได้ จุ๊ๆๆๆ*

- ลงแขกเกี่ยวข้าว

แม้จะอยู่บนดอยสูง

อากาศเบาบาง

แต่น้ำใจคนไม่ได้เบาบางตามอากาศ

ที่นี่ยังมี**ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว** ไม่เอาเงิน มีแต่น้ำใจ
ให้กัน ยังเหลืออยู่ที่นี้

๒๖ พ.ย.'๕๗ ที่นาของพุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ แผลงนา
ที่มีอาบุญพบรับผิดชอบอยู่ มีชาวบ้าน จากทุ่งจ้อ, แม่เลา, ปางแฟน
มาช่วยลงแขก ๒ วันเสร็จ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของชุมชน หลังจากนั้นก็มีการทำข้าว ช่อมหลังคา
ศาลาชาวน้ำ ทำเครื่องกรองน้ำที่ต้นน้ำ นำโดย **อาจารย์สอง สมณะผืนฟ้า อนุตโตโร และเด็กนักเรียนสัมมา
สิกขามูผาฟ้า** ร่วมเกี่ยวข้าวด้วยกันกับชาวบ้าน

เกี่ยวเสร็จก็รับประทานอาหาร อิ่มท้องเอาแรง เอาบุญกันต่อ

เก็บเกี่ยวเสร็จแล้ว แต่ยังเหลือฟางข้าวไว้ให้เราได้ใช้ประโยชน์ต่อ นำไปทำเกษตรต่อ

- ศิษย์เก่าฯสันติฯรวมตัว

๕ ธ.ค.'๕๗ ที่ซอยกลางหน้าสันติอโศก มี**โรงเรียนหลายเจ้า** มา
รวมตัวกัน แจกอาหารมังสวิรัต **ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสันติอโศก**มารวม
ตัวกันประมาณ ๓๐ คน แจกถ้วยเตี๋ยที่ร้านส้มเขียวหวาน เมื่อเสร็จ
กิจกรรมแจกอาหารก็พบสมณะ และไปรับโอวาหากจากพ่อครู

เป็นงานบุญที่ทำให้เกิดสิ่งดีๆ จุ๊ๆๆๆ

- คำสอนนามธรรม-คำสอนรูปธรรม

ญาติธรรม วิทยา กวางสาย (อ.ท่าวังผา จ.น่าน)

แสดงความเห็นมาว่า “ความเชื่อเรื่องพระพุทธเจ้าทางปรัชญาเมธี มีดังนี้

- ๑) พระพุทธเจ้ามีชีวิตแบบอมตะ ๒,๐๐๐ ปี
- ๒) พระพุทธเจ้ามีอิทธิฤทธิ์แบบฟ้าแลบ-ฟ้าร้อง
- ๓) พระพุทธเจ้ามีชัยชนะแบบปาฏิหาริย์
- ๔) พระพุทธเจ้าเป็นส่วนประกอบของสุญญากาศ

สาธุ เรื่อง“บุคคลาธิษฐาน”จะเกิดมาภายหลังคำสอน ผู้รู้ที่ถนัด “รูปธรรม” ก็จะไปลือในสิ่งที่ตัวเองถนัด เพราะเหตุนี้ พระพุทธเจ้าจะเป็นอะไรได้อีกมากมายทีเดียว

ข้อสำคัญจับแก่นของเรื่องให้ได้ เราก็จะได้ประโยชน์เพิ่มขึ้น จุ๊ๆ

- สมาริสีมตาเป็นไหน?

ญาติธรรมจากเชียงใหม่เลิกกินเนื้อสัตว์ใหญ่แล้ว เธอขอเวลาอีกนิด

ตั้งใจกินมังสวิรัตให้บริสุทธิ์ แต่ก็ขອງใจว่า ปฏิบัติสมาริสีมตาขั้นแรกทำไง?...

ปัจจุบันลีลา ดังนี้

ข้อ ๑ อยู่กับสิ่งที่ตั้งไว้ ทำให้ได้และหมั่นพิจารณาเป้าหมายของศีลที่เราตั้งไว้ว่า มีเจตนาอย่างไร

ข้อ ๒ มีสติอยู่กับตัว รู้เท่าทันในเรื่องของกุศล-อกุศล

วัตถุใด(จับต้องได้) ที่เราถือเป็นกิเลสก็ต้องหาทางเอาชนะ

นามธรรมใด(อารมณ์, ความคิด) ที่เกิดขึ้นเป็นอกุศล ต้องขจัดทิ้ง สลัดให้ออก

ข้อ ๓ อยู่กับตัวเอง หายใจเข้าออกอย่างไรตัว

ทั้งหมดนี้ ผีกฝนบ่อยๆ เราก็จะเก่งเอง จุ๊ๆ

- ปาฏิหาริย์แห่งการอ่าน

จากญาติธรรมทิพวัลย์ เจลียวศิลป์ (อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์)

“อ่านแล้วเพิ่มปัญญาในการแก้ปัญหา

เพราะชีวิตคือปัญหาที่ต้องใช้สติปัญญารู้เท่าทัน จะดำเนินชีวิตแบบใดใจจึงจะสะอาดสว่างสงบ ขอเพียงขันธ์ติ อดทน อดทน อดทน จิตอาสา จิตอาสา จิตอาสา ช่วยแบ่งเบาภาระเพื่อให้อ่านให้ทุกชีวิตมีแต่ความสุข (ทุกข์น้อย)....”

การมีนิสัยรักการอ่าน ถือเป็นจุดเริ่มต้นแห่งปัญญาของชีวิตได้วิเศษ

หากเปรียบเป็นเกษตรกร เปรียบเหมือนเรามีจอบเสียมช่วยขุดดินตายหญ้า จริ่งๆ

นี่แหละๆ อานิสงส์แห่งการอ่าน เป็น unseen ที่เราค้นพบในยุคกึ่งพุทธกาล ! จุ๊ๆ

จิ้งจกส์

๙๙ ฉบับนี้ได้ข้อมูลจาก
☆ คุณพลังเพ็ญ คำดวง (ต้อย)

กับสุขภาพ
ร่างกายที่ต้องพบ
เจอกับปัญหา ตาม
ส่วนต่างๆของร่าง
กาย โดยเฉพาะกับ
ปัญหาของหนังศีรษะ
และเส้นผม พันโยก
ผิวที่แห้งและแตก ว้าว!!! ปัญหาใหญ่ๆทั้ง
นั้นเลย ไม่น่าเชื่อว่า ปัญหาเหล่านี้จะหายหมดไป
กับการรู้จัก การศึกษา การใช้ยาดี...น้ำฉี่ของ
ตัวเราเอง

คุณพลังเพ็ญเริ่มต้นรู้จักกับการใช้น้ำฉี่
จากพ่อครูสมณะโพธิรักษ์และหมอเขียว(ใจเพชร
กล้านจน) รู้สึกศรัทธาและสิ่งในการรักษาตัว
ด้วยน้ำฉี่ ไม่ว่าจะเป็นการรักษาโรคอะไรก็ตาม
ซึ่งตัวเองในตอนนั้นก็มีปัญหาหนังศีรษะ ที่
แห้งคันและเป็นตุ่มเม็ดเล็กๆเหมือนผดผื่น
ใช้แชมพูสระผมยี่ห้อไหนก็ไม่หาย มีใช้อยู่
ยี่ห้อหนึ่งของคลินิก ก็แค่พอทุเลาอาการคัน
แต่ก็ไม่ได้ทำให้อาการคันและเม็ดตุ่มๆหายไป
จึงลองศึกษาวิธีการใช้น้ำฉี่ และทดสอบกับ
ตัวเองดู ด้วยการนำน้ำฉี่มาหมักผม โดยใช้

เวลาหมักประมาณ ๓๐-๔๕ นาทีต่อครั้ง
ทดลองอยู่ประมาณเดือนหนึ่ง ซึ่งไม่ได้ทำทุกวัน
สลับกับการสระผมอยู่เรื่อยๆ

หลังจากที่ทดลองแล้ว ผลปรากฏว่า
เม็ดผื่นที่คันๆก็หายไปเลยหนังศีรษะก็ดีขึ้นมาก
ปกติหัวจะร้อน ทำงานอยู่กับคอมพิวเตอร์
ความร้อนของอุปกรณ์ไฟฟ้าจะแผ่เข้าร่างกาย
พอใช้น้ำฉี่หมักผม เหมือนเป็นการถอนพิษ
ออกจากร่างกายไปในตัว เพราะมันทำให้หัวเย็น

ปรับสมดุลของร่างกาย เคยนำฉี่มาหมักผมไว้
นานถึง ๑๒ ชั่วโมง โดยไม่ล้างออก รู้สึก
เส้นผมนุ่มและลื่นดี แต่อย่าให้เกิน ๑๒ ชั่วโมง
และโดนเสื้อผ้า เพราะจะทำให้เกิดกลิ่น เหมือน
กลิ่นแอมโมเนียเลย สบู่ที่เคยใช้ก็เลิกใช้ หัน
มาใช้น้ำฉี่ทำสปาแทน ทาตามแขนขาและส่วน
ต่างๆของร่างกาย หมักหน้า ล้างตา เหมือน
แทบจะอาบเลยก็ว่าได้ เพราะรู้สึกว่ามันดีจริงๆ

ผิวสุขภาพดีขึ้นจริงๆ ไม่ต้องใช้สบู ไม่ต้องทาครีม ผิวเราชุ่มชื้นตลอดเวลา

อีกเรื่องที่เราเห็นได้ชัดเลยก็คือ ปัญหาของฟัน ตอนนั้นปวดฟันมากและฟันก็โยกด้วยเลยไปพบหมอฟัน หมอบอกว่าต้องทำการผ่าตัดฟัน เพราะถ้าขึ้นป่อยไว้และไม่ยอมผ่าตัดอนาคตข้างหน้าอาจจะกินข้าวไม่ได้ ตอนนั้นตัดสินใจไว้แล้วว่า จะทำตามทีหมอบอก คือ ผ่าตัดฟัน

แต่พอปรึกษาเพื่อนที่เป็นผู้ช่วยทันตแพทย์ ก็บอกว่า ถ้าไปผ่าแล้วมันจะไม่ธรรมชาติและต้องรักษาหลายๆอย่างอยู่เรื่อยๆ และมีสมณะนักบวชของชาวโศกณะแนะนำให้ใช้วิธีการรักษาแบบธรรมชาติ ด้วยการอมน้ำฉี่ ดื่มน้ำฉี่ ตอนนั้นตัวเองรู้สึกไม่อยากผ่าตัดด้วย ก็เลยตัดสินใจเลือกรักษาแบบวิถีธรรมชาติก่อน คือการอมน้ำฉี่ ดื่มน้ำฉี่ อมมาระยะหนึ่งรู้สึกดีขึ้นจริงๆ อาการปวดค่อยๆหายไป ฟันแน่นขึ้น จนในที่สุดก็หายโยก เลยอมน้ำฉี่มาตลอด จนสุดท้ายไม่ต้องไปเสียค่ารักษาผ่าตัด และไม่ต้องเสี่ยงกับปัญหาที่จะตามมาอีกด้วย

การใช้น้ำฉี่รักษาสุขภาพของเรา ช่วยให้เราได้ลดกิเลส ล้างอุปาทานที่มีความรังเกียจและที่สำคัญ ช่วยให้เราต้องคำนึงถึงอาหารที่จะกินด้วย เพราะบางทีที่เรากินอาหารรสจัดก็ส่งผลทำให้ฉี่มีกลิ่นฉุน และรสเข้ม แต่พอคุมอาหาร มันก็ส่งผลที่ดีให้แก่ร่างกายเรา

ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่าตัวเรานั้นจะสามารถ กิน ดื่ม หมัก ทา ฯลฯ ทำได้อยู่ต่อเนื้อหรือเปล่า เพราะความต่อเนื่อง ก็ส่งผลทำให้ตัวเรานั้นมีสุขภาพที่ดีขึ้นได้เร็วเช่นกัน

น้ำฉี่ดีจริงหรือ ยังมีตอนที่สอง ที่คุณพลังพิณนั้น ยินดีอย่างมากที่จะช่วยเผยแพร่ วิธีการรักษาต่างๆของตัวเอง ด้วยน้ำฉี่กับเหตุการณ์ที่ตัวเองถูกรถมอเตอร์ไซด์ชนอย่างแรงเข้าที่ร่างกาย ลองติดตามดูนะคะ เผื่อว่าอย่างน้อย วิธีการรักษาโรคต่างๆด้วยน้ำฉี่ของตัวเรานั้น จะสามารถช่วยให้ร่างกายของเราดีขึ้น ติดตามได้ในฉบับต่อไปค่ะ....

เก็บเล็กผสมน้อย

PO หรือ ชีวภาพสังเคราะห์แสง (Photosynthetic Organism)

ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

PO เป็นแบคทีเรียสังเคราะห์แสง (Photosynthetic Bacteria) ใช้ในงานเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมหลากหลาย แพร่หลายไปทั่วโลกมานานกว่า ๕๐ ปี

PO คือ ชีวภาพสังเคราะห์แสง เป็นจุลินทรีย์ที่แตกต่างจากจุลินทรีย์ทั่วไปที่ใช้กันอยู่ เพราะเป็นจุลินทรีย์ที่ได้รับคัดเลือกสายพันธุ์พิเศษ มีความแข็งแรง ทนทาน สามารถใช้ในที่มีแสงสว่างได้ดี และมีแสงสว่างน้อย ทั้งที่มีออกซิเจนและไม่มีออกซิเจน

-Pseudomonas SP ใช้แสงเป็นแหล่งพลังงานอยู่ในสภาพไม่มีออกซิเจนได้ และยังสามารถตรึงไนโตรเจนได้ เป็นแหล่งอาหารของพืชและสัตว์

-Pseudomonas SP สามารถลดระดับไนเตรตที่มีมากเกินไป (ลดการเน่าเสีย และกลิ่นเหม็น)

ประโยชน์ของชีวภาพสังเคราะห์แสง PO

บำบัดน้ำเสีย

ในครัวเรือนและภาคอุตสาหกรรม ช่วยป้องกันมลพิษทางอากาศ ช่วยกำจัดของเสีย และแร่ธาตุที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม ลดค่า BOD ลดความเป็นกรดและสารแขวนลอย ฯลฯ

วงการสัตว์น้ำและปศุสัตว์ นำไปผสมเป็นอาหารเสริม เพราะเซลล์ของจุลินทรีย์นี้ประกอบด้วยโปรตีนสูงถึงร้อยละ ๖๐-๖๕ มีกรดอะมิโนที่จำเป็นครบถ้วนและยังมีวิตามิน แร่ธาตุ ทำให้สัตว์แข็งแรง ปลอดภัย โตเร็ว นอกจากนี้ยังควบคุมน้ำเสียในบ่อสัตว์น้ำ ลดปัญหาเชื้อโรคต่างๆ ในน้ำกำจัดกลิ่นเหม็นในฟาร์ม

วงการเกษตร

ใช้ในนาข้าว, พืชไร่, ไม้ผล, ไม้ประดับ ฯลฯ ลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยเคมีหรือปุ๋ยหลักลงถึง ๕๐% ลดก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์(ก๊าซไข่เน่า) ในดิน ช่วยให้รากพืชขยายได้ดี และกินปุ๋ยได้ดีขึ้น เพิ่มผลผลิตมากขึ้นมากกว่า ๓๐% เพิ่มแร่ธาตุในดิน เช่น ไมคอร์ริซา, อาซิโตแบคเตอร์ พืชมีความแข็งแรง ต้านทานโรคและแมลงต่างๆได้

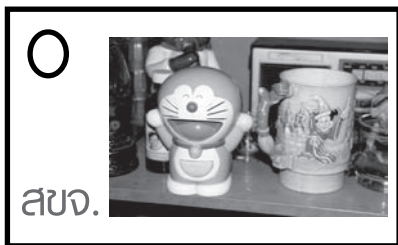

ตลาดมือสองวันพุธ ที่...สขง.

คอลัมน์ขยะน้อยฉบับนี้จะพาผู้อ่านไปเยี่ยมชมสถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ (สขจ.) ท้ายซอย นวมินทร์ ๔๔ ในวันพุธกันค่ะ

ทุก**วันพุธ** สขจ. จะเปิดขายสินค้า ซึ่งมีทั้งสินค้าเก่าเหลือใช้ที่อยู่ในสภาพดี และสินค้าใหม่ที่เกินความจำเป็นของผู้ที่นำมาบริจาคให้กับทางสขจ. โดยจำหน่าย**ราคา**ส่งให้กับพ่อค้า-แม่ค้าที่มีอาชีพขายสินค้ามือสองได้ซื้อไปเพื่อจำหน่ายต่อ **ซึ่งตลาดวันพุธนับว่าเป็นการสนับสนุนสัมมาอาชีพ หรืออาชีพที่สุจริต**ค่ะ

ประ**ตุ**สขจ. จะเปิดให้เข้าเวลาสิบโมงเช้า ก็จะมีพ่อค้า-แม่ค้าที่เป็นลูกค้าประจำของสขจ. ประมาณ ๒๐-๔๐ ราย หมุนเวียนกันมาโดยทุกคนจะรอดิว**จับสลา**ก ว่าใครจะได้เข้าเป็นคนแรก เพื่อจะได้เข้าแถวเพื่อเข้าเลือกสินค้าอย่างเป็นระเบียบ ไม่แย่งชิงกัน ซึ่งลูกค้าจะให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี

เมื่อเข้ามาแล้ว ผู้มาซื้อของจะเดินไปหยิบเลือกมาคนละผืน ปูกางตรงมุมสะดวกของแต่ละคน และทุกคนก็จะเดินไปเลือกสินค้าที่พอใจแล้วนำมาวางไว้ที่เลื่อของตน นั่นหมายถึงว่า ของเหล่านั้นมีคนจองเพื่อรอจ่ายเงินแล้วค่ะ

บรรยากาศการซื้อขายจะเต็มไปด้วยความเป็นมิตร **ไม่มีการทะเลาะวิวาทแย่งสินค้ากัน** *ตอนช่วงจะแบ่งปันกันในหมู่ผู้ซื้อด้วยซ้ำ*

ผู้มาซื้อของเมื่อเลือกสินค้าจนพอใจ ก็จะตาม **จิตอาสาประจำของสขง.** เช่น **ลุงเฮ้ ป้าหนู** มาตีราคาจะมีการต่อรองราคากันบ้าง แชวกันบ้าง แต่ท้ายสุดก็จะตกลงราคาที่พอใจทั้งสองฝ่าย

และเมื่อได้ราคาที่พอใจแล้ว **ลุงเฮ้** กับ **ป้าหนู** จะเขียนยอดรวมราคาลงบนกระดาษ ให้ลูกค้านำกระดาษไปจ่ายเงินที่ **ป้ากุส** ที่ทำหน้าที่เป็นแคชเชียร์เก็บสตางค์ แล้วถึงไปรับสินค้าได้

น้องเปีย ลูกค้าที่มา
ซื้อเสื้อผ้าประจำบอกว่า

“ที่นี้ขายต่างกับที่อื่น
อย่างอื่นจะไม่ให้เลือก
เลยถ้าซื้อเป็นกิโล ถ้า
เลือกได้คือต้องซื้อเป็นตัว
และจะขายแพงกว่าที่นี้มาก
พี่ๆที่สขจ.น่ารักมาก เป็น
กันเองมากค่ะ เรามารับ
จากตรงนี้ พี่เขาก็ให้ในราคา
ที่ถูกแล้ว เราก็เลยเอาไป

ขายให้คนที่มาซื้อทั่วไปในราคาไม่แพงเช่นกัน ก็เหมือนเราทำบุญไปในตัวได้เหมือนกันค่ะ”

นอกจาก น้องเปีย ลูกค้าอีกหลายคนบอกว่า มาซื้อที่สขจ. จะได้ราคาที่ถูกกว่าที่อื่น ซึ่ง
ลูกค้าวันพุธที่เป็นพ่อค้า-แม่ค้า ก็พอจะแบ่งได้เป็นกลุ่มๆ เช่น กลุ่มที่ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าเก่า กลุ่มซื้อ
เสื้อผ้า กลุ่มซื้อกระเป๋า-รองเท้า หรือ กลุ่มซื้อของจิพาะต่างๆ เป็นต้นค่ะ

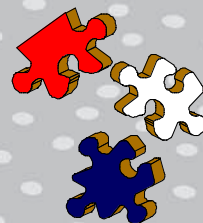
ตลาดวันพุธจะวายประมาณบ่ายสี่โมง หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจการซื้อขาย ป้าหนูก็จะทำ
บัญชี และนำเงินส่งเข้ากองบุญ เพื่อสนับสนุนบุญนิยมที่วัดต่อไป

แน่นอนค่ะ ว่า ตลาดวันพุธนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย ถ้าไม่มีกลไกสามสิ่ง คือ

๑. **ผู้ที่ช่วยนำสิ่งของ** ที่เราเรียกว่าเป็นของเก่าเหลือใช้ ของใหม่เกินความ
จำเป็น ของท่านที่นำไปบริจาคที่สขจ.

๒. ไม่มี **จิตอาสา** ที่หมั่นเวียนมาช่วยกันจัดหมวดหมู่สิ่งของ

และ ๓. ท้ายสุดถ้าไม่มี **ลูกค้า** มาซื้อของ

ตั้งนั้น ทีมขยะเฮียๆ จึงอยากเชิญชวนสมาชิกสภาสขจ. มาเป็นหนึ่งในภาคี
ขับเคลื่อนสขจ.นั้นขยะ เพื่อแปรขยะเป็นบุญสนับสนุนบุญนิยมที่วัด จิวิฑิตีเผยแผ่พุทธศาสนา
เป็นอาหาชทางจิตวิญญาณสำหรับพวกเรา

✽ โดย...กัมมัสสง.

เช้าวันนี้ มีหนูตัวหนึ่งหิวมันเข้าไปติดอยู่ในขวดนมเปรี้ยว มันเดินตุบตุบเบบหลังคาของตู้เสื้อผ้าในบ้าน ฉันมีโอกาสนึกเอื้อมมือไปบนหลังคาแล้วจับขวดนมเปรี้ยวที่ติดหัวของมันได้ครึ่งหนึ่ง ฉันพยายามช่วยดึงขวดให้มัน แต่ก็เอาไม่ออก จึงปล่อยมือ ต่อมาฉันก็ปีนฝ้าผนังบ้านมองหามันอีกเห็นมันกำลังนั่งอยู่กลางหลังคาตู้เสื้อผ้า

ต่อมาเมื่อน้องชายของฉันรู้จึงเอาไม้เขี่ยเพื่อให้มันตกลงบนพวงกุญแจ แต่แล้วมันก็หนีข้ามเขตแดนไปที่ดินคนอื่นที่ล้อมรั้วสังกะสีไว้ มันวิ่งเตลิดไปต่างๆที่หัวยังติดอยู่ในขวดนมเปรี้ยวนั้น

พอครึ่งวันผ่านไป น้องชายขับรถมาส่งฉันที่ตัวเมืองเพราะฉันต้องกลับกรุงเทพฯ เราคุยกันในรถเรื่องหนูตัวนั้น เขาจึงรู้ว่าฉันเองก็จับขวดนมเปรี้ยวที่หัวของมันได้ครึ่งหนึ่งแล้ว

เมื่อช่วงหัวค่ำที่ผ่านมาฉันโทรศัพท์กลับไปคุยกับพ่อเหมือนเช่นทุกวันที่โทรคุยกัน พ่อพ่อรับสาย เรื่องแรกที่พ่อบอกกับฉันก็คือ **หนูตัวนั้น พวกเราช่วยมันได้แล้วนะ**

ฉันฟังแล้วก็ยังไม่เข้าใจ พ่อจึงอธิบายว่า

น้องของฉันกลัวว่าฉันจะไม่สบายใจกับเรื่องนี้ พ่อหลังจากที่เขาขับรถกลับมาจากส่งฉันที่ตัวเมือง

แล้ว เขาก็เลยตัดสินใจว่าอย่าไปขึ้นอีกด้านหนึ่งของที่ดินพื้นที่ล้อมรั้วสังกะสีกันแดนระหว่างบ้านของเรากับเพื่อนบ้านไว้ แล้วเขาก็ตามหาหนูหัวติดขวดนมเปรี้ยวตัวนั้นจนเจอ แล้วนำมันกลับบ้านมาตั้งขวด แต่หัวของมันติดอยู่ในขวดแน่นจริงๆ

แม่ก็ช่วยเขาจับตัวมันไว้ ส่วนเขาก็ไปหากรรไกรมาตัดขวด ตอนนั้นพ่อก็กลับมาจากสวนเลยได้ช่วยกันสามคนและก็ช่วยมันสำเร็จ

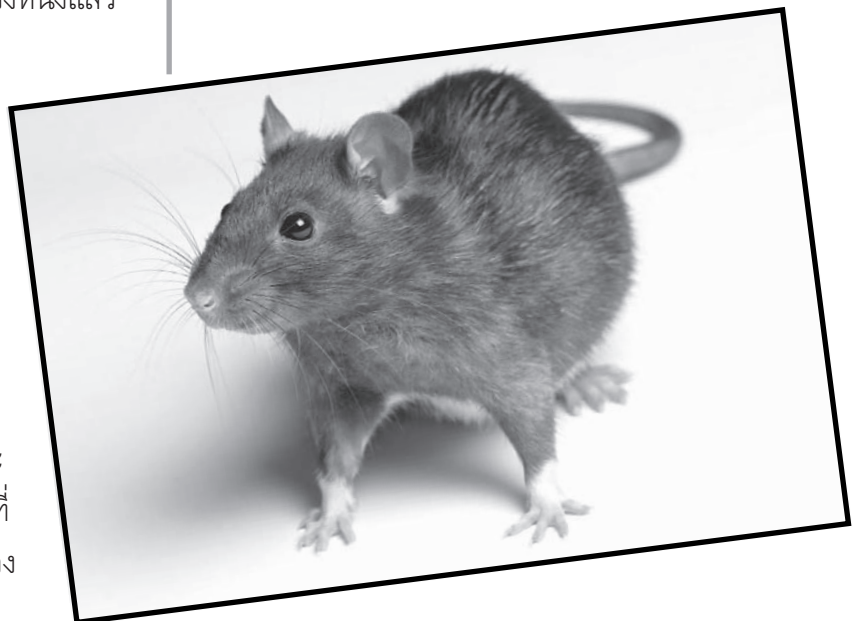
มันช่างเป็นหนูที่อึดจริงๆ หัวติดอยู่ในขวดนมเปรี้ยวเป็นเวลากว่าครึ่งวัน แต่มันก็ยังมีชีวิตรอด

ต้นเรื่องของอุบัติเหตุครั้งนี้

คือ ขยะในมือของมนุษย์

ขอบคุณน้ำใจของทุกคนที่ไม่ละเลยหรือคิดแค่ว่า **มันก็แค่หนูตัวหนึ่ง** และทำให้ฉันได้คิด..ว่า“ความกรุณาที่ลงมือช่วย”ยังคงอยู่ในมือของมนุษย์..เช่นกัน

-มนทกานติ-

เรื่องอ.อ.อ.
เป็นหนึ่งในเรื่อง

การตัดใจเสียดสละของรัก พวกเสื้อผ้า
ตัวเก่งสุดโปรด มันก็ทำให้หัวใจเราอุ่นสบาย ตั้ง
แต่เริ่มคิด.. พอลงมือให้ ก็รู้สึกได้ถึงความโล่งใจ
มันรู้สึกดีๆกับตนเองว่าชีวิตนี้ไม่ใช่เป็นผู้คิดจะ
เอาฝ่ายเดียว แต่ให้เป็น และกล้าให้ของที่ตัว
เองรักด้วย **ความสุขที่เกิดจากการกล้าตัดใจจาก
ของรักของหวง เป็นอย่างนี้เอง**

-คนจนผู้รักอิสระ-

เพื่อนไลน์มาบอก ว่าสละเสื้อกันหนาว
ตัวเก่งให้คนอื่นเขาไปเรียบร้อยแล้ว เขาก็เล่า
ธรรมดาๆนะ ไม่ได้มาซัดขวนหรือคุยโวโอ้อวด

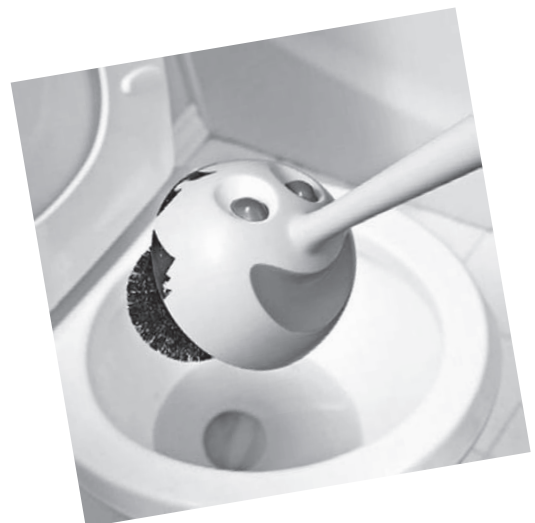

อะไร แต่พอรู้เรื่องของเขาแล้วเกิดแรงกระตุ้น
ให้เราอยากทำ..แบบมัน..เอ้ย..เขา..บ้าง

การแข่งกันเสียดสละ..นี่มันก็สนุกนะ
ตู้เสื้อผ้าโล่งขึ้นด้วย ชีวิตชีวิๆ สบายๆ

-มะพร้าวหน้าหอม-

วันนี้ เป็นวันดีที่สร้างขึ้นเอง โดย
ฉันทยอมซัดห้องน้ำ..ให้กับแผนกทำงานแล้ว!!!

ฉันมีความสุขมากค่ะ ไม่ใช่เพราะฉัน
เพิ่งขัดห้องน้ำเป็น แต่ที่มีความสุขเพราะฉันขัด
ห้องน้ำ..“ด้วยความเต็มใจ”

จิตใจต่างกับ“วันนั้น”มากแล้ว “วันนั้น”
มันช่างเป็นวันที่เต็มไปด้วยความอึดอัดใจจริงๆค่ะ
จำได้เลยว่าวันนั้นน้ำตาไหลเยอะมาก
ฉันร้องไห้ต่อหน้าหัวหน้าเลยด้วย

**ต้นเหตุไม่ได้อยู่ที่รังเกียจห้องน้ำ
แต่ต้นเหตุคือฉันเกลียดเพื่อนคนหนึ่งในที่ทำงาน**

มันคือวันที่หัวหน้ามอบหมายงานของ
เพื่อนคนหนึ่ง เพื่อให้ฉันนำไปจัดการต่อในชั้น
ตอนของแผนกที่ตัวฉันรับผิดชอบ ตอนนั้น
นะคะเสียใจมากๆ ทั้งโกรธหัวหน้าและรังเกียจ
เพื่อนคนนั้นแทบทิวัด เพราะใจฉันไม่ชอบเพื่อน
คนนั้นอยู่แล้วนั่นเอง

**แต่เหตุการณ์นั้นก็ประจักษ์ต่อจิตใจ
ที่อยากเป็นนักปฏิบัติธรรมะเอง**

**ฉันละลายไปพลง แต่ก็ยังเกลียดชัง
เขาไปด้วย มันช่างทุลทุลมาก**

กว่าจะคลี่คลายจิตใจตัวเองได้ ฉันต้อง
ลองทำหลายอย่าง ลองมองเขาด้วยหลายๆวิธี
เพื่อว่าฉันจะลดอาการเพ่งโทษให้ได้

**สามปี...ที่ฉันต้องอยู่กับความเพ่งโทษ
และต้องแก้ไขจิตใจอย่างอดทน จริงจัง**

**ขอบคุณ ที่เพื่อนคนนั้นยังทำงานอยู่
ที่เดียวกับฉัน**

ขอบคุณโอกาสในการแก้ไขตัวเองค่ะ

- พิมพาภรณ์ เบิกอรุณ -

กิจกรรมจัด
โรงเรียนมงสวัสดิ์ฯ ปีนี้
ชวนเพื่อนที่ไม่ชอบช้ำหน้า
ไปแจกไอติม ให้เด็ก

นักเรียนโรงเรียนชั้นประถม

ที่ไปทำกิจกรรมร่วมกันได้ เพราะคิด
ว่าอารมณ์ไม่ชอบทั้งหลายนั้นเป็นสภาพ “อดีต”

จึงลดการถือตัว ลดความถือสาของตน
**ปรับใจ ปรับความคิดใหม่ให้ได้
จะได้ทำดีใหม่ๆ สดชื่นๆ**

- หัวใจตรุษยังสวยได้อีก -

ยังเป็นคนขี้โมโห โมโหเสร็จที่ไร ถึง
มานึกได้ว่า ถ้า..ใจเราเย็นกว่านี้ อารมณ์ขันกว่านี้
มันก็จะไม่มีปัญหาอะไรเลย

ไว้จะแก้ไข พัฒนาฝีมือในการคิดเรื่อง
ดีๆ อารมณ์ดีๆ

**การพ่ายแพ้พ่ายอารมณ์ตัวเองครั้งนี้
จับว้ายร้ายในใจได้ตัวหนึ่ง นั่นคือ เรามัวเอา
ตัวเองไปประเมินเขาซะเรื่อย แล้วเราก็เลยไม่ยอม
ช่วยทำให้มันดีขึ้น เอาแต่ประท้วงเขา**

จะจำไว้ว่า การรับช่วยกันแก้ไข
สถานการณ์ เป็นการคืนความสุข และคงสภาพ
ความสุขให้เกิดขึ้นได้

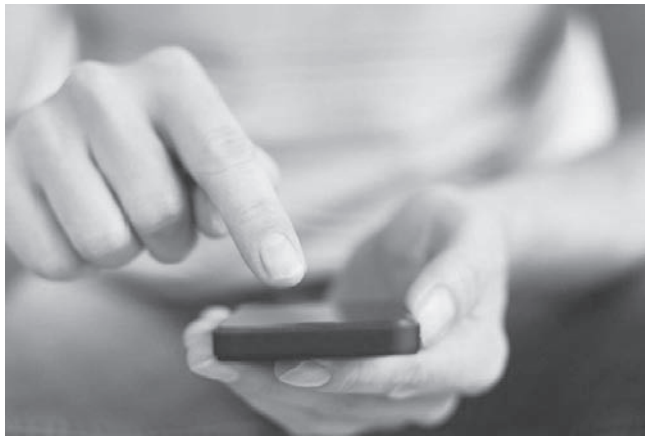
- ศสจ. คืนความสุขให้ฉัน -

เตือนภัย! ปกิ โฟน จากเด็ก ฝากผู้ปกครองเป็นอุทราหรณ์

โทรศัพท์มือถือ แม้จะเป็นอุปกรณ์สื่อสารที่ค่อนข้างจำเป็นต่อชีวิตประจำวันก็ตาม แต่การที่ผู้ปกครอง ซื้อโทรศัพท์มือถือราคาแพง เช่น ไอโฟน หรือ สมาร์ทโฟนยี่ห้ออื่น ๆ ก็ตาม ให้กับบุตรหลาน โดยเฉพาะที่ยังอยู่ในวัยเรียนใช้นั้น อาจนำภัยร้ายมาสู่บุตรหลานของท่านได้ อย่างเช่นที่ปรากฏเป็นข่าว เช่น...

โจรกรุงควมบรรจจักรยานยนต์ ซิงไอโฟน ๔ นักเรียนหญิงชั้น ม. ๔ ที่ป้ายรถเมล์ ย่าน

รามคำแหง ในขณะที่นักเรียนกำลังนั่งรอมาตราที่ป้ายรถเมล์ ซ.รามคำแหง โดยคนร้ายขับขี่รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า ขึ้นมาบนฟุตปาธ และตรงเข้ากระชากโทรศัพท์มือถือไอโฟน ๔ ไปต่อหน้าต่อตาคนที่ขึ้นรถเมล์ที่ป้ายดังกล่าว แล้วขับรถหลบหนีไปอย่างรวดเร็ว

ล่าสุด เด็กนักเรียนชั้น ม.๑ อายุ ๑๓ ปี ถูกโจรแห่งเพื่อชิงโทรศัพท์มือถือ เนื้อข่าวระบุว่า หลัง

จากเลิกเรียน เด็กนักเรียนได้มานั่งรอรถโดยสารประจำทางที่ป้ายรถเมล์ย่านพัฒนาการ แล้วได้หยิบโทรศัพท์มือถือยี่ห้อ ไอโฟน รุ่น ๕ ซี ขึ้นมาเล่นระหว่างรอรถ ระหว่างนั้นมีคนร้ายเป็นชายสองคนขี่รถจักรยานยนต์ และลงมาทำร้ายเด็กนักเรียน โดยใช้อาวุธมีดแทงเข้าไปที่บริเวณชายโครง แล้วฉวยเอาโทรศัพท์ไอโฟน ขี่จักรยานยนต์หลบหนีไป กรณีนี้ แม้เด็กจะอาการปลอดภัย แต่เชื่อว่าเหตุการณ์อันเลวร้ายนี้ คงจะฝังอยู่ในความทรงจำของเด็กอีกนาน

จึงอยากฝากเป็นอุทราหรณ์ไปถึงผู้ปกครอง ในการรู้จักประมาณในการเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือให้บุตรหลานของท่าน ถ้าซื้อที่ราคาแพง ก็จะเป็นที่ล่อตาล่อใจของโจรผู้ร้าย ที่ขาดสำนึกและกล้าทำร้ายแม่เด็ก เพื่อแลกกับสิ่งของมีราคาได้

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้วประมาณ ๗๐ กว่าปี มีครอบครัวหนึ่ง ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวชื่อ พ่อสี หรือชาวบ้านเรียกกันว่า พรานลี้ มีอาชีพทำนาทำไร่ และ อาชีพเสริมที่พ่อสีรักและชอบมากคือ การออกป่าล่าสัตว์ จำพวกช้าง กวาง เก้ง กระต่าย ไก่ป่า เพื่อเอามาขาย และเอามากินเป็นอาหาร

อยู่มาวันหนึ่ง หลังจากที่พ่อสีดำนากับลูกและเมีย มาตั้งแต่เช้าจนเที่ยง หลังจากกินข้าวเที่ยงเสร็จ พ่อสีก็บอกว่า “บายนี้พ่อจะเข้าป่าล่าสัตว์ เพื่อเอามาขาย ขอให้ลูกๆและแม่เฝ้าบ้าน ดำนาค่อนนะ คำแล้วก็กลับบ้าน ก่อนเลย ไม่ต้องรอพ่อ”

จากนั้นพรานลี้ก็เดินหายเข้าป่าเชิงเขาไป

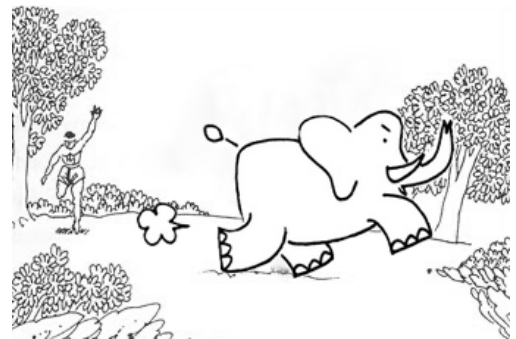
พรานลี้พกปืนล่าสัตว์ตั้งแต่ตอนบ่าย จน

กระทั่งตะวันจะลับขอบฟ้าอยู่แล้ว ก็ยังไม่ได้สัตว์เลยสักตัว แกจึงคิดจะกลับ ขณะที่เดินทางจะกลับ บ้านใกล้จะทะลุป่าอยู่แล้ว ทันใดนั้นแกก็เหลือบไปเห็นช้างตัวหนึ่ง กำลังกินใบไม้ใบหญ้าอยู่ริมป่านั้น พอแกเห็นช้างเท่านั้น แกก็คิดว่า

“เอาล่ะวะ ไม่ได้สัตว์อะไรสักตัวเลย เรายิงเอาช้างตัวนี้ เพื่อเชือดเอาเนื้อของมันไปขาย คง จะได้เงินมากมายทีเดียวละ”

เมื่อคิดได้เช่นนั้นพรานลี้จึงเล็งปืนไปที่หัวของช้าง กะยิงนัดเดียวให้ช้างล้มตายทันทีเลย แล้วแกก็ยิงปืนออกไป ทันทีที่ทันใดนั้นเองเป็นช่วงจังหวะที่ช้างกำลังเอางวงไล่พวกเหลือบแมลงวัน ที่มา กัดกินตัวของมัน เป้าตรงหัวช้างจึงเคลื่อน กระสุนปืนที่ยิงออกไป จึงไปถูกขาด้านซ้ายของช้าง พอช้าง โดนยิงและได้ยินเสียงปืน มันก็ตกใจวิ่งเตลิดเข้าป่าไป

พรานลี้เห็นเช่นนั้น จึงออกวิ่งตามช้างป่าตัว นั้นไป กะจะตามไปยิงซ้ำให้ช้างตาย แกพยายามเท่าไร ก็ตามไม่ทันสักที จนกระทั่งช้างตัวนั้นวิ่งเข้าป่าลึกไป ตะวันก็ใกล้จะตกดินอยู่รอมมระอ พรานลี้กลัวจะหลงป่า จึงหยุดการติดตามช้างป่าตัวนั้น

อยู่ต่อมาอีกเดือนกว่าๆ พวกชาวบ้านที่ออก

ไปหาของป่าจำพวกหน่อไม้ เก็บเห็ด ก็มักจะไปเจอช้างป่าตัวหนึ่ง ผอมโซ่ มายืนร้องไห้ให้น้ำตาไหลอยู่ตลอดเวลา ที่ขาข้างหนึ่งมีแผล และหนองกำลังซอมน้ำอยู่ ดูๆคล้ายมันจะมาขอร้องให้คนช่วยเอา ตัวหนอนออกจากขาของมัน มันคงจะเจ็บมันคงจะปวด แบบ ต้องทนทุกข์ทรมาน จนไม่เป็นอันจะกินจะนอน ร่างกายของมัน จึงดูผอมโซ่แบบนี้

บ้างก็ไปไล่ไล่ตรงหมู่บ้านนั้นที่ หมู่บ้านนี้ที่ ถ้ามันพูดได้ มันคงจะพูดกับคนที่พบเห็นมันว่า ช่วยหายามารักษาแผลและเอา หนองที่เกาะขาของมันออกให้ทีเถอะ เพราะฉันเจ็บ ฉันปวด ฉันทรมานเหลือเกิน มันไปไล่ไล่ตรงหมู่บ้านนั้น หมู่บ้านนี้ อยู่เป็นเดือน แล้วต่อจากนั้น ผู้คนก็ไม่พบเห็นช้างตัวนั้น อีกเลย มันคงจะตายไปแล้วก็ได้ จึงไม่ปรากฏตัวให้คนเห็นอีก

ผ่านไปหลายปีพรานสีก็แก่ตัวลง ร่างกายเคย แข็งแรง ก็ไม่ค่อยจะมีแรง แถมพรานสี ยังมีโรคปวดขา ปวดแบบปวดแสบปวดร้อน โดยเฉพาะตรงขาข้างซ้าย ด้านเดียวกับขาของช้างที่พรานสีเคยยิง พวกลูกๆเห็นพ่อ เจ็บป่วยลงอย่างกะทันหันเช่นนั้น จึงพาไปหาหมอ ยา สมุนไพร นำเอายาสมุนไพรมาฝนให้ทาและให้กิน อาการปวดขาของพรานสีก็ไม่ดีขึ้นมาเลย

สมัยก่อนนั้นโรงพยาบาล ก็จะมีอยู่แต่ที่กรุงเทพฯเท่านั้น พวกลูกๆของพรานสีจึงพาพ่อไป รักษาที่โรงพยาบาลในกรุงเทพฯ รักษาอยู่นานเป็นเดือนๆ อาการปวดขาของพ่อพรานสีก็ไม่ดีขึ้นมาเลย โรคนี้มันเป็นโรคของกรรมเวร จะรักษาด้วยยาทุกยาดีขนาดไหนพระท่านว่า เงามแรงบาปแรงกรรมยังไม่ หมดไป ก็อย่าหวังว่าโรคนี้จะไม่หายไปเลย สุดท้ายพวกลูกๆเห็นว่าอยู่ไปอาการป่วยของพ่อก็ไม่ดีขึ้นจึง พาพ่อกลับมารักษาตัวอยู่ที่บ้านอย่างเดิม

พรานสีเจ็บปวดทรมานเป็นเวลาหลายเดือน อยู่ต่อมาขาข้างซ้ายที่เจ็บปวดนั้น ก็เกิดบวม ขึ้นมาเฉยๆ ยิ่งนานวันก็บวมขึ้นมามีเรื่อยๆ มองดูคล้ายๆขาของช้างที่โดนยิงจนบวมเป่งนั้น..

อยู่ต่อมาขาที่บวมเป่งนั้นก็เกิดอาการคัน พรานสีจึงเอามือไปเกาเพื่อบรรเทาอาการคัน ยิ่ง เอามือเกาอาการคันก็ยิ่งคันยิ่งขึ้นมามีเรื่อยๆ สุดท้ายจึงกลายเป็นแผล แล้วก็หนอง ส่งกลิ่นคาว กลิ่นเหม็นตลบอบอวลไปทั่วบ้าน พวกแมลงหวี่แมลงวันได้กลิ่นก็พากันบินมาตอม มาดูดกินเลือด และหนองเหล่านั้นเต็มไปหมด

แม่และลูกๆเห็นเช่นนั้นจึงหาผ้าห่มมาคลุมไว้ เพื่อไม่ให้แมลงวันมาตอม และสลับกันคอยดูแลพ่อ เพื่อไม่ให้แมลงวันมาตอมแผลที่ขาของพ่อ

ตอนแรกๆพวกลูกๆ ก็พากันจัดเวรยามคอยดูแลพ่อเป็นอย่างดี คอยดูแลผ้าคลุมแผล เวลาผ้าหูดก็คอยช่วยดึงผ้ามาปิดให้เหมือนเดิม แต่บางครั้งลูกๆก็มีธุระลงมาจากที่บ้าน เพื่อหา

อาหารให้แก่หมู เบ็ด ไก่ กว่าจะเสร็จก็นานพอสมควร พอขึ้นไปบนบ้าน ผ้าคลุมก็หลุดออกจากขาที่เป็นแผลของพ่อเสียแล้ว พวกแมลงวันแมลงหวี่ได้ที่ก็พากันบินมาตอม

สองสามวันต่อมาไซของแมลงวัน ก็กลายมาเป็นตัวหนอนตัวเล็กๆเป็นร้อยๆพันๆตัว พากันเจาะซอนไซอยู่ที่แผลที่ขาของพ่อพรานสีนั้น พรานสีพอดินหมู่หนอนเจาะกินเลือดกินเนื้อที่ขา ได้รับความเจ็บปวดทุกข์ทรมาน รวากับมีเข็มนาที่มมาแทงที่ขาเป็นร้อยๆพันๆดวงเลยทีเดียวน

พรานสีได้แต่ร้องครวญครางโอดโอยอยู่ตลอดเวลา เจ็บปวดมากจนสุดจะบรรยาย มีแต่น้ำตาไหลรินอยู่ตลอดเวลา เหมือนดั่งช้างขาเน่าตัวนั้น พวกลูกๆเห็นเช่นนั้นก็พยายามจะหาทางช่วยเหลือ แต่ก็ไม่รู้จะช่วยพ่อได้อย่างไร

พ่อพรานสีเจ็บปวดบาดแผล จนไม่เป็นอันกินอันนอน กินอาหารก็ไม่ค่อยจะได้ นอนก็นอนไม่หลับ เพราะเจ็บปวดทุกข์เวทนา จากหมู่หนอนที่เจาะซอนไซแผล ยิ่งนานวันเข้าร่างกายก็ผ่ายผอมลง เหลือแต่หนังหุ้มกระดูก เหมือนดั่งช้างป่าที่เคราะห์ร้ายตัวนั้น สุดท้ายพ่อพรานสีก็ได้สิ้นลมหายใจลงอย่างต้องทนทุกข์ทรมานเป็นที่สุด สมดังคำพระที่ว่า ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นย่อมมาถึงตัว

✿ เขียวฉ้อย ขอนแก่น

คำว่า “บำเพ็ญ” แปลว่า ทำให้เต็มบริบูรณ์ หมายถึงการเพิ่มพูน มักใช้ในทิศทางที่ดี เช่น บำเพ็ญประโยชน์ บำเพ็ญบุญ ฯลฯ ในหลักสูตรการศึกษาแต่ก่อนมาก็มีการฝึกเด็กนักเรียนให้เป็น อนุชาชาติ คือ บำเพ็ญประโยชน์ หรือคือ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อสังคมที่เราอาศัยอยู่ เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กๆ ได้เห็นความสำคัญ ที่ต้องมีใจเอื้อส่วนรวม ความมีน้ำใจ เสียสละนี้เป็นส่วนที่ทำให้ชีวิตมีความหมายเต็มบริบูรณ์ สำนึกดีตั้งแต่วัยเด็ก รู้รักโรงเรียนที่อาศัย ทำความสะอาดห้องเรียน บริเวณโรงเรียน เก็บขยะ จัดทุกอย่างให้เข้าที่เข้าทางเป็นระเบียบเรียบร้อย ดูดี เก็บกวาดดูแลหน้าโรงเรียนให้สะอาดเป็นหน้าเป็นตาแก่โรงเรียน รวมทั้งฝึกการทำหน้าที่จราจร ถนนหน้าโรงเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนชราและเด็กในการข้ามถนน ซึ่งบัดนี้ก็มีการแก้ปัญหาด้วยการมีสะพานลอยข้ามทางให้เดินได้อย่างปลอดภัย

พูดถึงความปลอดภัยของชีวิต อันคือสุดยอดปรารถนาของทุกคน วิธีที่จะให้ชีวิตดำเนินไปอย่างปลอดภัยจากภัยอันตรายอย่างแท้จริงก็คือการบำเพ็ญบุญ ประพฤติตามศีลพรตที่พระศาสดา ตรัสสอนไว้ การรักษาศีลแต่ละข้อ ล้วนนำพาชีวิตให้ดำรงอยู่อย่างปลอดภัย รู้รักชีวิต เกิดจิตสำนึก ที่จะไม่เบียดเบียนชีวิต ไม่แย่งชิงของกินของใช้ของอาศัยยังชีพ รวมทั้งสถานที่ บุคคลอันเป็นที่รักที่ ห่วงแทน รู้จักเคารพในสิทธิความเป็นเจ้าของ ไม่กล้าละเมิด “ของผู้อื่น” รู้เห็นคุณค่า “ของตน” ที่ต้อง อาศัย เพื่อสร้างสรรค์สาระประโยชน์แก่ชีวิตทั้งส่วนตนและส่วนรวม

ด้วยเหตุนี้ ผู้เว้นขาดอบายมุขได้อย่างหมดจด ไม่ว่าจะเหล่าบุหรี การพนัน เที้ยวกกลางคืน คบมิตรชั่ว จนถึงความเกียจคร้านการงานได้ ย่อมมีความปลอดภัยในชีวิตไปแล้วเกือบเต็มร้อย ยิ่ง หากว่าได้ชัดเจนกับความเสพติดแล้วจัดการกับอาการเสพ กำจัดให้หมดสิ้นไปได้ ชีวิตก็จะมีโอกาส ทำประโยชน์โดยถ่ายเดียว

ฉลอง ๓๒ ปี

มังสวิรัต บุญญาวุฒมาฆเลข ๑

คืนสู่เหย้าชาว ช.ม.ร. ก้าวสู่อาหารโลก

“การทำงานด้านอาหารมังสวิรัต ถือเป็น **ปฐมุตในสัมมาอาชีวะของชาวโอศก**” คำกล่าวนี้คือ ประโยคที่ **พ่อครู** ได้ให้โอวาท ให้กำลังใจ แก่ชาวชมร. ทุกคน ในงานฉลองมังสวิรัต **บุญญาวุฒมาฆเลข ๑** คืนสู่เหย้าชาวชมร. พุทธศักราชที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผ่าน Video conference จากราชธานีโอศก จ.อุบลราชธานี ถึงหน้าร้านชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย(ชมร.) สาขาหน้าสันตือโอศก

อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดสดผ่านบุญนิยมทีวี ให้รับชมพร้อมกันทั่วประเทศ ทางชมร.เชียงใหม่จึงได้รับโอวาทร่วมไปพร้อมๆกัน

ในโอกาสนี้ **พลตรีจำลอง ศรีเมือง** หรือ **ลุงจำลอง** และ **พันตรีหญิงศิริลักษณ์ ศรีเมือง** ผู้เป็น ประธานชมร. ตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน บุคคลผู้ เป็นผู้นำการเผยแพร่อาหารมังสวิรัต ได้ร่วมรายการ เปิดใจ ดำเนินรายการโดย **สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์** หรือ **ท่านจันทร์**

โดยคุณลุงจำลองกล่าวว่า **“เป็นชาวพุทธ ที่เคร่งครัด กินเนื้อสัตว์ไม่ได้”**

งานบุญใหญ่ครั้งนี้ **มีศิษย์เก่าชาวชมร.** มาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เพราะชมร.นั้นเปรียบ เสมือนสนามฝึก ที่ขัดเกลา ให้แก่นักบวชชาวโอศก มาหับไม่ถ้วน เป็นที่หล่อหลอมทางจิตวิญญาณ หลายท่านเลื่อนฐานะสู่การเป็นนักบวชซึ่งภายในงานนี้มี

สมณะสิกขมาตุมาร่วมงาน **รวม ๒๔ รูป** มีญาติธรรมชาวสันตือโอศกและร้านค้าบริเวณใกล้เคียง ร่วมเปิดโรงบุญมากถึง **๓๒ ร้าน** เป็นการได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยจัดแจกอาหาร

มังสวิรัตินิเวศน์ชอยนวมินทร์ ๔๖ ซึ่งเป็นชอยกลางทางเข้าพุทธสถานสันตโตโคก ส่วนที่หน้าชมร. เป็นเวทีที่จัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งการแสดงธรรม สัมภาษณ์ การแสดงดนตรี ฯลฯ

ชมรมมังสวิรัตินิเวศน์แห่งประเทศไทย มีทั้งหมด ๓ สาขา โดยที่แรก เป็น ชมรม.จตุจักร ชมรม.หน้าสันตโตโคก และที่ชมรม.เชียงใหม่ ในโอกาสครบรอบ ๓๒ ปี ชมรม.สาขาเชียงใหม่ก็ร่วมบุญแจกอาหารฟรีทั้งร้าน ตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๑๔.๐๐ น. โดยอาหารทั้งหมดปรุงจากผักพื้นบ้านและไรสารพิษ ๑๐๐% ส่วนชมรม.จตุจักร ผู้ร่วมงานยังไม่พร้อม จึงจัดแจกอาหารฟรีในวันถัดมา คือ วันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

และเป็นที่น่ายินดีคือ พลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ หรือลุงเอี่ยม ก็มาร่วมยินดีในวาระครบรอบ ๓๒ ปี ชมรม. และได้กล่าวว่า

“ผมมาเพราะความคิดถึง ผมเป็นคนนอก วัดแต่อาศัยคนวัดนำพาชาติ บ้านเมืองใดไม่มีเมืองแห่งธรรม บ้านเมืองนั้น พังทลายแน่นอน”

นับเป็นงานที่ประสบความสำเร็จเกินคาด สะท้อนให้เห็นผลของเมล็ดพันธุ์ที่เข้มแข็ง จากการบ่มเพาะมาตลอดระยะเวลา ๓๒ ปี จากรุ่นต่อรุ่น ชาวชมรม. ผู้เสียสละในขณะนั้น บัดนี้ได้กลายเป็นผู้ผลิตอาหารกายและอาหารทางจิตวิญญาณ แผ่กระจายไปอย่างกว้างขวางซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่มนุษยชาติสืบต่อไป

ปัจจุบันชมรม.สาขาหน้าชุมชนสันตโตโคก กรุงเทพฯ และชมรม. สาขา จ.เชียงใหม่ ดำเนินตามนโยบายบุญนิยมที่เคร่งครัดคือการปรุงอาหารด้วยวัตถุดิบพืชผักไร้สารพิษ ๑๐๐% **“ไม่มีไม่ขาย”** ยิ่งไปกว่านั้น ชมรม.ทั้ง ๒ แห่ง ดำเนินงานภายใต้อุดมการณ์ทางการค้าสูงสุดของระบบบุญนิยม (ศูนย์บาทก็กินได้) เท่ากับเป็นการแจกฟรีนั่นเอง

 ทีมงานข่าวอโศก

โรงพยาบาลสวัสดิ์ & รัชกาลที่๙ เปิดพระเกียรติไขหลอด

“ขอเดชะองค์พระประมุขภูมิพล มิ่งขวัญปวงชนประชาชาติไทย
มหาราชบัณฑิตยะภูวไนย ดุจร่มโพธิ์ร่มไทรของปวงประชา...”

เสียงเพลงสรรเสริญเทิดไถ้บารมีพ่อหลวงของปวงชนคนไทยดังก้องแผ่นดินไทยอีกวาระหนึ่ง คนไทยทุกคนทุกหมู่เหล่าที่ยังมีแรง ต่างมุ่งมั่นพร้อมเพรียงกัน จัดกิจกรรมดีงามในรูปแบบต่างๆ กัน ด้วยดวงใจภักดีเช่นชาวอโศกเราได้ร่วมแรงกายใจจัดแจกอาหารมังสวิรัต เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระองค์ท่านเช่นทุกปีที่ผ่านมา (ตั้งแต่พ.ศ.๒๕๒๕ จนถึงปัจจุบัน รวม ๓๒ ปีแล้ว) โดยมี

หลักการของบุญญาวุธหมายเลข ๑ คือ

๑. ต้องเป็นอาหารมังสวิรัตเท่านั้น
๒. ไม่มีการซื้อขายใดๆในบริเวณโรงบุญ
๓. ไม่มีการเรียกรายเงินในวันแจก นอกจากนำผักผลไม้ อาหารเครื่องปรุงมาร่วมบุญได้
๔. ผู้ให้พึงไหว้ผู้รับ

หลายคนหลายโรงบุญยิ่งจัดยิ่งลงตัว ยิ่งคล่อง ยิ่งเป็นสุข ยิ่งระลึกถึงความตรากตรำ
ทรงงาน เพื่อความสุขของพสกนิกรเมื่อในอดีตแล้ว ยังมีพลังเพิ่ม จากจุดเริ่มไม่กี่โรงบุญเมื่อหลาย

ปีก่อน เกิดความศรัทธาแผ่ขยายขอบข่ายกว้างขวางเพิ่มขึ้น ดั่งมีการรายงานผลการจัดแจก และ
แจ้งสถิติเข้ามาบ้างดังนี้

กรุงเทพมหานคร

โรงพยาบาลมั่งสรีโรติ ๕ ธันวาคม โรงพยาบาลแรกของชุมชนสันตติโคกเริ่มในวันอาทิตย์ที่ ๓๐
พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดย**ชาวบริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด** ร่วมือเปิดโรงพยาบาลที่หน้าบริษัท ปาก
ซอยนวมินทร์ ๔๘ โรงพยาบาลคึกคักแต่เช้า ราวหน้า ๖ หม้อเบอร์ ๕๐ น้ำชามะขาม น้ำกระเจี๊ยบพุทรา

ชอยกลางหน้าสันตติโคก ด้านหน้าและด้านข้างสันตติโคกอบอุ่นอบอวลไปด้วยบรรยากาศ
แห่งการให้ มีการแจกอาหารและอื่นๆกันแทบทุกวัน ตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายน จนตลอดเดือน
ธันวาคม ก็ยังมีการให้อย่างสม่ำเสมอ เป็นบรรยากาศของความสุขแห่งการรักพ่อภาคปฏิบัติ จริ่งๆ
แล้วแจกกันเป็นร้อยโรงพยาบาล แต่ไม่ค่อยส่งรายงานการจัดแจกมาให้บันทึกเป็นประวัติศาสตร์ เท่าที่มีผู้
รายงานมามีดังนี้

โรงพยาบาล ในวันที่ ๕ ธันวาคม หน้าพุทธสถานสันตติโคก **นักเรียนสันติบาล นักเรียนสัมมา
สิกขา ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา ชาวชุมชน ญาติธรรม** ร่วมกันแจกอาหารมั่งสรีโรติ ณ ซอย

กลาง ซอยนวมินทร์ ๔๖ เป็นโรงบุญรวมขนาดใหญ่ ร่วมกันหลายสิบเจ้าภาพ ตั้งโต๊ะแจกก้นยาว เกือบตลอดซอย แต่ละคนแจกก็บรรยายภาคคึกคักแล้ว หลายคนไม่ได้เจอเจอกันก็ได้มาพบกัน มาช่วยทำบุญด้วยกัน ปีนี้มีผู้มาร่วมรับบริการเป็นจำนวนมาก เริ่มแจกตั้งแต่เช้าจนถึงบ่าย ถึงแม้ผู้แจกจะยังไม่ไดกินข้าวกันตั้งแต่เช้า แต่ก็รู้สึกมีความสุขที่ได้จัดโรงบุญในวันนี้ นอกจากนี้ในช่วงเช้าได้ทำพิธีถวายพระพร และยังมีพิธีกราบพอกันอีกด้วย เป็นบรรยากาศที่ซาบซึ้งอบอุ่นมาก เรียกน้ำตาแก่เด็ก ๆ และคุณพ่อคุณแม่กันท่วมจอ

สขจ.(สถาบันขยายวิทยาด้วยหัวใจ) ที่ทำยสันตโตโคก แจกเต่าหู่ทรงเครื่อง และน้ำสมุนไพรให้คนมาซื้อของที่ สขจ. ได้รับประทาน และยังมีการแจกอีก ๔ ครั้ง รวมเป็น ๕ ครั้ง บางครั้งก็ไปแจกที่ซอยไล่บาตร ทางเข้าพุทธสถาน

กลุ่มอุโบสถศีล คุณป้าอ้อย คุณแม่ ป้าอ้อย และคุณนันทดี ร่วมกันแจกกระเพาะปลาหมัก ๓ หม้อเบอร์ ๔๐ หมัดภายในพระปิตา และยังมีขนมปังทาเนยถั่ว+แยม น้ำหวานเพื่อสุขภาพ ที่หน้าบริษัทพลังบุญ

คุณตุ่นและคุณแยม แจกขนมครก ที่หน้าบริษัทพลังบุญ สาธุกับผู้ให้และผู้รับที่ร่วมสร้างบรรยากาศแห่งบุญกุศล เพื่อถวายเป็น

พระราชกุศลแด่ในหลวงของปวงชนชาวไทย

← **คุณธำรงค์ แสงสุริยะจันทร์** เหมาก๋วย
เตี่ยวคุณทิพย์มาแจกหน้าประตูด้านข้างสันตือโศก

บริษัทฟ้าอภัยจำกัด แจกหอยทอดมั่งๆ
ร้อนๆ และส้มตำ ที่หน้าบริษัท ซ.นวมินทร์ ๔๔
ป่าเบ็ญเจ้าเก่า
แสดงฝีมือ

ทอดหอยทอดมั่งๆเองเลย และแก้เลี่ยนกันด้วยส้มตำรสเด็ด →

← **อ. สุวรรณ**

แจกขนมครก ที่หน้าบจ.
พลังบุญ ขนมครกป่าติ่ม
ปกติจะขายที่หน้า ธ.กรุง
ไทย ซ่างสันตือโศก ตั้ง
แต่เดือนพฤศจิกายน
จนถึงเดือนธันวาคม จะ
มีผู้มาเหมาให้แจกแทบทุก
วัน ส่วนใหญ่จะให้ไปแจก

ในซอยไล่บาตร หน้าพุทธสถาน หรืออีกที่ก็คือที่หน้าบริษัทพลังบุญ ป่าติ่มเองก็ร่วมบุญจัดแจกด้วย

ป้าวัลย์ (ไพวัลย์) →

บันลือหาญ) ขายอาหาร
ตามสั่งหน้าหอพักนำโชค
แจกรดหน้าร้อนๆจ้า

← **คุณเต็มสิริ** แจก
ขนมปังเย็นที่หน้าสันตือโศก
สาธุกกับผู้ให้และ
ผู้รับที่ร่วมสร้างบรรยากาศ

แห่งบุญกุศล **แม่ครูหนู คร่ำคร่ำ** แจกมาตลอดทั้งปี แจกอยู่เรื่อยๆ ช่วง ๕ ธันวาคมแจกสิบกว่าครั้ง
บางคราวก็ขนมครก บางคราวก็โรตีสี เหมาร้านเขามาทั้งรถเข็นมาแจกที่หน้าสันตือโศกเลย

๒๐ ธ.ค. **คุณนันทวรรณ สุขุมไพโรจน์** แจกกล้วยหักมุกบั้งร้อนๆ ที่ซอยกลางหน้าสันตือโศก
แม้วันพ่อจะผ่านไปแล้ว แต่ก็ยังมีผู้มุงม้นที่จะแจกจะไม่ขาดสาย จึงยังมีโรงบุญแจกอาหารอยู่เรื่อยๆ

ร้านจนต์ ของ**คุณร้อยแจ้ง** แจกข้าวปั้นปรองดอง ซื่อนี้เป็นชื่อที่พ่อครูตั้งให้ จะมีข้าว
สารพัดสายพันธุ์ และยังมีถั่วงาธัญพืชหลากหลาย คุณค่าทางอาหารสูง แจกมาร่วม ๓-๔ เดือนแล้ว
แจกแทบทุกวัน จนผู้มารับพอเห็นท่าว่าจะมีการแจกแล้ว จะรีบมาเข้าแถวยืนรอเลย

ชมร. จตุจักร (ชมรมมงสิริวิทย์แห่งประเทศไทย) ปีนี้ทุกร้านร่วมบุญกันเช่นทุกปี มีร้าน ผักสด ร้านซาลาเปา ล้มตำ ยำต่างๆ ก๋วยเตี๋ยว ลาบ ข้าวแกง ขนมจีน ข้าวต้ม ขนมหวาน ข้าวผัด ฯลฯ คนรับมาน้อยกว่าปีที่แล้วนิดหน่อย แต่ความสุขของผู้แจกคงที่ค่ะ

← **ร้าน Green Products** อยู่ตรงข้าม ม.นิค้ำ อ.อภิสิริและจิตอาสาร่วมบำเพ็ญถวายเป็นพระราชกุศลที่ร้าน

โรงเรียน →
ร.ร. พรพิมพ์
พระราม ๒
บางขุนเทียน

โรงเรียนหน้าโรงเรียนกิตติบริหารธุรกิจ เช่น หลุยส์ ๓ สาทร ๓/๓ มีการจัดโรงบุญ แจกใจกุสมุนไพรร ๔๐๐ ชุด

ภาคกลาง

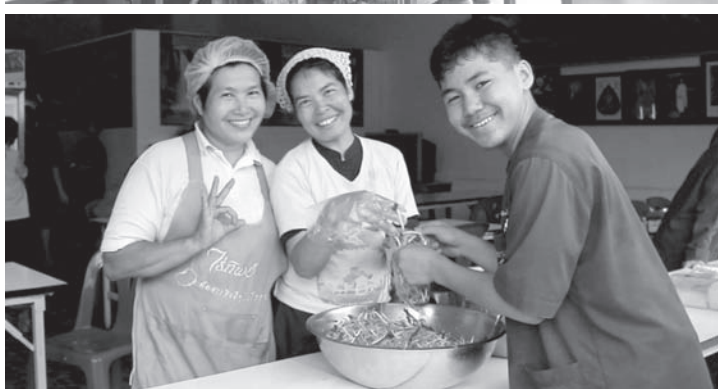
จังหวัดนครปฐม มีโรงบุญของ**ชุมชนปฐมมอโคก**ผุดขึ้นหลายจุดจากน้ำเมื่อน้ำใจครู **นักเรียน และชาวชุมชนปฐมมอโคก** เช่น จากรายงานของนักเรียนรุ่งจิต สมบัติมาก เล่าถึง...“หนูไปแจกที่โรงเรียนวัดเกาะวังไทร อ.เมือง ครูท่านจัดระบบเอื้อโรงบุญเรา โดยกำหนดนักเรียนมารับอาหารโรงบุญ เราก่อน ค่อยปล่อยให้ให้นักเรียนไปซื้อของกินอื่นๆ ช่วยให้เราได้บุญเต็มๆ ต่างจากอีกโรงเรียนหนึ่ง ปล่อยให้ให้นักเรียนซื้อของกินตามสบาย อาหารวันนั้นเลยเหลือกลับมาแจกน้องๆกินกัน ก็ทำใจได้นะคะ เข้าใจเขา....” ทำบุญแล้ว ได้ทำใจด้วย กำไรสองต่อเลย สาธุค่ะ

อีกแห่งของ**ครูสีดิน ไชยธรรม** แจกที่หน้า**ร้านมรป.(มงสิริวิทย์ปฐมมอโคก)** “มีความสุขมาก ได้กระเจี๊ยบแดงสดๆมาจากเนินพอกิน(ไร่สารพิษแน่ๆ) ทำน้ำกระเจี๊ยบกับแยมทาขนมปังแจก เด็กๆ ก็วิ่งหาขนม ผู้ใหญ่ก็รับแจกก๋วยเตี๋ยวของป้าทุ้มกัน อิ่มกันถ้วนหน้า”

ถัดจากวันที่ ๕ ธันวาคม ที่**ศาลาสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก** ก็ยังมีโรงบุญอีก

វិទ្យាល័យបុណ្យមុនបុណ្យនិរទេស ភ្នំពេញ ក្រសួងសុខាភិបាល

ตั้งสองวันติดกัน อาหารเพียบมีทั้งขนมจีนน้ำยา กวยจั๊บ ผัดก้วยเตี๋ย ผัดผัก สลัด ราดหน้า ผักม้วน ถั่วเขียวต้มน้ำตาล ส้มตำ ข้าวเหนียว “มีสมณะมาเทศน์ก่อนฉัน แล้วแจกตอน ๑๐ โมง นักบวชก็ร่วมงานอยู่หน้าอาหารที่นั่นด้วย บรรยากาศอบอุ่นในสวนหย่อมกลางอุทยานที่น้ำรินรมย์ มีเสียงเพลงสาระใสๆจากอาอ้อม อาอึ้ง ช่วยเพิ่มไฟย่อยอาหารอีก...”สุขจะมีหรือจะลืม... งานนี้คุรุชอุญ เรื่องศรี และนักเรียนสัทธิศึกษาฐานชวณกิน ฐานกสิกรรม ฐานตุรกร ฐานบริการ โภชนาบุญกันจนหน้าใส อนุโมทนาสาธุ

คว้นหลงแรงบุญ หลังจากกลุ่มแม่ค้าที่หน้าชุมชนปฐมมโศกได้เห็นการแจกอาหารโรงบุญของอโศก เกิดอนุโมทนา อยากร่วมบุญด้วยเงิน แต่มีเพื่อนแม่ค้าเข้าใจนโยบายโรงบุญของเราจึงชวนกันนำอาหารเข้าไปแจกกันถึงโรงครัวกลางของวัด ได้ถวายอาหารนักบวช ฟังธรรม แล้วยังจะขอทำต่ออีกทุกเดือนๆละ ๑ ครั้ง ...เห็นความเจริญน่าปลื้มใจหนอ...

ที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์ ทางโรงเรียนสัทธิศึกษาปฐมมโศก(สส.ฐ.)ก็ร่วมกับญาติธรรมหลายท่านไปแจกอาหารหม้อใหญ่ได้หลายวันหลายโต๊ะ มีทั้งก้วยเตี๋ยวทอด น้ำหวาน ผลไม้ ข้าวโพดคั่ว ผักม้วน ขนมจีน “ทุกอย่างเรียบริบร้อยดีมาก เราร่วมมือกันหลายคนหลายเจ้า เฉลี่ยบุญเฉลี่ยเห็น้อย แต่เป็นสุขร่วมกันทุกคน”...

ป่าเขียว ป่าทุม และชาวชุมชนปฐมมโศก ประจัญใจหอมกรุ่นไปแจกผู้สูงอายุที่สถานสงเคราะห์คนชรา ต.หนองขาหย่าง อ.เมืองนครปฐม “ได้เห็นอนาคตของเรากันเองชัดเจนยิ่งขึ้น” นำไปเยี่ยม

จังหวัดนนทบุรี ที่สถานธรรมเมตตาสัมพันธ์ อ.บางใหญ่ ญาติธรรมจินตนาและพี่น้อง “ร่วมมือกันทำอาหารหลายอย่างค่ะ สนุกมากๆ”

จังหวัดปทุมธานี โดยชุมชนคนเอาถ่าน กลุ่มวิสาหกิจ ชุมชนคนเอาถ่าน กรุงเทพฯ ร่วมจัดที่พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ นวนคร จ.ปทุมธานี แจกไอศกรีมกะทิสด และก้วยเตี๋ยวทอดน้ำมังสวิรัต ถึงแม้ว่าอากาศจะเริ่มร้อนขึ้นมาบ้าง แต่ทั้งผู้ให้และผู้รับ ต่างรู้สึกชื่นมื่นกับการร่วมกุศลกันในครั้งนี้

← จังหวัดอุทัยธานี คุณไชยะ (ศิลปินสร้าง) ทองเข้ม ศิลปินญาติธรรม ชาวอโศก พาญาติธรรมจัดโรงบุญฯ ๕ ธันวาคม ที่วงเวียนน้ำพุ จ.อุทัยธานี

ที่ อ.เมือง ณ วงเวียนหอนาพิภาก็เปิดโรงบุญมังสวิรัต และ ที่ อ.บ้านไร่ ก็เปิดโรงบุญมังสวิรัต →

← กลุ่มเพื่อนบุญอโศกและชมรมรักธรรมชาติ ร่วมกับชาวตลาดอู่ทอง แจกที่ศาลเจ้าพระยาจักร อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี เก็บสะสมบุญยิ่งขึ้น

จังหวัดอยุธยา คุณสุวิมล งานเนตร แจกที่ ตลาดภาษี อ.ภาษี มีผู้มารับบริการเป็นจำนวนมาก

← จังหวัดสมุทรสงคราม แจกไอศกรีมกะทิสด ๕๐๐ โคน ที่โรงเรียนเทศบาลสาม อำเภออัมพวา ใครที่ไม่เคยดักไอศกรีม จะไม่รู้ว่ามีมันดักยากแค่ไหน แต่อาศัยว่าทีมแจกเวียนช่วยผลัดกันดักหลายคน เด็กๆก็เวียนมากินกันคนละหลายรอบ สนุกทั้งผู้ให้ผู้รับ

ภาคเหนือ

ปีนี้ชาวภูผาฟ้าน้ำ จัดโรงบุญได้ทั้งหมด ๒๖ โรงบุญ ที่ชมร. (ชมรมมังสวิรัตินำแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่) ๗ โรงบุญ ครูและนักเรียนห้องเรียนที่ ๔ จัดได้ ๙ โรงบุญ ครูและนักเรียนห้องเรียนที่ ๑ จัดได้ ๕ โรงบุญ บนดอยแพงค่า พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำจัดได้ ๕ โรงบุญ ดังมีรายงานมาดังนี้

ที่ชมร. อาสาสมัคร ๐ บาท และสมาชิกหลายท่าน ร่วมใจใส่เลื้อยเหลืองตลอดเดือนธันวาคมมา มงคลนี้เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลอันเป็นการแสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อในหลวงของเราประการหนึ่ง วันศุกร์ที่ ๕ ธันวาคม มีการจัด “โรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช” เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแต่พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แผนกอาหาร รับประทานฟรีตลอดทั้งวัน และนำกลับบ้านได้โดยให้นำภาชนะ มาใส่ด้วย คุณกึ่งธรรมแจกขนมต้ม, คุณหนู(ภูคำฟ้า)ศิษย์เก่าปฐมอโศกแจกก๋วยเตี๋ยวน้ำขึ้นสมุนไพรร, ข้าวเกรียบปากหม้อคุณพรพรรณ อัสพรธนะสมบัติ, ร้านต้นตระกูลเจริญและร้านพลพานิชย์ แจก

ขนมใส่ไส้ และข้าวต้มมัด พิณซซา ธนิตจากรุกุล นำขนมแต่นบัวลำไย ขนมดอกจอก มาร่วมแจก ๓ ถุงใหญ่ เป็นสูตรเจ ไม้ใส่ไข่ และพิเศษตรงที่ใส่ลำไยแห้งด้วยคะ มีเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ มาหุง ข้าวแจกในโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมมหาธาตุ ที่ชมรม.เชียงใหม่ด้วย

ครูและนักเรียนสัณมาสิกขาภุณาพำน้ำห้องเรียนที่ ๓ ลานนาอศอก ได้เปิดโรงบุญที่ศูนย์ฝึกอบรบวิชาชีพนตาบอดในพระราชาธิบุปถัมภ์ หรือโรงเรียนคนตาบอดภาคเหนือ เป็นโรงเรียนประจำบรรยากาศเรียบง่าย เพราะทุกคนที่นี่มีหลักเศรษฐกิจพอเพียง ฟังตนเอง เราต่างก็ปีติกันทั้งผู้ให้และผู้รับคะ

ญาติธรรม ครู และนักเรียนบ้านพีชผัก(ห้องเรียนที่ ๒) จัดที่โรงเรียนบ้านห้วยไร่ พอรับประทานอาหารเสร็จ พี่ภูติลาภก็แจกหนังสือดอกบัวน้อยให้น้องๆไปอ่านกัน เป็นอาหารสมองต่อ

← สุขใจทั้งผู้ให้และผู้รับ

อีกแห่งไปจัดที่**บ้านเหล่ายาว** ที่มีชาวบ้านซึ่งศรัทธาหลวงตาซุบดินเป็นจำนวนมาก มารับแจกอาหารกันตั้งแต่ ๗ โมงเช้าเลยที่เดียว

ญาติธรรม →

ชาวอศอก ร่วมกับชาวชุมชนภุณาพำน้ำบ้านพีชผัก และนัก

เรียนห้องเรียนที่ ๒ ไปเปิดโรงบุญฯ ที่โรงเรียนแม่จอน และร.ร.ห้วยปง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ อาหารหลัก คือขนมจีนน้ำเงี้ยว ชาวปะหล่องเคี้ยวกันเพลิน

← **ชาวภุณาพำน้ำ นักเรียนห้องเรียนที่ ๓** ได้ร่วมกันทำขนมจีนน้ำเงี้ยว ซึ่งเป็นอาหารขึ้นชื่อของเชียงใหม่ และกล้วยบวชชี เพื่อตั้งเป็นโรงบุญ แจกที่ตลาดแม่โจ้ ต.สันทราย โดยได้รับความเอื้อเฟื้อจากพ่อค้า แม่ค้า และเจ้าของพื้นที่ ให้แวงในการตั้งโรงบุญหนึ่งแวงใหญ่ โดย

ทางเรามีภาชนะถ้วยชามบริการผู้มาโรงเรียน พร้อมตั้งน้ำล้างจานไว้บริการด้วย ทางผู้มารับบริการโรงเรียนก็ร่วมกันทำบุญต่อโดยล้างภาชนะบริการตนเองอีกด้วย

← อีกแห่งจัดที่บริเวณตลาดบ้านท่าเกวียน ต.หนองจ่อม อ.สันทราย โดยได้รับความสนใจจากพ่อแม่พี่น้องในละแวกนั้น มารับบุญกัน

อย่างเนืองแน่น ต่างก็อุ้มลูกจูงหลานมาร่วมบุญกัน บรรยากาศจึงเป็นไปอย่างอบอุ่น ประทับใจ

๑๑ ธ.ค. **ครูและนักเรียนกุฎาฟ้าน้ำห้องเรียนที่ ๓** ได้มีโอกาสเปิดโรงเรียนที่โรงเรียนอนุบาลท่าเกวียนอีกครั้งที่สอง แต่ครั้งนี้ได้ไปถึงโรงเรียนประถมท่าเกวียนด้วย โดยเราได้ไปแจกเมนูข้าวกล้อง ซึ่งผลปรากฏว่านักเรียนหลายคนยังไม่รู้จักข้าวกล้องกัน เลยกินกันไม่หมด แต่ก็น่าประทับใจ นักเรียนที่พยายามกินข้าวให้หมด แต่ถึงอย่างนั้นเราต่างก็ได้เรียนรู้กับการให้โดยไม่หวังผลตอบแทน เรียกได้ว่าเป็นบทพิสูจน์ใจและได้ใจกันไปเลยทีเดียวค่ะ เจ้าภาพคือ **แม่อ้อย ครูและศิษย์เก่า**

อีกหนึ่ง**โรงเรียนที่หมู่บ้านไทยใหญ่** ปากทางเข้าลานนาอโศก **ห้องเรียน ๓ กุฎาฟ้าน้ำ** อ.สันทราย ทำเป็นประจำทุกปี โดย**ครูและนักเรียนสัมมาสิกขากุฎาฟ้าน้ำ** ร่วมกันทำอาหารมังสวิรัต แจกจ่ายแก่ประชาชน ไม่เลือกชนชาติ เชื้อพันธุ์ แต่ทำด้วยความรักในหลวง

นักเรียนสส.กุฎาฟ้าน้ำ ร่วมกับชาวชุมชนลานนาอโศก จัดโรงเรียนแจกอาหารมังสวิรัต ทั้งคาวและหวาน ที่ ร.ร.ศรีสังวาลย์ อ.สันทราย รวมนักเรียน →
ชั้นประถมและมัธยม ประมาณ ๑๕๐ คน บรรยากาศเต็มไปด้วยรอยยิ้มก่อนจบทางโรงเรียนศรีสังวาลย์ได้กล่าวขอบคุณ และมอบของที่ระลึก เชิญชวนให้กลับมาเยี่ยมกันอีก

↓ **ร.พ.นครพิงค์ ป้าฟ้าใส คักดีพิบูลย์จิตต์ และ**
ญาติธรรมชาวเชียงใหม่อีก ๓ คน ร่วมจัดโรงเรียนแจกผัดหมี่ ข้าวโพดต้ม โยเกิร์ต และน้ำดื่ม

เพียง ๑ ชั่วโมงก็หมดค่ะ เพราะมีผู้มารับเป็นจำนวนมาก ทั้งผู้ป่วยและญาติผู้ป่วย บรรยากาศเป็นไปด้วยความอบอุ่นค่ะ

บ้านคุณใบหญ้า และครอบครัว ร่วมกันแจก ↓

อาหารมังสวิรัต และยังแจกผ้าเช็ดตัวผู้สูงอายุ ตั้งแต่ ๖๐ ปี

ขึ้นไปและผู้พิการ รวม ๒๕๐ ผืน ที่โรงอัฐวังตาล งานนี้ อิ่มบุญกันถ้วนหน้า และคุณใบหญ้าก็เชิญชวนให้แม่ให้ใส่

ผ้าถูกร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยด้วย

จังหวัดนครสวรรค์

ชาวชุมชนบุญนิยมศาลีอโศกร่วมจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตืในหลายๆจุด ในจังหวัดนครสวรรค์ ดังนี้

๑. **อนุบาลไพศาลี** ต.โคกเตื่อ อ.ไพศาลี มีครูและนักเรียนมารับแจกอาหารกว่า ๗๐๐ คน

๒. **วัดโคกเตื่อวิทยา** มีครูและนักเรียนมารับแจกอาหารประมาณ ๓๐๐ คน

๓. **โรงเรียนห้วยน้ำลาด** หมู่ ๘ อ.ไพศาลี

๔. **โรงเรียนไพศาลีวิทยาคม** ต.ไพศาลี อ.ไพศาลี มีครูและนักเรียนมารับแจก ๔๐๐ คน

๕. **คุณวีรธรรม คำเขียวและคุณตั้งหมาย สัมฤทธิ์** แจกที่โรงเรียนโคกสามัคคีใหญ่ หมู่ ๗ ต.ไพศาลี อ.ไพศาลี มีครูและนักเรียนประมาณ ๑๐๐ คน

นอกจากนี้ชาวชุมชนบุญนิยมศาลีอโศกยังร่วมกับชาวชุมชน จัดโรงบุญฯ อีก ๓ จุด ดังนี้

จุดแรก สามแยกหน้าบ้านกำนัน ต.ตระคร้อ อ.ไพศาลี, **จุดที่สองหน้าบ้านคุณชำนาญและคุณอำนาจ เนตรทอง** และ**จุดที่สาม** แจกที่หน้าบ้าน**คุณนาคยา ปิ่นนิล** บ้านโคกสามัคคี ต.ไพศาลี บรรยากาศการแจกอาหารในทุกจุดมีความอบอุ่นเป็นกันเอง ชาวบ้านให้ความสนใจ มีความสุขใจทั้งผู้ให้และผู้รับ

จังหวัดเชียงราย

ดอยรายปลายฟ้า แจกที่หน้า

ชุมชน ตั้งแต่ช่วงเช้า มีญาติธรรมมาร่วมกัน ถวายพระพร ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี สดุดีมหาราชา มีญาติธรรมมาร่วมเป็นส่วนใหญ่ มีการแสดงบนเวที ร้องเพลง การแสดงของนักเรียนสัมมาสิกขา ดอยราย ปลายฟ้า นอกจากนี้ยังมีการแจกเสื้อมือสอง ให้แก่ผู้มาร่วมงาน ได้เลือกเอาไปใช้ได้ฟรีๆ

ที่วัดเวียงกาหลง ต.เวียงป่าเป้า อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย **แม่จวีรธรณ บุญมี** ชาวเชียงใหม่ ร่วมแจกผ้าไตรโยธา

โรงบุญฯจังหวัดอุตรดิตถ์ บรรยากาศเต็มไปด้วยความศีกักคักและอบอุ่น

กลุ่มญาติธรรม จ.ลำปาง จัดที่ซารามิกแพร์ลำปาง อ.เมืองลำปาง มีผู้มาร่วมรับประทานอาหารเป็นจำนวนมาก →

จ.พิจิตร แม่บุญลือ เฉลยวิจิตร และ

ครอบครัว ร่วมกับนศ.ปธ.(สมาคมนักศึกษา ผู้ปฏิบัติธรรม) แจกอาหารที่ร้านแฟนชาย จ.พิจิตร มีผู้รับบริการประมาณ ๒๐๐-๓๐๐ คน และมีการสำรวจและแจกตัวให้แก่ผู้ที่ ซัดสนยากไร้ เอามาแลกถุงยังชีพ ซึ่งจัดแจกไว้ ๑๐๐ ชุด งานนี้เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่รักและ

ศรัทธาคุณนง ไบทิพย์ เฉลยวิจิตร ชานนศ.ปธ. ที่เพิ่งเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ได้เดินทางมาจาก กรุงเทพฯ และจังหวัดอื่นๆ มาร่วมกันเพื่อรำลึกถึงคุณนง และได้มาจัดโรงบุญฯ แจกอาหารร่วมกัน บรรยากาศที่ได้มาร่วมแรงร่วมใจกันจึงอบอุ่น

ภาคตะวันตก

จังหวัดกาญจนบุรี

ร.ร.ผู้นำ คุณลุงจำลอง คุณป้าศิริ-ลักษณ ศรีเมือง คณะผู้ช่วยครูและเจ้าหน้าที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ได้ร่วมกันนำอาหารมังสวิรัต อร่อย เลิศรส (ฝีมือแม่ครัวคนเก่ง คุณชลอ บุญญโชติ) โดยไปจัดงานโรงบุญมังสวิวัติ ณ โรงพยาบาลค่ายสุรสีห์ ให้แก่คณะแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ ทหาร และประชาชน ได้มาร่วมอิมบุญ อิมใจ ถวายแด่องค์พ่อหลวง ของปวงชนชาวไทย “ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน”

สหกรณ์กิจกรรมไร่สารพิช มูลนิธิพลตรีจำลอง ศรีเมือง อ.หนองปรือ ร่วมแจกโรงบุญ ๕ ธันวาคม ที่บ้าน ห้วยผาก หมู่ ๑๙ ต.หนองปรือ อ.หนองปรือ จ.กาญจนบุรี โดยมีท่านนายอำเภอหนองปรือ ได้ให้เกียรติกล่าวเปิดงาน

ที่เนินพอกิน (สวนเกษตรไร่สารเคมีของชุมชน ปฐมอโคก) อ.ท่าม่วง **ครูสีติน ไชยธรรม** “แจกขนมปังปิ้ง

โฮ...เห็นคนมารับแจกแล้วปลื้มใจ อยากให้จริงๆ”

ครูศีลเกื้อ ชาวหินฟ้า ร่วมกับญาติธรรมและนักเรียนฐานาจัดแจกอาหาร ๓ โรงบุญ
 ๑. บ้านหนองตะโก อ.ท่าม่วง ๒. ตลาดอำเภอท่าม่วง ๓. หมู่บ้านม่วงชุม อ.ท่าม่วง

จังหวัดราชบุรี อ.โพธาราม “หนูดีใจที่น้องมาชวนไปแจกอาหารที่รพ.โพธาราม หนูตักกวยจับ ร้อนๆหอมกรุ่นแจก มีไอติมอร่อยมากๆด้วย คนรับเยอะ สนุกมาก...” นักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโคก

บุญชิตา จันท์รักษา รายงานโรงบุญของชุมชนปทุมมอโศก ที่ไปร่วมจัดกับครูและญาติธรรม โดยมีลุงแจ้จริง ร่วมบุญขับรถให้ ร่วมรายงานว่า “ทางโรงพยาบาลให้ความร่วมมือเยี่ยมเลย ผู้รับตีจนคนแจ้ก็ยิ้มแก้มปอง คุ่มจริง ๆ”

โรงบุญที่วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี อ.ฟ้างามตา อ.เมือง →
 ↓ โรงบุญโรงพยาบาลบ้านคา อ.บ้านคา

จ.เพชรบุรี

ต.ท่าคอย อ.เมือง **นักเรียนอรปรียา สุขนิรัญ**
 จากปทุมมอโศกรายงานอย่างปลื้มใจถึงความกล้าหาญทางจริยธรรม

ของตนเองว่า “บ้านหนูจัดสองที่นะคะ ที่ต.ท่าคอย และ ต.ท่ายาง หนูถือเอาตเข้าไปแจกในตลาดแทนแม่เลยคะ หนูประทับใจพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่ไปร่วมแจก แม้จะมีความไม่สะดวกบ้าง แม่หนูจะเหนื่อยก็ฝืนเรียกเชิญผู้รับอย่างอ่อนน้อม(ไหว้ผู้รับด้วย) พอเขายิ้มเป็นสุข หนูพลอยรู้สึกดี ๆ” คะ อนุโมทนาบุญกับแม่ลูกคู่ขวัญนี้ด้วย

โรงบุญ จังหวัดตาก แจกที่สำนักสงฆ์รุดงคสถานอยู่สุขเจริญ

ภาคใต้

สังฆสถานทะเลธรรม จังหวัดตรัง ปีนี้คึกคักดีมาก มีพี่น้องญาติธรรมจากหลายจังหวัดมาร่วมกันแจกอาหารมังฯ ๒๐ กว่าชนิด เริ่มกิจกรรมด้วยการถวายพระพรและร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี จึงเริ่มแจกอาหาร มีเสื้อผ้า หนังสือแจกฟรีให้กับพี่น้องประชาชนด้วย ประชาชนหลายท่านไม่เคยมาร่วมกิจกรรมมาก่อน หลายท่านบอกว่า จะเอากิจกรรมจัดโรงบุญไปจัดที่บ้านบ้าง

จังหวัดสุราษฎร์ธานี บนเกาะสมุยมี ๒ จุด คือ ที่บริเวณสามแยกหัวถนน ต.เมรุวัด แจกโดย **ทีมงานสุขภาพัญญสมุย** แจกผู้เฒ่าผู้ ปัดฝุ่นเส้น ต้มจับฉ่าย แล้วตัดใส่ถุง ใส่ท้ายรถกระบะแจก ได้รับความสนใจจากชาวบ้านเป็นอย่างมาก แจก หมดอย่างรวดเร็ว ทีมงานประทับใจมาก บอกว่า

ปีหน้าจะทำให้มากกว่านี้ **อีกจุดหนึ่ง ที่บ้านสมณะ นึกนบ จันทโส บ้านบางขาม ต.อ่างทอง สมุย → ร้านขายน้ำเต้าหู้เล็กๆของคุณขวัญชน ไพโร** จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม เป็นรถเข็นอยู่ที่หน้า ชูบซิบเล็กท่าเรือ อ.กลาง จ.ภูเก็ตะ แจกน้ำเต้าหู้ น้ำโคลโรฟิลล์สด น้ำว่านรางจืดสด หนังสือการ ปรับสมดุลร้อนเย็นกายใจตามหลักการแพทย์วิถีธรรม ๑๐๐ เล่ม และต้นไม้สมุนไพร โดยมีจิตอาสาและ ญาติธรรมร่วมสนับสนุนกันหลายท่าน

ภาคอีสาน

ชาวชุมชนราชธานีโสภณ นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยานิคม(วชนบ.) นักศึกษามหาวิทยาลัย อาชีวศึกษาสัมมาสิกขาวิชชาธรรม และนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาวิชาราชธานีโสภณ หมู่บ้านราชธานี โสภณ ต.บึงไผ่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี ได้พร้อมใจกันไปจัด โรงบุญในที่ต่างๆ ในแต่ละวัน ตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายน จนถึงเดือนธันวาคม ต้องดาวกระจาย กันไปจัดตามที่ต่างๆ บ้านใกล้เคียง เคียง หรือแม้แต่บ้านญาติธรรมที่ ห่างไกลออกไป ตามอำเภอต่างๆ หรือจังหวัดอื่นๆ แต่ละวันต้องจัด กันหลายโรงบุญ ได้ทั้งหมด ๒๔ โรงบุญ มีรายงานมาบางแห่งดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี

ที่อุทยานบุญนิยม แจกอาหารมังงัฟรี มีวัฒนธรรม ผู้ให้
ไหว้ผู้รับ ผู้รับบริการก็น่ารัก ล้างภาชนะเองด้วย นอกจากแจกอาหาร
ก็มีแจกกล้าไม้ โดยคุณไม้ผล ธรรมชาติโตไว ซึ่งก็ได้รับความนิยม
ไม่แพ้กัน

← ที่ ร.ร.บ้านหนอง

สนมพะลาน บ้านอากแก้วภูไทร บรรยากาศอบอุ่นมาก คุณครู
ให้การต้อนรับดีมาก มีการแสดงของนักเรียน นักเรียนกิน
เสร็จแล้วก็ช่วยกันล้างจานเอง จบด้วยการร้องเพลงสรรเสริญ
พระบารมี

ที่บ้านป่าศรีบัว บ.โนนด้อ ต.จิกตุ๋ อ.หัวตะพาน
แจกแต่เช้า ใช้เวลาไม่ถึงชั่วโมงอาหารก็หมดเรียบร้อย ชาวบ้าน
ก็ตอบรับดีมากเลยคะ บางท่านเพิ่งเกี่ยวข้าวเสร็จ ก็เอาข้าว

ใหม่มาฝากพวกเราด้วยคะ ส่วนมากก็บอกว่า ปีหน้าให้มาจัดอีก

ที่โรงพยาบาลวารินชำราบ รอง
ผู้อำนวยการ นพ.บรรจง สืบสังข์ มา
เปิดงาน มีเจ้าหน้าที่ และพี่น้องประชาชน
มาร่วมรับประทานกันอย่างเนืองแน่น
กวยจั๊บน้ำร้อน ๓ หม้อเบอร์ ๕๐ ไม่พอแจก
จนต้องไปหาวัตถุดิบมาทำเพิ่มอีก คนกิน
ยังกินไม่ทั่วถึง คนทำก็ยินดีเต็มใจจัดให้
เพิ่มอีก งานนี้จัดเต็มคะ

↑ ที่บ้านใกล้เคียงเรือนเคียงของชาวบ้านราชฯ ที่บ้านวังกางสูง บ้านกุดปลาขาว และบ้านท่าก
เสียว แจกอาหารที่ชาวบ้านชื่นชอบก็คือ ขนมจีนน้ำยา ลาบ กาแฟถ้วยเหลือง น้ำเต้าหู้ น้ำกระเจี๊ยบ แจก
๓ ที่เลยละ

← ที่สหกรณ์บุญนิยม อ.วาริน
ชำราบ มีประชาชน เข้าร่วมให้ความสนใจ
มาก งานนี้ทีมอาสาสมัครแม่ลิกษาวิชชาธรรม
ก็มาร่วมแจกงานบุญนี้ด้วย

↓ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามูลราชธานี เขต ๔ มีการ
บริจาคโลหิตเพื่อเป็นพระราชกุศล ชาว

บ้านราชธานีอโศกจึงได้ไปร่วมบริจาคโลหิต และได้เปิด
โรงบุญบริการอาหารแก่ผู้มาร่วมบริจาคโลหิต เข้าร่วม
และประชาชนทั่วไป ได้ทำบุญทั้งสองส่วนเลยละ

↓ ที่บ้านยาง หมู่ ๒ และบ้านทุ่งพัฒนา หมู่ ๑๒

ตำบลบึงใหม่
อ.วาริน เป็น
เพื่อนบ้าน
ใกล้เคียงเรือนเคียง มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และชาวบ้านมาร่วม
งาน ร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีด้วยกัน

บ้านพี่ชิดตะวัน ที่ บ.ค้อหวาง อ.วารินชำราบ

เด็กนัก
เรียน

สมัครมาลิกษาราชธานีอโศกชั้นม.๑ แบ่งหน้าที่กัน
ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย และในงานก็มีพี่ๆ
นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมาร่วมเสียสละ
แรงกายช่วยแจกอาหารด้วย มีชาวบ้านชาวชุมชน
มาร่วมรับประทานอาหารกันอย่างเนืองแน่น ได้มา
พบปะพูดคุยกันและก็ได้อ้อมท้องกัน ส่วนผู้ให้ก็อ้อม
บุญจากการให้ด้วยความยินดี

โรงบุญของชาวมุสลิมราชธานีอโศกยังมีที่ **รพ.สรรพสิทธิประสงค์** ที่บ้านนาเยีย และที่อื่นๆ ในจังหวัดอุบลอีก แต่มีรายงานแค่บางแห่ง และที่ไปจัดตามต่างจังหวัด ก็มีรายงาน ๑ โรงบุญ คือ

← ที่จังหวัดร้อยเอ็ด บ้านคุณละออง คุณสาคร สายพันธ์ เปิดโรงบุญที่บ้านหนองแก้ว ม.๒ อ.เมือง แจกขนมจีน ผัดไทย ต้มยำ และขนมหวาน

จังหวัดศรีสะเกษชาวมุสลิมนิยมศีระอโศก และเครือข่าย จัดโรงบุญ ๕๐ โรงบุญ ที่จังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดต่างๆ แต่แจ้งบรรยากาศการจัดงานเข้ามาแค่บางโรงบุญ ดังนี้

ชาวศีระอโศกร่วมกับคุณขวัญคุณ-คุณสุริยา อัมมะหัง จัดที่บ้านเขวา ต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ บริเวณร้านภูฟ้า หน้าโรงเรียนบ้าน(เขวาราษฎร์พัฒนา) โดยมีผู้ใหญ่บ้านและสมาชิก อบต.มาร่วมเปิดงาน ชาวบ้านให้ความร่วมมือนำภาชนะมา → ใส่อาหารเองด้วย

↓ ที่ตลาดสดเทศบาลบ้านบัวงาม ต.บัวงาม อ.เดช

อุดม จ.อุบลราชธานี **คุณยายปลั่ง และลูกหลาน** ร่วมกันเป็นเจ้าภาพ

และมี**ชาวมุสลิมศีระอโศก**ไปร่วมกันจัดงานในครั้งนี ชาวบ้านมาร่วมงานกันเป็นจำนวนมาก

โรงบุญ รพ.กันทรลักษ์ มีการเตรียมอาหารกันแต่เช้าที่โรงครัวศีระอโศก เวลา ๑๑.๐๐ น. จึงนำไปเปิดโรงบุญแจกที่โรงพยาบาล งานนี้ชาวเยอรมันและเกาหลีที่มาอยู่เรียนรู้วัฒนธรรมมุสลิมที่ศีระอโศก ก็มาร่วมแจกด้วย แจกอาหารให้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป บรรยากาศเป็นกันเอง ผู้ให้ไหว้ขอบคุณผู้รับที่มาช่วยทำให้งานบุญครั้งนี้สมบูรณ์ครบพร้อม →

ที่ร้านสาครบุญนิยม ตรงข้ามศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระแซงใหญ่ ต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ ร้านของ**อาสูเนตร ดัชฎยาวัตร** และ**อาสาคร ศิริชนะ** มีการแสดงธรรม โดย**สมณะดวงดี วิฑูญโญ** เปิดงานโดยนายก

←
 อบต.บุญทรง อิ่มอ้วน ชาวบ้านมาร่วม
 งานกันอย่างอบอุ่นอิ่มกายอิ่มใจ นัก
 เรียนสัมมาสิกขาจารย์ระโศกมีการแสดง
 โปงกลางให้ชมอย่างสนุกสนาน

ครอบครัวนี้ทวงษ์ แจกโรงบุญที่บ้านละลม อำเภอ
 ภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

รายงานโรงบุญชุมชน
จ.ศรีสะเกษ คณะ **ครูมาลัยทิพย์ และครู**
นิตยา “แจกอโศกริม ๑ ถึง” →

↓ **นายหินชนวน อโศกตระกูล**

พร้อมครอบครัวและ
ญาติมิตร จัดที่บ้าน
 ต.นาดอกคำ อ.นาด้วง
จ.เลย แจกน้ำเต้าหู้
 หม้อเบอร์ ๕๐ แกมมี
 ปาท่องโก๋กินกับน้ำเต้าหู้ด้วย ชาวบ้านมารับแจกอย่าง
 ต่อเนื่อง และร่วมอนุโมทนาบุญอิมใจกันถ้วนทั่ว

กลุ่มแก่นอโศก จัดที่โรงสีสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
 บ้านหนองคำ ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น →

นอกจากนี้แม่เพ็ง คำหนองไผ่ **พร้อมบุตรหลาน**
ญาติพี่น้อง บ้านหนองไผ่ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น จัดอีก ๒ จุด
 คือ ศาลากลางบ้านหมู่ ๑๑ และที่วัดกลางสว่าง บ.หนองไผ่

← **ศิษย์เก่าสัมมา**
สิกขาราชธานีอโศก
เนตร ธารน้ำฝน

สีบเสาร์ จัดที่บ้านเกิด **จ.สุรินทร์** มีผู้ร่วมลงขันกันหลาย
 ท่าน และยังมีผู้มาร่วมแรงร่วมมือกันทำซาลาเปาแจก
 หลายร้อยลูก ไล่ครีมกับไส้ช็อกโกแลต แบ่งไปเตย แจก
 ตอนค่ำหลังจากที่ผู้นำชุมชนพาจุดเทียนชัยถวายพระพร
 ณ บ้านสะพาน และบ้านจรัส อ.บัวเชด

โรงบุญจังหวัดนครราชสีมา มีอีกหลายๆจุด ดังนี้

๒๕ พฤศจิกายน บ้านหนองแหน ต.หนองบัวศาลา อ.เมือง ที่ศาลากลางหมู่บ้านหนองแหน
 นำทีมโดย **ศิษย์เก่าบุงกร(ตึก) ดอนวิชา** ผู้รับแจกก็มากันเรื่อยๆทั้งเด็กเล็กผู้ใหญ่ รู้สึกอิมท้องอิมใจ

อิมมูญกันถ้วนหน้า

๓๐ พุทธศักราช **บ้านขามสะแกแสง** ต.พะวงด อ.ขามสะแกแสง **คุณยายเต็ม เจื่อกลาง และครอบครัว** แจกกล้วยจับ ลาบ และผลไม้ ผู้มารับบริการรู้สึกประทับใจคุณยายมากที่จัดแบบนี้มาทุกปี และคุณยายเองก็ยังคงยืนหยัดกินอาหารมังสวิรัตมาได้ โดยไม่มีตกหล่นเลยสักนิดเดียว

๒ ธันวาคม **โรงเรียนบ้านเพชร** ต.บ้านบึง อ.โนนสูง อาหารที่นำมาแจก กล้วยเตี้ยเส้นหมี่ ขนมปังปิ้ง ก่อนกลับท่านสมณะได้ให้โอวาทแก่นักเรียน เด็กๆกินกันน้อย จึงเหลือเยอะ แต่ที่ทีมงานก็พากันเดินทางไปแจกต่อที่โรงเรียนพุทธเกษตร วัดโนนเมือง อ.ขามสะแกแสง จนหมด

๓ ธันวาคม **โรงเรียนวัดหนองบัวศาลา** ต.หนองบัวศาลา อ.เมือง นำทีมโดย **“ศิษย์เก่า สัมมาสิกขาสีมาอโศก”** ปีนี้จัดเป็นปีแรก น้องๆนักเรียนให้ความร่วมมือในการมารับบริการเป็นอย่างดี อิ่มอร่อย มีความสุข นอกจากมีอาหารอร่อยๆแล้ว พี่ๆศิษย์เก่าๆยังมีบริการตัดผมฟรีให้กับน้องๆที่ผมยาวด้วย คุณครูประทับใจมากที่ช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง

๔ ธันวาคม **โรงเรียนที่บ้านด่านช้าง** หมู่ ๑ ต.ห้วยยาง อ.บัวใหญ่

← ๕ ธันวาคม แจกกันหลายแห่ง ชาวสีมาอโศก จัดโรงเรียนที่**ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขานครราชสีมา** ตรงข้าม ม.ราชภัฏฯ ถ.สุนทรารายณ์ อ.เมือง มีหลากหลายเมนูมังสวิรัต อิ่ม อร่อยได้ โดยไม่ต้องเบียดเบียนชีวิตสัตว์ มีการรณรงค์ให้นำปิ่นโตมาใส่อาหารกลับบ้านได้ด้วย อีกแห่งคือที่**โรงพยาบาลมหาราช** นำทีมโดย **แม่ใจกลาง และทีมงานบ้านดินฯ** ร่วมแจกกันมาทุกปี และยังมี**พยาบาลโคราชรุ่น ๒๘** มาร่วมแจกด้วย ผู้มารับ

ส่วนใหญ่เป็นญาติ → ผู้ป่วย พยาบาล หมอ แจกดีมาก กินกันอย่างอร่อย เพราะมีหลายโรงเรียน มาร่วมเยอะ และหลากหลายเมนู

โรงเรียนอีกแห่งที่ อบต.หนองบัวศาลา ต.หนองบัวศาลา อ.เมือง

โรงเรียนรามวิทยานุกูล ต.ดอนเมือง อ.สีคิ้ว นำทีมโดย**ศิษย์เก่าฯ วิสารักษ์ สวามีชัย** แจกให้กับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยเริ่มจากอนุบาลก่อน เมื่อรับแจกเสร็จ ก่อนรับประทานอาหาร จะมีการพิจารณาอาหารก่อนทุกครั้ง

โรงเรียนบ้านมะเกลือ ต.มะค่า อ.โนนสูง **บ้านแม่เพียรซึ้ง(สำราญ)** แจกร่วมกับ**แม่ดม ชาวชุมชนปฐมอโศก** มีญาติธรรมสูงวัย พันธมิตร และศิษย์เก่ามาช่วยกันอย่างอบอุ่น และมีแผนก

สาธารณสุข นำโดยอำเภอใกล้เคียง มาช่วยวัด → ความดัน ตรวจสุขภาพ และแจกยา ให้กับผู้สูงอายุ ผู้มารับบริการอ้อมอก อ้อมใจกันถ้วนหน้า

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลหนองปลิง อ.เมือง นำโดย คุณ

ทองอิน ธรรมรักษ์ ร่วมกับศิษย์เก่า มาช่วยกันแจก ให้กับผู้ปกครองที่นำบุตรหลานมาฉีดวัคซีน บรรเทาอาการก็แจกไปเรื่อยๆ ห่อแซนวิชไปแจกไป ปีนี้เป็นปีแรกที่มาที่นี่....ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการ ให้เลยก็ว่าได้..

← **จังหวัดมุกดาหาร คุณหมอเขียวกับทีม จิตอาสาแพทย์วิถีธรรม สวนป่านาบุญ ๑ จัด** โรงบุญ ตรงข้ามตลาดสดเทศบาลดอนตาล มีอาหาร คาวหวาน ผักไร้สารพิษ น้ำเต้าหู้ น้ำคลอโรฟิลล์

แตงโมปลอดสารจากเครือข่าย กลีกรรรม จ.นครพนม ๑ ตัน ไอศกรีมกะทิสด ๓ ถัง ร่วม บุญจากเครือข่ายอำนาจเจริญ

โรงบุญสวนป่า นาบุญ ๔ ของแพทย์วิถีธรรม บ้านแดนสวรรค์ ต.อุ่มเหม้า

อ.ธาตุพนม จ.นครพนม แจกขนมจีน น้ำยาและผลไม้

จังหวัดชัยภูมิ มี ๔ จุด ได้แก่ อ.แก้งคร้อ →

เขตเทศบาลตัวอำเภอแก้งคร้อ และที่ บ.หนองไผ่ล้อม,

↓ อ.ภูเขียว ที่ บ.ตาจำปา, อ.เมือง ที่ชุมชนขี้เหล็กใหญ่

และที่ บ.หนอง

ม่วง, อ.บ้านเขว้า

ตลาดสดเทศบาล

อ.บ้านเขว้า

นอกจากนี้**ครูอุกกรรมและคณะได้ตั้งโรงบุญอาหาร** มังสวิรัติเลี้ยงคณะครู และกลุ่มแม่บ้าน จาก อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ และ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่นที่มาซื้อมร่าถวายเป็นพระพร ทำให้ทาง ผู้มาร่วมงานพอใจค่ะ

ญาติธรรมสายพิณ วงศ์พรหมและครอบครัว จัดโรงบุญที่ ร.ร.บ้านขี้เหล็กใหญ่ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ นักเรียนและครูร่วมรับประทานอาหารมังสวิรัติ บรรเทาอาการย้มแยมแถมใส่ในกุศลธรรมทั้งผู้ให้

← และผู้รับ เด็กๆเที่ยวมาตักอาหารหลายรอบ
จังหวัดมหาสารคาม ที่บ้านโยมแม่

ของ สม ณะ
ผืนฟ้า อนุตตรโร

บ้านหมากหม้อโนนเกษตร ต.หนองเม็ก
อ.นาเชือก มีสมณะแสดงธรรมเรื่อง
“ความพอเพียงของในหลวง” เปิดงาน
โดยนายก อบต. และผู้นำในชุมชน
และการแสดงดนตรีโปงลางจากนัก
เรียนสัสมาสสิกขาตรีระษะอโศก(วงนก
กระจาบ) มีชาวบ้าน คณะครูนำเด็กนักเรียนโรงเรียน
บ้านหมากหม้อโนนเกษตร และหมู่บ้านใกล้เคียงมาร่วม
ในงานจำนวนมาก ยังมีพี่น้องญาติธรรมชาวขอนแก่น
กาฬสินธุ์ สारคาม และพี่น้องจากบ้านราชธานีอโศกมา

ร่วมทำบุญแจก อาหารร่วมกับชาวศิระษะอโศกด้วย

← จังหวัดอุดรธานี ที่มราชธานีอโศก นำ
โดย อ.ชาติดิน(อุดม) ศรีเชียงสา พร้อมเหล่าแม่ครัว
แจกอาหาร ณ ชุมชนทมป่าช้า ต.ทมนางาม
อ.โนนสะอาด

↓ ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี
จัดที่ตลาด หนองขอนกว้าง อ.เมือง ชาวชุมชนและ

จิตอาสา ๒๕ คน แจกอาหารและผลไม้ ผู้มาร่วมงานกว่า
๒๐๐ คน และทีมลูกศิษย์หมอเขียวมาจัดนิทรรศการ
แจกเอกสาร แจกน้ำคลอโรฟิล บริการกัวซา

← โรงบุญฯ
บ้าน ดิ ศ

โยธิน ต.สามพร้าว อ.เมือง อุดรธานี แจกอาหารและ
ผลไม้ มีผู้มารับแจกประมาณ ๘๐ คน ส่วนมากนำ
ภาชนะมาด้วย เพราะได้ประกาศว่าจะไม่ใช้ถุงพลาสติก

← **โรงเรียนจังหวัดเลย ที่บ้านแฮ่** ถ.พิพัฒน์มงคล ต.กุดป่อง อ.เมือง โดย **นายสุวิทย์ อุ่นขาว** ใช้งบ ๑๐,๐๐๐ บาท จัดเป็นปีที่ ๖ แล้วครับ ปีนี้มีคนมาร่วมเยอะเพิ่มขึ้น มีคนใจบุญนำสิ่งของ และร่วมทำด้วย บ้านญาติใกล้ๆ

จุดที่ ๒ →

จัดโดย **นายสุรศักดิ์ อุ่นขาว** ที่บ้านสามแยก

ปากฏ ต.เมือง อ.เมือง ใช้งบ ๑๕,๐๐๐ บาท มีคนใจบุญมาร่วมทำเพิ่มเติมด้วยเช่นกัน

โรงเรียน จังหวัดบุรีรัมย์

บ้านนาราใหญ่ ต.สองชั้น อ.กระสัง นำทีม

โดย**คุณน้าอ้อม จริตรัมย์และครอบครัวหลวงพ่อนานุ่ม** จัดต่อเนื่องมาเกือบ ๒๐ ปี ผู้มารับแจกประมาณ ๒๕๐ คน เป็นชาวบ้านและนักเรียน รับประทานกันดีมาก อร่อย หอมกลิ่นยิ่งใน ๑ ชั่วโมง

อีกแห่งที่**บ้านหนองลิง** ต.สองชั้น อ.กระสัง นำทีมโดย **คุณประดับ โกยรัมย์และครอบครัว** ร่วมแจกที่บริเวณศาลากลางหมู่บ้าน อาหารที่นำมาแจก ขนมจีนน้ำยา ไอติมโบราณ ข้าวสาร ผลไม้ น้ำหวาน

โรงเรียน จังหวัดหนองคาย บ้านแม่น้อย มะลิ

รอดชมภู แจกโรงเรียน ที่ ซ.๑๑ จุดผ่อนปรน อ.โพธิ์ชัย

← **จ.กาฬสินธุ์ กลุ่มญาติธรรมสหัสพันธ์** บริเวณ

ซอยเทศบาล ๔ ต.โนนบุรี อ.สหัสพันธ์ มี **ยายด้วง คุณนวย ร้านซูปเปอร์ ดาวาส ยายกอง** แจกอาหารมังสวิรัตหลายอย่าง **อรชุน มหาภารตะ** ช่างภาพรายงาน

*** **ส่งท้าย**

ขออนุโมทนาบุญกับทุกท่านที่ร่วมสรรสร้างเรื่องราวดีงาม ตามวาระโอกาสที่เหมาะสมนี้ด้วยกัน トラバไตที่มีคนทำด้วยใจ ไม่ได้จ้างอย่างนี้ トラバไตนั้นโลกนี้ยังมีหวัง **“เมตตากรมยังคำจุนโลกอยู่”**

❀ **ขี้มดขาววอโศก**

สถิติโรงพยาบาลทั่วประเทศ

กรุงเทพมหานคร	๑๕๑	โรงพยาบาล
ภาคกลาง	๗๕	โรงพยาบาล
ภาคเหนือ	๘๘	โรงพยาบาล
ภาคใต้	๑๔	โรงพยาบาล
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๘	โรงพยาบาล
ภาคตะวันตก	๑๙	โรงพยาบาล
ภาคอีสาน	๑๓๗	โรงพยาบาล
รวม	๔๙๒	โรงพยาบาล

กรุงเทพฯ

มี ๑๕๑ โรงพยาบาล

* เขตบึงกุ่ม

พุทธสถานสันติอโศก

- ชมร.(ชมรมมังสวิรัตินำประเทศไทย หน้าสันติอโศก)
- กลุ่มลัจจะอ้อมทรัพย์ฯ
- กลุ่มอุโบสถคีล
- ผู้ปกครองนักเรียนสัมมาสิกขา
- ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสันติอโศก
- บริษัทพลังบุญ(บุญนิยม)จำกัด
- สถาบันขงวิทยา(สขจ.) ๕ ครั้ง
- บริษัทฟ้าอภัยจำกัด
- นักเรียนสันติบาล
- ชาวตะวันนงาย ๑
- บ้านฟ้ารินขวัญ
- กลุ่มนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม

- กลุ่มญาติธรรม
- ร้านจนต์ประมาณ ๕๐ โรงพยาบาล
- อ.สุวรรณา
- คุณแระสิทธิ์ธรรม คุณวนิดา
- ร้านเพื่อนดินฟ้า
- ร้านภูมิไท
- คุณสุทธิพร ศรีดาวงค์ ๓ โรงพยาบาล
- ร้านปางแก้ว
- ร้านทิพย์อาหารเจ
- คุณแสงขวัญ วงษ์นรา
- คุณเต็มศิริ
- คุณศรีเรือน คุณจอย
- คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์
- คุณอริยภรณ์ วัฒนานนท์
- ร้านข้าวแดงแกงร้อน
- คุณไพรวลัย บรรลือหาญ
- คุณสมหวังอาหารเจ
- กลุ่ม สสส. เครือข่ายงดเหล้า
- คุณเกษร คุณเรวดี ๒ โรงพยาบาล

- คุณณรงค์ สิทธิพันธ์
- คุณสำลี คุณศศิธร
- คุณแวพฟ้า สิทธิพันธ์
- ร้านเพื่อนช่วยเพื่อน คุณนง
- คุณคร่ำคร่า รุ่นตระกูล ๕ โรงพยาบาล
- คุณตูน และคุณแย้ม
- คุณนันทิวรรณ สุขุมไพโรสถนท
- ญาติธรรม ๔ โรงพยาบาล
- คุณดาณิชารีย์
- คุณต้นน้ำ
- คุณรัตติกาลัญญ์
- คุณอลิสตา
- ป้าต๋ม ชมมครก
- คุณเจน มณธัญญ์ ศิษย์เก่าสันติ

* เขตบึงกุ่ม

- คุณวัชรและคุณมีดี สำนักงานเขตบึงกุ่ม
- คุณเพชรไพโร สมบูรณ์พงษ์กิจ สวหนวมินทร์ภิรมย์
- คุณสุชิน เจตจิตกุลกุล ช.นวมินทร์ ๓๘
- คุณมีดี รัตมิทัต วัดคลองครุ ปัฐวิกรณ์

* ชมร.สาขางตุ๊กตาร เขตจตุจักร

- ครอบครัวนาพงษ์
- คุณวรรณิ ไชยศรี
- คุณผ่องศรี แทนแก้ว
- คุณนิไล และรัมย์
- คุณตำนานใจ ตาลสากล
- คุณฉวีวรรณ ศรีสวัสดิ์
- คุณชุตินา และรัมย์
- คุณวันนา วงจันท์
- คุณสุภาพร กลุ่มยา
- คุณลำพึง ผิวพงษ์

- คุณพงษ์ประภา มาตราช
- คุณดวงตา มหาวงษ์
- คุณฝนทิพย์ ดวงมล
- คุณราตรี ศรีคำแพง
- คุณพริ้มเพรา เย็นเสมอ
- คุณนงมล วิจิตรานุวัตร์
- คุณจุไร เจือประเสริฐ
- คุณสุนทรีย์ นาคสมทรง
- ครอบครัวจิตรประเสริฐ

* เขตอื่นๆ

- คุณนกแก้ว สายจำปา แจกที่ร้านอาหารเจ ใกล้ตลาดคลองขวาง เขตหนองแขม
- คุณสุวิชัย อัษฎวงษ์ศาลสกุล ช.สาทร ๑๑ ทุ่งวัดดอน สาทร
- โรงเรียนกิตติบริหารธุรกิจ เซ็นทรัล ๓ สาทร ๓/๓
- คุณสุนีย์ บำรุง ตลาดหมอปะพรหม ๒๐๑ ซ.สะพานยา ลีพระยา เขตบางรัก
- กรีนโปรดักส์ ซีโอป ศูนย์สุขภาพอาครม ถ.เสรีไทย ซ.๗ คลองจั่น บางกะปิ
- คุณหินทอง คุณเจ็ดแก้ว คุณรอยทราย ๓๔ ร้านแจสวนสยาม ถ.สวนสยาม เขตคันนายาว
- คุณใจดาว ชาวหินฟ้า ศาลารวมใจชุมชน มบ.รามอินทรา นิวเอร์น
- คุณอัจฉรา อัศวินอุฬากุล ๑๕ ซ.พหลโยธิน ๒๔ จอมพล เขตจตุจักร
- ร้านแม่อนงค์มังสวิรัตติ ตลาดสดคลองเตย เขตคลองเตย
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนคนเอาถ่าน พิพิธภัณฑ์ การเฉลิมพระเกียรติวันนคร

- เครือข่ายแพทย์วิถีธรรม ถ.นเรศ แขวงสี่พระยา เขตบางรัก
- คุณอาภรณ์ เทียนทอง ตลาดรามอินทรา ๑๔ เขตบางเขน
- คุณขวัญผ่อง รักพงษ์โอศุภ ร.ร.พรพิมพ์ พระราม ๒ บางขุนเทียน
- คุณกัญญาณัฐ ไตรสุทธิ วัดบางกระดี่ แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน
- คุณจ้อย นินซ์ โรงเรียนสตรีวิทยา
- ครอบครัวนนทรีย์ ที่ซอยตลาดอยู่เจริญ ถ.อโศก-ดินแดง
- คุณดาณิชารีย์ คุณวิมล ที่ซอยตลาดอยู่เจริญ ถ.อโศก-ดินแดง ใกล้แยกกอสท.
- คุณขวัญศิริ คุณวนิดา ที่ซอยตลาดอยู่เจริญ ถ.อโศก-ดินแดง
- คุณเจ็ดแก้ว ชาวหินฟ้า บ้านเลขที่ ๑๐๕/๓๐๓ แขวงคันนายาว เขตคันนายาว

ภาคกลาง

มี ๗๕ โรงบุญ

* จ.นครปฐม

● แจกหน้าชุมชนปฐมอโศก

๑. พระประโทน อ.เมือง

- หน้าศาลาค้า ๑-๒
- ร้านมังสวิรัตติ
- โรงปุ๋ยพลังแผ่นดิน
- ร้านศาลาค้า ๑
- ร้านศาลาค้า ๒
- ร้านดินอุ้มดาว ๒
- ฐานซื่อดี ๒ โรงบุญ
- ฐานชวนกิน ๕ โรงบุญ
- ฐานสื่อบุญนิยม ๔ โรงบุญ

- ฐานอุรการ
- กลุ่มชีวิตดีที่ละก้าว
- ฐานเห็ด
- คุณผาผึ้ง
- คุณอัญชลี รอดจิม
- คุณอรรถกฤต คุณวรางค์รัตน์ สุขสีบนุช
- ร้านหึ่งห้อย
- คุณแม่ใจบุญ
- คุณบุญชัย คุณสุภา บุญไชย นำโชค

● แจกที่หน้าองค์พระปฐมเจดีย์

๑. เมือง

- คุณกิตติ นวาระ
- ครอบครัวคุณไพศาล จำเนียรดำรงการ
- คุณแม่ใจงาม โยมรำ
- ครู นักเรียน ฐานชวนกิน
- ครู นักเรียน ฐานสื่อบุญนิยม
- คุณปะปนฟ้า นักเรียน ม.๔-๕
- ครอบครัวสายน้ำ
- คุณใหม่ สุราเบา
- ฐานชวนกิน
- กลุ่มชีวิตดีที่ละก้าว
- คุณน้ำดิน เนตรยนต์
- ฐานกสิกรรม
- คุณยิ้มเย็น ชาวหินฟ้า
- คุณขวัญเรือนแก้ว สามเพชรเจริญ
- ฐานสื่อบุญนิยม
- คุณสุลี ร้านถั่วต้ม
- กลุ่มเมืองราชสหสามัคคี

● แจกที่ ร.ร.วัดเกาะวังไทร

๑. เมือง

- คุณหยก คุณสุภาพ คุณภาวดี คุณมาลี
- ร.อ.พีรยศ คุณวรางค์รัตน์ สุขสีบนุช

- ฐานชวณกิน
- ฐานหีบ
- ฐานลือบุญนิยม

● **ร.ร.ดอนยายหอม อ.เมือง**

- ฐานซื่อดี, ฐานการ, ลือบุญนิยม
- ฐานประหยัด ลีบุษ

● **อ.เมือง จ.นครปฐม**

- ร้านมังสวิวัตินทรอโศก
- ฐานขวัญเมือง นวาระ ที่วัดทรงธรรมกัลยาณี ต.พระประโทน
- ฐานกิตติ นวาระ หมู่ ๓ ต.พระประโทน
- ร้านรังผึ้ง ม.๓ ต.พระประโทน
- ฐานยิ้มเย็น ชาวหินฟ้า ที่ตลาดปฐมมงคล
- ฐานลือบุญนิยม,ชวณกิน,หีบ ที่บ้านพักคนชรา ต.หนองขาหย่าง

● **อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม**

- ฐานสุนันทา ฐานอัมพร ลิขิต ภิญาญ รพ.ส่งเสริมสุขภาพ ต.บางระกำ
- จิตอาสาหมอเขียว คุรุ นักเรียนฐานลือบุญนิยม รพ.ส่งเสริมสุขภาพ ต.บางระกำ
- ฐานลือบุญนิยม,ชวณกิน, หีบ ที่ ร.ร.วัดบ่อตะกั่ว ต.บางระกำ

❖ **จ.นนทบุรี**

- ฐานจินตนา งามรัชศิริกิจ ๖๓/๓๐-๓๒ สถานธรรมเมตตา สัมพันธ์ ถ.ตลิ่งชัน-สุพรรณบุรี ต.เสาธงหิน อ.บางใหญ่
- ร้านน้ำฟ้าออร์แกนิก 58/95 ถ.บอนสตรีท ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด
- ร้านพีชไทย ๕๘/๙๕ บูท C33 Challenger Hall1 อ.ปากเกร็ด

❖ **จ.ปทุมธานี**

- สวนป่านาบุญ ๓ หน้าวัดกลาง คลอง ๓ อ.คลองหลวง
- ฐานจินดา โพธิมิตร รพ.อำเภอหนองเสือ ต.บึงบา อ.หนองเสือ
- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนคนเอาถ่าน แจกที่พิพิธภัณฑ์การเกษตร เฉลิมพระเกียรติ นวนคร

❖ **จ.สมุทรปราการ**

- ฐานพยัพ เชิดชูไพบูลย์ ช.กัน ตะบุตร ต.ปากน้ำ อ.เมือง
- ฐานสุนีย์ วงศ์รัตนาก หมู่บ้าน ลัลลีย์วิล ๙/๗๕๕ ช.นนทรี ๑๔/๓ ต.ปากน้ำ ถ.เทพารักษ์ อ.เมือง

❖ **จ.สมุทรสาคร**

- ธรรมสถานพุทธเมตตา ๙๑/๖ ม.๑๓ ต.อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน
- ฐานฐานการ, ฐานแซมพู ที่ตลาดทะเลไทย ต.มหาชัย อ.มหาชัย
- ฐานชุติมันท์ ฐานดวงดาว วิก ร่มวัน ที่ตลาดทะเลไทย ต.มหาชัย อ.มหาชัย
- ฐานสมนึก แซ่เล่า ที่ตลาดทะเลไทย ต.มหาชัย อ.มหาชัย
- บ้านสมุนไพรรพ.หมจันทร์ ปากซอยเพชรเกษม ๘๗

❖ **จ.สมุทรสงคราม**

- ฐานการุณและเพื่อนๆ ที่โรงเรียนเทศบาลสาม อำเภออัมพวา
- ฐานวิชัย สหสัมพันธ์ ตลาดน้ำอัมพวา อ.อัมพวา

❖ **จ.ชัยนาท**

- สำนักงานเทศบาลชัยนาท กลุ่มชัยนาทอโศก มูลนิธิบูรณะชนบท

- และพ่อค้าประชาชนหน้าสำนักงานเทศบาลชัยนาท อ.เมือง
- ฐานละมัย มีชัย ที่บ้านวัดสะพาน ต.ท่าชัย อ.เมือง
- ฐานละมัย และญาติ ที่ร้านเจ หน้าวัดศรีวิชัย อ.เมือง

❖ **จ.สิงห์บุรี**

- ร้านมังสวิวัตินทรบุรี ฐานสมจิตร ธรรมชัย อ.อินทร์บุรี
- มูลนิธิสวนกัน ศาลากลางหมู่บ้านโพสังโฆสิงห์ ต.โพสังโฆ อ.ค่ายบางระจัน

❖ **จ.อยุธยา**

- ฐานสุวิมล งามเนตร ตลาดภาษี ต.ภาษี อ.ภาษี

❖ **จ.สุพรรณบุรี**

- ชาวตลาดคูทอง เพื่อนบุญอโศก ศาลเจ้าพระยาจักร์ อ.คูทอง

❖ **จ.อุทัยธานี** อ.เมือง

- ฐานติธรรม วงเวียนหอนาฬิกา ฐานไชยะ ทองเข้ม วงเวียนน้ำพุ

❖ **จ.สระบุรี**

- กลุ่มญาติธรรมภคิกรมไร้สาร พิษ รพ.วังม่วง ต.คำพราน

ภาคเหนือ

มี ๘๘ โรงบุญ

❖ **จ.นครสวรรค์**

- ชุมชนศาลือโคก จัดที่ต่างๆใน อ.ไพศาลี
- บ้านตั้งหมายสัมฤทธิ์ ต.ไพศาลี
- ร.ร.อนุบาลไพศาลี ต.โคกเตี้อ
- ร.ร.วัดโคกเตี้อ

- ร.ร.บ้านโคกสามัคคี ต.โคกเตี้อ
- ร.ร.บ้านห้วยน้ำลาด ต.ไพศาลี
- ร.ร.ไพศาลีพิทยา ต.ไพศาลี
- บ้านคุณอำนวย ชำนาญ ต.ไพศาลี
- บ้านตะคร้อ ต.ตะคร้อ อ.ไพศาลี
- สามแยกบ้านก้านั้น ต.ตะคร้อ
- หน้าบ้านคุณชำนาญและคุณอำนวย เนตรทอง
- หน้าบ้านคุณนาตยา ปิ่นนิล บ้านโคกสามัคคี ต.ไพศาลี

* จ.เชียงใหม่

● แจกที่ชมร.เชียงใหม่

- ชมร.เชียงใหม่
- คุณกิ่งธรรมชาติ
- คุณณัฐคำฟ้า
- คุณณัชชา
- คุณพรพรรณ อัสพรธนะสมบัติ
- ร้านต้นตระกูลเจริญ และ ร้านพลพาณิชย์
- คุณใบจริง นาวาบุญนิยม

● อำเภอต่างๆ จ.เชียงใหม่ ชาวภูผาฟ้า น้ำ ครู และนักเรียน สัมมาสิกขาแจกที่ต่างๆดังนี้

- บ้านหัวเล
- ที่ศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพคนตาบอดในพระราชานุอุปถัมภ์
- โรงเรียนบ้านห้วยไร่
- บ้านเหล่ายาว
- ตลาดแม่ใจ ต.สันทราย
- บ้านท่าเกวียน ต.หนองจ่อม อ.สันทราย
- ที่โรงเรียนอนุบาลท่าเกวียน
- ตลาดท่าเกวียน ต.หนองจ่อม อ.สันทราย
- หมู่บ้านไทยใหญ่ ปากทางเข้าลานนาอโศก อ.สันทราย
- ร.ร.ห้วยบง อ.เชียงใหม่

- ร.ร.แม่จอน อ.เชียงใหม่
- ที่ อ.เชียงใหม่

● กลุ่มญาติธรรมต่างๆ

- นักเรียนศิษย์เก่าภูผาฟ้า น้ำ ร่วมกับชาวชุมชนลานนาอโศก ร.ร.ศรีสังวาลย์ อ.สันทราย
- แม่อ้อย ครู และศิษย์เก่า โรงเรียนประถมท่าเกวียน
- คุณฟ้าใส คักดีพิบูลย์จิตต์ รพ.นครพิงค์ อ.เมือง
- คุณใบหญ้าและครอบครัว พร้อมเพื่อนๆ โรงอัฐวังตาล อ.หางดง
- คุณสุวรรณ แก้วมณี รพ.เชียงใหม่ อ.เชียงใหม่ แจก ๒ โรงบุญ
- คุณเกษร มาน้อย ๓๗ ม.๒ ต.บวักค้าง อ.สันกำแพง

* จ.เชียงราย

- คุณคำแดง สุขเกษม และลูกหลาน รพ.เชียงรายประชานุเคราะห์ อ.เมือง
- ชุมชนดอยรายปลายฟ้า บ้านห้วยบง อ.เมือง
- ชุมชนดอยรายปลายฟ้า อบต.ท่าสาย อ.เมือง
- คุณฐิติพร และญาติธรรม ร่วมกับ สถานธรรมไท่เจียงถาน หน้าที่ว่าการอำเภอเชียงของ
- แม่จวีวรรณ บุญมี ที่วัดเวียงกาหลง ต.เวียงป่าเป้า อ.เวียงป่าเป้า

* จ.พิจิตร

- คุณเนี่ยนใน ๕ ม.๑๐ ต.วังตะตู อ.บางมูลนาก
- ครอบครัวเฉลยวิจิตร ที่ร้านแฟนชาย

* จ.พิษณุโลก

- คุณเพชรไพร สมบูรณ์พงษ์กิจ หน้าตลาดสดอำเภอวัดโพธิ์ อ.วัดโบสถ์ จ.พิษณุโลก

* จ.กำแพงเพชร

แจกที่ร.ร.วังน้ำพัฒนา อ.ขาณุฯ

- คุณชัย ชิงสันเทียะ
- คุณบุญยอ ม ชิงสันเทียะ
- คุณพวง ชิงสันเทียะ
- คุณช่วง ชิงสันเทียะ

● แจกที่ชุมชนเพชรพวงภูมิ ต.วังทอง อ.เมือง

- ร้านกนกทอง
- คุณคำ แจ่มเจริญ
- ชุมชนเพชรพวงภูมิ
- คุณประเสริฐ คำคั่น
- คุณอำพล พระกระแส
- คุณกานดา กำลั้งยิ่ง
- คุณอาทร ล้อมตระกูล
- ร้านเพชรอำพร
- คุณอิสระภูมิ นาวาบุญนิยม
- คุณเสียง สุดเตาะ
- คุณศุภา ทิพย์ผล
- คุณพร
- คุณตุ้ย
- ร้านสมพงษ์เจริญ

● แจกที่บ้านวังเรื่อน ต.วังไทร อ.คลองขลุง

- คุณสมเกียรติ เกียรติทวี
- คุณอำพร เกียรติทวี
- คุณวิภา ศรีเดือน
- คุณเพชรแก้ว เกียรติทวี

● หมู่บ้านสามเรื่อน ต.วังไทร อ.คลองขลุง จ.กำแพงเพชร

- คุณฟ้าปลายเดือน เกียรติทวี
- คุณสาวรัตน์ เกียรติทวี
- คุณหนึ่งนาธาน เกียรติทวี

● **อ.เมือง จ.กำแพงเพชร**

- คุณสุดา ชุมชนเพชรพวงมณี ม. ๒๑ ต.วังทอง
- อ.เยาวดี ศรีพรรณานุสรณ์
- คุณฟ้าแก้ว อาทิตย์แก้ว
- คุณสาคร อักษรกิ่ง
- คุณสำเนา ซ่อม่วง
- คุณบุญธรรม อยู่สุข

● **อำเภออื่นๆ จ.กำแพงเพชร**

- คุณเหนือปฐพี อุ๋นทรัพย์ หมู่บ้านสามเรือน ต.วังไทร อ.คลองขลุง
- ครอบครัวมิสเตอร์ตันและชาวเพชรพวงมณี ร.ร.ทุ่งน้อยพัฒนา ต.คลองสมบูรณ์ อ.คลองขลุง
- คุณยายเตี้ยง ชนะกุล ๖๒๕ ถ.วิจิตร อ.เมือง

✦ **จ.เพชรบูรณ์**

- คุณลำอานงค์ หน้าสระหลวง ต.หนองไผ่ อ.หนองไผ่
- คุณธีรารุณี คงคำจันทร์ ต.ชนแดน

✦ **จ.ลำปาง**

- คุณวิศิษฐ์ แสงสว่าง งานเซรามิคแพร์ ตรงข้ามบึงซี อ.เมือง
- เครือข่ายแพทย์วิถีธรรม งานเซรามิคแพร์ ตรงข้ามบึงซี อ.เมือง

✦ **จ.อุตรดิตถ์**

- กลุ่มญาติธรรมอุตรดิตถ์ อ.เมือง

ภาคใต้

มี ๑๔ โรงบุญ

✦ **จ.ตรัง**

- สังฆสถานทะเลธรรม

✦ **จ.พังงา**

- กลุ่มชลชวัญ อ.ท้ายเหมือง
- คุณศศิธร เกษกุล ต.บ้านใหม่ อ.ท้ายเหมือง

✦ **จ.สุราษฎร์ธานี**

- คุณณัฐฎาภรณ์ พรหมจันทร์ ๑๒๔/๑ ม.๕ ต.อ่างทอง อ.เกาะสมุย
- ทีมงานสุขภาพ ัญสมุย บริเวณสามแยกหัวถนน ต.เมธิต อ.สมุย

✦ **จ.นครศรีธรรมราช**

- ศูนย์เรียนรู้สุขภาพพึ่งตนฯ สวนป่านาบุญ ๒ อ.ชะอวด
- ศูนย์เรียนรู้สุขภาพพึ่งตนฯ สวนป่านาบุญ ๔ บ้านแดนสวรรค์ ต.อุ่มเหมา อ.ธาตุพนม

✦ **จ.ภูเก็ต**

- คุณขวัญชนไพโร หน้า อ.กลาง
- คุณวินัย กลางภูเก็ต

✦ **จ.สตูล**

- ครอบครัวตันติพิศม์ ถนนหน้า
- สนามกลางเทศบาล ต.ฉลุง อ.เมือง

✦ **จ.สงขลา**

- เทศบาลเมืองม่วงงาม และผู้ใหญ่บ้าน ม.๗ ต.ม่วงงาม
- ศาลาประชาคมนาสาร
- คุณเรณูและเทศบาลละแม

ภาคตะวันออก

มี ๘ โรงบุญ

✦ **จ.ปราจีนบุรี**

- กลุ่มบูรพาอโศก ร้านมังสวิรัติ รพ.เจ้าพระยาอภัยภูเบศร์ อ.เมือง

กลุ่มบูรพาอโศก ๓๖/๑ ม.๖ ต.หัวห้อย อ.ศรีมหาโพธิ์

✦ **จ.ชลบุรี**

- สำนักพิมพ์กลิ่นแก่น กลุ่มชลบุรี หน้าอำเภอบ่อทอง
- ญาติธรรมกลุ่มชลบุรีอโศก เยื้อง ASTV อ.เมือง
- กลุ่มชลบุรีอโศก อ.บ่อทอง

✦ **จ.จันทบุรี**

- กลุ่มวังจันทร์พฤษภา บ้านเด็กพระคุณ อ.ท่าใหม่
- คุณเจษฎา เพ็งชะตา และญาติธรรมชาวขลุง ที่ รพ.จันทบุรี อ.ขลุง

✦ **จ.ตราด**

- คุณปรียาภรณ์ เจริญพานิช บริเวณตลาดสดหน้า ๓.กรุงศรีอยุธยา ต.บางพระ อ.เมือง

✦ **จ.ระยอง**

- ฐานสื่อบุญนิยม, ชวนกิน, เชื้อดี, ธุระการ ที่หมู่บ้านนารมย์ ตลาดปลวกแดง อ.ปลวกแดง

ภาคตะวันตก

มี ๑๙ โรงบุญ

✦ **จ.เพชรบุรี**

- ครู นักเรียน และฐานแซมพู ที่บจก.กินดี 2014 ต.ท่าคอย อ.ท่ายาง
- ครู นักเรียน ฐานเชื้อดี ที่บจก.กินดี 2014 สาขา ๒ ต.ท่ายาง อ.ท่ายาง

* จ.ราชบุรี

- อ.ฟ้างามตา วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี อ.เมือง
- คุณแม่เป๊ะ สุทธิโพธิพงษ์ หมู่บ้านคลองตากด อ.คลองตากด อ.โพธาราม
- โรงพยาบาลบ้านคา อ.บ้านคา
- ครู นักเรียนฐานชวณกิน, ฐานเห็ด, ธุรการ ที่ รพ.โพธาราม

* จ.กาญจนบุรี

- สถาบันฝึกอบรมผู้นำ รพ.ค่ายสุรสีห์ อ.เมือง
- กลุ่มกิจกรรมไร่สารพิษร่วมกับหมู่บ้านห้วยผาก แจกที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยผาก อ.หนองปรือ
- ทีม สสب. (สานสัมพันธ์บุญนิยม) ที่ เนินพอกิน อ.ท่าม่วง
- ฐานชวณกิน, เชื้อดี, ธุรการ, เห็ดที่วัดวังขนาย
- ครูฟ้าจันทร์โสม นักเรียน ม.๑ ที่หน้า ร.ร.ห้วยเฉียว อ.ท่าม่วง
- ครูอำนาจ ครูมุกิตา นักเรียน ม.๑ ที่วัดหนองตะโก ต.เขาหนอง อ.ท่าม่วง
- ครูศีลแก้ว ชาวหินฟ้า ญาติธรรม และนักเรียนฐานนา ที่บ้านหนองตะโก อ.ท่าม่วง
- ครูศีลแก้ว ชาวหินฟ้า ญาติธรรม และนักเรียนฐานนา ตลาดท่าม่วง
- ครูศีลแก้ว ชาวหินฟ้า ญาติธรรม และนักเรียนฐานนา หมู่บ้านม่วงชุม อ.ท่าม่วง

* จ.ประจวบคีรีขันธ์

- น.ส.วราภรณ์ แซ่เต๋อ บางสะพานน้อย

- นางสุวรรณา เดชเกิด หัวหิน มูลนิธิสว่างแผ่ไพศาลธรรมสถาน อ.ปราณบุรี

* จ.ตาก

- ศิษย์เก่าแจกก๋วยเตี๋ยวปะกาะเงอที่ จ.ตาก
- สำนักสงฆ์จุดงคสถานอยู่สุขเจริญ

ภาคอีสาน

มี ๑๓๗ โรงเรียน

* จ.อุบลราชธานี

- โรงเรียนของชุมชนราชธานี มี ๒๔ โรงเรียน ดังนี้

- อุทยานบุญนิยม อ.เมือง
- สหกรณ์บุญนิยม อ.วารินชำราบ
- ร.ร.หนองสนมพะลาน อ.ทุ่งศรีอุดม
- โรงพยาบาลวารินชำราบ
- รพ.สรรพประสิทธิประสงค์
- บ้านคำกลาง ต.บุ่งไหม อ.วาริน
- บ.ยาง ม.๒ ต.บุ่งไหม อ.วาริน
- บ้านวังกุงสูง ต.บุ่งไหม
- บ้านกุดปลาขาว ต.บุ่งไหม
- บ.ท่ากกเสียว ต.บุ่งไหม
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- ประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต ๔
- บ.ทุ่งพัฒนา ต.บุ่งไหม
- บ.นาเย็บ ต.บุ่งไหม
- ร.ร.หนองสนมพะลาน อ.ทุ่งศรีอุดม
- ป่าสีบัว และญาติธรรม บ้านโนนค้อ ต.จิกดู่ อ.หัวตะพาน
- ดร.ชิตตะวัน และ Mr.Montri บ้านอาจารย์เพชรอุบล บ้านทุ่ง

- เกษม ต.โนนผึ้ง อ.วารินฯ
- โยมแม่ลีกขมาตุสร่างฝันใหม่ บ้านศรีอุดม อ.เดชอุดม
- คุณยายปลั่ง และลูกหลาน ตลาดสดเทศบาลบ้านบัวงาม ต.บัวงาม อ.เดชอุดม
- นายอุทัย บ.หนองเต้ อ.เดชอุดม
- คุณรำไพ พัยคัม บ้านหนองสำราญ หมู่ ๑๐ อ.เดชอุดม
- คุณเบญจมาศ ภรรยาสถิตย์ ๕๕ หมู่ ๑๑ ต.แสนสุข อ.วาริน

* จ.ศรีสะเกษ

● อ.กันทรลักษ์

- ชาวศิระะอโศก ร่วมกับบ้านคุณขวัญคุณ-คุณสุริยา อัมมะทั้ง
- ชาวศิระะอโศก และร้านกาแฟ บ้านเขา ต.กระแซง
- คุณขวัญดิน สิงห์คำ ม.๑ บ้านกระแซง ต.กระแซง
- บ้านคุณสาคร-คุณสุนทร ร้านสาครบุญนิยม บ.กระแซง ต.กระแซง
- โรงพยาบาลกันทรลักษ์
- ร้านหนึ่งน้ำใจ ชุมชนศิระะอโศก
- คุณเกษม พิทักษ์ ต.กระแซง
- เจ้แก้ว ร้านเจริญทรัพย์
- ร้านเจียวบั้งสาขา
- คุณคมไฉและคุณนิต บ.จานเลี้ยว
- ร้านมะลิวัลย์กันทรลักษ์
- คุณวังไพร
- คุณยายสาขันทยา
- นำเต้าและคุณนุช ศิษย์เก่าศิระะอโศก
- อาร์ท ศิษย์เก่าศิระะอโศก เพื่อนบ้านาง
- ร้านน้ำฟ้าออร์แกนิก ถ.เขาพระวิหาร

- ร้านน้ำฟ้าพันธุ์ไม้ ถ.เขาพระวิหาร
- ร้านน้ำฟ้า ถ.เขาพระวิหาร
- ร้านแม็กกี้ ถ.อัมรินทร์ศักดิ์

● อำเภออื่นๆ

- คุณชัชชนวรธรณ รัตนสิทธิโรจน์ บ้านพราน อ.ขุนหาญ
- ครูดวงเดือน โยธี ๑๑๘/๑ ม.๕ บ.ระกา ต.โคกเพชร อ.ขุนสรรค์
- คุณมาลัยทิพย์ และคุณนิตยา อ.ขุนสรรค์
- นายดิเรก ต.คู่ อ.ปรารังค์กู๋
- ครอบครัวนั้นทวงษ์ที่บ้านละลม อำเภอภูสิงห์
- บ้านท่านสมณะคมเย็น อ.อุทุมพรพิสัย

✪ จ.นครราชสีมา

● อ.เมือง

- ชุมชนสีมาอโคก อบต.หนองบัวศาลา
- ชุมชนสีมาอโคก บ้านลำโรง ต.บ้านใหม่
- ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย ตรงข้ามราชภัฏฯ ถ.สุนทรารายณ์ คิษย์เก่าบุษกร(ตัก) ดอนวิษา ที่
- ศาลากลางหมู่บ้านหนองแหน ต.หนองบัวศาลา
- แม่ใจกลาง และทีมงานบ้านดินฯ และพยาบาลโคราชรุ่น ๒๘ ที่โรงพยาบาลมหาราช
- คุณทองอิน ธรรมรักษ์ ร่วมกับคิษย์เก่าฯ ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองปลิง
- คุณแก้วเกียรติรุ่ง ร.ร.วัดหนองบัวศาลา ต.หนองบัวศาลา
- คุณพร จนต์ดี และครอบครัว หมู่บ้านหนองแหน
- คุณอรอนแสง ธรรมรัตน์ อนามัย

หนองปลิง

● อำเภออื่นๆ

- ชุมชนสีมาอโคก บ้านด่านช้าง ต.ห้วยยาง อ.บัวใหญ่
 - คุณสว่าง จิตรนอก ๑๕๘ หมู่ ๑ ต.ห้วยยาง อ.บัวใหญ่
 - กลุ่มบัวใหญ่ บ้านหนองปรือ ต.กุดจอก อ.บัวใหญ่
 - คุณเพียรซึ่ง คุณดม ที่บ้านมะเกลือ ต.มะค่า อ.โนนสูง
 - คุณใจกลาง ร.ร.บ้านเพชร ต.บึงอ.โนนสูง
 - คุณยายเต็ม เขียวกลาง และครอบครัว บ้านขามสะแกแสง ต.พะวงด อ.ขามสะแกแสง
 - คุณเอื้ออภัย ๒๗ หมู่ ๒ บ้านสะแกแสง ต.พวงด อ.ขามสะแกแสง
 - คิษย์เก่าฯ วิสาข์ สวามีชัย ที่โรงเรียนรามวิทยานุกูล ต.ดอนเมือง อ.สีคิ้ว
 - กลุ่มปากช่อง ลานจอยตรถ ตลาดกังวาฬวัฒนา อ.ปากช่อง
- ### ✪ จ.บุรีรัมย์
- คุณประดับ โภยรัมย์ บ้านหนองลิง ต.สองชั้น อ.กระสัง
 - คุณน่านอม จริตรรัมย์ บ้านนาไร่ใหญ่ ต.สองชั้น อ.กระสัง
 - คุณประสงค์ เงามาม ๙๙ ม.๑ ต.หนองบอน อ.ประโคนชัย
 - กลุ่มเมฆาอโคก ร.ร.บ้านยาง ต.บ้านกรวด อ.บ้านกรวด
 - คุณทองใบ คุณทา เจริญยิ่ง และญาติธรรมที่ศาลาประชาคม ม.๘ บ้านหนองโจรง ต.หนองบอน อ.ประโคนชัย
 - คุณยายเปลี่ยน ชาวสวน ที่

หน้าสหกรณ์รถโดยสาร อ.ประโคนชัย

✪ จ.ร้อยเอ็ด

- คุณสมใจ ฐานบำรุง ๕๙ หมู่ ๖ บ้านโพธิ์ศรี อ.โพธิ์ศรี
- คุณอุทัย สุทธิประภา ๓๓ ม.๖ ต.เกาะแก้ว อ.เสลภูมิ
- ร.ร.สมประสงค์ ถ.รอบเมือง อ.เมือง
- นายจ้อย อ.เมือง
- ชาราชธานีอโคกที่บ้านอ.ละออง
- สายพันธ์ บ.หนองแก้ว อ.เมือง ชาราชธานีอโคก ที่บ้านหนองแก้ว หมู่ ๒ อ.เมือง

✪ จ.เลย

- คุณสุรศักดิ์ อุ่หนาว ๘๙ ม.๖ ถ.เลย-ท่าลี่ บ้านสามแยกปากพูล อ.เมือง
- คุณสุวิทย์-บัณฑิต อุ่หนาว บ้านแฮ่ ต.กุดป่อง อ.เมือง
- คุณสุรศักดิ์ อุ่หนาว บ้านสามแยกปากภู อ.เมือง
- เลย์โลอโคก บ้านลุ่มท่าติดเฮียง ต.ปากปวน อ.วังสะพุง
- คุณหินชนวน อโคกตระกูล และครอบครัว ๖๖ ม.๕ ต.นาดอกคำ อ.นาดัง

✪ จ.มุกดาหาร

- ศูนย์การเรียนรู้สุขภาพพึ่งตนร่วมกับมูลนิธิแพทย์วิถีธรรมแห่งประเทศไทย หน้าตลาดสดดอนตาล อ.ดอนตาล
- กลุ่มผู้ปกครองฯ บ้านดอนตาล

✪ จ.กาฬสินธุ์

- กลุ่มสหพันธ์ฯ บริเวณซอยเทศ

- บาล ๔ ต.โนนบุรี อ.สหัสขันธ์
- ร้าน ป.ชูปเปอร์ อ.สหัสขันธ์

❖ จ.ขอนแก่น

- กลุ่มแก่นอโคก โรงสีขอนแก่น บ้านหนองคำ ต.ในเมือง อ.เมือง
- คุณเพ็ง คำหนองไผ่ ศาลากลางหมู่บ้าน ต.หนองไผ่ อ.ชุมแพ
- คุณเพ็ง พร้อมลูกหลาน วัดกลางสว่าง บ.หนองไผ่ อ.ชุมแพ
- คุณละออง ศิลประกอบ ต.คึมซาต อ.หนองสองห้อง
- คุณปาริชาติ, คุณสมเกียรติ อารีย์พัฒนาไพบูลย์, คุณเฉลิม พลอภิมะธีธำรง, ร้านขอนแก่นปลาตู้, ร้าน Pizza and Bake คุณบรรจง-อาภาภรณ์ ยั่งยืนง, ร้านโชติกุล(เชียงใหม่), คุณกมล หงษ์แสงไทย, คุณจินตนา เรียวเรืองแสงกุล, คุณอินทรา เรืองยุทธศาสตร์, ร้านโนนทันกันเอง(เกี้ยวข้าว)

❖ จ.อำนาจเจริญ

- สวนลำพัน หน้าร้านประเสริฐ การไฟฟ้า ตลาดวิเชียร อ.เมือง

❖ จ.สุรินทร์

● อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์

- บจ.พลังบุญ ร.ร.บ้านผือใหญ่
- ชมร.หน้าสันติ ร.ร.บ้านผือน้อย
- คุณแว้วฟ้า ลิทธิพันธ์ ร.ร.บ้านสร้างบก
- ร้านเพื่อนดินฟ้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ ๕
- ร้านภูมิไท ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ ๑๔
- คุณหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (บ.โคกก่อง)

- คุณคร่ำคร่ำ รุ่นตระกูล หมู่บ้านโคกก่อง
- คุณชลลดา พันธเมธากุล หมู่บ้านผือน้อย
- คุณวิฑูรย์ โสภาก บ้านเลขที่ ๖๒ หมู่ ๕

● อำเภออื่น ๆ ของ จ.สุรินทร์

- คุณทิพย์ พิมพ์จันทร์ ๖๘๙ ม.๑ ต.สังขะ อ.สังขะ
- คุณกาญจนา คุณเวียงแก้ว คุณสุนันท์ คุณกนกเนตร บ้านสะพาน อ.บัวเชด
- คุณมันแมน กะการดี อ.ท่าตูม
- คุณนงคราญ สุชนิก ๑๕๗ หมู่ ๖ บ.บุทม ต.เมืองที่ อ.เมือง

❖ จ.นครพนม

- สวนป่านบุญ ๔ บ้านแดนสวรรค์ ต.อุ่มเหมา อ.ธาตุพนม
- ร้าน ป.ชูปเปอร์ อ.ศรีสงคราม
- ร้านจ๊อบแจง ๑๓๖ ถ.บำรุงเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง

❖ จ.ชัยภูมิ

- คุณถนุธรรม สุนทรียานนท์ บ้านจำปาทอง ต.หนองตุม อ.ภูเขียว
- บ้านชวาน้อย ๓๔ ม.๑ ตำบลบุงคล้า อ.เมือง
- บ้านโป่งช้าง อ.แก้งคร้อ
- บ.นาแก อ.แก้งคร้อ ๒ โรงแบุญ
- คุณอุกขรรณและคณะ ที่บ้านจำปาทอง ต.หนองตุม อ.ภูเขียว
- ญาติธรรมสายพิณ วงศ์พรหม และครอบครัว ที่ ร.ร.บ้านขี้เหล็กใหญ่ อ.เมือง

● ชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำแฉกที่

- เขตเทศบาลอำเภอแก้งคร้อ
- บ.หนองไผ่ล้อม อ.แก้งคร้อ

- บ.ตาจำปา อ.ภูเขียว
- ชุมชนขี้เหล็กใหญ่ อ.เมือง
- บ.หนองม่วง อ.เมือง
- ตลาดสดเทศบาล อ.บ้านเขว้า

❖ จ.อุดรธานี

- ร้าน ป.ชูปเปอร์ อ.วังสามหมอ
- ร้าน ป.ชูปเปอร์ อ.ศรีธาตุ
- คุณอุดม ศรีเชียงสา และชาวชุมชนราชธานีอโศก ชุมชนท่มป่าช้า ต.ทมนางาม อ.โนนสะอาด
- บ้านท่มป่าช้า อ.พรหมนางาม อ.โนนสะอาด
- ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จัดที่ตลาดหนองขอนกว้าง อ.เมือง
- ชุมชนดินหนองแดนเหนือ จัดที่ ต.บ้านตาด
- บ้านติศโยธิน ต.สามพร้าว อ.เมือง

❖ จ.สกลนคร

- ร้าน ป.ชูปเปอร์ อ.ส่องดาว
- ร้าน ป.ชูปเปอร์ อ.วาริชภูมิ
- ร้าน ป.ชูปเปอร์ อ.วานรนิวาส

❖ จ.บึงกาฬ

- คุณมงคล อภัยโส หน้าตลาดสด อ.บุ่งโขงหลง

❖ จ.มหาสารคาม

- บ้านหมากหม้อโนนเกษตร ต.หนองเม็ก อ.นาเชือก
- โรงบุญมังสวิวัติ ASTV Shop ติวเตอร์ มหาสารคาม อ.ธีรบุษย์ จ.ลัญจกรสิริพันธ์(ปาน)

❖ จ.หนองคาย

- บ้านแม่หนอง มะลิ รอดชมภู ช.๑๑ จุดผ่อนปรน อ.โพธิ์ชัย

คุณปริษาภรณ์ เจริญทานิช แจกบริเวณ
ตลาดสดหน้า ๘.กรุงศรีอยุธยา อ.เมือง จ.ตราด

สถาบันฝึกอบรมผู้นำ แจกที่
รท.ค่ายสุรสีห์ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

แม่ใจกลาง ทีมงานบ้านดินฯ และพยาบาลโคราชรุ่น ๒๘
แจกที่โรงพยาบาลมหาราช จ.นครราชสีมา

ชาวศิระะโฮตก แจกที่หน้าชุมชนฯ
อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

สวนป่าบางบุญ ๑ (ศูนย์หมอเขียว)
อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร

ร้านจ๊อบแจง ก.บำรุงเมือง
อ.เมือง จ.นครพนม

โรงพยาบาลกันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

บ้านหมากหม้อโนนเกษตร
ต.หนองเม็ก อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม

ซาราบิก แฟร์ลำปาง
อ.เมือง จ.ลำปาง

โรงเรียนมงสิวัตติ
๕ ธันวาคมหาราช '๕๗

โรงบุญมังสวิรัต & รั้วมหาวิทยาลัย '๕๗

ร้านกู่ทำ บ้านเขวา ต.กระแซง จ.ศรีสะเกษ

คุณยายเปลี่ยบ ชาวสวน

อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์

ชุมชนปรุบอโศก อ.เมือง จ.นครปฐม

ที่บองาสุกกาพรักบุญ

อ.สนมข จ.สุราษฎร์ธานี

คุณสายทิพย์ องค์พรหมและครอบครัว
แจกที่ ร.ร.บ้านขี้เหล็กใหญ่ อ.เมืองชัยภูมิ

ชาวราชธานีอโศก แจกที่ ร.ร.หนองสนมทะเลาน

อ.ทุ่งศรีอุดม จ.อุบลราชธานี

ชาวภูพาน้ำแฉกที่ตลาดท่าเทวียบ

อ.สันทราย จ.เชียงใหม่